

Nr. 11 – 2007
Side 1471 – 1607

NORSK LOVTIDEND

Avd. I

Lover og sentrale forskrifter mv.

Nr. 11
Utgitt 12. desember 2007

Innhold

		Side
Lover og ikrafttredelser. Delegering av myndighet		
2007		
Mars	2. Deleg. av myndighet til Skattedirektoratet etter ligningsloven § 8–6 og § 9–8 nr. 2 (Nr. 1262).....	1532
Mars	2. Deleg. av myndighet til Skattedirektoratet etter lov om folkeregistrering § 3, § 4 og § 15 (Nr. 1263).....	1532
Mars	2. Deleg. av myndighet til Skattedirektoratet etter lov om avgift på arv og visse gaver § 24 (Nr. 1264).....	1532
Okt.	19. Deleg. av myndighet til Skattedirektoratet etter folketrygdloven § 24–1 (Nr. 1265).....	1532
Okt.	24. Deleg. av myndighet til Skattedirektoratet etter lov om folkeregistrering § 14 første ledd første punktum og fjerde ledd (Nr. 1266)	1532
Nov.	23. Iverks. av lov 29. juni 2007 nr. 81 om samvirkeforetak (samvirkelova) (Nr. 1287).....	1575
Nov.	23. Deleg. av mynde etter samvirkelova (Nr. 1288)	1575
Nov.	23. Deleg. av myndighet til Miljøverndepartementet og Nærings- og handelsdepartementet etter skipssikkerhetsloven og lov om fritids- og småbåter (Nr. 1289)	1575
Forskrifter		
2006		
Juni	21. Forskrift om bachelorgrad ved Høgskolen i Buskerud (Nr. 1718).....	1471
Juni	21. Forskrift om opptak til masterutdanning ved Høgskolen i Buskerud (Nr. 1719).....	1472
2007		
Okt.	26. Forskrift om gjennomføring av den tekniske spesifikasjonen for samtrafikkveien for delsystemet «styring, kontroll og signal» i det transeuropeiske jernbanesystemet for konvensjonelle tog (TSI-styring, kontroll og signal) (Nr. 1194).....	1475
Okt.	26. Forskrift om gjennomføring av den tekniske spesifikasjonen for samtrafikkveien for delsystemet «styring, kontroll og signal» i det transeuropeiske jernbanesystem for høyhastighetstog (Nr. 1195).....	1476
Okt.	26. Forskrift om gjennomføring av tekniske spesifikasjoner for samtrafikkveier med hensyn til delsystemet «Telematikkprogrammer for godstrafikk» i det transeuropeiske jernbanesystem for konvensjonelle tog (TSI-telematikkprogrammer) (Nr. 1197).....	1477
Okt.	29. Forskrift om tekniske tilpasninger og overgangsordninger på matområdet i forbindelse med innlemmelsen av Bulgaria og Romania i EØS-avtalen (Nr. 1199)	1477
Nov.	7. Forskrift om forvaltningen av Statens pensjonsfond – Norge (Nr. 1228).....	1503
Nov.	7. Forskrift om oppnevning, sammensetning og organisering av skatteklagenemndene (Nr. 1229).....	1504
Nov.	9. Forskrift om årlig regulering av medlemspremien i pensjonstrygden for fiskere (Nr. 1234)...	1510
Nov.	9. Forskrift om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med utbrudd av munn- og klauvsjuka på Kypros (Nr. 1237).....	1512
Okt.	27. Forskrift om animalske biprodukter som ikke er beregnet på konsum (Nr. 1254).....	1523
Nov.	16. Forskrift om fritak fra plikten til å merke rein utenfor det samiske reinbeiteområdet (Nr. 1257).....	1529
Nov.	16. Forskrift om overgangsbestemmelser ved iverksettelse av ny organisering av ligningsmyndighetene 1. januar 2008 (Nr. 1258)	1529
Nov.	16. Forskrift om import av matpoteter fra Egypt (Nr. 1259)	1530
Nov.	9. Forskrift om folkeregistrering (Nr. 1268)	1535
Nov.	20. Forskrift om regulering av fisket etter lodde i Grønland, Island og Jan Mayen i sesongen 2007–2008 (Nr. 1273).....	1551
Nov.	21. Forskrift om importbetingelser for visse næringsmidler fra tredjeland på grunn av aflatoksinnrisiko. (Nr. 1276).....	1554
Nov.	12. Forskrift om satser for prisnedskrivning til industrielt bearbejdede jordbruksvarer (Nr. 1277).....	1556
Nov.	22. Forskrift om avgifter vedrørende statens luftfartsanlegg og -tjenester (takstregulativet) (Nr. 1278).....	1557
Nov.	23. Forskrift om overgangsregler til lov 29. juni 2007 nr. 73 om eiendomsmegling (Nr. 1282) ...	1570
Nov.	23. Forskrift om tilskudd til produksjonsselskaper (Nr. 1283)	1571

Nov.	23.	Forskrift om tilskudd til teksting av statsstøttede norske filmer som vises på kino (Nr. 1284).....	1573
Nov.	23.	Forskrift om når skatteklagenemndas vedtak kan bringes inn for overprøving i Riksskattenemnda (Nr. 1285)	1574
Nov.	20.	Forskrift om sone for å hindre smitte og bekjempe pankreassjukdom hos akvakulturdyr (Nr. 1315).....	1580
Nov.	22.	Forskrift om flyging med mikrolette luftfartøy (BSL D 4–8) (Nr. 1317)	1582
Nov.	23.	Forskrift om eiendomsmegling (Nr. 1318)	1584
Nov.	23.	Forskrift om gebyr for utstedelse av sertifikater og påtegninger til maritimt personell (Nr. 1319).....	1592
Nov.	26.	Forskrift om gruppesøksmål (Nr. 1325).....	1597
Nov.	28.	Forskrift om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2008 (deltakerforskriften) (Nr. 1330).....	1599
Nov.	29.	Forskrift om rapporteringsplikt for foretak som driver inkassovirksomhet (Nr. 1332)	1607

Endringsforskrifter

2007

Okt.	24.	Endr. i forskrift om opptak til mastergradsstudier og videreutdanningsstudier ved Høgskolen i Agder, forskrift om lokalt opptak til studier på lavere grads nivå ved Høgskolen i Agder og forskrift for graden Philosophiae doctor (Phd) ved Høgskolen i Agder (Nr. 1192).....	1474
Okt.	25.	Endr. i forskrift om legemiddelklassifisering (legemiddellisten, unntakslisten og urtelisten) (Nr. 1193).....	1474
Okt.	26.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2007 (Nr. 1196).....	1476
Okt.	26.	Endr. i forskrift om lotterivirksomhet om bord på norske skip i rute mellom norsk og utenlandsk havn (Nr. 1198).....	1477
Okt.	30.	Endr. i forskrift om erstatning ved klimabetingede skader i plante- og honningproduksjon (Nr. 1200).....	1478
Okt.	30.	Endr. i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) (Nr. 1201)	1478
Okt.	31.	Endr. i forskrift om overgangsregler til lov 29. juni 2007 nr. 74 om regulerte markeder (børsloven) og lov 29. juni 2007 nr. 75 om verdipapirhandel (verdipapirhandelloven) (Nr. 1202).....	1480
Okt.	31.	Endr. i forskrift til verdipapirhandelloven (verdipapirforskriften) (Nr. 1203).....	1481
Okt.	31.	Endr. i forskrift om bearbeidet kornbasert barnemat og annen barnemat til spedbarn og småbarn (Nr. 1204)	1481
Okt.	11.	Endr. i forskrift om måling av petroleum for fiskale formål og for beregning av CO ₂ -avgift (Nr. 1205)	1482
Okt.	25.	Endr. i forskrift om lokalisering, utforming og tekniske krav til fyrlys, sjømerker og farvannsskilt som skal regulere ferdsele (Nr. 1206).....	1484
Okt.	29.	Endr. i forskrift om forbud mot bruk av animalske proteiner i fôr til produksjonsdyr (Nr. 1207).....	1492
Nov.	2.	Endr. i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) (Nr. 1208).....	1492
Nov.	2.	Endr. i forskrift om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften) (Nr. 1209)	1492
Nov.	5.	Endr. i forskrift om førerkort m.m. (Nr. 1210)	1492
Aug.	20.	Endr. i forskrift om arbeid av barn og ungdom (Nr. 1220).....	1495
Okt.	30.	Endr. i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) (Nr. 1221).....	1495
Nov.	2.	Endr. i forskrift om risiko- og observasjonssoner i forbindelse med bluetongue og betingelser for transport ut av og gjennom disse sonene (Nr. 1222).....	1496
Nov.	5.	Endr. i forskrift om forebygging av anslag mot sikkerheten i luftfarten (BSL A 2–1) (Nr. 1223).....	1501
Nov.	6.	Endr. i forskrift om merking mv av næringsmidler (Nr. 1224).....	1502
Nov.	6.	Endr. i forskrift om rengjøring og desinfeksjon av akvakulturanlegg m.v. (Nr. 1225).....	1502
Nov.	6.	Endr. i forskrift om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften) (Nr. 1226)	1503
Nov.	6.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2007 (Nr. 1227).....	1503

Nov.	8.	Endr. i forskrift om radiotelegrafi og radiotelefoni på passasjer- og lasteskip og enkelte andre forskrifter (Nr. 1230).....	1505
Nov.	8.	Endr. i forskrift om permisjon ved svangerskap, fødsel, adopsjon mv. mfl. (Nr. 1231).....	1506
Okt.	31.	Endr. i forskrift om satser for visse tilskuddsordninger for bearbeidede jordbruksvarer (Nr. 1232).....	1506
Nov.	8.	Endr. i forskrift om forebygging av, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiforme encefalopatii (TSE) (Nr. 1233)	1508
Nov.	9.	Endr. i forskrift om ordningen av påtalemyndigheten (Påtaleinstruksen) (Nr. 1235).....	1510
Nov.	12.	Endr. i forskrift om konsesjonsområder for lokalradio (Nr. 1238)	1517
Nov.	2.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2007 (Nr. 1249).....	1520
Nov.	9.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk i Nordsjøen og Skagerrak i 2007 (Nr. 1250).....	1521
Nov.	14.	Endr. i forskrift fastsatt av Skattedirektoratet til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 (Nr. 1251).....	1521
Nov.	14.	Endr. i forskrift om fordeling av kostnader, tap, inntekter, fond mv mellom forsikringsselskaper i konsernforhold og mellom bransjer og kontrakter i et forsikringsselskap, forskrift om opplysningsplikt for avtaler om livsforsikring og forskrift om kontoføring og kontoutskrift i livs- og pensjonsforsikring (Nr. 1252).....	1522
Nov.	14.	Endr. i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 (Nr. 1253).....	1523
Nov.	8.	Endr. i forskrift om grossistvirksomhet med legemidler (Nr. 1255).....	1527
Nov.	14.	Endr. i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 (Nr. 1256).....	1527
Nov.	16.	Endr. i forskrift om fartøykvoter og maksimalkvoter ved fiske etter kolmule i 2007 (Nr. 1260).....	1531
Nov.	19.	Endr. i forskrift om godkjenning og registrering av utrykningskjøretøy (Nr. 1261).....	1532
Okt.	27.	Endr. i forskrifter som følge av biproduktforordningen (Nr. 1267)	1533
Nov.	14.	Endr. i forskrift om velferd for dyr ved ervervsmessig omsetning, forskrift om hold av strutsefugl, forskrift om hold av høns og kalkun, forskrift om hold av svin, forskrift om hold av storfe, forskrift om velferd for småfe og forskrift om velferd for hest (Nr. 1269)	1547
Nov.	14.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2007 (Nr. 1270).....	1549
Nov.	15.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2007 (Nr. 1271).....	1550
Nov.	15.	Endr. i forskrift om fremskyndet innføring av krav om dobbeltskrogdesign eller tilsvarende design for oljetankskip med enkeltskrog (Nr. 1272)	1550
Nov.	20.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i 2007 (Nr. 1274).....	1552
Nov.	21.	Endr. i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) (Nr. 1275).....	1552
Nov.	22.	Endr. i forskrift om tilskudd til lokalkringkastingsformål (Nr. 1279).....	1565
Nov.	22.	Endr. i forskrift om veterinærsvakt (Nr. 1280).....	1566
Nov.	23.	Endr. i forskrift til åndsverkloven (lov av 12. mai 1961 nr. 2 om opphavsrett til åndsverk m.v.) (Nr. 1281)	1566
Nov.	23.	Endr. i forskrift om underretning og kunngjøring ved reorganisering og avvikling av finansinstitusjoner (Nr. 1286)	1574
Nov.	23.	Endr. i forskrift om minstealder m.v. for førere av visse maskindrevne fartøy under 25 registertonn brutto (Nr. 1290)	1575
Nov.	23.	Endr. i forskrift om sjømannslovens virkeområde (Nr. 1291)	1576
Nov.	23.	Endr. i forskrift om sikkerhetsopplæring for fiskere (Nr. 1292).....	1576
Nov.	23.	Endr. i forskrift om registrering av skip i Norsk Internasjonalt Skipsregister (NIS) (Nr. 1293).....	1577
Nov.	23.	Endr. i forskrift om registrering av skip i norsk ordinært skipsregister (Nr. 1294).....	1577
Nov.	9.	Endr. i forskrift om melding av fødsler, erkjennelse av farskap og melding om valg av navn (Nr. 1313).....	1578
Nov.	18.	Endr. i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingforskriften) (Nr. 1314).....	1579
Nov.	20.	Endr. i forskrift om fortegnelse over sykdommer hos fisk og andre akvatiske dyr som omfattes av matloven (Nr. 1316)	1582
Nov.	23.	Endr. i forskrift om oppkreving av gebyr til statskassen for besiktelse, sertifikatutstedelse mv. som foretas i henhold til sjødyktighetsloven mv. (Sjøfartsdirektoratets gebyrforskrift) (Nr. 1320).....	1592

Nov.	23.	Endr. i forskrift om gebyr for tjenester som utføres av Sjøfartsdirektoratet (Sjøfartsdirektoratets gebyrtariff) (Nr. 1321).....	1593
Nov.	23.	Endr. i forskrift om endring i forskrift om stønad til dekning av utgifter til viktige legemidler og spesielt medisinsk utstyr (Nr. 1322).....	1594
Nov.	23.	Endr. i forskrift om utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone og landinger til norsk havn (Nr. 1323).....	1594
Nov.	26.	Endr. i generell forskrift for produksjon, import og frambud mv av kosmetikk og kroppspoleieprodukter (Nr. 1324).....	1596
Nov.	26.	Endr. i forskrift om anvendelse av det kvantum av torsk som er satt av til distriktskvote i 2007 (Nr. 1326).....	1597
Nov.	27.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2007 (Nr. 1327).....	1598
Nov.	27.	Endr. i forskrift om fastsettelse av kvotefaktor i fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2007 (Nr. 1328).....	1598
Nov.	29.	Endr. i forskrift om generelle dyrehelsemessige betingelser for produksjon, bearbeiding, omsetning og import fra tredjeland av næringsmidler av animalsk opprinnelse til konsum (Nr. 1331).....	1606

**Diverse
2007**

Nov.	9.	Opph. av forskrift om regulering av tilvirkning og omsetning av potetmjøl m.m. (Nr. 1236) .	1512
Nov.	12.	Meddelelse om tilføyelse av EØS-henvisning i forskrift om begrensning av forurensning (forurensningsforskriften) (Nr. 1239)	1520
Nov.	23.	Opph. av forskrift om gebyr for utstedelse av sertifikater og påtegninger til maritimt personell (Nr. 1295).....	1578
Nov.	27.	Ikrafttr. av forskrift 30. mars 2007 nr. 366 om identitetskort (id-kort) på bygge- og anleggsplasser (Nr. 1329)	1599

Rettelser

Nr. 9/2004 s. 1269, 1366 og 1367 (i forskrift 1. juni 2004 nr. 931 om begrensning av forurensning (forurensningsforskriften))	1607
Nr. 10/2007 s. 1369 (i forskrift 4. juli 2007 nr. 1085 om endring i forskrift 11. mars 1999 nr. 301 om måling, avregning og samordnet opptreden ved kraftomsetning og fakturering av nettjenester).....	1607

Oversikt over rettelser	3. omslagsside
Bestillinger, adresseendringer m.v.	4. omslagsside

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter mv.

Utgitt i henhold til lov 19. juni 1969 nr. 53.

Utgitt 12. desember 2007

Nr. 11

21. juni Nr. 1718 2006

Forskrift om bachelorgrad ved Høgskolen i Buskerud

Hjemmel: Fastsatt av styret ved Høgskolen i Buskerud 21. juni 2006 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler og forskrift 16. desember 2005 nr. 1574 om grader og yrkesutdanninger, beskyttet tittel og normert studietid ved universiteter og høyskoler § 17 og § 18. Kunngjort 9. november 2007 kl. 14.15.

§ 1. Formål

Forskriften gjelder krav til graden bachelor ved Høgskolen i Buskerud. Målet for utdanningen ved høgskolen er å gi yrkeskompetanse og/eller opptak til høyere grads utdanning. Oppnådd grad skal oppfylle de generelle kravene for opptak til masterutdanninger ved institusjoner under universitets- og høyskoleloven.

§ 2. Definisjoner

Studiepoeng

Måleenhet for omfang av et studium hvor ett fullført studieår er normert til 60 studiepoeng.

Emne

Den minste studiepoenggivende enhet som kan inngå i et fag, en emnesamling/emnegruppe, et studieprogram eller en grad.

Studieprogram

En samling emner som fører fram til en avsluttet eksamen eller grad med et definert innhold i henhold til studie- eller fagplan.

Emnegrupper

En samling emner fra samme eller ulike studieprogram som etter høgskolens vurdering utgjør en naturlig faglig enhet slik dette er definert i studieplan eller rammeplan.

Integrert yrkesrettet utdanning

En utdanning hvis målsetting er å gi yrkeskompetanse. Slik utdanning vil bygge på en nasjonal rammeplan eller en lokal studieplan.

§ 3. Krav til omfang

Graden bachelor oppnås på grunnlag av fullførte studieprogram eller emnegrupper med et samlet omfang på 180 studiepoeng, tre fullførte studieår.

§ 4. Krav til innhold

Graden bachelor oppnås når innholdet av studiet er en av følgende:

a) *Profesjonsbachelor*

Integrert yrkesrettet utdanning med omfang på minst 180 studiepoeng.

b) *Yrkesrettet bachelor med faglig fordypning*

Fullført studieprogram med omfang på minst 120 studiepoeng samt fordypning innen samme fagområde på minst 60 studiepoeng.

c) *Yrkesrettet tverrfaglig bachelor*

Fullført studieprogram med omfang på minst 120 studiepoeng, samt fullførte tverrfaglige studieprogram/emnegrupper på til sammen 60 studiepoeng.

d) *Tverrfaglig bachelor*

Fullført studieprogram med omfang på minst 90 studiepoeng sammen med et studieprogram/emnegruppe innen et annet område på minst 30 studiepoeng. De resterende 60 studiepoengene kan tas innen

studieprogram/emnegrupper som hver har et omfang på minst 10 studiepoeng. Ex.phil./ex.fac. er obligatorisk studieprogram i slik grad.

§ 5. *Krav til innpassing*

Utdanning tatt ved andre institusjoner under universitets- og høyskoleloven skal godskrives med det samme antall studiepoeng i kandidatens grad ved Høgskolen i Buskerud.

Utdanning tatt ved institusjoner utenfor loven eller i utlandet kan godskrives kandidaten etter en konkret vurdering.

§ 6. *Overlapping*

Studieprogram som godskrives i grad må ikke ha en overlapping i sitt faglige innhold på mer enn 10 studiepoeng.

§ 7. *Vilkår for å få vitnemål ved Høgskolen i Buskerud*

For å få vitnemål for bachelorgrad ved Høgskolen i Buskerud må kandidaten ha fullført studieprogram med minst 60 studiepoeng ved høgskolen.

Vitnemålet utstedes kun på norsk. Sammen med vitnemål gis vitnemålstillegg, Diploma Supplement, og karakterutskrift på norsk og engelsk for de eksamener som er avlagt ved Høgskolen i Buskerud.

§ 8. *Overgangsordninger*

Bachelorgraden tildeles kandidater som oppfyller vilkårene i denne forskriften etter 1. januar 2003.

Kandidater som oppfyller kravene til grad for 3-årig utdanning før 1. januar 2003 tildeles grader etter regelverket på oppfyllingstidspunktet. Kandidater med utdanninger fullført før 2003 vil kunne søke om bachelorgrad dersom kravene til slik grad er oppfylt. Kandidater som oppfyller kravet til både bachelor- og cand.mag.-grad kan ikke kreve å få tildelt bachelorgrad på grunnlag av den samme utdanningen.

Vitnemål for oppnådd bachelorgrad utstedes automatisk for studenter som følger normert studieløp. Studenter som avviker fra normert studieløp må selv søke om vitnemål.

Virkningsdato for bachelorgrader utstedt på grunnlag av eldre utdanninger settes 1. januar 2003, tilsvarende innføringstidspunktet for det nye gradssystemet. Etter 1. august 2005 opphørte tildelingen av cand.mag.-grad ved Høgskolen i Buskerud.

§ 9. *Utfyllende bestemmelser*

Høgskolens styre kan gi utfyllende bestemmelser om gradsbevevelser mv.

§ 10. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft 1. august 2006.

21. juni Nr. 1719 2006

Forskrift om opptak til masterutdanning ved Høgskolen i Buskerud

Hjemmel: Fastsatt av styret ved Høgskolen i Buskerud 21. juni 2006 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 3–7 tredje og femte ledd samt § 3–6 syvende ledd. Kunngjort 13. november 2007 kl. 14.55.

§ 1. *Virkeområde*

Denne forskriften gjelder utdanning på mastergradsnivå ved Høgskolen i Buskerud.

§ 2. *Generelle regler*

Høgskolen tilbyr masterstudier etter godkjenning fra NOKUT.

Det faglige innholdet i hvert enkelt masterstudie framkommer av studieplanen som er vedtatt av høgskolens styre i samsvar med universitets- og høyskolelovens § 3–3 (3) og forskrift 1. desember 2005 nr. 1392 om krav til mastergrad.

Studieplanene inneholder også regler om obligatoriske kurs og praksis, studie- og arbeidsformer samt vurderingsformer. Ved opptak til det enkelte masterstudiet er masterstudenten forpliktet til å forholde seg til disse reglene.

Ved avvikling eller endringer innen studietilbudet fastsettes overgangsregler i hvert enkelt tilfelle. Endringer bør bli kunngjort i god tid slik at studentene gis rimelig tid til å innrette seg. Overgangsregler bør utformes slik at studentene sikres rimelig grad av forutsigbarhet.

§ 3. *Organisering av opptak*

Opptak til masterstudier gjøres ved den avdeling studiet sorterer under. Opptak gjøres ordinært en gang i året med studiestart i høstsemesteret. Unntak fra dette vil offentliggjøres særskilt.

§ 4. *Søknad om opptak*

Frister for opptak offentliggjøres i tilknytning til hvert enkelt studieprogram. Søknad om opptak gjøres på søknadsskjema utarbeidet av høgskolen. Bekreftet kopi av vitnemål og attester skal legges ved søknaden.

§ 5. *Opptakskrav*

- a. Fullført og bestått bachelorgrad
- b. Annen utdanning som tilsvarer bachelorgrad etter gjeldende regler

- c. Realkompetanse
 - d. Høgskolens styre kan vedta særskilte krav til faglig dybde ved opptak til det enkelte masterstudiet
 - e. Ved opptak til en erfaringsbasert mastergrad kan høgskolens styre sette krav til relevant yrkespraksis. Kravene til minst 3 års omfang og til hva som regnes som relevant, kan ikke fravikes.
- Slike særskilte krav framgår av studieplanen og informasjon om dette er inntatt på søknadsskjema til studiet.

§ 6. Opptak på grunnlag av utenlandsk utdanning

Opptak kan også innvilges på grunnlag av utenlandsk utdanning som, etter NOKUTs vurdering, tilsvarer fullført og bestått bachelorgrad. Søker må selv sørge for å få utdanningen sin vurdert. Søker må i tillegg dokumentere kvalifikasjoner i norsk og engelsk på linje med de krav som gjelder for opptak til grunnstudier innen høgere utdanning. Dokumentasjon av norskkunnskaper kreves ikke dersom undervisningsspråket er engelsk.

§ 7. Faglige minstekrav for opptak

Minstekravet for opptak til masterprogram er karakteren C eller bedre/3 eller bedre.

§ 8. Betinget opptak

Betinget opptak kan, etter begrunnet søknad, innvilges søkere med mindre mangler i opptakskravet. Når søker mangler mer enn 30 studiepoeng for fullført og bestått bachelorgrad innvilges betinget opptak ikke. Det samme gjelder mangler som berører spesifiserte faglige minstekrav for studiet det søkes opptak til.

Vedtak om betinget opptak gjøres etter en helhetsvurdering hvor den enkelte students muligheter til å fullføre mastergraden innen normert tid blir særskilt vektlagt.

Ved innvilgelse av betinget opptak gis 1 års frist for retting av opptaksmangelen. Ved oversitting av fristen kan studenten ikke påregne og få fortsette sine studier ved høgskolen.

§ 9. Rangering av søkere

Når antallet kvalifiserte søkere overstiger antallet studieplasser rangeres søkerne etter snittkarakteren ved bachelorgraden, eller snittkarakteren for emner relevant for mastergraden.

Det gis tilleggspoeng for relevant praksis.

Ved opptak til erfaringsbasert master kan rangering bare bygge på relevant praksis under forutsetning av at søkerne oppfyller de faglige krav.

§ 10. Omregningsskala for bokstavkarakterer

Faglig minstekrav på C må oppfylles. Det regnes et snitt av alle emner med bokstavkarakterer, med vektning ut fra emnenes omfang i studiepoeng. Snittet beregnes etter en desimal etter ordinære avrundingsregler.

Følgende omregningsskala benyttes ved snittberegning av bokstavkarakterer:

<i>Karakter</i>	<i>Tallverdi</i>
A	5
B	4
C	3
D	2
E	1

Det benyttes vektning ut fra emnenes omfang i studiepoeng. Karaktersnittet avrundes til helt tall etter ordinære avrundingsregler.

§ 11. Omregningsregler for tallkarakterer

Faglige minstekrav 3,0 må oppfylles.

Det regnes et snitt av alle emner med tallkarakterer, med vektning ut fra emnenes omfang i studiepoeng, beregnet med en desimal.

Rangering av søkere gjøres etter studiespesifikke omregningstabeller.

§ 12. Vitnemål med både tall og bokstavkarakterer

Beregning av snitt når vitnemålet består av både tall og bokstavkarakterer gjøres ved å beregne snitt for begge kategorier hver for seg og deretter omforme tallsnitt til bokstavkarakterer etter studiespesifikke tabeller.

Tabellene skal utformes med basis i EU-standarden hvor karakterfordelingen ved bestått eksamen over tid skal være som følger:

A	10 %
B	25 %
C	30 %
D	25 %
E	10 %

§ 13. Særskilt vurdering

Høgskolen kan vike fra prinsippet om snittberegning ved å tillegge kjerneemner ved det aktuelle studiet særlig vekt når søkerens kvalifikasjoner ligger nært opp til opptakskravet. Opptak kan innvilges etter en skjønnsmessig vurdering når søkeren er godt kvalifisert i emner med særlig høy relevans for videre studier.

§ 14. Søkere som ikke kan poengberegnes

En søker som ikke kan rangeres etter reglene ovenfor grunnet eldre utdanning, utenlandsk utdanning, realkompetanse mv. rangeres skjønnsmessig etter en samlet vurdering av søkers kvalifikasjoner i forhold til de som rangeres etter de alminnelige regler.

§ 15. Forhåndsløfte

Det vil være mulig å be om forhåndsbehandling av søknaden i tilfelle oppsigelsestid eller flytting etc. Søknaden behandles skjønnsmessig og så raskt som mulig med avgjørelse inntil 3 måneder før studiestart.

§ 16. Reservasjon av studieplass

Dersom søker kan dokumentere tungtveiende grunner for det, kan tildelt studieplass reserveres for inntil 1 år. Denne muligheten gjelder kun dersom høgskolen tilbyr tilsvarende studietilbud etter at reservasjonstiden er utløpt.

§ 17. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. august 2006.

24. okt. Nr. 1192 2007**Forskrift om endring i forskrift om opptak til mastergradsstudier og videreutdanningsstudier ved Høgskolen i Agder, forskrift om lokalt opptak til studier på lavere grads nivå ved Høgskolen i Agder og forskrift for graden Philosophiae doctor (Phd) ved Høgskolen i Agder**

Hjemmel: Fastsatt av styret for Universitetet i Agder 24. oktober 2007 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 3-3, § 3-5 og § 3-7, forskrift 1. desember 2005 nr. 1392 om krav til mastergrad § 2 og forskrift 10. oktober 2005 nr. 1191 om opptak til universiteter og høyskoler § 1-1. Kunngjort 2. november 2007 kl. 14.20.

I

I forskrift 14. desember 2005 nr. 1750 om opptak til mastergradsstudier og videreutdanningsstudier ved Høgskolen i Agder gjøres følgende endringer:

Alle forekomster av «Høgskolen i Agder» endres til «Universitetet i Agder» med unntak av § 14.

Alle forekomster av «Høgskolen» endres til «universitetet» med unntak av § 14.

Alle forekomster av «Høgskoledirektøren» endres til «universitetsdirektøren».

II

I forskrift 14. desember 2005 nr. 1749 om lokalt opptak til studier på lavere grads nivå ved Høgskolen i Agder gjøres følgende endringer:

Alle forekomster av «Høgskolen i Agder» endres til «Universitetet i Agder» med unntak av § 13.

Alle forekomster av «Høgskolen» endres til «universitetet» med unntak av § 13.

Alle forekomster av «Høgskoledirektøren» endres til «universitetsdirektøren».

III

I forskrift 24. oktober 2002 nr. 1311 for graden Philosophiae doctor (Phd) ved Høgskolen i Agder gjøres følgende endringer:

Alle forekomster av «Høgskolen i Agder» endres til «Universitetet i Agder».

Alle forekomster av «Høgskolen» endres til «universitetet».

IV

Endringene trer i kraft straks.

25. okt. Nr. 1193 2007**Forskrift om endring i forskrift om legemiddelklassifisering (legemiddellisten, unntakslisten og urtelisten)**

Hjemmel: Fastsatt av Statens legemiddelverk 25. oktober 2007 med hjemmel i lov 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler m.v. (legemiddeloven) § 2, jf. delegeringsvedtak 8. juni 1995 nr. 521 og delegeringsvedtak 23. desember 1999 nr. 1651. Kunngjort 2. november 2007 kl. 14.20.

I

I forskrift 27. desember 1999 nr. 1565 om legemiddelklassifisering (legemiddellisten, unntakslisten og urtelisten) gjøres følgende endringer:

I § 4 Liste A fjernes følgende:

Liste A: **Latin – norsk o.l.**

<i>Klassifisering</i>	<i>Latinsk navn o.l.</i>	<i>Norsk navn o.l.</i>
H	Acacia-arter	Akasie-arter
H	Acaciae gummi (Gummi arabicum)	Akasiegummi Arabisk gummi

I § 4 Liste B fjernes følgende:

Liste B: **Norsk o.l. – latin**

<i>Klassifisering</i>	<i>Norsk navn o.l.</i>	<i>Latinsk navn o.l.</i>
H	Akasie-arter	Acacia-arter
H	Akasiegummi	Acaciae gummi (Gummi arabicum)

I § 4 Liste A tilføyes følgende:

Liste A: **Latin – norsk o.l.**

<i>Klassifisering</i>	<i>Latinsk navn o.l.</i>	<i>Norsk navn o.l.</i>
H	Acacia senegal gummi	Akasiegummi
H	Acacia seyal gummi	Akasiegummi
H	Acacia verec gummi	Akasiegummi

I § 4 Liste B tilføyes følgende:

Liste B: **Norsk o.l. – latin**

<i>Klassifisering</i>	<i>Norsk navn o.l.</i>	<i>Latinsk navn o.l.</i>
H	Akasiegummi	Acacia senegal gummi
H	Akasiegummi	Acacia seyal gummi
H	Akasiegummi	Acacia verec gummi

II

Endringene trer i kraft straks.

26. okt. Nr. 1194 2007

Forskrift om gjennomføring av den tekniske spesifikasjonen for samtrafikkvevnen for delsystemet «styring, kontroll og signal» i det transeuropeiske jernbanesystemet for konvensjonelle tog (TSI-styring, kontroll og signal)

Hjemmel: Fastsatt av Statens jernbanetilsyn 26. oktober 2007 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 4, § 5, § 6 og § 16 og forskrift 10. april 2006 nr. 411 om samtrafikkvevnen i det konvensjonelle jernbanesystemet (samtrafikkforskriften) § 3 sjette ledd.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 37d (direktiv 2001/16/EF endret ved direktiv 2004/50/EF) og nr. 37i (vedtak 2006/679/EF endret ved vedtak 2007/153/EF). Kunngjort 2. november 2007 kl. 14.20.

§ 1. Følgende vedtak fra Kommisjonen for De europeiske fellesskap gjelder som forskrift:

1. Kommisjonsvedtak 28. mars 2006 om den tekniske spesifikasjon for samtrafikkvevne som gjelder for delsystemet «styring, kontroll og signal» i det transeuropeiske jernbanesystem for konvensjonelle tog (vedtak 2006/679/EF).
2. Kommisjonsvedtak 6. mars 2007 om endring av vedlegg A til vedtak 2006/679/EF om den tekniske spesifikasjon for samtrafikkvevne som gjelder for delsystemet «styring, kontroll og signal» i det transeuropeiske jernbanesystem for konvensjonelle tog, og om endring av vedlegg A til vedtak 2006/860/EF med hensyn til

delsystemet «styring, kontroll og signal» i det transeuropeiske jernbanesystem for høyhastighetstog (vedtak 2007/153/EF).

§ 2. Statens jernbanetilsyn utøver myndighet etter forskriften her.

§ 3. Forskriften trer i kraft straks.

Vedtak 2006/679/EF

Se her for å lese [vedtak 2006/679/EF](#).

0 Oversettelsen i pdf er uoffisiell.

Vedtak 2007/153/EF

Se her for å lese [vedtak /2007/153/EF](#).

0 Oversettelsen i pdf er uoffisiell.

26. okt. Nr. 1195 2007

Forskrift om gjennomføring av den tekniske spesifikasjonen for samtrafikkvevnen for delsystemet «styring, kontroll og signal» i det transeuropeiske jernbanesystem for høyhastighetstog

Hjemmel: Fastsatt av Statens jernbanetilsyn 26. oktober 2007 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 4, § 5, § 6 og § 16 og forskrift 10. april 2006 nr. 410 om samtrafikkvevnen i det transeuropeiske jernbanesystem for høyhastighetstog (høyhastighetsforskriften) § 3 fjerde ledd.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 37a (direktiv 96/48/EF endret ved direktiv 2004/50/EF) og nr. 37j (vedtak 2006/860/EF endret ved vedtak 2007/153/EF). Kunngjort 2. november 2007 kl. 14.20.

§ 1. Følgende vedtak fra Kommissjonen for De europeiske fellesskap gjelder som forskrift:

1. Kommisjonsvedtak 7. november 2006 om den tekniske spesifikasjon for samtrafikkvevnen for delsystemet «styring, kontroll og signal» i det transeuropeiske jernbanesystem for høyhastighetstog og om endring av vedlegg A til vedtak 2006/679/EF med hensyn til delsystemet «styring, kontroll og signal» i det transeuropeiske jernbanesystem for konvensjonelle tog (vedtak 2006/860/EF) med vedlegg i engelsk versjon.
2. Kommisjonsvedtak 6. mars 2007 om endring av vedlegg A til vedtak 2006/679/EF om den tekniske spesifikasjon for samtrafikkvevne som gjelder for delsystemet «styring, kontroll og signal» i det transeuropeiske jernbanesystem for konvensjonelle tog, og om endring av vedlegg A til vedtak 2006/860/EF med hensyn til delsystemet «styring, kontroll og signal» i det transeuropeiske jernbanesystem for høyhastighetstog (vedtak 2007/153/EF).

§ 2. Statens jernbanetilsyn utøver myndighet etter forskriften her.

§ 3. Forskriften trer i kraft straks.

Vedtak 2006/860/EF

Se her for å lese [vedtak 2006/860/EF](#).

0 Engelsk versjon.

Vedtak 2007/153/EF

Se her for å lese [vedtak 2007/153/EF](#).

0 Oversettelsen i pdf er uoffisiell.

26. okt. Nr. 1196 2007

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2007

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 26. oktober 2007 med hjemmel i forskrift 21. desember 2006 nr. 1611 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2007 § 31. Kunngjort 2. november 2007 kl. 14.20.

I

I forskrift 21. desember 2006 nr. 1611 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2007 gjøres følgende endringer:

§ 7 nytt fjerde ledd skal lyde:

Fartøy med torsketråltilatelse kan fra og med 26. oktober 2007 fiske sei uten begrensning i kvoten. Ved en eventuell stopp i fisket, kan fartøy som har fisket mindre enn den opprinnelige fartøykvoten fiske videre innenfor dette kvantum.

§ 7 nåværende fjerde ledd blir nytt femte ledd.

§ 8 nytt andre ledd skal lyde:

Fartøy med seitråltillatelse kan fra og med 26. oktober 2007 fiske sei uten begrensning i kvoten. Ved en eventuell stopp i fisket, kan fartøy som har fisket mindre enn den opprinnelige fartøykvoten fiske videre innenfor dette kvantum.

§ 8 nåværende andre og tredje ledd blir nye tredje og fjerde ledd.

II

Endringene trer i kraft straks.

26. okt. Nr. 1197 2007

Forskrift om gjennomføring av tekniske spesifikasjoner for samtrafikkevne med hensyn til delsystemet «Telematikkprogrammer for godstrafikk» i det transeuropeiske jernbanesystem for konvensjonelle tog (TSI-telematikkprogrammer)

Hjemmel: Fastsatt av Statens jernbanetilsyn 26. oktober 2007 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 4, § 5, § 6 og § 16 og forskrift 10. april 2006 nr. 411 om samtrafikkevnen i det konvensjonelle jernbanesystem (samtrafikkforskriften) § 3 sjette ledd.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 37d (direktiv 2001/16/EF endret ved direktiv 2004/50/EF) og nr. 37h (forordning (EF) nr. 62/2006). Kunngjort 2. november 2007 kl. 14.20.

§ 1. Følgende forordning fra Kommisjonen for De europeiske fellesskap gjelder som forskrift:

1. Kommisjonsvedtak 23. desember 2005 den tekniske spesifikasjonen for samtrafikkevne med hensyn til delsystemet «Telematikkprogrammer for godstrafikk» i det transeuropeiske jernbanesystem som nevnt i artikkel 6 nr. 1 i direktiv 2001/16/EF (kommisjonsforordning (EF) nr. 62/2006).

§ 2. Statens jernbanetilsyn utøver myndighet etter forskriften her.

§ 3. Forskriften trer i kraft straks.

Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 9. februar 2005 nr. 116 om etablering av de grunnleggende krav for delsystemene støy, godsvogner og telematikkapplikasjoner for godstrafikk på konvensjonell jernbane.

Forordning (EF) nr. 62/2006

Se her for å lese [forordning \(EF\) nr. 62/2007](#).

0 Oversettelsen i pdf er uoffisiell.

26. okt. Nr. 1198 2007

Forskrift om endring i forskrift om lotterivirksomhet om bord på norske skip i rute mellom norsk og utenlandsk havn

Hjemmel: Fastsatt av Kultur- og kirkedepartementet 26. oktober 2007 med hjemmel i lov 24. februar 1995 nr. 11 om lotterier m.v. § 2 første ledd og § 3. Kunngjort 2. november 2007 kl. 14.20.

I

I forskrift 17. desember 2004 nr. 1777 om lotterivirksomhet om bord på norske skip i rute mellom norsk og utenlandsk havn gjøres følgende endring:

§ 1 skal lyde:

§ 1. Denne forskriften gjelder for lotterivirksomhet om bord på norske skip i helårsrutetraffikk mellom norsk og utenlandsk havn, etter en fast regelmessig rutetabell og med kapasitet til å transportere gods og kjøretøy i betydelig omfang.

II

Endringen trer i kraft 1. juli 2008.

29. okt. Nr. 1199 2007

Forskrift om tekniske tilpasninger og overgangsordninger på matområdet i forbindelse med innlemmelsen av Bulgaria og Romania i EØS-avtalen

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet og Landbruks- og matdepartementet 29. oktober 2007 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 33, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790.

EØS-henvisninger: Avtale 25. juli 2007 om Republikken Bulgarias og Romanias deltakelse i Det europeiske økonomiske samarbeidsområdet. Kunngjort 2. november 2007 kl. 14.20.

§ 1. Formål og virkeområde

Formålet med denne forskriften er å gjennomføre innenfor matlovens virkeområde de endringer i EØS-avtalen vedlegg I kapittel I, II og III, vedlegg II kapittel XII, XIII, XIV, XV og XXVII, vedlegg XX kapittel II og protokoll 47 som følger av Avtale 25. juli 2007 om Republikken Bulgarias og Romanias deltakelse i Det europeiske økonomiske samarbeidsområdet (EØS-utvidelsesavtalen).

Denne forskrift skal i tilfelle av motstrid gå foran

- a) andre forskrifter gitt i medhold av matloven.
- b) bestemmelser i matloven, så langt det er nødvendig for å oppfylle Norges forpliktelser som følge av EØS-avtalen, som endret ved EØS-utvidelsesavtalen.

§ 2. Endring av status

Bulgaria og Romania skal regnes som land innen EØS fra denne forskriftens ikrafttredelse. Dette gjelder også i forhold til forskrifter der disse landene er oppført som tredjeland.

§ 3. Tekniske tilpasninger og overgangsordninger

Bestemmelser i EØS-utvidelsesavtalen om tekniske tilpasninger eller overgangsordninger knyttet til tiltredelsen av republikkene Bulgaria og Romania, og bestemmelser om gjennomføringen av disse, innenfor det virkeområdet som er angitt i § 1, skal gjelde i Norge som forskrift.

§ 4. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks.

30. okt. Nr. 1200 2007**Forskrift om endring i forskrift om erstatning ved klimabetingede skader i plante- og honningproduksjon**

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 30. oktober 2007 med hjemmel i lov 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 3 og § 18, jf. delegeringsvedtak 12. mai 1995 nr. 413. Kunngjort 2. november 2007 kl. 14.20.

I

I forskrift 21. juli 2004 nr. 1130 om erstatning ved klimabetingede skader i plante- og honningproduksjon gjøres følgende endring:

§ 8 skal lyde:

Erstatning kan bare gis for skade ut over et visst minimumsomfang (egenandel). Egenandelene for erstatning ved:

- a) avlingssvikt er 30 prosent av gjennomsnittsproduksjon per vekstgruppe
- b) svikt i honningproduksjonen er 30 prosent av gjennomsnittsproduksjonen
- c) vinterskader på eng er 20 prosent av foretakets totale innvintrede engareal
- d) tap av bifolk er 30 prosent av nettotapet.

Beregnet erstatning ved avlingssvikt under 5 000 og over 750 000 kroner per vekstgruppe utbetales ikke.

Beregnet erstatning ved vinterskader på eng og ved svikt i honningproduksjon på mindre enn 1 000 kroner utbetales ikke.

Beregnet erstatning ved tap av bifolk på mindre enn 5 000 kroner utbetales ikke.

II

Endringen trer i kraft straks og med virkning for avlingsskader i vekstsesongen 2007.

30. okt. Nr. 1201 2007**Forskrift om endring i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Vegdirektoratet 30. oktober 2007 med hjemmel i vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 § 13, § 14, § 15 og § 16, jf. delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. I nr. 1 (direktiv 2001/56/EF endret ved direktiv 2006/119/EF), nr. 45zg (direktiv 2005/30/EF endret ved direktiv 2006/120/EF), nr. 45x (direktiv 2005/30/EF endret ved direktiv 2006/120/EF), nr. 45za (direktiv 2005/30/EF endret ved direktiv 2006/120/EF) og nr. 45zq (direktiv 2006/40/EF). Kunngjort 2. november 2007 kl. 14.20.

I

I forskrift 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) gjøres følgende endringer:

Kapittel 20 overskriften skal lyde:

Kap. 20. Oppvarming, ventilasjon og klimaanlegg

§ 20–1 skal lyde:

§ 20–1. *Oppvarming og ventilasjon i bil og deres tilhengere (direktiv 2001/56/EF, eventuelt som endret ved direktiv 2004/78/EF og senest endret ved direktiv 2006/119/EF)*

1. Fører- og eventuelt passasjerrom skal være utstyrt med oppvarmingsanlegg i henhold til direktiv 2001/56/EF.

For LPG-fyrt varmeanlegg gjelder kravene i direktiv 2001/56/EF som endret ved direktiv 2004/78/EF, som senest endret ved direktiv 2006/119/EF.

2. Virkeområde: Alle kjøretøy i gruppe M, N og O som er utstyrt med oppvarmingsanlegg.

3. Alternativ standard: ECE-reg. nr. 122.

4. Godkjenning: Ved godkjenning skal det fremlegges bevitnelse fra fabrikant eller kompetent uavhengig laboratorium som viser at kjøretøyet tilfredsstiller ovennevnte krav. Dette gjelder ikke når kjøretøyet er ledsaget av gyldig samsvarssertifikat eller er merket med typegodkjenningsnummer i henhold til direktiv 70/156/EØF. Alternativt kan kjøretøy, deler eller tekniske enheter være godkjent og merket i henhold til ovennevnte krav.

5. Ikrafttreden direktiv 2001/56/EF:

– 9. mai 2004 for typegodkjenning av ny type kjøretøy.

– 9. mai 2005 for salg og ibruktagning av komponenter som separate tekniske enheter, registrering av nye kjøretøy, unntatt kjøretøy som har varmeapparat som utnytter spillvarme og som bruker vann som varmemedium.

6. Ikrafttreden for LPG-fyrt varmeanlegg (direktiv 2001/56/EF som endret ved 2004/78/EF):

– 1. januar 2006 for typegodkjenning av ny type kjøretøy.

– 1. januar 2007 for salg og ibruktagning av komponenter som separate, tekniske enheter og for registrering av nye kjøretøy.

7. Ikrafttreden for LPG-fyrt varmeanlegg (2001/56/EF som endret ved 2006/119/EF):

– 1. april 2008 for typegodkjenning av ny type kjøretøy.

Ny § 20–3 skal lyde:

§ 20–3. *Klimaanlegg (direktiv 2006/40/EF)*

1. Kravnivå: Direktiv 2006/40/EF.

2. Virkeområde: Kjøretøy i klasse M1 og N1 klasse I (med referansevekt ≤ 1305), jf. § 2–2 annet og tredje ledd, jf. § 25–4 nr. 4.

3. Alternativ standard: Ingen.

4. Godkjenning: Ved typegodkjenning av ny bil – og for nye, ikke typegodkjente biler ved første gangs registrering – skal det fremlegges dokumentasjon/bevitnelse/garanti fra bilfabrikant eller kompetent uavhengig laboratorium om at direktiv 2006/40/EF er tilfredsstilt. Dette gjelder ikke når kjøretøyet er ledsaget av gyldig samsvarssertifikat og/eller er merket med typegodkjenningsnummer i henhold til direktiv 70/156/EØF. Alternativt kan kjøretøy, deler eller tekniske enheter være godkjent og merket i henhold til ovennevnte krav.

5. Ikrafttredelse:

Typegodkjenning:

Fra 21. desember 2007 kan medlemsstatene ikke, med begrunnelse i utslipp fra klimaanlegg:

– nekte typegodkjenning av ny type kjøretøy

– forby registrering, salg eller at nye kjøretøy tas i bruk.

Fra 21. juni 2008 kan medlemsstatene ikke lenger typegodkjenne kjøretøy med installerte klimaanlegg som er konstruert for å inneholde kjølemedier med en GWP-verdi på mer enn 150, med mindre lekkasjene fra anlegget ikke overstiger 40 g fluorholdige drivhusgasser i året for anlegg med én fordampere, og 60 g i året for anlegg med to fordampere.

Fra 21. juni 2009 skal medlemsstatene når det gjelder nye kjøretøy med klimaanlegg som benytter kjølemedier med en GWP-verdi på mer enn 150, med mindre lekkasjene fra anlegget ikke overstiger 40 g fluorholdige drivhusgasser i året for anlegg med én fordampere, og 60 g i året for anlegg med to fordampere:

– nekte registrering, salg og at kjøretøyene tas i bruk.

Fra 1. januar 2011 kan ikke medlemsstatene typegodkjenne kjøretøytyper med klimaanlegg som er konstruert for å inneholde fluorholdige kjølemedier med en GWP-verdi på mer enn 150.

Fra 1. januar 2017 skal medlemsstatene hva angår nye kjøretøy med klimaanlegg som er konstruert for å inneholde fluorholdige kjølemedier med en GWP-verdi på mer enn 150:

– nekte registrering, salg og at kjøretøyene tas i bruk.

Ettermontering:

Fra 1. januar 2011 kan ikke klimaanlegg som inneholder klimagasser med en GWP-verdi på mer enn 150 ettermonteres i kjøretøy som er typegodkjent fra den dato.

Fra 1. januar 2017 kan ikke slike anlegg ettermonteres i noen kjøretøy.

Etterfylling:

Klimaanlegg som er montert i kjøretøy som er typegodkjent 1. januar 2011 eller senere kan ikke påfylles fluorholdige kjølemedier, som drivhusgass med en GWP-verdi på mer enn 150.

Fra 1. januar 2017 kan ingen klimaanlegg i kjøretøy påfylles fluorholdige kjølemedier med en GWP-verdi på mer enn 150, med unntak av etterfylling av klimaanlegg som inneholder slike kjølemedier, og som er montert i kjøretøyene før denne dato.

Dersom det er et unormalt stort utslipp eller stor utsiving av kjølemediet fra systemet, skal ikke tjenesteytere som tilbyr service og reparasjon av klimaanlegg fylle slikt utstyr med fluorholdige drivhusgasser før nødvendig reparasjon er utført.

§ 25–22 skal lyde:

§ 25–22. *Krav til reservedels-/utskiftningskatalysator for to- og trehjulede motorvogner (direktiv 97/24/EF, som endret ved direktiv 2005/30/EF, som senest endret ved direktiv 2006/120/EF)*

1. Reservedels-/utskiftningskatalysator for to- og trehjulet motorvogn skal tilfredsstillere kravene til reservedels-/utskiftningskatalysator i direktiv 97/24/EF som endret ved direktiv 2005/30/EF, som senest endret ved direktiv 2006/120/EF.

2. Ikrafttreden:

Bestemmelsene i denne paragraf trer i kraft 18. mai 2006. Fra 1. januar 2009 skal det nektes salg eller montering av utskiftningskatalysatorer som ikke er typegodkjent i henhold til direktiv 97/24/EF som endret ved direktiv 2005/30/EF, som senest endret ved direktiv 2006/120/EF.

Vedlegg 1 Liste over krav i forbindelse med typegodkjenning av biler og deres tilhengere (særdirektiver), jf. direktiv 70/156/EØF punkt 36 og nytt punkt 61 skal lyde:

<i>Emne</i>	<i>Direktivnummer</i>	<i>Senest endret ved direktivnummer</i>	<i>Gjelder</i>											
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄		
36. Varmeanlegg	2001/56/EF	2006/119/EF	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
61. Klimaanlegg	2006/40/EF		x			x ¹								

1 Kun kjøretøy i klasse I (med referansevekt ≤1305), som anført i første tabell i punkt 5.3.1.4 i bilag I til direktiv 70/220/EØF, som innsatt ved direktiv 98/69/EF, jf. også kjøretøyforskriften § 25–4.

Vedlegg 1 Liste over krav i forbindelse med typegodkjenning av to- og trehjulede motorvogner (særdirektiver), jf. direktiv 2002/24/EF punkt 28 skal lyde:

<i>Nr.</i>	<i>Emne</i>	<i>Direktivnummer</i>	<i>Seneste endringsdirektiv</i>	<i>Kapittel</i>
28.	Avgass	97/24/EF	2006/120/EF	5

II

Endringene trer i kraft straks.

31. okt. Nr. 1202 2007

Forskrift om endring i forskrift om overgangsregler til lov 29. juni 2007 nr. 74 om regulerte markeder (børsloven) og lov 29. juni 2007 nr. 75 om verdipapirhandel (verdipapirhandelloven)

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 31. oktober 2007 med hjemmel i lov 29. juni 2007 nr. 75 om verdipapirhandel (verdipapirhandelloven) § 18–2 fjerde ledd. Kunngjort 2. november 2007 kl. 14.20.

I

I forskrift 29. juni 2007 nr. 750 om overgangsregler til lov 29. juni 2007 nr. 74 om regulerte markeder (børsloven) og lov 29. juni 2007 nr. 75 om verdipapirhandel (verdipapirhandelloven) gjøres følgende endringer:

§ 3 annet ledd skal lyde:

(2) Verdipapirhandelloven § 6–6 annet ledd gjelder ikke aksjeeier som nevnt i første ledd og verdipapirhandelloven § 18–2 annet ledd.

Nye § 4 og § 5 skal lyde:

§ 4. Overgangsregel – konsesjonsplikt for kredittinstitusjoner med begrenset tjenestespekter

Kredittinstitusjon som kun yter investeringstjenester som nevnt i verdipapirhandelloven § 2–1 første ledd nr. 1 og 5 kan videreføre investeringstjenestevirksomheten frem til 1. mai 2008 uten krav om tillatelse etter verdipapirhandelloven § 9–1.

§ 5. Overgangsregel – transaksjonsrapportering

(1) Verdipapirforetak skal straks melde til regulert marked eller multilateral handelsfasilitet transaksjoner i finansielle instrumenter notert på regulert marked eller multilateral handelsfasilitet i Norge foretatt utenfor det regulerte markedet eller den multilaterale handelsfasiliteten.

(2) Slik rapportering skal minst angi hvilket finansielt instrument som handles, pris, volum, og tidspunktet for når handelen fant sted. Børs kan fastsette nærmere krav til hvilken informasjon som skal rapporteres til børs i tilknytning til en handel. Børs skal fastsette nærmere tidsfrister for når handelen skal innrapporteres til børs.

(3) Første og annet ledd gjelder inntil verdipapirhandelloven § 10–18 med tilhørende forskrift trer i kraft.

Nåværende § 4 blir ny § 6.

II

Endringene trer i kraft straks.

31. okt. Nr. 1203 2007**Forskrift om endring i forskrift til verdipapirhandelloven (verdipapirforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 31. oktober 2007 med hjemmel i lov 12. juni 1981 nr. 52 om verdipapirfond § 2–1 annet ledd og lov 29. juni 2007 nr. 75 om verdipapirhandel (verdipapirhandelloven) § 10–14 fjerde ledd og § 10–11 tolvte ledd. Kunngjort 2. november 2007 kl. 14.20.

I

I forskrift 29. juni 2007 nr. 876 til verdipapirhandelloven (verdipapirforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 1–2 skal lyde:

For forvaltningsselskaper for verdipapirfond med tillatelse til å yte aktiv forvaltning og investeringsrådgivning, jf. lov 12. juni 1981 nr. 52 om verdipapirfond § 2–1 annet og fjerde ledd, gjelder verdipapirhandelloven § 9–11 til § 9–18, § 9–20, § 9–21, § 9–22 første ledd, § 10–2 tredje ledd, § 10–3, § 10–9, § 10–11, § 10–12, § 10–13 og § 10–16 og forskrifter gitt i medhold av disse bestemmelsene så langt de passer.

§ 6–10 femte ledd skal lyde:

(5) Tilbudsmyndigheten kan med hjemmel i verdipapirhandelloven § 6–15 kreve gebyr av tilbyder til dekning av utgifter ved behandling av søknad om nedskrivning av garantibeløp.

§ 10–7 fjerde ledd skal lyde:

(4) For kvalifiserte motparter gjelder foruten bestemmelsene som er angitt i første ledd, heller ikke:

(a) § 10–11, § 10–13 første, tredje og femte ledd, § 10–14 fjerde og femte ledd,

(b) § 10–17 til § 10–19,

(c) § 10–21 første ledd nr. 1 og tredje ledd og § 10–24,

(d) § 10–25, § 10–26 og § 10–27 første ledd,

(e) § 10–28 første ledd bokstav a og b, annet og tredje ledd, § 10–29 og § 10–30,

ved ytelse av investeringstjenester som nevnt i verdipapirhandelloven § 2–1 første ledd nr. 1 til 3, med mindre den kvalifiserte motparten ber om det.

§ 10–23 annet ledd skal lyde:

(2) Verdipapirforetak som på vegne av kunde utfører transaksjoner i forbindelse med aktiv forvaltning, skal i tillegg til de krav som følger av § 10–22, også rapportere om potensielt tap som overstiger en eventuell på forhånd fastsatt grense.

II

Endringene trer i kraft straks.

31. okt. Nr. 1204 2007**Forskrift om endring i forskrift om bearbeidet kornbasert barnemat og annen barnemat til spedbarn og småbarn**

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 31. oktober 2007 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9 første ledd, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 54zza (direktiv 2006/125/EF). Kunngjort 2. november 2007 kl. 14.20.

I

I forskrift 18. oktober 2002 nr. 1185 om bearbeidet kornbasert barnemat og annen barnemat til spedbarn og småbarn gjøres følgende endring:

Vedlegg 1 punkt 1, 2 og 2.1 skal lyde:

1. *Korninnhold*

Bearbeidet kornbasert barnemat framstilles hovedsakelig på basis av ett eller flere malte kornslag og/eller stivelsesholdige rotfrukter.
Innholdet av korn og/eller rotfrukt skal utgjøre minst 25 % av tørrstoffinnholdet i det bruksklare produktet.
2. *Protein*
- 2.1 For produkter som omfattes av § 1 tredje ledd, bokstav A, nr. 2 og nr. 4, skal proteininnholdet ikke overstige 1,3 g/100 kJ (5,5 g/100 kcal).

II

Endringen trer i kraft straks.

11. okt. Nr. 1205 2007**Forskrift om endring i forskrift om måling av petroleum for fiskale formål og for beregning av CO₂-avgift**

Hjemmel: Fastsatt av Oljedirektoratet 11. oktober 2007 med hjemmel i forskrift 27. juni 1997 nr. 653 til lov om petroleumsvirksomhet § 86, jf. lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet § 4–9 og lov 21. desember 1990 nr. 72 om avgift på utslipp av CO₂ i petroleumsvirksomheten på kontinentalsokkelen § 5, jf. delegeringsvedtak 28. juni 1985 nr. 1419 og delegeringsvedtak 27. desember 1990 nr. 1229. Kunngjort 6. november 2007 kl. 14.55.

I

I forskrift 1. november 2001 nr. 1234 om måling av petroleum for fiskale formål og for beregning av CO₂-avgift gjøres følgende endringer:

Merknadene til § 1 skal lyde:

Etter petroleumsløven § 1–4 gjelder forskriften også for anlegg på land dersom petroleum er transportert til anlegget med rørledning fra kontinentalsokkelen og målingen av praktiske årsaker foretas på land i Norge. Oljedirektoratet vil i slike tilfeller samordne tilsynsaktiviteten med Justervesenet (JV) som vist til i samarbeidsavtale mellom de to etatene. Ved terminaler i utlandet hvor norsk petroleum ilandføres med rørledning foretar Oljedirektoratet måleteknisk tilsyn i samarbeid med relevante myndigheter i vedkommende stat, jf. petroleumsløven § 1–4 første ledd andre punktum.

CO₂-avgiftsmåling:

CO₂-avgiften beregnes per felt/innretning. I henhold til CO₂-avgiftsloven § 5 er det Finansdepartementet som treffer bestemmelser vedrørende avgiftens størrelse og omfang.

Forskriften gjelder for måling av naturgass som benyttes til drift av forbrenningsmaskiner, og for naturgass som blir avbrent eller ventilert til atmosfære. Utslipp av ren CO₂ blir avgiftsbelagt etter samme avgiftssats som naturgass som benyttes til forbrenning. Denne forskriften gjelder ikke for annen brensel enn naturgass når det gjelder krav til målesystem.

Forskriften gjelder også for bruk av diesel til drift av forbrenningsmaskiner. Dieselmengder er avgiftsbelagt for flyttbare innretninger som utfører hjelpefunksjoner for innretninger og er tilknyttet innretninger som produserer olje eller gass. Dieselmengdene skal dokumenteres og rapporteres som gitt i denne forskriften § 29. Diesel utgjør en relativt begrenset del av brenselforbruket i petroleumsvirksomheten. Oljedirektoratet har derfor ikke funnet det hensiktsmessig å detaljregulere i denne forskriften hvordan diesel skal mengdebestemmes.

Ved oppstart av nye felt begynner CO₂-avgiften å løpe fra det tidspunkt når petroleum fra den først produserende brønnen føres inn i innretningens prosesssystem. Fra dette tidspunkt vil all brenning av naturgass eller diesel på vedkommende innretning være avgiftspliktig.

Boring av utvinningsbrønner fra flyttbare innretninger omfattes ikke av avgiften. Flyttbar innretning som har en direkte tilknytning til en produksjonsinnretning er avgiftspliktig. Brønner som er identifisert som letebrønner vil være unntatt avgiftsplikt, også når de bores fra anlegg med avgiftsplikt.

Når produksjon av petroleum opphører i forbindelse med nedstengning av et felt, det vil si når utvinningen av petroleum fra forekomsten opphører og anlegget er uten hydrokarboner, skal det ikke lenger betales CO₂-avgift. For innretninger uten egen produksjon av petroleum skal det ikke betales CO₂-avgift etter at innretningens hovedfunksjon er opphørt. Med innretninger uten egen produksjon menes for eksempel pumpe/kompressor plattformer.

Vanndamp eller nitrogen som av prosessmessige årsaker medfølger i gassmengder til fakling, kan det etter søknad gis fradrag for.

Merknadene til § 13 og § 13a skal lyde:

Til § 13 Krav til målesystemet generelt

Om det på en allokeringmålestasjon med ultralydløsning velges en løsning med kun ett målerør, bør man ha muligheter for å kontrollere måler under drift og å ha nødvendig reserveutstyr klar for installasjon i målerør.

For gassmåling bør maksimum strømningshastighet ved ultralydmåling ikke overstige 80 % av leverandørens spesifiserte maksimum strømningsrate.

Ett målerør hvor det er lagt til rette for vedlikehold, vil oppfylle forskriftens krav for en brenselgassmålestasjon.

For vedlikehold av brenselgassmålestasjon med bare ett målerør bør det være omløp.

Dersom strømningsrettere benyttes, bør de være av anerkjent fabrikat.

Anerkjente normer for avstengingsventiler er NORSOK I-104, I-10 og NORSOK P-001.

Ventiler med dobbel tetning og mellomliggende ekspanderende kammer kan benyttes.

Avstengingsventilene bør ha omkopplingslinje, slik at trykk kan utjevnes før de åpnes.

Det bør vurderes behov for at elektronisk utstyr skal være typegodkjent som angitt i OIML R 117 Measuring systems for liquids other than water, Annex A (1995).

Til § 13a Krav til målesystemet generelt

Måleforskriften er ved forskriftsendring 22. august 2006 nr. 1014 endret som følge av Norges implementering av direktiv 2004/22/EF om måleinstrumenter (MID), jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. IX om måleinstrumenter nr. 27. For måling i petroleumsvirksomheten, herunder måling på landterminaler omfatter dette kun gjennomstrømningsmålere (for andre væsker enn vann). Kravene til disse måleinstrumentene er endret i samsvar med direktivet og er harmonisert med forskrift 26. april 2006 nr. 466. om krav til gjennomstrømningsmålere (for væsker unntatt vann), fastsatt av Nærings- og handelsdepartementet og Justervesenet. Nevnte forskrift fastsetter hvilke krav gjennomstrømningsmålere skal oppfylle for å kunne gjøres tilgjengelig på markedet og for å kunne brukes for beregning av økonomiske oppgjør. De grunnleggende kravene for gjennomstrømningsmålere er fastsatt i vedlegg 1 og 2 til denne forskriften. Vedlegg 1 tilsvarer det generelle vedlegget i MID og vedlegg 2 det instrumentspesifikke vedlegget i direktivet. Kravene i vedleggene er å anse som minimumskrav, slik at måleinstrumenter minst må oppfylle disse grunnleggende kravene. Rettighetshaver som bruker og produsentene, har derved full anledning til å legge strengere krav til grunn.

Endringene får ikke betydning for eksisterende gjennomstrømningsmålere i petroleumsvirksomheten. Det gjelder både tekniske krav og krav under bruk.

Direktivet er først og fremst rettet mot produsenter av måleinstrumenter, men har og betydning for andre som omsetter måleinstrumenter. Måleinstrumenter som omfattes av MID må oppfylle direktivets tekniske krav før de gjøres tilgjengelig på markedet. Førmarkedskontrollen innebærer gjennomføring av en samsvarsvurdering ved bruk av teknisk kontrollorgan og samsvarsmerking som skal vise at direktivets krav er oppfylt. Det følger av de instrumentspesifikke vedleggene i MID hvilke moduler som det enkelte måleinstrument skal godkjennes etter, her MI-005, jf. og § 6 i forskrift om krav til gjennomstrømningsmålere (for væsker unntatt vann). Som fabrikant av måleinstrument etter direktivet regnes òg den som konstruerer og produserer et måleinstrument for egen bruk.

For eksisterende gjennomstrømningsmåler som er tatt i bruk eller gjort tilgjengelig på markedet før ikrafttredelsestidspunktet (30. oktober 2006) gjelder kravene i måleforskriften som før. Det samme vil gjelde for gjennomstrømningsmålere som er solgt i EØS-området før ikrafttredelsestidspunktet og som deretter videreselges for bruk. Det gjelder òg overgangsregler for gjennomstrømningsmålere som er typegodkjent før ikrafttredelsestidspunktet, jf. § 13 første og andre ledd i forskrift om krav til gjennomstrømningsmålere (for væsker unntatt vann).

Endringene får heller ikke anvendelse der måleforskriften har anvendelse som følge av overenskomst med fremmed stat, jf. petroleumsløven § 1–4 første ledd siste punktum.

Merknadene til § 17 skal lyde:

Anerkjente normer er NORSOK I-104 og I-105, ISO 3171 (olje) og ISO 10715 (gass), NFOGM-håndbok for vann i oljemåling (2001).

For olje og gassprøvetaking bør det sikres at utstyr i direkte kontakt med hydrokarboner ikke tæres opp av det mediet det tar prøver fra. Betjeningsinstruks bør monteres i prøvetakingskabinett.

Oljeprøver fra prøvetakersystem bør analyseres på laboratorium iht. ISO 10337, Crude petroleum – Determination of water – Coulometric Karl Fischer titration method. Sertifiserte sprøyter av digital type bør benyttes.

Homogenisering av prøve som skal analyseres bør om nødvendig dokumenteres.

Prøvetakingskabinett for olje og kondensat bør ved rørledningstransport ha en daglig og en månedlig prøvekanne. Ved tankbåtlastning er en prøvekanne tilstrekkelig. Utstyret bør utformes slik at prøvene kan fraktes til laboratorium for analyse. Fylling av prøvekanne bør overvåkes og antall prøver bør være minimum 10 000 i prøveperioden.

Vann i olje kan bestemmes fiskalt på allokeringmålestasjoner ved å benytte kontinuerlig måling.

Når vanninnhold er over 5 volumprosent bør vann i olje bestemmes ved direkte måling med en vann i oljemåler.

Prøvetakingskabinett for gass bør ha instrumentrør og slanger av et slikt materiale at gassmolekyldiffusjon ikke kan forekomme.

Det bør være mulig å fjerne luft fra systemet ved påmontering av nye prøvekaner.
For CO₂ -avgiftsmålinger vil det ikke være krav om å installere automatisk prøvetakingsutstyr.

Merknadene til § 23 skal lyde:

Ved bruk av e-drift baserte vedlikeholdssystemer må oppfølging av fiskale parametere og planlagt vedlikehold skje på en planmessig og styrt måte.

For å sikre kontinuerlig kvalitet på målingene må det til enhver tid være relevant fagpersonell tilgjengelig for tolkning, analyse og eventuell korleksjon av oppståtte feiltilstander.

Når to instrumenter utfører samme type måling med samme kvalitet, da bør en av målerne identifiseres som i drift og den andre vil da ha en overvåking/reserve funksjon. Skifte mellom de to instrumentene bør kun skje når måler i drift feiler.

Merknadene til § 27 skal lyde:

Alarmer fra målesystemet bør etter oppstart systematisk gjennomgås, for å redusere antall og få et hensiktsmessig data grensesnitt mot øvrig kontrollromsutstyr.

Beregningskravene bør verifiseres ved å benytte et uavhengig system (PC).

II

Endringene trer i kraft straks.

25. okt. Nr. 1206 2007

Forskrift om endring i forskrift om lokalisering, utforming og tekniske krav til fyrlys, sjømerker og farvannsskilt som skal regulere ferdsele

Hjemmel: Fastsatt av Kystverkets hovedkontor 25. oktober 2007 med hjemmel i lov 8. juni 1984 nr. 51 om havner og farvann m.v. § 7 annet ledd. Kunngjort 6. november 2007 kl. 14.55.

I

I forskrift 15. januar 1993 nr. 82 om lokalisering, utforming og tekniske krav til fyrlys, sjømerker og farvannsskilt som skal regulere ferdsele gjøres følgende endringer:

§ 14 skal lyde:

Flytende akvakulturanlegg i sjø skal merkes slik at de til enhver tid er godt synlige for sjøfarende. Anleggene skal merkes slik:

- gult merke ved anleggets ytterpunkter og dagslysfluoriserende gul refleks ved anleggets ytterpunkter,
- gult lyssignal ved anleggets ytterpunkter eller indirekte belysning av anlegget, og
- radarreflektor ved anleggets ytterpunkter.

Bøyer som brukes til merking, forankring eller annet lignende formål skal ha gul farge.

Indirekte eller annen belysning av eller på anlegget skal ikke blende sjøfarende.

Anleggets ytterpunkter skal etter denne bestemmelsen forstås som de punkter der anleggets forankringer eller fortøyninger er festet eller som på annen måte utgjør et ytterpunkt.

Kystverkets hovedkontor kan fastsette nærmere tekniske krav til merking av akvakulturanlegg i egen veiledning. Merking av akvakulturanlegg skal være i samsvar med slik veiledning.

Kystverkets regionkontorer eller kommunen kan i særlige tilfeller fastsette andre krav til merkingen.

§ 17 skal lyde:

For utforming av og tekniske krav til farvannsskilt gjelder de bestemmelser som framgår av følgende vedlegg til denne forskriften:

a) Vedlegg A 1:	Skiltet forbyr sjøfarende å seile/kjøre fortere enn oppgitt fart i knop.
b) Vedlegg A 2:	Varselskilt som angir sakte fart.
c) Vedlegg A 3:	Varselskilt ved broer som krysser farvann.
d) Vedlegg A 4:	Varselskilt ved kraftledninger i luftspenn som krysser farvann.
e) Vedlegg A 5:	Varselskilt ved kraftledninger i sjøkabler som krysser farvann.
f) Vedlegg A 6:	Varselskilt ved avløpsledninger.
g) Vedlegg A 7:	Varselskilt ved vannledninger.
h) Vedlegg A 8:	Overrettskilter som viser kabel- og ledningstraseer, jf. bokstavene e, f og g.
i) Vedlegg A 9:	Forbudsskilt – Ankring forbudt.
j) Vedlegg A 10:	Kombinert skilt som forbyr ankring (jf. A 9) ved kabel som ikke er høyspent.
k) Vedlegg A 11:	Veileder om merking av akvakulturanlegg.

Nytt vedlegg A 11 skal lyde:

A 11. Veileder om merking av akvakulturanlegg

1 Innledning

I Kystverkets forskrift 15. januar 1993 nr. 82 om lokalisering, utforming og tekniske krav til fyrlys, sjømerker og farvannsskilt som skal regulere ferdselen (skiltforskriften) § 14 er det fastsatt nye regler om merking av akvakulturanlegg i sjø.

Reglene skal bidra til å ivareta hensynet til en sikker ferdsel til sjøs ved at akvakulturanlegg skal merkes slik at de til enhver tid er godt synlige for sjøfarende.

Denne veilederen er ment å være et supplement til forskriften, og skal beskrive hvordan regelverket om merking av akvakulturanlegg skal praktiseres. Den gir særlig en utfyllende forklaring av de tekniske kravene til merkingen.

Det er en målsetting at veilederen skal gjøre det enklere for både næringen og forvaltningen å få oversikt over reglene om merking. Veilederen skal også bidra til en mest mulig lik praksis.

Samtidig understrekes det at det er tiltakshaver som har ansvaret for at et akvakulturanlegg til enhver tid er merket i samsvar med skiltforskriften og eventuelle spesielle vilkår i den enkelte tillatelse til å drive akvakulturanlegg.

Det utstyret som kreves for å foreta en god merking av et akvakulturanlegg er alminnelig kjent og tilgjengelig i markedet. Kystverket vil være behjelpelig med råd og veiledning hvis det skulle være behov for dette.

De nye reglene om merking av akvakulturanlegg trer i kraft 1. februar 2008. Kravet om at bøyer som brukes til merking, forankring eller annet lignende formål, kan likevel oppfylles senest 1. februar 2010.

2 Generelt

2.1 Forskrifter og standarder

Merking av akvakulturanlegg etter skiltforskriften § 14 må sees i sammenheng med:

- Forskrift 11. desember 2003 nr. 1490 om krav til teknisk standard for installasjoner som nyttes til akvakultur,
- Forskrift 22. desember 2004 nr. 1785 om drift av akvakulturanlegg (akvakulturdriftsforskriften),
- NS 9415 Flytende oppdrettsanlegg: Krav til utforming, dimensjonering, utførelse, installasjon og drift,
- Forskrift 28. august 2003 nr. 1110 om tildeling og drift ved havbeiteverksemd (havbeiteforskrifta),
- Forskrift 22. desember 2004 nr. 1799 om tillatelse til akvakultur av andre arter enn laks, ørret og regnbueørret,
- Forskrift 22. desember 2004 nr. 1798 om tillatelse til akvakultur for laks, ørret og regnbueørret (laksetildelingsforskriften).

Der hvor krav som fremgår av NS 9415 også er relevant for merking av akvakulturanlegg, skal disse legges til grunn.

2.2 Om merking i samsvar med IALA-sjømerkesystemet og bruk av gul farge

I samsvar med IALAs anbefaling om merking av akvakulturanlegg er IALA-sjømerkesystemet lagt til grunn for merking av slike anlegg i Norge. Det vil si at det for merking av selve anlegget, slik det fremgår av skiltforskriften, skal benyttes gule spesialmerker. Det er også lagt vekt på at gult er en godt synlig farge.

2.3 Om akvakulturanlegg og havbeite

Oppdrett av levende organismer i sjø har hatt en sterk økning. I Norge har det særlig dreiet seg om laks og regnbueørret, men etter hvert er også marine arter som torsk og kveite samt dyrking av skjell kommet til.

Akvakulturanleggene flyter i sjøen og holdes i posisjon av forankringer til bunnen eller land. De legger ofte beslag på et større areal, men kan likevel være lite synlige fordi det meste ligger under vann. Det finnes ulike typer av akvakulturanlegg som kan deles inn i flere kategorier.

2.3.1 Akvakulturanlegg for produksjon av fisk

Akvakulturanlegg for produksjon av fisk, som skjer i merder, kan for praktiske formål inndeles i tre kategorier anlegg:

1. med høyt fribord og med forankring direkte i anlegget,
2. med lavt fribord og med forankring via bøyer, og
3. uten fribord som ligger lavt i sjøen og med forankring via bøyer.

2.3.2 Akvakulturanlegg for produksjon av skalldyr (skalldyranlegg)

Akvakulturanlegg for produksjon av skalldyr, som skjer i hengekultur, kan for praktiske formål inndeles i tre typer anlegg:

1. bøystrekk, hvor oppdrift sikres gjennom bruk av blåser,
2. rørkonstruksjon, som sikrer oppdrift og feste for vekstmedium, og
3. flåtekonstruksjoner.

2.3.3 Havbeite

Havbeite er akvakultur av krepsdyr, bløtdyr og pigghuder i form av bunnkultur uten at akvakulturdyrene blir holdt i fangenskap.

Havbeiteforskriften § 29 har regler om merking av lokalitet for havbeite. Hvorvidt og hvordan lokaliteten skal merkes, fastsettes av fiskerimyndighetene i det enkelte tilfelle, men skal baseres på Kystverkets innspill. Eventuell merking av lokaliteter må bl.a. vurderes i forhold til havne- og farvannsloven § 6. Behovet for merking kan variere.

2.4 Forankringer, fortøyninger og annet tauverk

Bestemmelsene om merking av akvakulturanlegg er utformet under forutsetning av at forankringer, fortøyninger og annet tauverk som benyttes i den forbindelse, er riktig oppstrammet slik at det ikke er til hinder for eller fare for sjøverts ferdsel.

2.5 Tilsyn og kontroll

Det er anleggets eier som til enhver tid er ansvarlig for at anlegget er forsvarlig merket og at det ikke er til hinder eller fare for sjøverts ferdsel. Kystverket kan foreta inspeksjon av akvakulturanlegg og eventuelt gi eieren pålegg om nødvendig retting mv.

2.6 Opphør av drift på lokalitet

Når et akvakulturanlegg blir nedlagt, flyttet eller driften på lokaliteten på annen måte opphører, skal all merking, forankringer, tauverk mv. som har vært benyttet til anlegget, fjernes slik at det ikke er til hinder eller fare for ferdselen eller er til sjenanse eller belastning for det marine miljøet. Vi viser også til akvakulturdriftsforskriften § 15 med regler om opprydding.

3 Definisjoner

3.1 Anleggets ytterpunkter

Anleggets ytterpunkter skal forstås som de punkter der anleggets forankringer eller fortøyninger er festet eller som på annen måte utgjør et ytterpunkt, jf. skiltforskriften § 14 fjerde ledd.

3.2 Flåte og lekter

Flåte og lekter er en enhet i tilknytning til anlegget som kan benyttes til rigg for kontor, oppholdsrom, fôrlager eller som enhet for strømforsyning etc.

4 Spesifikasjoner

Flytende akvakulturanlegg i sjø skal merkes slik at de til enhver tid er godt synlige for sjøfarende. Anleggene skal merkes slik:

4.1 Gult merke og dagslysfluoriserende gul refleks

4.1.1 Gult merke

Etter skiltforskriften § 14 første ledd bokstav a) skal flytende akvakulturanlegg i sjø bl.a. merkes med gult merke ved anleggets ytterpunkter. Det gule merket kan bestå i et skilt/panel eller lignende i gul farge montert på et stativ, en mast eller lignende. Den delen av en gul bøye som er over vann regnes også som et gult merke. Et toppmerke på et gult merke skal utformes som et kryss i samsvar med reglene for spesialmerker i IALA-sjømerkesystemet.

4.1.2 Dagslysfluoriserende gul refleks

Etter skiltforskriften § 14 første ledd bokstav a) skal akvakulturanlegg også merkes med dagslysfluoriserende gul refleks ved anleggets ytterpunkter.

Refleks er et materiale, i dette tilfelle et belegg, som reflekterer lys tilbake hvor det kom fra uavhengig av innfallsvinkel. For denne anvendelsen bør refleksjonen være effektiv også ved store vinkler, og belegget skal være holdbart og ellers ha gode fargeegenskaper. Det reflekterte lyset skal ha gul farge.

Fluorescens er en form for lysstråling hvor energien i innkommende lys i en bølgelengde blir absorbert i et stoff og utsendt som lysstråling i en annen bølgelengde. Både den innkommende og utgående lysstrålingen kan være i det synlige spekteret. Når den utgående lysstrålingen er i det gule spekteret, vil synbarheten av et gult skilt om dagen øke betydelig.

Ved for eksempel å bruke et korrugert reflekspanel som er bøyelig og som kan monteres på buede runde og ujevne flater, kan en sikre refleksjon fra de fleste innfallsvinkler.

4.2 Gult lyssignal eller indirekte belysning

Etter skiltforskriften § 14 første ledd bokstav b) skal akvakulturanlegg være utstyrt med gult lyssignal (lanterner) ved anleggets ytterpunkter eller indirekte belysning av anlegget.

4.2.1 Gult lyssignal

Lyssignalet skal ha gul farge og en karakter med 2 sekund intervall, hvorav 1,25 sekund lys og 0,75 sekund mørke, benevnt Oc Y 2s, dvs. en «duty cycle» på 62,5 %.

Lysvidden av lyssignalet i mørke skal være 3 nautiske mil.

Fargen skal være i samsvar med anbefaling gitt av IALA, og rekkevidden skal tilsvarende beregnes etter anbefaling gitt av IALA.

Kystverket kan i særlige tilfeller likevel godkjenne at karakteren med en periode på 2 sekunder, med lavere «duty cycle» eller lysvidde på 2 nautiske mil, benyttes. Det kan for eksempel være tilfeller der det er vanskelig å skaffe til veie tilstrekkelig energi til lyssignalet.

Tabell som viser lysstyrke og lysvidde ved fast lys:

<i>Bakgrunnsbelysning</i>	<i>Lysstyrke (Cd)</i>	<i>Lysvidde (nm)</i>	<i>Lysstyrke (Cd)</i>	<i>Lysvidde (nm)</i>	
Ingen		15	3	5	2
Midlere		150	3	50	2
Sterk		1500	3	500	2

Vanlig brukte lyskilder i lanterner er enten glødelamper eller lysdioder. Lysdioder blir benyttet i stadig større utstrekning. Lysdiodelyskilder, også benyttet i LED-lanterner, har mindre energiforbruk i forhold til lysutbytte og vesentlig lengre levetid enn glødelamper.

Krav til tilgjengelighet av lyssignalet er 99,8 % regnet over periode på 2 år. Dette betyr at det i praksis til sammen i løpet av denne perioden kan være ute av drift i 1 1/2 døgn.

Dette kravet er satt fordi det er viktig at sjøfarende til enhver tid får tilstrekkelig veiledning om akvakulturanlegg i kystfarvannene. For å kunne oppfylle kravet er det nødvendig med utstyr og installasjon av god standard.

4.2.2 Indirekte belysning

Indirekte belysning eller flomlys av akvakulturanlegg vil gi observatøren et sekundærlys fra dette. Indirekte belysning kan benyttes istedenfor gult lyssignal såfremt akvakulturanlegget da fullt ut er like synlig.

På lokaliteter med sterk bakgrunnsbelysning kan indirekte belysning være en hensiktsmessig løsning da det kan være vanskelig å oppnå en tilstrekkelig lysvidde for et gult lyssignal.

Indirekte belysning av flåte/lekter i tilknytning til akvakulturanlegget kan kombineres med belysning av anleggets navn/konsesjonsnummer.

Det er anledning til å bruke både gult lyssignal og indirekte belysning av akvakulturanlegget til samme tid.

Til indirekte belysning kan det benyttes armaturer beregnet for et marint miljø med en passende lyskilde, for eksempel høytrykk natrium damp Lampe (70 W) eller lignende.

Indirekte eller annen bruk av lys på akvakulturanlegget skal ikke blende sjøfarende.

4.3 Radarreflektor

Etter skiltforskriften § 14 første ledd bokstav c) skal akvakulturanlegg være utstyrt med radarreflektor ved anleggets ytterpunkter. Radarreflektor skal benyttes for å sikre at akvakulturanlegget er godt synlig på radar.

En radarreflektor er en relativt liten innretning som kan innpasses med den øvrige merkingen av anleggets ytterkanter. Effektiviteten av denne er avhengig av utforming, størrelse og plassering. Reflektoren bør i samsvar med anbefalinger gitt av IMO ha et radartverrsnitt på minst 7,5 m² i X-båndet og 0,5 m² i S-båndet. Den bør monteres så høyt som praktisk mulig, jf. pkt. 4.4 Bøyer og stativ/master under.

4.4 Bøyer og stativ/master

4.4.1 Bøyer

Bøyer vil normalt være en del av et akvakulturanlegg med funksjon å bidra til oppdrift, være et punkt for forankring av anlegget og som ytterpunkt for merking av dette. Det kan imidlertid også forekomme anlegg uten bøyer, hvor oppdrift oppnås uten bruk av bøyer og med forankring direkte til anlegget. Forankringen til bunnen kan være kjetting eller tau.

Bøyer som brukes til forankring, merking eller annet lignende formål skal ha gul farge, jf. skiltforskriften § 14 annet ledd. Det anbefales å bruke en gul farge på bøyene benevnt OFFSHORE GUL, dvs. en kombinasjon av fargene RAL 1016 og RAL 1021 (RAL fargesystem).

Eksisterende anlegg kan imidlertid benytte eksisterende bøyer frem til 1. februar 2010, såfremt de øvrige kravene oppfylles. Det anbefales å bruke reflekspanel som kan festes med popnagler eller skrus fast, da plast gir dårlig vedheft for folier med lim.

Bøyer kan plasseres inntil 20 meter fra anlegget. På denne avstanden fra anlegget skal fri dybde være minimum 5 meter. Ved lange strekk skal ankerline nedloddes hvis nødvendig, slik at denne ikke er til hinder eller fare for sjøverts ferdsel. Etter akvakulturdriftforskriften § 15a er det for øvrig forbudt å drive fiske nærmere en produksjonsenhet enn 100 meter og å ferdes nærmere enn 20 meter.

4.4.2 Stativ/master og montering av utstyr

Hvis mulig, anbefales det å montere en mast som er 1,75–2,0 meter høy på bøyen for montering av merkeutrustningen. På toppen monteres det en lanterne, og radarreflektoren monteres like under lanternen for høyest mulig posisjon. Panel/skilt med refleks og dagslysfluoriserende gul farge monteres også på masten.

Størrelsen på panel/skilt er avgjørende for observasjonsdistanse. Et panel/skilt med en størrelse på 1 meter x 1 meter kan under normale værforhold i dagslys observeres på en avstand av 2 nautiske mil.

Stativ/master skal være godkjent i henhold til EN12899 (europeisk norm for styrke). Kystverket har god erfaring med produkter av sjøvannsbestandig aluminium med lav vekt og høy styrke. Mastene av denne kvalitet er vedlikeholdsfrie. Alternative løsninger kan benyttes så lenge de er innenfor de krav som stilles.

4.5 Omfang av merkingen

Avstanden mellom bøyer som benyttes til å markere anleggets ytterpunkt skal ikke være innbyrdes mer enn 200 meter.

4.6 AIS (Automatic Identification System)

AIS er et system for identifikasjon av fartøy til hjelp for målfølgning, informasjonsutveksling og for å gi ytterligere informasjon for å bidra til situasjonsforståelsen om bord. Systemet bruker VHF-radiobåndet for kommunikasjon og i tillegg statisk informasjon fra fartøyet og dynamisk informasjon fra dets sensorer forbundet med AIS-systemet, herunder et globalt satellittnavigasjonssystem, i praksis GPS.

På samme måte som en AIS-enhet kan benyttes som et navigasjonshjelpemiddel, kan den benyttes for å merke et akvakulturanlegg. Dette er særlig gunstig fordi et akvakulturanlegg av forskjellige årsaker kan komme til å endre lokasjon uten særlig forvarsel. Normalt vil det være en viss treghet i ajourholdet av sjøkartene også med hensyn på akvakulturlokaliteter, og AIS kan bidra til å avbøte dette forholdet.

Rekkevidden for AIS-systemet er om lag den samme som for vanlig VHF-kommunikasjon. Sender- og mottakerantennens høyde over havet har derfor mye å si for rekkevidden. For praktisk anvendelse i kystfarvannet til merking av akvakultur-anlegg er behovet for rekkevidde relativt begrenset.

AIS vil være en hensiktsmessig innretning for merking av akvakulturanlegg, spesielt store anlegg i åpent farvann. I utgangspunktet er Kystverket derfor positiv til bruk av AIS, men vil ikke gi pålegg om dette før det er vunnet erfaring.

Ved bruk av AIS skal utstyret være typegodkjent, og det må innhentes konsesjon fra Post- og teletilsynet for VHF-radiofrekvensene.

Forskrift om endring i forskrift om lokalisering, utforming og tekniske krav til fyrlys, sjømerker og farvannsskilt som skal regulere ferdsele

Hjemmel: Fastsatt av Kystverkets hovedkontor 25. oktober 2007 med hjemmel i lov 8. juni 1984 nr. 51 om havner og farvann m.v. § 7 annet ledd.

I

I forskrift 15. januar 1993 nr. 82 om lokalisering, utforming og tekniske krav til fyrlys, sjømerker og farvannsskilt som skal regulere ferdsele gjøres følgende endringer:

§ 14 skal lyde:

§ 14. Merking av akvakulturanlegg

Flytende akvakulturanlegg i sjø skal merkes slik at de til enhver tid er godt synlige for sjøfarende. Anleggene skal merkes slik:

- a) gult merke ved anleggets ytterpunkter og dagslysfluoriserende gul refleks ved anleggets ytterpunkter,
- b) gult lyssignal ved anleggets ytterpunkter eller indirekte belysning av anlegget, og
- c) radarreflektor ved anleggets ytterpunkter.

Bøyer som brukes til merking, forankring eller annet lignende formål skal ha gul farge.

Indirekte eller annen belysning av eller på anlegget skal ikke blende sjøfarende.

Anleggets ytterpunkter skal etter denne bestemmelsen forstås som de punkter der anleggets forankringer eller fortøyninger er festet eller som på annen måte utgjør et ytterpunkt.

Kystverkets hovedkontor kan fastsette nærmere tekniske krav til merking av akvakulturanlegg i egen veiledning. Merking av akvakulturanlegg skal være i samsvar med slik veiledning.

Kystverkets regionkontorer eller kommunen kan i særlige tilfeller fastsette andre krav til merkingen.

§ 17 skal lyde:

§ 17. Utforming og tekniske krav

For utforming av og tekniske krav til farvannsskilt gjelder de bestemmelser som framgår av følgende vedlegg til denne forskriften:

a) Vedlegg A 1:	Skiltet forbyr sjøfarende å seile/kjøre fortere enn oppgitt fart i knop.
b) Vedlegg A 2:	Varselskilt som angir sakte fart.
c) Vedlegg A 3:	Varselskilt ved broer som krysser farvann.
d) Vedlegg A 4:	Varselskilt ved kraftledninger i luftspenn som krysser farvann.
e) Vedlegg A 5:	Varselskilt ved kraftledninger i sjøkabler som krysser farvann.
f) Vedlegg A 6:	Varselskilt ved avløpsledninger.
g) Vedlegg A 7:	Varselskilt ved vannledninger.
h) Vedlegg A 8:	Overrettskilter som viser kabel- og ledningstraseer, jf. bokstavene e, f og g.
i) Vedlegg A 9:	Forbudsskilt – Ankring forbudt.

- j) Vedlegg A 10: Kombinert skilt som forbyr ankring (jf. A 9) ved kabel som ikke er høyspent.
k) Vedlegg A 11: Veileder om merking av akvakulturanlegg.

II

Endringene trer i kraft 1. februar 2008.

§ 14 annet ledd om at bøyer som brukes til merking, forankring eller annet lignende formål skal ha gul farge, kan likevel oppfylles senest 1. februar 2010.

Eksempler på utstyr og anvendelse:

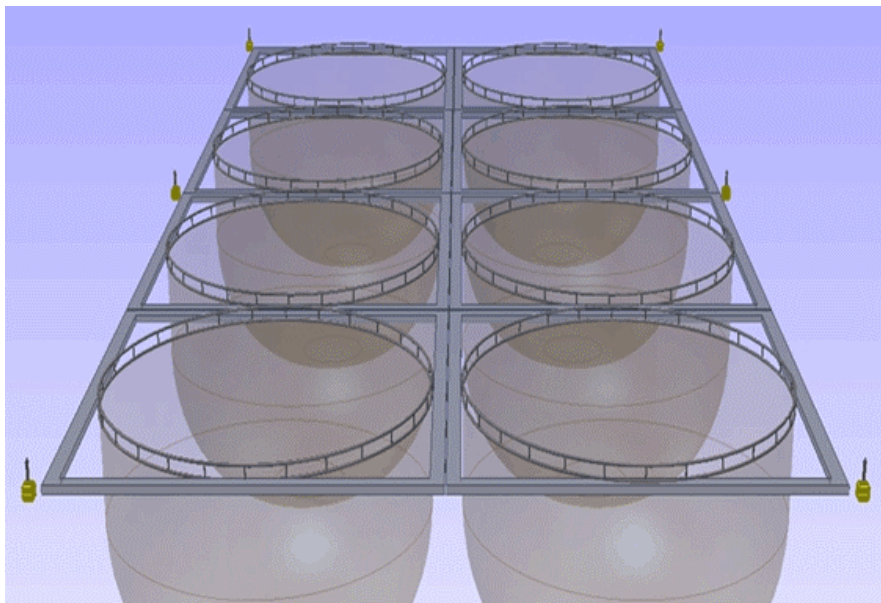

Fig. 1. Prinsippkisse av akvakulturanlegg for fisk (1).

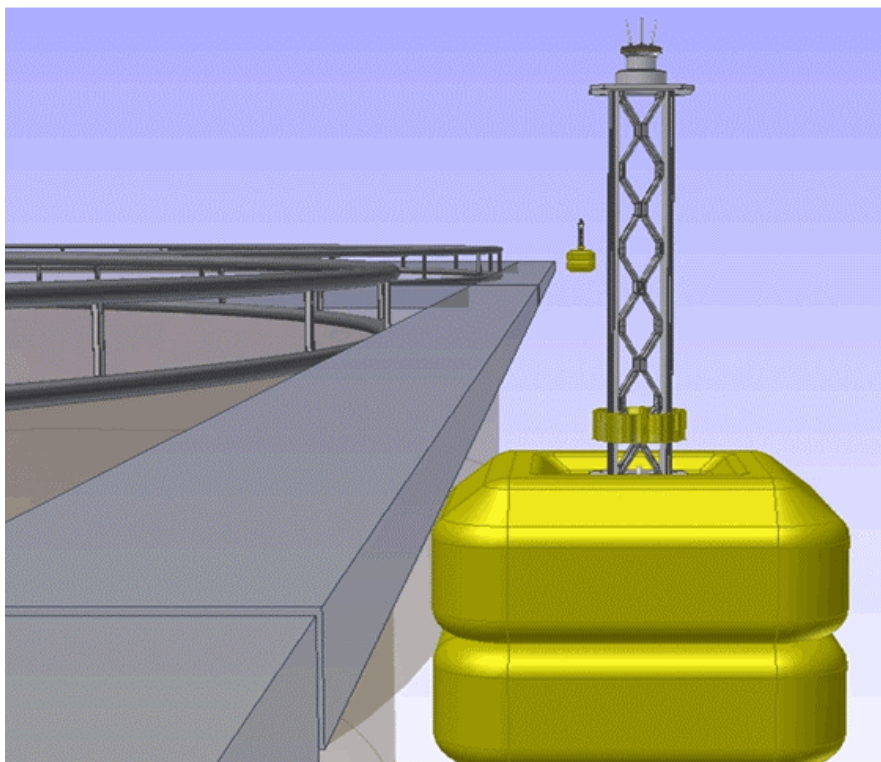

Fig. 2. Prinsippkisse av akvakulturanlegg for fisk (2).

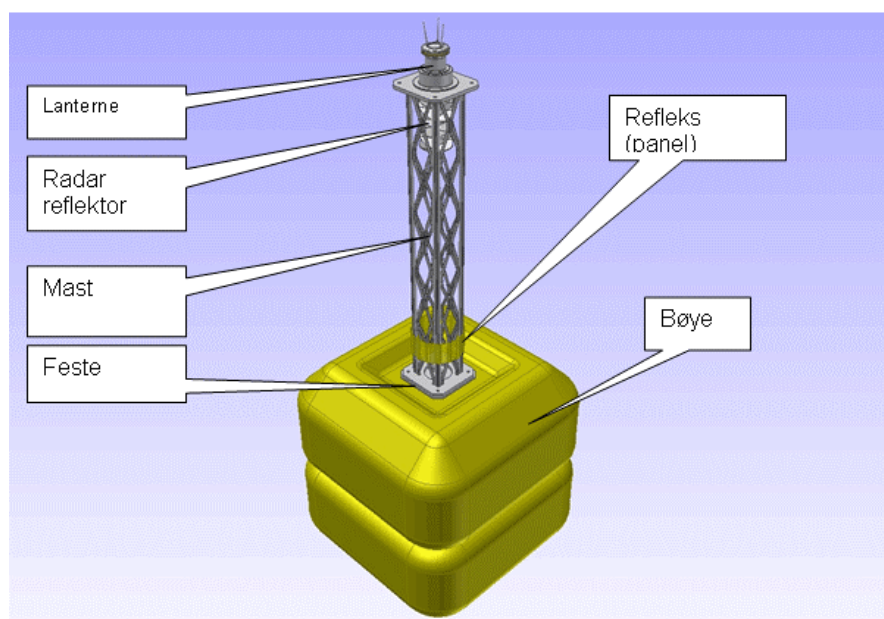

Fig. 3. Eksempel på bøye med lanterne, refleks og radarreflektor. (Fargegjengivelsen kan avvike noe i forhold til RAL 1016/RAL 1021.)

Fig. 4. Eksempel på originalbøye med farge.

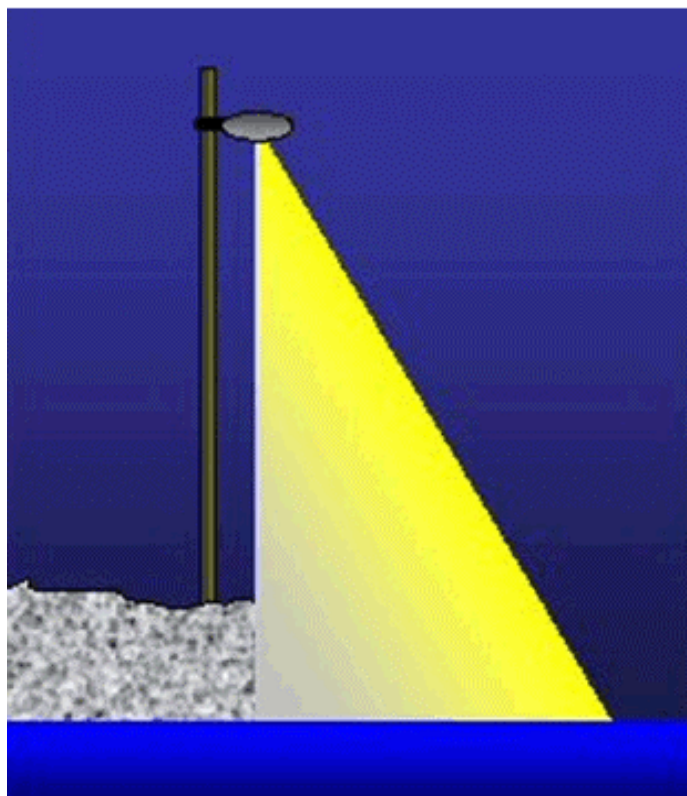

Fig. 5. Prinsippskisse av indirekte belysning.

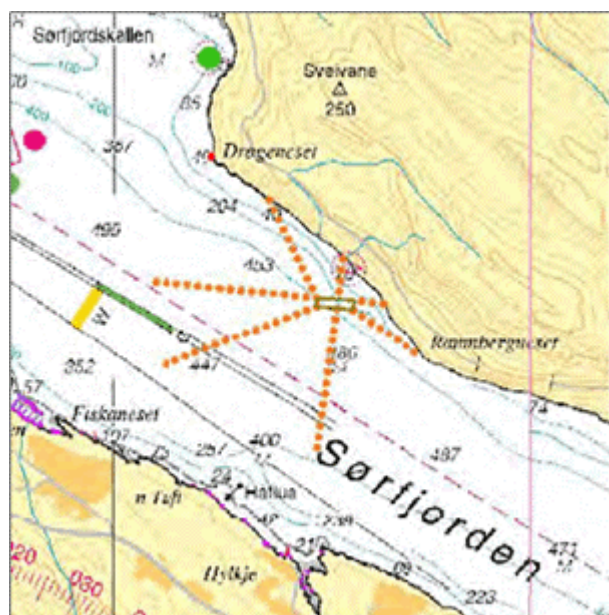

Fig. 6. Eksempel på sjøkart (kart 119, 23) akvakulturanlegg med fortøyninger.

Ordliste/forkortelser:

AIS

Automatic Identification System – et automatisk kommunikasjons- og identifikasjonssystem for operativ informasjon mellom fartøy og mellom fartøy og land. International Association of Marine Aids to Navigation and Lighthouse Authorities – internasjonal organisasjon med myndigheter og industri for utvikling av anbefalinger og retningslinjer vedrørende navigasjon og sjøtrafikk.

IALA

International Maritime Organization – FN-organ for sjøsikkerhet og for å forhindre utslipp fra fartøy.

IMO

Light Emitting Diode – lysemitterende diode.

LED

1 852 meter.

Nautisk mil

Referansedokumenter:

IALA Maritime Buoyage System, November 1980.

IALA Recommendation E-108 On Surface Colours used as Visual Signals on Aids to Navigation Edition 2, May 2004.

IALA Recommendations on the Determination of the Luminous Intensity of a Marine Aid-to-Navigation Light, December 1977.

IALA Recommendations for the Colours of Light Signals on Aids to Navigation, December 1977.

IALA Guideline No. 1038 On Ambient Light Levels at which Aids to Navigation Lights should switch on and off Edition 1, December 2004.

IALA Guideline No. 1048 On LED Technologies and their use in Signal Lights Edition 1, December 2005.

IALA Recommendation A-126 On The Use of the Automatic Identification System (AIS) in Marine Aids to Navigation Edition 1, December 2003.

IALA Aids to Navigation Guide, 2006.

IALA Recommendation O-116 On the Marking of Aquaculture Farms Edition 2, June 2007.

IMO MSC.164(78) 2004 Revised performance standards for radar reflectors.

IMO Resolution A.917(22) Guidelines for the Onboard Operational Use of Shipborne Automatic Identification Systems og IMO Resolution A.956(23) Amendments to the Guidelines for the Onboard Operational Use of Shipborne Automatic Identification Systems.

Merknad:

For IALA dokumenter se internetadresse: <ref=http://www.iala-aism.org>www.iala-aism.org</ref>.

IMO-dokumenter kan kjøpes fra forhandlere av nautiske publikasjoner.

Referansedokumentene vil være til hjelp for akvakulturoppdretterne, utstørsleverandørene og myndighetene.

II

Endringene trer i kraft 1. februar 2008.

§ 14 annet ledd om at bøyer som brukes til merking, forankring eller annet lignende formål skal ha gul farge, kan likevel oppfylles senest 1. februar 2010.

29. okt. Nr. 1207 2007

Forskrift om endring i forskrift om forbud mot bruk av animalske proteiner i fôr til produksjonsdyr

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet og Fiskeri- og kystdepartementet 29. oktober 2007 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 12 og § 17, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I nr. 12 (forordning (EF) nr. 1292/2005). Kunngjort 6. november 2007 kl. 14.55.

I

I forskrift 29. mars 2007 nr. 511 om forbud mot bruk av animalske proteiner i fôr til produksjonsdyr gjøres følgende endring:

§ 6 skal lyde:

Bearbeidede animalske proteiner fra andre dyrearter enn drøvtyggere og produkter som inneholder slike animalske proteiner, kan eksporteres til tredjestater på følgende vilkår:

- a) de bearbeidede animalske proteinene og produkter som inneholder slike proteiner skal ikke brukes som fôr til produksjonsdyr,
- b) det må på forhånd foreligge en bilateral avtale med vedkommende lands myndighet, hvor vedkommende tredjestat forplikter seg til ikke å bruke de animalske proteinene til formål som er forbudt etter denne forskriften, og
- c) de bearbeidede animalske proteinene skal ikke reeksporteres for anvendelse som er forbudt i henhold til denne forskrift.

Bestemmelsene i første ledd gjelder ikke for kjæledyrfôr, fiskemel eller for produkter som inneholder fiskemel.

II

Endringen trer i kraft straks.

2. nov. Nr. 1208 2007

Forskrift om endring i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Arbeids- og inkluderingsdepartementet 2. november 2007 med hjemmel i lov 24. juni 1988 nr. 64 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 25, jf. delegeringsvedtak 30. juni 2006 nr. 761. Kunngjort 6. november 2007 kl. 14.55.

I

I forskrift 21. desember 1990 nr. 1028 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) gjøres følgende endring:

§ 107 annet ledd skal lyde:

Besøksvisum gis vanligvis for én innreise. Ved særlige behov kan det gis for et bestemt eller ubestemt antall innreiser innen et tidsrom av 12 måneder. Etter nærmere retningslinjer fastsatt av departementet kan visum for bestemte kategorier av personer gis for et bestemt eller ubestemt antall innreiser innen et tidsrom av inntil fem år.

II

Endringen gjelder fra den tid departementet bestemmer.

2. nov. Nr. 1209 2007

Forskrift om endring i forskrift om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Miljøverndepartementet 2. november 2007 med hjemmel i lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4, jf. forskrift 5. august 1977 nr. 2 om gjennomføring av lov om kontroll med produkter og forbrukertjenester og delegeringsvedtak 7. september 1990 nr. 730.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XV nr. 4 (direktiv 2005/69/EF). Kunngjort 6. november 2007 kl. 14.55.

I

I forskrift 1. juni 2004 nr. 922 om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 2–14 overskriften skal lyde:

§ 2–14. *Kreosot og polysykliske aromatiske hydrokarboner (PAH)*

§ 2–14 nytt fjerde ledd skal lyde:

Fra 1. januar 2010 er det forbudt å produsere, importere, eksportere, omsette og bruke oljer som inneholder over 1 mg/kg

<i>Navn</i>	<i>Cas-nr.</i>
benzo(a)pyren (BaP)	50–32–8

eller over 10 mg/kg av summen av følgende stoff

<i>Navn</i>	<i>Cas-nr.</i>
benzo(a)pyren (BaP)	50–32–8
benzo(e)pyren (BeP)	192–97–2
benzo(a)antracen (BaA)	56–55–3
krysen (CHR)	218–01–9
benzo(b)fluoranten (BbFA)	205–99–2
benzo(j)fluoranten (BjFA)	205–82–3
benzo(k)fluoranten (BkFA)	207–08–9
dibenzo(a,h)antracen (DBAhA)	53–70–3

til produksjon av dekk eller deler av dekk til motorvogn.

Ny § 3–24 skal lyde:

§ 3–24. *Dekk og slitebaner til motorvogner*

Fra 1. januar 2010 er det forbudt å produsere, importere, eksportere og omsette dekk til motorvogner hvis de inneholder oljer som overskrider grenseverdiene nevnt i § 2–14 fjerde ledd. Forbudet gjelder også gummi til regummiering av slike dekk.

Forbudet gjelder ikke regummierte dekk så lenge slitebanen overholder grenseverdiene i første ledd og dekk til regummiering.

II

Endringene trer i kraft straks.

5. nov. Nr. 1210 2007

Forskrift om endring i forskrift om førerkort m.m.

Hjemmel: Fastsatt av Vegdirektoratet 5. november 2007 med hjemmel i vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 § 24, § 30 og § 43, jf. delegeringsvedtak 29. september 2003 nr. 1196. Kunngjort 6. november 2007 kl. 14.55.

I

I forskrift 19. januar 2004 nr. 298 om førerkort m.m. gjøres følgende endringer:

§ 2–3 tredje ledd annet punktum skal lyde:

For person som søker asyl eller oppholdstillatelse regnes fast bopel som etablert fra det tidspunkt vedkommende er registrert, eller skulle vært registrert, som innkommet hos norsk myndighet.

§ 3–5 første ledd nr. 3 annet punktum skal lyde:

Tilhengerens tillatte totalvekt må ikke overstige motorvognenes egenvekt med fører (75 kg).

§ 3–13 annet punktum skal lyde:

Tilhengerens tillatte totalvekt må ikke overstige motorvognenes egenvekt med fører (75 kg).

§ 3–15 annet punktum skal lyde:

Tilhengerens tillatte totalvekt må ikke overstige motorvognenes egenvekt med fører (75 kg).

§ 4–1 femte ledd skal lyde:

For asylsøkere som kan dokumentere lovlig opphold settes gyldighet for 4 år om gangen.

§ 4–2 annet ledd nytt fjerde punktum skal lyde:

Ny prøveperiode skal gjelde, selv om det i dom eller forelegg ikke er fastsatt krav om ny prøve.

§ 5–2 fjerde ledd nytt fjerde punktum skal lyde:

Bestemmelsene i dette ledd forutsetter lovlig opphold i Norge.

§ 6–1 annet ledd fjerde punktum skal lyde:

Unntatt for tilfellet beskrevet i § 4–4 tredje ledd, kreves ikke prøve, selv om gyldighetstiden er utløpt.

§ 10–2 første ledd første punktum skal lyde:

Bestemmelsene i denne paragraf gjelder førerkort utstedt i Albania, Algerie, Argentina, Australia, Bosnia-Hercegovina, Brasil, Canada, Chile, Egypt, Filippinene, Hongkong, Hviterussland, Indonesia, Israel, Japan, tidl. Jugoslavia, Kina, Kroatia, Makedonia, Malaysia, Mexico, Moldova, Monaco, New Zealand, Peru, Russland, San Marino, Serbia og Montenegro, Singapore, tidl. Sovjetunionen, Sør-Afrika, Sør-Korea, Taiwan, Thailand, Tunis, Ukraina, USA og Venezuela.

§ 10–3 tredje ledd nytt annet punktum skal lyde:

Dette gjelder likevel ikke når annet følger av tapt eller tilbakekalt førerrett, jf. vegtrafikkloven av 18. juni 1965 nr. 4 § 24, § 33 og § 34 og forskrift 19. desember 2003 nr. 1660 om tap av retten til å føre motorvogn kapittel 8.

§ 10–5 annet ledd skal lyde:

For øvrig gjelder bestemmelsene i § 10–3 første til sjuende ledd.

§ 11–3 tredje ledd tredje punktum og nytt fjerde punktum skal lyde:

For gjenerverv av førerrett i Norge utstedes norsk førerkort etter reglene for innbytte, dersom det er adgang til dette, jf. også vegtrafikkloven av 18. juni 1965 nr. 4 § 24, § 33 og § 34, forskrift 19. desember 2003 nr. 1660 om tap av retten til å føre motorvogn kapittel 8 og denne forskrift kapittel 10.

§ 12–1 overskriften skal lyde:

§ 12–1. *Alminnelige unntak fra førerkortplikten for traktor, motorredskap og saktegående motorvogn*

§ 12–1 første ledd nr. 3 blir nytt annet ledd og skal lyde:

Kjøring med motorvogn, som har tillatt totalvekt ikke over 3 500 kg, og som er konstruert for en hastighet ikke over 10 km/t, og som bare med vesentlige konstruktive forandringer kan kjøres med større hastighet, kan føres av person som er fylt 16 år og har nødvendig ferdighet.

§ 12–2 første ledd skal lyde:

I garasjehus, servicestasjon, bilverksted-, industri- eller lignende område i Norge kan motorvogn/vogntog som betinger førerrett i klassene BE, C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 eller D1E flyttes av person som har førerrett klasse B.

§ 14–3 annet ledd første punktum skal lyde:

Regionvegkontoret kan, ved enkeltvedtak, gjøre unntak fra krav om førerrett i klassene BE, C, CE, C1, C1E, D, DE, D1 eller D1E for bestemte områder som lufthavner og lignende lukkede bedriftsområder med varig virksomhet og som er fysisk avsperrert for alminnelig ferdsel.

§ 14–3 fjerde ledd fjerde punktum skal lyde:

Det kreves ikke prøve ved fornyelse.

§ 14–5 første ledd skal lyde:

Bestemmelsene i denne forskrift får anvendelse på førerrett i henhold til tidligere forskrift 23. februar 1979 nr. 4 om førerkort og førerprøve m.v., så langt de passer og annet ikke er angitt, jf. særlig § 6–1 om fornyelse, og vedlegg 5 og 6, hvor det er gitt overgangsbestemmelser for gamle førerkort og førerrettigheter og for hvordan slike førerrettigheter skal videreføres. Førerrettigheter som har falt bort i henhold til tidligere forskrifter om førerkort, se særlig forskrift 23. februar 1979 nr. 4 § 44 nr. 1 og 7 om såkalt stempelbil, omfattes ikke av denne forskrift.

Vedlegg 2 § 4 annet ledd tredje strekpunkt skal lyde:

– nasjonalitetsmerket for Norge, jf. Wienkonvensjonen av 1968 om vegtrafikk.

Vedlegg 4 kode 05.07 skal lyde:

05.07 Ingen kjøring på motorveg

Vedlegg 4 kode 120 skal lyde:

120 Begrenset til bestemt kjøretøy/kjennemerke i klasse M, S eller T

Vedlegg 4, kodene 142, 143 og 144 skal lyde:

142 Traktor ubegrenset, med eller uten tilhenger. Gjelder også for motorredskap, som beskrevet i § 3–18, med eller uten tilhenger

143 Traktor ubegrenset, med eller uten tilhenger med tillatt totalvekt på høyst 750 kg. Gjelder også for motorredskap, som beskrevet i § 3–18, med eller uten tilhenger med tillatt totalvekt på høyst 750 kg

144 Traktor med maksimal konstruktiv hastighet ikke over 40 km/t – tillatt totalvekt ikke over 25 000 kg, med eller uten tilhenger. Gjelder også for tilsvarende motorredskap, som beskrevet i § 3–18, med eller uten tilhenger

Vedlegg 6 § 11 tiende ledd første punktum skal lyde:

Person som ikke innehar førerrett i annen klasse, eller som bare har klasse S, men som har fylt 20 år før 1. januar 2005 og som har nødvendig ferdighet, kan få førerrett i Norge for tohjuls moped (klasse M kode 145).

II

Endringene trer i kraft straks.

20. aug. Nr. 1220 2007

Forskrift om endring i forskrift om arbeid av barn og ungdom

Hjemmel: Fastsatt av Direktoratet for arbeidstilsynet 20. august 2007 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 4–1 femte ledd, jf. delegeringsvedtak 20. august 2007 nr. 988.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XVIII nr. 11 (direktiv 94/33/EF). Kunngjort 9. november 2007 kl. 14.15.

I

I forskrift 30. april 1998 nr. 551 om arbeid av barn og ungdom gjøres følgende endring:
Kommentarene til § 10 tredje ledd skal lyde:

Til tredje ledd:

For ungdom som har fylt 17 år, kan praktisk opplæring være opplæring internt i bedriften, gjennom kurs eller i videregående skole. I motsetning til opplæring som nevnt i § 10 første ledd, kreves det altså ikke at opplæringen skal skje i regi av skole eller på lære- eller opplæringskontrakt. For ungdom som har fylt 16 år og som er elev ved videregående skole, skal imidlertid opplæringen skje under skolens veiledning. Opplæring i bruk av arbeidsutstyr som nevnt i § 9 første ledd bokstav s til w må skje i samsvar med kravene om sikkerhetsopplæring i forskrift 26. juni 1998 nr. 608 om bruk av arbeidsutstyr (best.nr. 555) kapittel VIII. Gjennom sikkerhetsopplæringen skal det gis praktisk og teoretisk opplæring som gir kunnskaper om oppbygging, betjening, bruksegenskaper og bruksområde for arbeidsutstyret, samt vedlikehold og kontroll. Opplæringen skal gi kunnskaper om de krav som stilles til sikker bruk og betjening i forskrifter og bruksanvisninger. Se nærmere om kravene til dokumentert sikkerhetsopplæring i forskrift om bruk av arbeidsutstyr § 47.

Risikovurderingen, som arbeidsgiver plikter å foreta før personer under 18 år tiltrer arbeidet, skal bl.a. ta utgangspunkt i innretning, valg og bruk av arbeidsutstyr og maskiner, samt måten de håndteres på, jf. § 3 tredje ledd bokstav b.

II

Endringen trer i kraft straks.

30. okt. Nr. 1221 2007

Forskrift om endring i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Utlendingsdirektoratet 30. oktober 2007 med hjemmel i lov 24. juni 1988 nr. 64 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 24, forskrift 21. desember 1990 nr. 1028 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) § 102 første ledd og delegeringsvedtak 28. april 2005 nr. 398. Kunngjort 9. november 2007 kl. 14.15.

I

I forskrift 21. desember 1990 nr. 1028 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) gjøres følgende endringer:

Vedlegg 2 første kolon skal lyde:

Følgende identitetsdokumenter er pr. 30. oktober 2007 godkjent som reisedokumenter, jf. utlendingsforskriftens § 102 første ledd:

Vedlegg 2 bokstav p skal lyde:

- p) «Cartão de cidadão/Citizen Card», utstedt av kompetent myndighet i Portugal til portugisisk statsborger. De tidligere kortene merket «Bilhete de identidade cidadão nacional» er fortsatt gyldige i en overgangsperiode.

II

Endringene trer i kraft straks.

2. nov. Nr. 1222 2007**Forskrift om endring i forskrift om risiko- og observasjonssoner i forbindelse med bluetongue og betingelser for transport ut av og gjennom disse sonene**

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 2. november 2007 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 12, § 15 og § 19 tredje ledd, jf. delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I (vedtak 2006/268/EF, vedtak 2006/273/EF, vedtak 2006/572/EF, vedtak 2006/591/EF, vedtak 2006/633/EF, vedtak 2006/650/EF, vedtak 2006/693/EF, vedtak 2006/761/EF, vedtak 2006/858/EF, vedtak 2007/28/EF og vedtak 2007/101/EF). Kunngjort 9. november 2007 kl. 14.15.

I

I forskrift 9. mars 2006 nr. 299 om risiko- og observasjonssoner i forbindelse med bluetongue og betingelser for transport ut av og gjennom disse sonene gjøres følgende endringer:

Ny § 3a skal lyde:

§ 3a. Forbudet mot forflytting av dyr, samt sæd, egg og embryo fra disse, ut av en risiko- eller observasjonssone gjelder ikke for:

- a) dyr som forflyttes til en driftsenhet som ligger innenfor en radius på 20 km rundt en smittet driftsenhet,
- b) dyr som forflyttes direkte til et slakteri som ligger i sperresonen rundt avsenderdriftsenheten,
- c) dyr som transporteres til en driftsenhet som ligger innenfor sperresonen rundt avsenderdriftsenheten og utenfor en radius på 20 km fra en smittet driftsenhet forutsatt at, enten
 1. kompetent myndighet på avsender og mottakerdriftsenheten har gitt forhåndsgodkjenning, og at de dyrehelsemessige krav ved spredning av bluetonguevirus og beskyttelse mot vektorangrep som er stilt av de kompetente myndigheter er oppfylt, eller
 2. dyrene har testet negativt på en agensidentifikasjonstest i henhold til vedlegg II, del 1 bokstav c på en prøve tatt mindre enn 48 timer før forsendelse, og etter prøveuttak har vært kontinuerlig beskyttet mot vektorangrep fram til forsendelse. Dyret skal ikke forlate bestemmelsesstedet med unntak av forflytting direkte til slakteri eller det sendes i overensstemmelse med del 1 i vedlegg II.
- d) dyr som transporteres direkte til en driftsenhet eller til et slakteri som ligger utenfor sperresonen rundt avsenderdriftsenheten, også for samhandel eller eksport, forutsatt at:
 1. kompetent myndighet på avsender og mottakerdriftsenheten har gitt forhåndsgodkjenning, og at dyrehelsemessige krav ved spredning av bluetonguevirus og beskyttelse mot vektorangrep som er stilt av de kompetente myndigheter er oppfylt,
 2. betingelsene for forflyttingen er i samsvar med § 4 og § 5 i denne forskriften, og
 3. det følger med et helsesertifikat som bekrefter at forsendelsen er i samsvar med kommisjonsvedtak 2005/393/EF. For samhandel med dyr skal helsesertifikatmodellen fastsatt i rådsdirektiv 64/432/EØF, rådsdirektiv 91/68/EØF og rådsdirektiv 92/65/EØF anvendes. Tilsvarende gjelder ved eksport av dyr som følges av et helsesertifikat fastsatt i kommisjonsvedtak 93/444/EØF.

§ 7 skal lyde:

Transitt av dyr fra en sperresone som transporteres til eller gjennom områder utenfor en sperresone er tillatt dersom dyrene og transportmiddelet behandles med godkjente insekticider på pålastingsstedet, eller senest før de føres ut av sperresonen. Transitt av dyr som sendes fra et område utenfor en sperresone og gjennom en sperresone, er tillatt hvis dyrene og transportmiddelet behandles med et insekticid på pålastingsstedet eller senest før dyrene føres inn i sperresonen. Hvis det under transporten gjennom en sperresone er nødvendig med et opphold på en hvilestasjon, skal det foretas behandling med autorisert insekticid for å beskytte dyrene mot angrep fra vektorer.

Ved handel innen EØS skal transitten være godkjent av myndigheten i transitt- og mottakermedlemsstaten.

Ved samhandel med dyr skal forsendelsen følges av et helsesertifikat fastsatt i direktiv 64/432/EØF, direktiv 91/68/EØF og direktiv 92/65/EØF med følgende tekst «Insekticidbehandling med (produktets navn) den (dato) kl. (tidspunkt) i overensstemmelse med vedtak 2005/393/EF.» Tilsvarende gjelder ved eksport av dyr som følges av et helsesertifikat fastsatt i kommisjonsvedtak 93/444/EØF.

Dersom det i et epidemiologisk relevant område i en sperresone er mer enn 40 dager siden vektoren opphørte å være aktiv, gjelder ikke første og annet ledd tilsvarende. Dette unntaket gjelder ikke dersom kompetent veterinærmyndighet gjennom et overvåkningsprogram som følger kravene i direktiv 2000/75/EF artikkel 9 punkt 1 påviser ny vektoraktivitet i sperresonen.

Vedlegg I og II skal lyde:

Vedlegg I

Risiko- og observasjonssoner: Geografiske områder hvor det er opprettet risiko- eller observasjonssoner (jf. vedtak 2005/393/EF vedlegg I)

Sone A (serotype 2 og 9 samt i mindre grad 4 og 16)

Italia

Abruzzo: Chieti og alle kommuner som hører inn under den lokale helsemyndighet i Avezzano-Sulmona
Basilicata: Matera og Potenza
Calabria: Catanzaro, Cosenza, Crotona, Reggio Calabria og Vibo Valentia
Campania: Caserta, Benevento, Avellino, Napoli og Salerno
Lazio: Frosinone og Latina
Molise: Isernia og Campobasso
Puglia: Foggia, Bari, Lecce, Taranto og Brindisi
Sicilia: Agrigento, Catania, Caltanissetta, Enna, Messina, Palermo, Ragusa, Siracusa og Trapani.

Malta

–

*Sone B (serotype 2)**Italia*

Abruzzo: L'Aquila (med unntak av de kommuner som hører inn under den lokale helsemyndigheti Avezzano-Sulmona)
Lazio: Viterbo, Roma og Rieti
Toscana: Grosseto
Umbria: Terni og Perugia.

*Sone C (serotype 2 og 4 samt i mindre grad 16)**Frankrike*

Corse-du-Sud og Haute-Corse.

Italia

Sassari.

*Sone D**Kypros*

–

*Sone E (serotype 4)**Spania*

- den selvstyrende region Extremadura: provinsene Cáceres og Badajoz,
- den selvstyrende region Andalusia: provinsene Cádiz, Córdoba, Huelva, Jaén (distriktene (comarcas) Acalá la Real, Andújar, Huelma, Jaén Linares, Santiesteban del Puerto og Ubeda), Málaga og Sevilla,
- den selvstyrende region Castilla-La Mancha: provinsene Albacete (distriktet (comarcas) Alcaraz), Ciudad Real og Toledo,
- den selvstyrende region Castilla y León: provinsene Avila (distriktene Arenas de San Pedro, Candelada, Cebreros, El Barco De Avila, Las Navas del Marques, Navaluenga og Sotillo de la Adrada), og Salamanca (distriktene Bejar, Ciudad Rodrigo og Sequeros),
- den selvstyrende region Madrid: provinsen Madrid (distriktene Alacalá de Henares, Aranjuez, Arganda del Rey, Colmenar Viejo, El Escorial, Griñón, Municipio de Madrid, Navalcarnero og San Martin de Valdeiglesias, Torrelaguna og Villarejo de Salvanes).

Portugal

- De regionale landbruksmyndigheter i Algarve: alle kommuner (concelhos)
- De regionale landbruksmyndigheter i Alentejo: alle kommuner
- De regionale landbruksmyndigheter i Ribatejo e Oeste: kommunene Almada, Barreiro, Moita, Seixal, Sesimbra, Montijo, Coruche, Setúbal, Palmela, Alcochete, Benavente, Salvaterra de Magos, Almeirim, Alpiarça, Chamusca, Constância, Abrantes og Sardoal.
- Landbruksmyndighetenes regionalkontor i Beira Interior: kommunene Penamacor, Fundão, Oleiros, Sertã, Vila de Rei, Idanha-a-Nova, Castelo Branco, Proença-a-Nova, Vila Velha de Rodao og Mação.

*Sone F (serotype 8)**Belgia*

Hele landet.

Frankrike

- departementet Aube: arrondissementet Bar-sur-Aube og kantonene Arcis-sur-Aube, Chapelle-Saint-Luc, Mery-sur-Seine, Piney, Ramerupt og Troyes (1., 2., 3., 4., 5. og 7. kanton),

- departementet Ardennes,
- departementet Aisne,
- departementet Marne,
- departementet Haute-Marne: arrondissementet Saint-Dizier og kantonene Andelot-Blancheville, Bourmont, Chaumont-Nord, Chaumont-Sud, Clefmont, Juzennecourt, Saint-Blin og Vignory,
- departementet Meurthe-et-Moselle,
- departementet Meuse,
- departementet Moselle,
- departementet Nord,
- departementet Oise: arrondissementene Clermont og Compiègne og kantonene Beauvais-Nord-Est, Beauvais-Nord-Ouest, Beauvais-Sud-Ouest, Betz, Crépy-en-Valois, Crèvecœur-le-Grand, Formerie, Grandvilliers, Marseilléen-Beauvaisis, Nanteuil-le-Haudouin, Nivillers og Pont Sainte Maxence,
- departementet Pas-de-Calais,
- departementet Bas-Rhin: arrondissementene Haguenau, Molsheim, Saverne, Strasbourg-campagne, Strasbourg-ville og Wissembourg og kantonen Obernai,
- departementet Seine-Maritime: kantonene Aumale, Blangy-sur-Bresle og Eu,
- departementet Seine-et-Marne: kantonene Ferté-sous-Jouarre, Lizy-sur-Ourcq og Rebais,
- departementet Somme,
- departementet Vosges: kantonene Bulgnéville, Charmes, Châtenois, Coussey, Mirecourt, Neufchâteau, Raon-l'étape, Senones og Vittel.

Tyskland

Baden-Württemberg

Landkreis Böblingen

Landkreis Calw

Stadtkreis Baden-Baden

Landkreis Enzkreis

Landkreis Esslingen

Landkreis Freudenstadt

Landkreis Göppingen

Stadtkreis Heidelberg

Stadtkreis Heilbronn

Landkreis Heilbronn

Hohenlohekreis

Landkreis Karlsruhe

Stadtkreis Karlsruhe

Landkreis Ludwigsburg

Stadtkreis Mannheim

Main-Tauber-Kreis

Neckar-Odenwald-Kreis

I Ortenaukreis: Achern, Appenweier, Bad Peterstal-Griesbach, Durbach, Kappelrodeck, Kehl, Lauf, Lautenbach, Neuried, Oberkirch, Offenburg, Oppenau, Ottenhöfen i Schwarzwald, Renchen, Rheinau, Sasbach, Sasbachwalden, Schutterwald, Seebach og Willstätt

I Ostalbkreis: Abtsgmünd, Adelsmannsfelden, Durlangen, Eschach, Göggingen, Gschwend; Iggingen, Jagstzell, Leinzell, Lorch, Mutlangen, Obergrönningen, Rosenberg, Ruppertshofen, Schechingen, Schwäbisch Gmünd, Spraitbach, Täferrot, Waldstetten

Stadtkreis Pforzheim

Landkreis Rastatt

Rems-Murr-Kreis

Landkreis Reutlingen: Walddorfhäslach og Pliezhausen

Rhein-Neckar-Kreis

Landkreis Schwäbisch-Hall

Stadtkreis Stuttgart

Landkreis Tübingen.

Bayern

I Landkreis Ansbach: Adelshofen, Buch am Wald, Diebach, Gebstättel, Geslau, Insingen, Neusitz, Ohrenbach, Rothenburg ob der Tauber, Schillingsfürst, Schnelldorf, Steinsfeld, Wettringen, Windelsbach, Wörnitz

Landkreis Aschaffenburg

Landkreis Bad Kissingen

I Landkreis Hassberge: Gädheim og Theres

I Landkreis Kitzingen uten kommunen Geiselwind

Landkreis Main-Spessart

Landkreis Miltenberg

I Landkreis Neustadt a.d. Aisch-Bad Windsheim: Burgbernheim, Ergersheim, Gallmersgarten, Gollhofen, Hemmersheim, Ippesheim, Markt Bibart, Markt Nordheim, Oberickelsheim, Oberscheinfeld, Simmershofen, Sugenheim, Uffenheim, Weigenheim

Landkreis Rhön-Grabfeld

I Landkreis Schweinfurt

Stadt Schweinfurt

Landkreis Würzburg

Stadt Würzburg.

Brandenburg

I Landkreis Prignitz: Besandten, Eldenburg og Wootz.

Freie Hansestadt Bremen

Hele område.

Freie und Hansestadt Hamburg

Hele område.

Hessen

Hele delstatens område.

Mecklenburg-Vorpommern

I Landkreis Ludwigslust: Belsch, Bengerstorf, Besitz, Stadt Boizenburg, Brahlstorf, Dersenow, Stadt Dömitz, Gresse, Greven, Gallin, Grebs-Niendorf, Karenz, Leussow, Stadt Lübbtheen, Malk Göhren, Malliß, Neu Gülze, Neu Kaliß, Nostorf, Pritzier, Redefin, Schwanheide, Teldau, Tessin/Bzbg., Vellahn, Vielank og Warlitz.

Niedersachsen

Hele delstatens område.

Nordrhein-Westfalen

Hele delstatens område.

Rheinland-Pfalz

Hele delstatens område.

Saarland

Hele delstatens område.

Sachsen-Anhalt

Landkreis Altmarkkreis Salzwedel

Landkreis Aschersleben-Staßfurt

I Landkreis Bernburg: Güsten

Landkreis Bördekreis

I Burgenlandkreis: Billroda, Bucha, Herrngosserstedt, Kahlwinkel, Lossa, Memleben, Saubach, Steinburg, Tromsdorf, Wangen, Wischroda og Wohlmirstedt

Landkreis Halberstadt

I landkreis Jerichower Land: Hohenwarte og Lostau

Landeshauptstadt Magdeburg

I Kreis Mansfelder Land: Abberode, Ahlsdorf, Alterode, Annarode, Arnstedt, Benndorf, Bischofrode, Biesenrode, Bornstedt, Bräunrode, Braunschwende, Eisleben, Friesdorf, Gorenzen, Greifenhagen, Großörner, Harkerode, Helbra, Hergisdorf, Hermerode, Hettstedt, Klostermansfeld, Mansfeld, Möllendorf, Molmerswende, Osterhausen, Piskaborn, Quenstedt, Ritterode, Ritzgerode, Rothenschirmbach, Schmalzerode, Siebigerode, Stangerode, Sylta, Ulzigerode, Vatterode, Walbeck, Welbsleben, Wiederstedt, Wimmelburg, Wippra og Wolferode

I landkreis Merseburg-Querfurt: Farnstädt, Grockstädt, Leimbach, Querfurt, Schmon, Vitzenburg, Weißenschirmbach og Ziegelroda

Landkreis Ohre-Kreis

Landkreis Quedlinburg

Landkreis Sangerhausen

I landkreis Schönebeck: Atzendorf, Biere, Eickendorf, Förderstedt, Löbnitz (Bode), Schönebeck (Elbe) og Welsleben

I landkreis Stendal: Aulosen, Badingen, Ballerstedt, Berkau, Bismark (Altmark), Boock, Bretsch, Büste, Dobberkau, Flessau, Gagel, Garlipp, Gladigau, Gollensdorf, Grassau, Groß Garz, Heiligenfelde, Hohenwulsch, Holzhausen, Insel, Käthen, Kläden, Könnigde, Kossebau, Kremkau, Krevese, Lückstedt, Lüderitz, Meßdorf, Möringen, Nahrstedt, Pollitz, Querstedt, Rochau, Rossau, Schäßplitz, Schernebeck, Schinne, Schorstedt, Staats, n, Tangerhütte, Uchtdorf,

Uchtspringe, Vinzelberg, Volgfelde, Wanzer, Windberge og Wittenmoor
Landkreis Wernigerode.

Schleswig-Holstein

I Kreis Herzogtum Lauenburg: Alt Mölln, Aumühle, Bälau, Basedow, Basthorst, Besenthal, Börnsen, Borstorf, Breitenfelde, Bröthen, Brunstorf, Buchhorst, Büchen, Dahmker, Dalldorf, Dassendorf, Elmenhorst, Escheburg, Fitzen, Fuhlenhagen, Geesthacht, Götting, Grabau, Grambek, Groß Pampau, Grove, Gudow, Gülzow, Güster, Hamfelde, Hamwarde, Havekost, Hohenhorn, Hornbek, Juliusburg, Kankelau, Kasseburg, Klein Pampau, Koberg, Köthel, Kollow, Kröppelshagen-Fahrendorf, Krüzen, Krukow, Kuddewörde, Langenlehsten, Lanze,

Lauenburg/Elbe, Lehmrade, Linau, Lüttau, Möhnsen, Mölln, Mühlenrade, Müssen,

Niendorf/Stecknitz, Pogensee, Roseburg, Forstgutsbezirk Sachsenwald, Sahms, Schnakenbek, Schönberg, Schretstaken, Schulendorf, Schwarzenbek, Siebeneichen, Sirksfelde, Talkau, Tramm, Walksfelde, Wangelau, Wentorf bei Hamburg, Wentorf (Amt Sandesneben), Wiershop, Witzeze, Wohltorf, Woltersdorf og Worth

I Kreis Pinneberg: Appen, Barmstedt, Bevern, Bilsen, Bönningstedt, Bokholt-Hanredder, Borstel-Hohenraden, Bullenkuhlen, Ellerbek, Ellerhoop, Elmshorn, Groß Nordende, Halstenbek, Haselau, Haseldorf, Hasloh, Heede, Heidgraben, Heist, Hemdingen, Hetlingen, Holm, Klein Nordende, Klein Offenseth-Sparrieshoop, Kölln-Reisiek, Kummerfeld, Seester, Moorrege, Neuendeich, Pinneberg, Prisdorf, Quickborn, Raa-Besenbek, Rellingen, Schenefeld, Seester, Seestermühe, Seeth-Ekholt, Tangstedt, Tornesch, Uetersen og Wedel

I Kreis Segeberg: Alveslohe, Ellerau, Henstedt-Ulzburg og Norderstedt

I Kreis Steinburg: Altenmoor, Borsfleth, Engelbrechtsche Wildnis, Glückstadt, Herzhorn, Horst (Holstein), Kiebitzreihe, Kollmar, Neuendorf b. Elmshorn og Sommerland

I Kreis Stormarn: Ahrensburg, Ammersbek, Bargeheide, Barsbüttel, Braak, Brunsbek, Delingsdorf, Glinde, Grande, Grönwohld, Großensee, Großhansdorf, Hamfelde, Hammoor, Hohenfelde, Hoisdorf, Jersbek, Köthel, Lütjensee, Oststeinbek, Rausdorf, Reinbek, Siek, Stapelfeld, Steinburg, Tangstedt, Todendorf, Trittau og Witzhave.

Thüringen

Landkreis Eichsfeld

Stadt Eisenach

Stadt Erfurt

Landkreis Gotha

Landkreis Hildburghausen

Ilmkreis

Kyffhäuserkreis

Landkreis Nordhausen

I landkreis Saalfeld-Rudolstadt: Allendorf, Bad Blankenburg, Bechstedt, Dröbischau, Katzhütte, Königsee, Mellenbach-Glasbach, Meuselbach-Schwarzühle, Oberhain, Remda-Teichel, Rottenbach, Rudolstadt og Schwarzburg

Landkreis Schmalkalden-Meiningen

Landkreis Sömmerda

Stadt Suhl

Unstrut-Hainich-Kreis

Wartburgkreis

Stadt Weimar

Landkreis Weimarer Land.

Sone G (serotype 2 og 4 og i mindre grad 16 og 1)

Sardinia: Cagilari, Nuoro og Oristan.

Sone H

Bulgaria: det administrative området Burgas.

Vedlegg II

(Jf. § 3, punkt 1.)

1. Levende drøvtyggere

Før forsendelse skal levende drøvtyggere ha vært beskyttet mot angrep fra insekter av genus *Culicoides* som sannsynligvis er kompetente bluetonguevektorer:

- a) i minst 60 dager før forsendelse,
- b) i minst 28 dager før forsendelse, og i denne perioden ha vært underkastet en serologisk test for påvisning av antistoffer mot bluetonguevirus-gruppen med negativt resultat utført minst 28 dager etter påbegynnelse av

perioden der dyrene ble beskyttet mot vektorangrep i henhold til OIE's Manual of Diagnostic Tests and Vaccines for Terrestrial Animals, eller

- c) i minst 14 dager før forsendelse, og i denne perioden vært underkastet en bluetonguevirusisolasjonstest med negativt resultat utført minst 14 dager etter påbegynnelse av perioden der dyrene ble beskyttet mot vektorangrep, i henhold til OIE's Manual of Diagnostic Tests and Vaccines for Terrestrial Animals.

Under transporten til bestemmelsesstedet skal levende drøvtyggere beskyttes mot angrep av insekter av genus *Culicoides*.

2. Sæd fra drøvtyggere

- a) Sæd skal være innsamlet fra donorer som:

1. har vært beskyttet mot angrep fra insekter av genus *Culicoides* som sannsynligvis er kompetente bluetonguevektorer, i minst 60 dager før og under innsamlingen av sæden,
2. har vært underkastet en serologisk test til påvisning av antistoffer mot bluetonguevirusgruppen med negativt resultat, minst hver 60. dag i innsamlingsperioden og mellom 21 og 60 dager etter den endelige innsamling til denne forsendelsen i henhold til OIE's Manual of Diagnostic Tests and Vaccines for Terrestrial Animals, eller
3. har vært underkastet en bluetonguevirusisolasjonstest i henhold til OIE's Manual of Diagnostic Tests and Vaccines for Terrestrial Animals utført på blodprøve innsamlet ved første og siste sædoppsamling. Blodprøven skal i sædoppsamlingsperioden være innsamlet minst hver 7. dag, for virusisolasjonstest, eller minst hver 28. dag, for PCR-test.

- b) Ved produksjon av fersk sæd skal donorhannedyr vært beskyttet mot angrep fra insekter av arten *Culicoides* i minst 30 dager før første sædoppsamlingsdag og i hele sædoppsamlingsperioden, og

1. donorhannedyret skal være serologisk testet for påvisning av antistoffer mot bluetonguevirusgruppen med negativt resultat. Prøvene skal tas ut første dag av sædoppsamlingsperioden, deretter hver 28. dag i sædoppsamlingsperioden og 28 dager etter siste sædoppsamling, i henhold til OIE's Manual of Diagnostic Tests and Vaccines for Terrestrial Animals, eller
2. med negativt resultat har vært underkastet en bluetonguevirusisolasjonstest i henhold til OIE's Manual of Diagnostic Tests and Vaccines for Terrestrial Animals utført på blodprøver innsamlet ved første og siste sædoppsamling. Blodprøven skal i sædoppsamlingsperioden være innsamlet minst hver 7. dag, for virusisolasjonstest, eller minst hver 28. dag, for PCR-test.

- c) Frossen sæd skal stamme fra donorhannedyr, som er serologisk testet for påvisning av antistoffer mot bluetonguevirusgruppen med negativt resultat, utført på prøve tatt mellom 21 og 30 dager etter sædoppsamling i den obligatoriske oppbevaringsperioden i henhold til OIE's Manual of Diagnostic Tests and Vaccines for Terrestrial Animals og i overensstemmelse med pkt. 1 f), i vedlegg C til rådsdirektiv 88/407/EØF eller punkt g) i kapittel III til vedlegg D i rådsdirektiv 92/65/EØF.

- d) Hunndyr av drøvtyggere holdes under observasjon i opprinnelsesdyreholdet i minst 28 dager etter inseminering med fersk sæd som omhandlet i bokstav a og b.

3. Egg og embryo fra drøvtyggere

- a) In vivo-befruktede embryo fra storfe skal innsamles i samsvar med forskrift 31. desember 1998 nr. 1486 om dyrehelsemessige betingelser for import og eksport av embryo fra storfe.

- b) In vivo-befruktede embryo fra andre drøvtyggere enn storfe og in vitro-produserte embryo fra storfe skal innsamles fra donordyr som:

1. har vært beskyttet mot angrep fra insekter av genus *Culicoides* som sannsynligvis er kompetente bluetonguevektorer, i minst 60 dager før og under innsamlingen av egg/embryo,
2. har vært underkastet en serologisk test til påvisning av antistoffer mot bluetonguevirusgruppen med negativt resultat, utført mellom 21 og 60 dager etter innsamling av egg/embryo i henhold til OIE's Manual of Diagnostic Tests and Vaccines for Terrestrial Animals, eller
3. har vært underkastet en agensidentifikasjonstest med negativt resultat, utført på blodprøver tatt på dagen for innsamling av egg/embryo, i henhold til OIE's Manual of Diagnostic Tests and Vaccines for Terrestrial Animals.

II

Endringene trer i kraft straks.

5. nov. Nr. 1223 2007

Forskrift om endring i forskrift om forebygging av anslag mot sikkerheten i luftfarten (BSL A 2-1)

Hjemmel: Fastsatt av Samferdselsdepartementet 5. november 2007 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 7-24 første ledd, § 7-25 første og annet ledd og § 16-1, jf. delegeringsvedtak 6. april 2001 nr. 321.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII kap. VI nr. 66h (forordning (EF) nr. 2320/2002) og nr. 66i (forordning (EF) nr. 622/2003 og forordning (EF) nr. 437/2007). Kunngjort 9. november 2007 kl. 14.15.

I

I forskrift 30. april 2004 nr. 715 om forebyggelse av anslag mot sikkerheten i luftfarten (BSL A 2–1) gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen vedlegg XIII kap. VI nr. 66i (forordning (EF) nr. 622/2003) tilføyes følgende endringsforordning:

forordning (EF) nr. 437/2007.

§ 3 nr. 2 skal lyde:

2. Nr. 66i (forordning (EF) nr. 622/2003) om fastsettelse av tiltak for gjennomføring av felles grunnleggende standarder for luftfartssikkerhet, endret ved forordning (EF) nr. 68/2004, forordning (EF) nr. 781/2005, forordning (EF) nr. 857/2005, forordning (EF) nr. 65/2006, forordning (EF) nr. 240/2006, forordning (EF) nr. 831/2006, forordning (EF) nr. 1448/2006, forordning (EF) nr. 1546/2006, forordning (EF) nr. 1862/2006 og forordning (EF) nr. 437/2007.¹

1 De materielle bestemmelsene finnes i vedlegget til forordning (EF) nr. 622/2003 som er gradert «BEGRENSET». Vedlegget finnes hos Luftfartstilsynet.

I vedlegget oppheves henvisningene til forordning (EF) nr. 622/2003 og forordning (EF) nr. 68/2004.

II

Endringene trer i kraft 15. november 2007.

6. nov. Nr. 1224 2007**Forskrift om endring i forskrift om merking mv av næringsmidler**

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 6. november 2007 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 10 annet ledd, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XII nr. 18 (direktiv 2006/142/EF). Kunngjort 9. november 2007 kl. 14.15.

I

I forskrift 21. desember 1993 nr. 1385 om merking mv av næringsmidler gjøres følgende endring:

I vedlegg IV skal følgende ingredienser tilføyes:

Lupin og produkter fremstilt av lupin

Bløtdyr og produkter fremstilt av bløtdyr

II

Endringen trer i kraft 23. desember 2007.

Inntil 23. desember 2008 tillates omsetning av produkter i samsvar med forskrift 21. desember 1993 nr. 1385 slik den lød før ikrafttredelse av endringen. Omsetning av produkter som er merket før 23. desember 2008 er tillatt inntil lagrene er brukt opp.

6. nov. Nr. 1225 2007**Forskrift om endring i forskrift om rengjøring og desinfeksjon av akvakulturanlegg m.v.**

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 6. november 2007 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9, jf. delegeringsvedtak 17. februar 2006 nr. 173. Kunngjort 9. november 2007 kl. 14.15.

I

I forskrift 20. februar 1997 nr. 194 om rengjøring og desinfeksjon av akvakulturanlegg m.v. gjøres følgende endring:

§ 7 første ledd skal lyde:

Ved desinfeksjon av anlegg og utstyr, pålagt i eller med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv., eller dens forskrifter, skal det kun benyttes preparatene Virkon S «ANTEC», Halamid pulver «AKZO NOBEL», Virocid, Kick-Start, OZO WELL, Aqua Des, Perfectoxid eller NORMEX Desinfecta, som er godkjent i henhold til § 4 i denne forskrift.

II

Endringen trer i kraft straks.

6. nov. Nr. 1226 2007**Forskrift om endring i forskrift om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Miljøverndepartementet 6. november 2007 med hjemmel i lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4. Kunngjort 9. november 2007 kl. 14.15.

I

I forskrift 1. juni 2004 nr. 922 om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften) gjøres følgende endring:

§ 3–16 sjette ledd skal lyde:

Kravene til autodiesel framgår av tabell 2 i vedlegg IV til dette kapitlet. Autodiesel til bruk i ikke-veigående maskiner og landbrukstraktorer er unntatt fra kravene i tabell 2 i vedlegg IV til dette kapitlet. Kravet til maksimalt svovelinnhold for slik autodiesel er 500 mg/kg. Kravet til maksimalt svovelinnhold for autodiesel til bruk i ikke-veigående maskiner og landbrukstraktorer er 10 mg/kg fra 1. januar 2009.

II

Endringen trer i kraft 6. november 2007.

6. nov. Nr. 1227 2007**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2007**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 6. november 2007 med hjemmel i forskrift 21. desember 2006 nr. 1611 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2007 § 31. Kunngjort 9. november 2007 kl. 14.15.

I

I forskrift 21. desember 2006 nr. 1611 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2007 gjøres følgende endring:

§ 13 andre ledd nytt fjerde punktum skal lyde:

Fra og med 6. november 2007 økes tilleggskvoten (maksimalkvoten) av hyse med 50 tonn.

II

Endringen trer i kraft straks.

7. nov. Nr. 1228 2007**Forskrift om forvaltningen av Statens pensjonsfond – Norge**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 7. november 2007 med hjemmel i lov 29. juni 2007 nr. 44 om Folketrygdfondet § 15. Kunngjort 9. november 2007 kl. 14.15.

§ 1. Forvaltning av Statens pensjonsfond – Norge

Folketrygdfondet skal forvalte Statens pensjonsfond – Norge (heretter kalt «pensjonsfondet») på vegne av Finansdepartementet.

§ 2. Plassering av pensjonsfondet

Pensjonsfondet er et kapitalinnskudd i Folketrygdfondet. Folketrygdfondet skal i eget navn videreplassere dette innskuddet i finansielle instrumenter og kontantinnskudd.

Styret i Folketrygdfondet har ansvaret for at pensjonsfondets midler plasseres med sikte på høyest mulig avkastning over tid i norske kroner innenfor de rammer som følger av lov, forskrift og utfyllende retningslinjer for forvaltningen.

§ 3. Regnskapsmessig avkastning

Verdien av pensjonsfondet settes lik verdien av porteføljen av finansielle instrumenter og kontantinnskudd. Porteføljeresultatet med fradrag for godtgjøring til Folketrygdfondet tillegges kapitalen pr. 31. desember hvert år.

§ 4. Investeringsunivers

Pensjonsfondet skal plasseres i en aksje- og renteportefølje i henhold til følgende fordeling:

Egenkapitalinstrumenter	50–70 pst.
Rentebærende instrumenter	30–50 pst.

Egenkapitalinstrumenter omfatter aksjer, grunnfondsbevis, konvertible obligasjoner og obligasjoner med kjøpsrett til aksjer tatt opp til handel på regulert markedsplass. Det kan benyttes finansielle instrumenter, herunder

derivater, i styring av aksje- og renteporteføljen. Folketrygdfondet kan inngå salgs- og gjenkjøpsavtaler knyttet til egenkapitalinstrumenter og rentebærende instrumenter der erververen av instrumentene etter avtalen har plikt til å tilbakeføre disse til selger.

Aksjeporteføljen skal plasseres i egenkapitalinstrumenter tatt opp til handel på regulert markedsplass i henhold til følgende fordeling:

Norge	80–90 pst.
Danmark, Finland og Sverige	10–20 pst.

Renteporføljen skal plasseres i rentebærende instrumenter hvor utsteder er hjemmehørende i Danmark, Finland, Sverige og Norge, eller har egenkapital tatt opp til handel på regulert markedsplass i disse landene, i henhold til følgende fordeling:

Norge	80–90 pst.
Danmark, Finland og Sverige	10–20 pst.

Inntil 2,5 pst. av pensjonsfondets kapital kan plasseres i norske aksjer som ikke er tatt opp til handel på regulert markedsplass dersom selskapet har søkt eller har konkrete planer om å søke opptak på slik markedsplass.

Folketrygdfondet kan beholde aksjer i norsk selskap som i forbindelse med oppkjøp, fusjon e.l. endrer status til å bli utenlandsk selskap.

Finansdepartementet kan fatte beslutninger om å utelukke selskaper fra Folketrygdfondets investeringsunivers.

§ 5. Referanseportefølje og relativ volatilitet

Finansdepartementet fastsetter en referanseportefølje for pensjonsfondet.

Den forventede forskjellen i avkastning mellom den faktiske porteføljen og referanseporteføljen målt ved forventet relativ volatilitet på annualisert basis, skal maksimalt være 3 prosentpoeng. Det skal ikke tas valutaposisjoner i den aktive forvaltningen av pensjonsfondet.

§ 6. Eie av andeler

Folketrygdfondet kan eie andeler for inntil 15 prosent av aksjekapital eller grunnfondskapital i ett enkelt selskap i Norge. Folketrygdfondet kan eie andeler for inntil 5 prosent av aksjekapital eller grunnfondskapital i ett enkelt selskap i Danmark, Finland og Sverige. Et selskaps eie av egne andeler skal ikke tas med ved beregning etter denne bestemmelsen.

§ 7. Risikostyring

Styret skal påse at det er betryggende risikostyring og kontrollrutiner i forvaltningen av pensjonsfondet.

§ 8. Eierskapsutøvelse og etikk

Folketrygdfondet skal ved sin eierskapsutøvelse ha som overordnet mål å sikre pensjonsfondets finansielle interesser.

Folketrygdfondet skal ha etiske retningslinjer for forvaltningen av pensjonsfondet.

§ 9. Års- og halvårsrapportering

Folketrygdfondet skal utarbeide årsrapport og halvårsrapport for forvaltningen av pensjonsfondet.

§ 10. Utfyllende regler

Finansdepartementet kan gi nærmere bestemmelser til utfylling og gjennomføring av reglene. Finansdepartementet kan i særlige tilfeller fravike § 4 – § 6.

§ 11. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2008. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 15. desember 2006 nr. 1419 om forvaltningen av Statens pensjonsfond – Norge.

7. nov. Nr. 1229 2007

Forskrift om oppnevning, sammensetning og organisering av skatteklagenemndene

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 7. november 2007 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 2–2 nr. 3. Kunngjort 9. november 2007 kl. 14.15.

§ 1. Antall medlemmer og varamedlemmer i skatteklagenemndene

Skattedirektoratet fastsetter hvor mange medlemmer og varamedlemmer som skal oppnevnes for hver skatteklagenemnd.

Fylkestingene oppnevner det antall medlemmer og varamedlemmer til skatteklagenemnda som samsvarer med fylkets forholdsmessige andel av befolkningen i regionen.

§ 2. Nemndas leder og nestleder

Skatteklagenemnda skal ha en leder og en nestleder. Nestleder fungerer som leder i dennes fravær.

Nemndas leder utnevnes av fylkestinget i det fylket hvor skattekontorets regionledelse har sitt sete.

Det går på rundgang mellom de øvrige fylkestingene i regionen å oppnevne nemndas nestleder. Skattedirektoratet bestemmer hvordan rulleringen mellom fylkestingene skal gjennomføres.

§ 3. *Sammensetning og krav til kompetanse*

Skatteklagenemnda skal være sammensatt slik at minst to tredjedeler av nemndas medlemmer har formell utdanning innen fagområdene regnskap, økonomi eller jus og yrkeserfaring som omfatter minst ett av disse områdene.

Skattedirektoratet kan gi retningslinjer om hvilke utdanningskrav som skal stilles etter første ledd.

Lederen og nestlederen skal oppfylle kravene for å være tingrettsdommer i domstoloven § 54.

Varamedlemmene skal oppnevnes i samsvar med kompetansekravet i første ledd.

§ 4. *Organisering av nemnda i avdeling*

Nemndas leder organiserer nemnda i avdelinger i samarbeid med skattekontoret. Det kan opprettes særskilte avdelinger for behandling av bestemte skattytergrupper eller sakstyper.

Skattekontoret fordeler saker mellom avdelingene.

Avdelingene skal være sammensatt i samsvar med kompetansekravet i § 3 første ledd.

Nemndas leder kan i særlige tilfeller beslutte at kompetansekravet i § 3 første ledd skal fravikes.

§ 5. *Behandling i utvidet avdeling*

Nemndas leder organiserer behandling av saker i utvidet avdeling etter ligningsloven § 3–10 nr. 2 i samarbeid med skattekontoret.

§ 6. *Ikrafttredelse*

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2008.

8. nov. Nr. 1230 2007

Forskrift om endring i forskrift om radiotelegrafi og radiotelefoni på passasjer- og lasteskip og enkelte andre forskrifter

Hjemmel: Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 8. november 2007 med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 2, § 6, § 9, § 11, § 13, § 14, § 15, § 16, § 19, § 20, § 21, § 43 og § 47, jf. delegeringsvedtak 16. februar 2007 nr. 171 og delegeringsvedtak 31. mai 2007 nr. 590.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II (direktiv 1998/34/EF). Kunngjort 9. november 2007 kl. 14.15.

I

I forskrift 11. november 1991 nr. 731 om radiotelegrafi og radiotelefoni på passasjer- og lasteskip gjøres følgende endring:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om radiokommunikasjon for passasjerskip

II

I forskrift 15. september 1992 nr. 700 om redningsredskaper m.m. på passasjer- og lasteskip (redningsredskaper) gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om redningsredskaper m.m. på passasjerskip

Kapittel 3 overskriften skal lyde:

Kapittel 3. Generelle krav for passasjerskip

Kapittel 5 oppheves.

III

I forskrift 17. juni 1986 nr. 1296 om sikringstiltak mot brann på skip som ikke omfattes av Sjøsikkerhetskonvensjonen (SOLAS-74) gjøres følgende endring:

§ 32 skal lyde:

§ 32. *Virkeområde og definisjon*

Bestemmelsene i dette avsnitt gjelder for hurtigbåter.

Med hurtigbåt menes et fartøy for hvilket funksjonen v/\sqrt{gL} er lik eller større enn 0,9, hvor v = største hastighet [m/s], L = lengde ved vannlinjen og g = tyngdens akselerasjon.

IV

Endringene trer i kraft straks.

8. nov. Nr. 1231 2007

Forskrift om endring i forskrift om permisjon ved svangerskap, fødsel, adopsjon mv. mfl.

Hjemmel: Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 8. november 2007 med hjemmel i sjømannslov 30. mai 1975 nr. 18 § 13, § 20 og § 50, jf. delegeringsvedtak 31. januar 1986 nr. 221, jf. overføringsvedtak 23. desember 1988 nr. 1081 og delegeringsvedtak 27. desember 1988 nr. 4321. Kunngjort 9. november 2007 kl. 14.15.

I

I forskrift 14. februar 1995 nr. 382 om permisjon ved svangerskap, fødsel, adopsjon mv. gjøres følgende endringer:

§ 8 syvende ledd skal lyde:

(7) Twist om varsel om delvis permisjon er gitt til rett tid, avgjøres av tvisteløsningsnemnda, jf. 11. ledd.

§ 8 ellefte ledd skal lyde:

(11) Twist mellom arbeidstaker og arbeidsgiver om permisjon etter denne bestemmelse, kan partene bringe inn for tvisteløsningsnemnda, jf. arbeidsmiljøloven 17. juni 2005 nr. 62 § 12–14.

II

I forskrift 25. april 2002 nr. 424 om tvistebehandling på norske skip gjøres følgende endring:

§ 25 første ledd bokstav c annet punktum skal lyde:

Dessuten at partene har mulighet til å få oppfriskning etter tvisteloven 17. juni 2005 nr. 90 § 16–12 til § 16–14.

III

Endringene trer i kraft 1. januar 2008.

31. okt. Nr. 1232 2007

Forskrift om endring i forskrift om satser for visse tilskuddsordninger for bearbejdede jordbruksvarer

Hjemmel: Fastsatt av Statens landbruksforvaltning 31. oktober 2005 med hjemmel i lov 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova), forskrift 21. desember 2004 nr. 1746 om tilskudd til industrielt bearbejdede jordbruksvarer ved eksport og leveranser til spesialmarkeder § 7 og forskrift 21. desember 2004 nr. 1747 om tilskudd til enkelte bearbejdede kjøttvarer ved leveranser til spesialmarkeder § 7. Kunngjort 13. november 2007 kl. 14.55.

I

I forskrift 28. januar 2005 nr. 60 om satser for visse tilskuddsordninger for bearbejdede jordbruksvarer gjøres følgende endring:

§ 1 og § 2 skal lyde:

§ 1. Tilskuddssatser for XR-ordningen

Satsene for tilskudd etter forskrift 21. desember 2004 nr. 1746 om tilskudd til industrielt bearbejdede jordbruksvarer ved eksport og leveranser til spesialmarkeder (XR-ordningen) skal være:

<i>Råvarenr.</i>	<i>Råvarenavn</i>	<i>Sats med prisnedskrivning (kr/kg)</i>	<i>Sats uten prisnedskrivning (kr/kg)</i>
1100	Helmelk flytende	0,00	0,00
1200	Skummet melk flytende	0,00	0,00
1300	Yoghurt	0,00	0,40
1450	Melk til drikkevarer	2,88	2,88
1500	Kondensert melk fet	0,00	0,26
1550	Kondensert melk mager	0,00	0,00
1600	Helmelkpulver 28 %	0,00	0,00
1601	Helmelkpulver 28 % til iskrem	0,00	0,00
1650	Melkepulver 20 %	0,00	0,00
1651	Melkepulver 20 % til iskrem	0,00	0,00
1700	Skummetmelkpulver	0,00	0,00
1701	Skummetmelkpulver til iskrem	0,00	0,00

<i>Råvarenr.</i>	<i>Råvarenavn</i>	<i>Sats med prisnedskrivning (kr/kg)</i>	<i>Sats uten prisnedskrivning (kr/kg)</i>
1750	Yoghurtpulver	0,00	0,00
1800	Kjernemelkpulver	0,00	0,00
2100	Fløte	1,79	3,56
2101	Fløte til iskrem	1,93	3,56
2300	Rømme	2,31	5,05
2400	Helmelkpulver 35 %	0,00	0,56
2450	Fløtepulver 55 %	0,00	3,95
3200	Mysepulver	0,00	0,36
3201	Mysepulver til iskrem	0,00	0,36
5100	Smør	4,25	8,60
5101	Smør til iskrem	4,64	8,60
5300	Smørølje	5,73	10,37
6100	Ost, naturell	12,00	18,47
6200	Ostepulver	9,92	9,92
10100	Egg i skall	8,08	8,08
11100	Heleggmasse	9,84	13,17
11200	Heleggpulver	45,81	58,21
12100	Eggeplomme konservert	26,24	26,24
12200	Eggeplommepulver	50,96	64,69
20300	Bygg	0,00	0,00
20400	Havre	0,00	0,00
20550	Rughvete	0,02	0,02
21100	Hvetekli	2,42	2,42
21200	Havrekli	3,04	3,04
22300	Byggmel	2,54	2,54
22400	Havregryn	3,04	3,04
22550	Rughvetemel	2,57	2,57
30100	Poteter	1,21	1,21
31200	Mel og flak av poteter	10,44	12,38
32100	Potetstivelse	3,54	7,40
40200	Glykose	5,06	5,87
70750	Svinekjøttsortering 23 %	20,10	23,36
71400	Storfekjøttsortering 14 %	24,09	31,44
73000	Fårekjøttsortering 25 %	5,12	10,47
74000	Høns	0,00	3,68

Kolonnen «Sats uten prisnedskrivning» benyttes hvis det ikke mottas tilskudd etter forskrift 21. desember 2004 nr. 1821 om tilskudd i form av prisnedskrivning til industrielt bearbejdede jordbruksvarer.

§ 2. Tilskuddsats for XRK-ordningen

Satsene for tilskudd etter forskrift 21. desember 2004 nr. 1747 om tilskudd til enkelte bearbejdede kjøttvarer ved leveranser til spesialmarkeder (XRK-ordningen) skal være:

<i>Råvarenr.</i>	<i>Råvarenavn</i>	<i>Sats (kr/kg)</i>
70000	Svin indrefilet	36,95
70050	Svin ytrefilet	36,95
70100	Svin flatbiff	36,52
70200	Skinke m/knoke	19,78
70250	Skinke u/ben m/svor	23,74
70350	Svinekam u/ben	26,44
70450	Svinenakke u/ben	14,79
70500	Picnicråstoff	25,92
70510	Ribberull	25,92
70550	Sideflesk u/ben sort 1	31,50
70600	Westfalerråstoff	49,48
70630	Purkekjøttsortering 6 %	35,23
70640	Purkekjøttsortering 23 %	21,59
70700	Svinekjøttsortering 6 %	36,95
70750	Svinekjøttsortering 23 %	24,10
70800	Svin småflesk u/svor	16,15

<i>Råvarenr.</i>	<i>Råvarenavn</i>	<i>Sats (kr/kg)</i>
70850	Svinespekk u/svor	22,02
70900	Svinelever	4,49
71000	Storfe indrefilet	57,68
71050	Storfe ytrefilet	57,68
71100	Storfe flatbiff	57,68
71150	Storfe rundbiff	57,68
71200	Storfe mørbrad u/ben	57,68
71250	Storfe bankekjøtt	57,68
71300	Okserullsortering 4 %	57,68
71350	Storfekjøttssortering 5 %	57,68
71400	Storfekjøttssortering 14 %	44,59
71500	Storfekjøttssortering 21 %	33,23
71850	Storfe kam u/ben	57,68
71900	Storfe høyrygg u/ben	44,59
71950	Storfe bogstek	44,59
72300	Kalvekjøttssortering 8 %	38,42
73000	Fårekjøttssortering 25 %	23,07
73100	Fårelår m/knoke u/mørbrad	49,92
73150	Fårelår u/ben	74,87
73200	Lammelår m/isben	45,39
73250	Lammelår u/ben	63,55
73400	Lammerullsortering	75,61
73500	Lam pinnekjøtttråstoff u/nakke	36,82
73600	Lam pinnekjøtttråstoff m/nakke	36,82

II

Endringen trer i kraft 1. november 2007.

8. nov. Nr. 1233 2007

Forskrift om endring i forskrift om forebygging av, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiforme encefalopatiser (TSE)

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet og Landbruks- og matdepartementet 8. november 2007 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 6, § 12, § 15, § 16, § 17, § 19 og § 33, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I nr. 12 (forordning (EF) nr. 1974/2005, forordning (EF) nr. 253/2006, forordning (EF) nr. 339/2006 og forordning (EF) nr. 657/2006), nr. 27 (forordning (EF) nr. 546/2006) og ESA-vedtak nr. 30/07/COL. Kunngjort 13. november 2007 kl. 14.55.

I

I forskrift 30. mars 2004 nr. 595 om forebygging av, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiforme encefalopatiser (TSE) gjøres følgende endringer:

Forskriftens hjemmelfelt skal lyde:

Hjemmel: Fastsatt av Landbruksdepartementet, Fiskeridepartementet og Helsedepartementet 30. mars 2004 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 7, § 11, § 12, § 15, § 16, § 17 og § 19, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I (forordning (EF) nr. 999/2001, forordning (EF) nr. 1248/2001, forordning (EF) nr. 1326/2001, forordning (EF) nr. 270/2002, forordning (EF) nr. 1494/2002, forordning (EF) nr. 260/2003, forordning (EF) nr. 650/2003, forordning (EF) nr. 1053/2003, forordning (EF) nr. 1128/2003, forordning (EF) nr. 1139/2003, forordning (EF) nr. 1234/2003, forordning (EF) nr. 1809/2003, forordning (EF) nr. 1915/2003, forordning (EF) nr. 2245/2003, forordning (EF) nr. 836/2004, forordning (EF) nr. 876/2004, forordning (EF) nr. 1471/2004, forordning (EF) nr. 1492/2004, forordning (EF) nr. 1993/2004, forordning (EF) nr. 36/2005, forordning (EF) nr. 214/2005, forordning (EF) nr. 260/2005, forordning (EF) nr. 932/2005, forordning (EF) nr. 1974/2005, forordning (EF) nr. 253/2006, forordning (EF) nr. 339/2006, forordning (EF) nr. 546/2006 og forordning (EF) nr. 657/2006), samt forordning (EF) nr. 727/2007 og ESA-vedtak nr. 30/07/COL.

§ 2 skal lyde:

Forordning (EF) nr. 999/2001 som endret ved forordning (EF) nr. 1248/2001, forordning (EF) nr. 1326/2001, forordning (EF) nr. 270/2002, forordning (EF) nr. 1494/2002, forordning (EF) nr. 260/2003, forordning (EF) nr. 650/2003, forordning (EF) nr. 1053/2003, forordning (EF) nr. 1128/2003, forordning (EF) nr. 1139/2003, forordning

(EF) nr. 1809/2003, forordning (EF) nr. 1915/2003, forordning (EF) nr. 2245/2003, forordning (EF) nr. 836/2004, forordning (EF) nr. 876/2004, forordning (EF) nr. 1471/2004, forordning (EF) nr. 1492/2004, forordning (EF) nr. 1993/2004, forordning (EF) nr. 36/2005, forordning (EF) nr. 214/2005, forordning (EF) nr. 260/2005, forordning (EF) nr. 932/2005, forordning (EF) nr. 1974/2005, forordning (EF) nr. 253/2006, forordning (EF) nr. 339/2006, forordning (EF) nr. 657/2006 og forordning (EF) nr. 727/2007 om forebygging, kontroll og utryddelse av visse overførbare spongiforme encefalopatier, gjelder som forskrift med de tilpasningene som fremgår av protokoll 1 til EØS-avtalen og avtalen for øvrig. Føring med animalsk protein reguleres av forskrift 29. mars 2007 nr. 511 om forbud mot bruk av animalske proteiner i fôr til produksjonsdyr.

Den endring av vedlegg I som følger av forordning (EF) nr. 1234/2003, gjelder som forskrift.

Forordning (EF) nr. 546/2006 om godkjenning av visse medlemslands nasjonale skrapesykekontrollprogram, om fastsettelse av tilleggsgarantier og om unntak fra avlsprogrammet med henblikk på TSE-resistens hos sau i henhold til vedtak 2003/100/EF, gjelder som forskrift med de tilpasningene som fremgår av protokoll 1 til EØS-avtalen, og avtalen for øvrig.

Ny § 5 skal lyde:

§ 5. Tilleggskrav for småfe

Ved omsetning av småfe i Norge og ved innførsel av småfe til Norge gjelder tilleggsvilkårene i denne paragrafen, jf. ESA-vedtak nr. 30/07/COL.

Småfe som skal omsettes i Norge eller som skal innføres til Norge, skal ha vært oppstallet kontinuerlig siden fødsel i dyrehold som oppfyller følgende vilkår i en periode på minst syv år før forsendelsen:

- (a) det skal ikke ha vært påvist noen tilfeller av TSE hos småfe, med unntak av Nor98. Dette gjelder uavhengig av dyrenes genotype,
- (b) det skal ikke ha vært gjennomført noen tiltak på grunn av TSE hos småfe, med unntak av tiltak på grunn av Nor98, og
- (c) det skal ikke ha vært oppstallet noen risikodyr som definert i TSE-forordningen (EF) nr. 999/2001, artikkel 13 (1) (b).

Småfe som skal innføres til Norge og som kommer fra andre land med tilleggsgaranti for skrapesyke, og som er listet i forordning (EF) nr. 546/2006 med endringer, skal ha vært oppstallet i dyrehold hvor ingen småfe har vært underlagt restriksjoner for TSE, med unntak av Nor98 hos småfe, de siste syv årene.

Dyrehold som mottar småfe fra land hvor TSE, med unntak av Nor98 hos småfe, har vært påvist i løpet av de siste tre år før eller etter forsendelsen av dyrene, skal pålegges restriksjoner, slik at ingen småfe føres inn eller ut av dyreholdet. Unntatt er småfe som sendes direkte til slakteri. Restriksjonene skal vare i syv år fra dyrene tas inn i dyreholdet, og skal fortsette å vare selv om dyrene som ble ført inn, er slaktet, avlivet eller selvdød før denne syvårsperioden er over.

Vilkårene i forskrift 14. mars 2005 nr. 232 om innførsel og utførsel av småfe skal også være oppfylt.

Det skal fremgå av helsesertifikatet at vilkårene i denne paragrafen er oppfylt.

Nåværende § 5 til § 8 blir nye § 6 til § 9.

I del II skal forordning (EF) nr. 1974/2005 skal lyde:

Se her for å lese [forordning \(EF\) nr. 1974/2005](#).

0 Oversettelsen i pdf er uoffisiell.

I del II tilføyes følgende forordninger:

Se her for å lese [forordning \(EF\) nr. 253/2006](#).

0 Oversettelsen i pdf er uoffisiell.

Se her for å lese [forordning \(EF\) nr. 339/2006](#).

0 Oversettelsen i pdf er uoffisiell.

Se her for å lese [forordning \(EF\) nr. 546/2006](#).

0 Oversettelsen i pdf er uoffisiell.

Se her for å lese [forordning \(EF\) nr. 657/2006](#).

0 Oversettelsen i pdf er uoffisiell.

II

Endringene trer i kraft straks.

Samtidig oppheves:

- forskrift 1. desember 1999 nr. 1199 om forbud, inntil videre, mot import av ferskt kjøtt og næringsmidler som inneholder kjøtt, av storfe slaktet i Storbritannia
- forskrift 26. mai 2000 nr. 548 om særskilte beskyttelsestiltak mot bovin spongiform encefalopati (BSE) ved innførsel fra Det forente kongerike (UK).

9. nov. Nr. 1234 2007**Forskrift om årlig regulering av medlemspremien i pensjonstrygden for fiskere**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 9. november 2007 med hjemmel i lov 28. juni 1957 nr. 12 om pensjonstrygd for fiskere § 16 nr. 1. Fremmet av Arbeids- og inkluderingsdepartementet. Kunngjort 13. november 2007 kl. 14.55.

I

Medlemspremien til pensjonstrygden for fiskere fastsettes til kr 4 936 i året for pliktig trygd og frivillig trygd etter lov om pensjonstrygd for fiskere § 3 nr. 2, og til kr 95 per uke for frivillig trygd etter lovens § 3 nr. 1.

II

Vedtaket gis virkning fra 1. januar 2008, likevel slik at endringen i ukespremien gis virkning fra og med første hele premieuke i 2008. Fra samme tid oppheves forskrift 17. november 2006 nr. 1261 om årlig regulering av medlemspremien i pensjonstrygden for fiskere.

9. nov. Nr. 1235 2007**Forskrift om endring i forskrift om ordningen av påtalemyndigheten (Påtaleinstruksen)**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 9. november 2007 med hjemmel i lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker (Straffeprosessloven) § 62, jf. § 57 annet ledd og § 61c første ledd nr. 8. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 13. november 2007 kl. 14.55.

I

I forskrift 28. juni 1985 nr. 1679 om ordningen av påtalemyndigheten (Påtaleinstruksen) gjøres følgende endringer:

Ny § 5–2A skal lyde:

§ 5–2A. Melding til tingretten om siktelse eller tiltale mot gjenlevende forelder

Dersom gjenlevende forelder siktes eller tiltales for forsettlig eller overlagt å ha voldt den annen forelders død, skal politiet straks varsle tingretten om dette, jf. barneloven § 38 og § 60a.

§ 5–10 bokstav B nr. 6 skal lyde:

6. Beslutning om utvandringsforbud, samt endring av slike beslutninger.

§ 6–2 første ledd skal lyde:

For anmodning om bistand fra politimyndighet i Danmark, Finland, Island eller Sverige gjelder avtale mellom de nordiske lands politimyndigheter om politisamarbeid av 2. september 2002.

§ 6–4 første ledd skal lyde:

For anmodning om bistand som kommer fra politimyndighet eller domstol i Danmark, Finland, Island eller Sverige gjelder avtale mellom de nordiske lands politimyndigheter om politisamarbeid av 2. september 2002.

§ 32–1 til og med § 32–9 oppheves.

§ 32–10 blir § 32–1 og siste ledd skal lyde:

Myndigheten etter første ledd ligger til Det nasjonale statsadvokatembetet.

Nytt kapittel 37 skal lyde:

Kap. 37. Saker som gjelder bekjempelse av organisert og annen alvorlig kriminalitet.**§ 37–1. Den nasjonale enheten for bekjempelse av organisert og annen alvorlig kriminalitet (Kripos)**

Den nasjonale enheten for bekjempelse av organisert og annen alvorlig kriminalitet (Kripos) har riksdekkende ansvar som etterforsknings-, påtale- og bistandsenhet for visse saker om organisert og annen alvorlig kriminalitet.

Innen sitt område, jf. § 37–3 kan enheten foreta etterforskning av eget tiltak og overta en sak fra andre i samsvar med reglene i dette kapittelet.

Enheten skal gi bistand til politidistriktene og andre sentrale politiorgan etter nærmere retningslinjer av overordnet påtalemyndighet.

Ved etterforskning og øvrige påtalefunksjoner er enheten underlagt Det nasjonale statsadvokatembetet for bekjempelse av organisert og annen alvorlig kriminalitet.

§ 37–2. Påtalekompetanse

Sjef og assisterende sjef ved enheten har påtalekompetanse som politimester forutsatt at de har juridisk embetseksamen, jf. straffeprosessloven § 55 første ledd nr. 3.

Politiinspektører, politiadvokater og politifullmektiger ved enheten har påtalekompetanse forutsatt at de har juridisk embetseksamen og gjør tjeneste i stilling som er tillagt påtalemyndighet, jf. straffeprosessloven § 55 første ledd nr. 3.

Påtalekompetansen gjelder for hele landet i enhetens egne saker.

§ 37-3. Saklig kompetanse i egne saker

Enheten kan etterforske saker om organisert og annen alvorlig kriminalitet. Ved avgjørelsen av om en slik sak skal etterforskes ved enheten skal det særlig legges vekt på om saken:

- a) er av prinsipiell karakter,
- b) omfatter personer eller miljøer hvor enheten har særlig erfaring eller kunnskap,
- c) strekker seg over flere politidistrikter,
- d) ikke naturlig hører under noe politidistrikt,
- e) av sikkerhetshensyn bør etterforskes utenfor det distrikt den hører under, eller
- f) vil kreve utstrakt internasjonalt samarbeid.

Det hører under enheten å etterforske følgende forbrytelser begått i utlandet av personer som befinner seg i Norge, unntatt forbrytelser begått av norsk militær personell:

- a) Krigsforbrytelser, som definert i Roma-vedtektene av 1998 for Den internasjonale straffedomstol, samt andre krigsforbrytelser i henhold til konvensjoner som Norge har ratifisert.
- b) Folkemord, som definert i Roma-vedtektene av 1998 for Den internasjonale straffedomstol.
- c) Forbrytelser mot menneskeheten, som definert i Roma-vedtektene av 1998 for Den internasjonale straffedomstol.

Enheten kan etterforske følgende forbrytelser begått i utlandet av personer som befinner seg i Norge:

- a) Handling straffbar etter lov 17. juli 1998 nr. 54 angående konvensjon om antipersonellminer § 5.
- b) Åpen etterforskning av terrorhandlinger, jf. straffeloven § 147a og § 147b.
- c) Tortur, jf. straffeloven § 117a.
- d) Andre alvorlige forbrytelser, når de står i sammenheng med forbrytelser som er nevnt foran.
- e) Etter særskilt beslutning av overordnet påtalemyndighet andre alvorlige forbrytelser begått av utlending i utlandet dersom mistenkte befinner seg i Norge.

Enheten kan etterforske alvorlig IKT-kriminalitet. Ved avgjørelse av om en slik sak skal etterforskes ved enheten skal det legges særlig vekt på om saken

- a) er av prinsipiell karakter,
- b) vil kreve utstrakt internasjonalt samarbeid,
- c) ikke naturlig hører under noe politidistrikt, eller
- d) er særlig kompetanse- eller teknologikrevende.

Avgjørelse av om enheten skal etterforske en sak som nevnt i første, annet og fjerde ledd treffes av sjef eller assisterende sjef. En statsadvokat ved Det nasjonale statsadvokatembetet treffer beslutning om inntak av saker som nevnt i tredje ledd etter samråd med sjef eller assisterende sjef ved enheten. Før statsadvokaten treffer beslutning om å ta inn en sak som nevnt i tredje ledd bokstav b) skal det innhentes uttalelse fra Sjefen for Politiets sikkerhetstjeneste. Avgjørelse av om enheten skal sette i verk etterforskning treffes skriftlig.

Riksadvokaten kan gi nærmere regler om inntak av saker ved enheten, herunder beslutte at enheten skal etterforske andre sakstyper eller enkeltsaker riksadvokaten overlater til enheten, jf. straffeprosessloven § 59.

§ 37-4. Om overtakelse av saker og om underretning

Politimestrene, sjefene for politiets særorganer, statsadvokatene i regionene og Rådet for samordnet bekjempelse av organisert kriminalitet (ROK) kan anmode enheten om å overta en sak som nevnt under § 37-3. Avslås anmodningen, kan spørsmålet bringes inn for Det nasjonale statsadvokatembetet, eventuelt riksadvokaten til avgjørelse.

Enheten kan også selv anmode om å overta en sak som er under behandling i et eller flere politidistrikter eller ved et annet særorgan. Anmodningen rettes, via Det nasjonale statsadvokatembetet, til statsadvokaten i regionen. Statsadvokaten avgjør om saken skal overføres fra et politidistrikt til enheten etter å ha innhentet uttalelse fra politimesteren. Avslår den regionale statsadvokaten å overføre saken, kan spørsmålet bringes inn for riksadvokaten.

Enheten skal senest når den setter i verk etterforskning orientere berørte politimestre, statsadvokatembeter og Rådet for samordnet bekjempelse av organisert kriminalitet (ROK) om saken og senere om opplysninger som fremkommer under etterforskningen og som skjønnes å være av betydning for lokalt politi, statsadvokatembete eller rådet. Likeledes skal politimestrene orientere enheten på et tidlig stadium om større saker om organisert og annen alvorlig kriminalitet som etterforskes i distriktet, jf. § 5-10 C nr. 11.

§ 37-5. Felles etterforskningsgrupper

Enheten og det stedlige politi eller statsadvokat kan, hvor det er hensiktsmessig, avtale å opprette en etterforskningsgruppe bestående av personer fra berørte politidistrikter og enheten. Tilsvarende grupper kan opprettes i samråd med andre særorgan.

§ 37-6. Bistandssaker

Enheten kan på anmodning fra en politimester, sjef for et særorgan eller en statsadvokat yte bistand under etterforskning av saker om organisert og annen alvorlig kriminalitet.

§ 37-7. Utvidet saklig kompetanse

Dersom det i en sak enheten etterforsker, fremkommer opplysninger om straffbare forhold som ikke hører inn under enhetens arbeidsområde, kan disse etterforskes og iretteføres av enheten når det er mest hensiktsmessig. Avgjørelsen om dette treffes av en statsadvokat ved Det nasjonale statsadvokatembetet i samråd med sjef eller assisterende sjef ved enheten.

Enheten kan også behandle andre saker enn nevnt i § 37-3 etter riksadvokatens nærmere beslutning, jf. straffeprosessloven § 59.

II***Ikraftsetting***

1. Endringene i forskriften kapittel 32 om opphevelse av § 32-1 til § 32-9, og endringen av § 32-10 til ny § 32-1, trer i kraft 1. juli 2008.
2. Endringene i forskriften § 5-2A, § 5-10, § 6-2, § 6-4, § 32-10 og nytt kapittel 37 trer i kraft straks.

9. nov. Nr. 1236 2007**Forskrift om opphevelse av forskrift om regulering av tilvirkning og omsetting av potetmjøl m.m.**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 9. november 2007 med hjemmel i lov 8. desember 2006 nr. 68 om endringer i jordlova mv. del IV. Fremmet av Landbruks- og matdepartementet. Kunngjort 13. november 2007 kl. 14.55.

I

Forskrift 23. juli 1948 nr. 4 om regulering av tilvirkning og omsetting av potetmjøl m.m. oppheves.

II

Forskriften trer i kraft straks.

9. nov. Nr. 1237 2007**Forskrift om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med utbrudd av munn- og klauvsjuka på Kypros**

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 9. november 2007 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 tredje ledd jf. § 3, § 12, § 15 og § 19.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I (vedtak 2007/718/EF). Kunngjort 13. november 2007 kl. 14.55.

§ 1. Formål og virkeområde

Formålet med denne forskriften er å forebygge spredning av munn- og klauvsjuka.

Forskriften gjelder Norge, herunder Svalbard.

§ 2. Forbud mot innførsel

Det er forbudt å innføre fra Kypros:

- 1) levende klauvdyr, samt sæd, ova og embryo fra klauvdyr fra områder på Kypros som nevnt i vedlegg I og II,
- 2) kjøtt, kjøttprodukter (inkludert behandlet mage, blære og innvoller), melk, melkeprodukter, huder og skinn, samt animalsk gjødsel fra klauvdyr fra de områder nevnt i vedlegg I, og
- 3) andre animalske produkter av klauvdyr enn de omtalt i § 4 til § 12 som kommer fra eller stammer fra dyr med opprinnelse i de områder som er opplistet i vedlegg I og som er produsert etter 15. september 2007.

Forbudet gjelder også innførsel av animalske produkter i små kvanta til eget forbruk.

§ 3. Definisjoner

I denne forskrift menes med:

Kjøtt: fersk kjøtt, kvernet kjøtt, mekanisk utbeinet kjøtt og tilberedt kjøtt.

§ 4. Særskilte unntak for kjøtt

Forutsatt at kjøttet er klart identifisert og stemplet i henhold til forordning (EF) nr. 854/2004 vedlegg I, del I, kapittel III og etter produksjon er transportert og lagret separat fra kjøtt som ikke kan sendes ut av områder opplistet i vedlegg I, er følgende unntatt fra forbudet i § 2:

- a) kjøtt som er nedskåret før 15. september 2007,
- b) kjøtt fra dyr som er holdt de siste 90 dager før slakt, eller siden fødsel hvis de er yngre enn 90 dager, og slaktet utenfor områder opplistet i vedlegg I og II,
- c) kjøtt fra viltlevende dyr mottakelige for munn- og klauvsjuka som er avlivet utenfor områder opplistet i vedlegg I og II,

- d) kjøtt som oppfyller de særskilte kravene i § 5 til § 7, eller
- e) kjøtt fra nedskjæringsvirksomhet fra område i vedlegg I såfremt kun kjøtt som oppfyller kravene i § 4 bokstav a til d er prosessert samme dag. Rengjøring og desinfeksjon skal ha vært utført etter enhver produksjon av ferskt kjøtt som ikke oppfyller kravene i § 4 bokstav a til d. Virksomheten må dessuten være under streng veterinær kontroll og fremgå av liste fra veterinærmyndigheten på Kypros over virksomheter særskilt godkjent for ovennevnte produksjon.

§ 5. Særskilte unntak for ferskt kjøtt fra klauvdyr og oppdrettsvilt

For kjøtt av klauvdyr eller oppdrettsvilt mottakelig for munn- og klauvsjuka som angitt i kolonne 4 til 7 i vedlegg III gis det unntak fra forbudet i § 2 dersom følgende krav er oppfylt:

- a) dyrene har vært holdt på en virksomhet innenfor områdene opplistet i kolonne 1 til 3 i vedlegg III i minst 90 dager før slakt eller siden fødsel hvis de er yngre enn 90 dager, og hvor det ikke har vært utbrudd av munn- og klauvsjuka i ovennevnte periode,
- b) dyrene har de siste 21 dager før transport til slakt vært holdt på en virksomhet, lokalisert innenfor en sirkel med 10 km radius, hvor det ikke er påvist munn- og klauvsjuka de siste 30 dagene før transport til slakt, og i ovennevnte periode har vært under tilsyn av kompetent veterinærmyndighet. Det samme gjelder for oppdrettsvilt som slaktes på gårdsslakteri,
- c) ingen dyr mottakelige for munn- og klauvsjuka har blitt tatt inn i en virksomhet som angitt i bokstav b) i løpet av de siste 21 dager før avsendelse til slakteri eller 21 dager før slaktedato for oppdrettsvilt som slaktes på gårdsslakteri. For svin som sendes til virksomheten fra en smågrisprodusent som oppfyller kravene i bokstav b), kan perioden reduseres til 7 dager,
- d) dyrene, eller når det gjelder skrotter av oppdrettsvilt slaktet på gårdsslakteri, har vært transportert under offentlig kontroll i et transportmiddel som er rengjort og desinfisert før pålasting fra virksomhet som beskrevet i bokstav b) og transportert direkte til angitt slakteri,
- e) dyrene har vært slaktet innen 24 timer etter ankomst til slakteri og slaktet separat fra dyr hvor kjøttet ikke kan sendes ut fra områder som opplistet i vedlegg I.

§ 5a. Særskilt for ferskt kjøtt fra klauvdyr og oppdrettsvilt som tillates tatt inn i en virksomhet

Kompetent myndighet kan tillate at det tas inn dyr mottakelig for munn- og klauvsjuka som oppfyller kravene i § 5 bokstav a og b i besetninger nevnt i § 5 bokstav b dersom:

- a) dyrene kommer fra en virksomhet hvor det ikke er tatt inn mottakelige dyr i løpet av de siste 21 dagene før transport til virksomheten som referert til i § 5 bokstav b. For smågris kan denne perioden reduseres til 7 dager før transporten,
- b) dyrene er serologisk undersøkt med negativt resultat for antistoffer mot munn- og klauvsjuka virus innenfor en periode av 10 dager før transport til virksomheten, eller
- c) dyrene kommer fra en virksomhet hvor det er foretatt en serologisk undersøkelse av dyrene som avdekker 5 prosent forekomst av munn- og klauvsjuka med 95 prosent sikkerhet.

§ 6. Særskilte unntak for ferskt kjøtt fra viltlevende vilt

For kjøtt av viltlevende vilt som er angitt med et «+» i kolonne 8 i vedlegg III gis det unntak fra forbudet i § 2 dersom kjøttet stammer fra viltlevende vilt som er avlivet i områder hvor det ikke er påvist munn- og klauvsjuka minst 90 dager før avliving og i minst 20 km fra områdene som ikke er opplistet i kolonne 1 til 3 i vedlegg III.

§ 7. Tilleggskrav for ferskt kjøtt av klauvdyr, oppdrettsvilt og viltlevende vilt

For kjøtt etter § 5 og § 6 stilles følgende tilleggskrav:

- a) forsendelse av kjøtt skal være godkjent av den kompetente veterinærmyndigheten på Kypros og stamme fra dyr nevnt i § 5 d transportert uten å komme i kontakt med virksomheter fra områder angitt i kolonne 1 til 3 i vedlegg III og kun transporteres til en virksomhet som ligger utenfor en beskyttelsessone,
- b) kjøttet skal være identifisert, håndtert, lagret og transportert separat fra kjøtt som ikke kan sendes ut av områder opplistet i vedlegg I,
- c) det skal ikke være påvist kliniske tegn på munn- og klauvsjuka ved post-mortem undersøkelse som foretas av offentlig veterinær på slakteri, på et gårdsslakteri for oppdrettsvilt som oppfyller kravene i § 5 bokstav b) eller på et viltkjøttmottak,
- d) kjøttet skal være lagret på virksomhet som angitt i § 7 bokstav c) de siste 24 timene etter post-mortem inspeksjon,
- e) ved påvist munn- og klauvsjuka på en virksomhet angitt i § 7 bokstav c) er det kun tillatt å sende kjøtt ut fra områdene opplistet i vedlegg I etter at alle dyrene i virksomheten er slaktet og etter at alle døde dyr og alt kjøtt er fjernet, og ikke tidligere enn 24 timer etter rengjøring og desinfisering av virksomheten under tilsyn av offentlig veterinær,
- f) ved slakt av dyr mottakelig for munn- og klauvsjuka som kommer fra virksomheter fra områder opplistet i vedlegg I og som ikke oppfyller kravene i § 5 og § 6 er det kun tillatt å sende kjøtt ut fra områdene opplistet i vedlegg I etter at alle dyrene i virksomheten er slaktet og rengjøring og desinfisering av virksomheten er utført under tilsyn av offentlig veterinær, og
- g) kjøttet skal komme fra godkjent virksomhet som fremgår av liste fra veterinærmyndigheten på Kypros.

§ 8. Særskilte unntak for kjøttprodukter

Forutsatt at kjøttprodukter er klart identifisert og stemplet i henhold til forordning (EF) nr. 854/2004 vedlegg I, del I, kapittel III og som etter produksjon er transportert og lagret separat fra kjøttprodukter som ikke kan sendes ut av områder opplistet i vedlegg I, er følgende unntatt fra forbudet i § 2:

- a) kjøttprodukter laget fra kjøtt som omtalt i § 4 første ledd bokstav a til d, eller
- b) kjøttprodukter som er behandlet i henhold til minst ett av de relevante behandlinger for munn- og klauvsjuke i direktiv 2002/99/EF vedlegg III del 1.

Kjøttproduktet må dessuten komme fra virksomhet som fremgår av liste fra veterinærmyndigheten på Kypros over virksomheter særskilt godkjent for ovennevnt produksjon.

§ 9. Særskilte unntak for melk

Unntatt fra forbudet i § 2 er konsummelk fra dyr i områdene opplistet i vedlegg I dersom melken er behandlet i henhold til direktiv 2003/85/EF vedlegg IX del A. Unntatt fra forbudet i § 2 er også melk som ikke er konsummelk eller melk som skal brukes som fôr til dyrearter som er mottakelige for munn- og klauvsjuke, dersom melken er behandlet i henhold til direktiv 2003/85/EF vedlegg IX del B.

Unntatt fra forbudet i § 2 er også melk produsert i virksomhet i områder opplistet i vedlegg I dersom følgende vilkår er oppfylt:

- a) all melk som brukes i virksomheten enten oppfylder vilkårene i første ledd, eller kommer fra dyr oppalet og melket utenfor de områdene som opplistet i vedlegg I. Der rå melk kommer fra besetninger utenfor områdene opplistet i vedlegg I skal melken ha vært fraktet til virksomheten i transportmiddel som er rengjort og desinfisert før bruk og ikke vært i kontakt med besetninger i områder opplistet i vedlegg I som har dyr som er mottakelige for munn- og klauvsjuke,
- b) virksomheten der melken produseres skal være under streng veterinær kontroll,
- c) melken skal komme fra godkjent virksomhet som fremgår av liste fra veterinærmyndigheten på Kypros, og
- d) melken må være klart identifisert, samt transportert og lagret separat fra melk og melkeprodukter som ikke kan sendes ut av områder som opplistet i vedlegg I.

§ 10. Særskilte unntak for melkeprodukter

Unntatt fra forbudet i § 2 er melkeprodukter, enten til konsum eller ikke, som er:

- 1) produsert før 15. september 2007, eller
- 2) tilberedt av melk som oppfylder kravene i § 9.

Unntatt fra forbudet i § 2 er også melkeprodukter til konsum som er:

- 1) fremstilt av melk med en pH-verdi på under 7,0 og som har vært varmebehandlet ved en temperatur på minst 72 °C i minst 15 sekunder, og hvor ingrediensene oppfylder dyrehelsekravene i § 4 til § 9, eller
- 2) produsert av rå melk fra storfe eller småfe som i minst 30 dager før melkingen oppholdt seg i en besetning i områder opplistet i vedlegg I som er minst 10 km i avstand fra noe munn- og klauvsjukeutbrudd i løpet av de forutgående 30 dager. Melkeproduktet skal ha gjennomgått en modningsprosess i minst 90 dager med en pH-verdi under 6,0 i hele produktet, samt at overflaten er behandlet med 0,2 % sitronsyre umiddelbart før innpakking.

Unntatt fra forbudet i § 2 er også melkeprodukter produsert i virksomhet i områder opplistet i vedlegg I dersom følgende vilkår er oppfylt:

- a) all melk brukt i virksomheten enten oppfylder vilkårene i § 9 første ledd eller kommer fra dyr utenfor områder opplistet i vedlegg I,
- b) alle melkeprodukter brukt i det endelige produktet, enten oppfylder vilkårene i denne bestemmelsen første eller annet ledd, eller lages av melk som kommer fra dyr utenfor områder opplistet i vedlegg I,
- c) virksomheten er under streng veterinær kontroll,
- d) melkeproduktene er klart identifisert, samt transportert og lagret separat fra melk og melkeprodukter som ikke kan sendes ut av områder som opplistet i vedlegg I, og
- e) virksomhet der melkeproduktet produseres fremgår av liste fra veterinærmyndigheten på Kypros over virksomheter særskilt godkjent for ovennevnt produksjon.

Unntatt fra forbudet i § 2 er også melkeprodukter produsert i virksomhet utenfor områdene opplistet i vedlegg I ved bruk av melk som var anskaffet før 15. september 2007. Melkeproduktene må være klart identifisert, samt transportert og lagret separat fra melk og melkeprodukter som ikke kan sendes ut av områder som opplistet i vedlegg I.

§ 11. Særskilte unntak for sæd, ova og embryo

Unntatt fra forbudet i § 2 er:

- 1) sæd, ova og embryo som er fremstilt før 15. september 2007,
- 2) frossen sæd og embryo fra storfe og småfe, samt frossen sæd fra svin som er importert til Kypros i henhold til kravene i direktiv 88/407/EØS, direktiv 90/429/EØS, direktiv 89/556/EØS og direktiv 92/65/EØS, og som etter innførsel er lagret og transportert separat fra sæd og embryo som ikke kan sendes ut fra områder som er opplistet i vedlegg I og II,
- 3) frossen sæd og embryo fra storfe, småfe og svin som i minst 90 dager før og under innsamlingen er holdt utenfor områdene opplistet i vedlegg I og II, og som

- a) er oppbevart under godkjente vilkår i minst 30 dager før avsendelse, og
- b) er innsamlet fra donordyr fra stasjoner eller virksomheter som har vært fri for munn- og klauvsjuka i minst 3 måneder før og 30 dager etter innsamlingen av sæd eller embryo og som er lokalisert innenfor en sirkel med 10 km radius, hvor det ikke er påvist munn- og klauvsjuka de siste 30 dagene før innsamlingen.

Godkjente stasjoner skal fremgå av liste utarbeidet av veterinærmyndigheten i Kypros.

§ 12. *Særskilte unntak for huder og skinn*

Unntatt fra forbudet i § 2 er huder eller skinn:

- 1) som er produsert i Kypros før 15. september 2007,
- 2) som oppfyller kravene i punkt 2c eller d av del A i kapittel VI i vedlegg VIII i forordning (EF) nr. 1774/2002, eller
- 3) som er produsert utenfor de områdene som er opplistet i vedlegg I i henhold til kravene som fremgår av forordning (EF) nr. 1774/2002, og etter innførsel til Kypros er lagret og transportert atskilt fra huder og skinn som ikke kan sendes ut fra områder som er nevnt i vedlegg I.

Behandlet hud og skinn skal holdes atskilt fra ubehandlet hud og skinn.

§ 13. *Særskilte unntak for andre animalske produkter av klauvdyr*

Unntatt fra forbudet i § 2 første ledd punkt 3 er animalske produkter som er:

- 1) varmebehandlet i en hermetisk lukket beholder med Fo-verdi på minst 3,00,
- 2) varmebehandlet slik at kjernetemperaturen har vært minst 70 °C, eller
- 3) produsert utenfor de områdene opplistet i vedlegg I i henhold til kravene som fremgår av forordning (EF) nr. 1774/2002, og etter innførsel til Kypros er lagret og transportert separat fra animalske produkter som ikke kan sendes ut fra områder som er opplistet i vedlegg I.

Likeledes gis det unntak fra forbudet i § 2 punkt 3 for:

- 1) blod og blodprodukter, definert i punkt 4 og 5 til vedlegg I i forordning (EF) nr. 1774/2002, som har gjennomgått minst en av behandlingene i punkt 3a ii del A i kapittel IV, vedlegg VIII i forordning (EF) nr. 1774/2002, etterfulgt av en effektivitetstest, eller som er importert til Kypros i samsvar med del A i kapittel IV, vedlegg VIII i forordning (EF) nr. 1774/2002,
- 2) smult og utsmeltet fett som har gjennomgått varmebehandling i punkt 2d iv del B i kapittel IV, vedlegg VII i forordning (EF) nr. 1774/2002,
- 3) tarmen som oppfyller kravene i del A i kapittel 2 i vedlegg I til direktiv 92/118/EØS og som er rensset, skrapet og deretter enten saltet, bleket eller tørket slik at de er beskyttet mot rekontaminering,
- 4) saueull og hår fra drøvtyggere og svinebust som er blitt vasket eller garvet, samt ubehandlet saueull, ubehandlet hår fra drøvtyggere og ubehandlet svinebust som er forsvarlig tørket og emballert,
- 5) fôr til kjæledyr som oppfyller kravene i punkt 2 til 4 del B i kapittel II, vedlegg VIII i forordning (EF) nr. 1774/2002,
- 6) sammensatte animalske produkter som ikke skal viderebehandles og som ingrediensene av oppfyller de dyrehelsemessige betingelsene i denne forskrift,
- 7) jakttrofeer som oppfyller kravene i punkt 1, 3 eller 4 del A i kapittel VII, vedlegg VIII i forordning (EF) nr. 1774/2002,
- 8) ferdigpakke animalske produkter som skal brukes i in vitro-diagnostikk eller laboratoriereagenser,
- 9) legemidler som er definert i direktiv 2001/83/EF, medisinsk utstyr fremstilt av inaktivert animalsk vev i henhold til artikkel 1(5)(g) i direktiv 93/42/EØF, veterinære legemidler som definert i direktiv 2001/82/EF og testpreparater som er definert i henhold til direktiv 2001/20/EF.

§ 14. *Særskilte unntak for kjøttprodukter, melk, melkeprodukter og andre produkter av klauvdyr*

Det er unntak fra innførselsforbudet for kjøttprodukter, melk, melkeprodukter og andre produkter av klauvdyr etter § 2 første ledd punkt 3, fra de områdene opplistet i vedlegg I dersom produktene:

- a) ikke er produsert på Kypros og har blitt oppbevart i originalemballasje med angivelse av opprinnelseslandet, eller
- b) er produsert i en godkjent virksomhet som ligger i områdene som opplistet i vedlegg I av forbehandlede produkter som ikke stammer fra disse områdene, og som etter innførsel til Kypros er blitt transportert, lagret og bearbeidet separat fra produktene som ikke kan sendes ut fra områder nevnt i vedlegg I.

§ 15. *Krav til helsesertifikat*

Ved innførsel av levende klauvdyr fra Kypros fra de områdene ikke opplistet i vedlegg I og II skal det følge med et helsesertifikat som bekrefter at kravene i vedtak 2007/718/EF er oppfylt. Det er krav om at veterinærmyndighetene på Kypros tre dager før forflytning av dyrene har gitt melding til Mattilsynet.

Ved innførsel av frossen storfesæd og storfeembryo, samt svinesæd skal det følge med et helsesertifikat som bekrefter at forsendelsen oppfyller vilkårene i vedtak 2007/718/EF.

§ 16. Krav til offisielt sertifikat

Ved innførsel av kjøtt, kjøttprodukter, melk, melkeprodukter, huder og skinn, samt andre animalske produkter fra klauvdyr, skal det følge med et offisielt sertifikat som bekrefter at forsendelsen oppfyller vilkårene i vedtak 2007/718/EF.

§ 17. Særskilte tilfeller der handelsdokument kan erstatte offisielt sertifikat

Handelsdokument kan erstatte offisielt sertifikat som nevnt i § 16 ved innførsel av:

- a) kjøttprodukter som oppfyller kravene i § 8 og dokumentet samtidig bekrefter at produktet er produsert i en virksomhet som bruker HACCP, har en etterprøvable prosedyre som sikrer at standarder for behandling er oppfylt og dokumentert, samt at vilkårene for behandling etter § 8 første ledd bokstav b er oppfylt. For kjøttprodukter som er hermetisert kan sertifikatet erstattes av et handelsdokument dersom kravene i § 8, 1b er oppfylt,
- b) melk som oppfyller kravene i § 9 og dokumentet samtidig bekrefter at produktet er produsert i en virksomhet som bruker HACCP, har en etterprøvable prosedyre som sikrer at standarder for behandling er oppfylt og dokumentert, samt at oppfyllelse av kravene oppgis i handelsdokumentet. For melk som er hermetisert kan sertifikatet erstattes av et handelsdokument dersom dokumentet samtidig bekrefter at kravene i § 9 er oppfylt,
- c) meieriprodukter som oppfyller kravene i § 10, og dokumentet samtidig bekrefter at produktet er produsert i en virksomhet som bruker HACCP, har en etterprøvable prosedyre som sikrer at standarder for behandling er oppfylt og dokumentert, samt at oppfyllelse av kravene oppgis i handelsdokumentet. For meieriprodukter som er hermetisert kan sertifikatet erstattes av et handelsdokument dersom dokumentet samtidig bekrefter at kravene i § 10 er oppfylt,
- d) huder og skinn som oppfyller punkt 1b til e i del A i kapittel VI i vedlegg VIII, i forordning (EF) nr. 1774/2002 og dokumentet samtidig bekrefter at kravene i forordningen er oppfylt,
- e) huder og skinn som oppfyller punkt 2c eller d i del A i kapittel VI i vedlegg VIII, i forordning (EF) nr. 1774/2002 og dokumentet samtidig bekrefter at kravene i forordningen er oppfylt,
- f) blod og blodprodukter, smult og utsmeltet fett og tarmes og dokumentet samtidig bekrefter at kravene i § 13 punkt 1, 2 eller 3 er oppfylt,
- g) saueull og hår fra drøvtyggere og svinebust som er blitt vasket eller garvet og ubehandlet saueull, ubehandlet hår fra drøvtyggere og ubehandlet svinebust som er forsvarlig tørket og emballert og som er vasket på virksomheten eller stammer fra garving eller oppfyller kravene i punkt 1 og 4 i del A kapittel VIII vedlegg VIII i forordning (EF) nr. 1774/2002. Dokumentet må samtidig bekrefte at kravene i forordningen er oppfylt,
- h) fôr til kjæledyr som oppfyller kravene i § 13 annet ledd punkt 5,
- i) sammensatte produkter som oppfyller kravene i § 13 punkt 6, og dokumentet samtidig bekrefter at produktet er produsert i en virksomhet som bruker HACCP, har en etterprøvable prosedyre som sikrer at de forbehandlede ingrediensene oppfyller de dyrehelsemessige kravene i denne forskrift, samt at dette bekrefte i handelsdokumentet,
- j) ferdigpakke produkter, som skal brukes i in vitro-diagnostikk eller som laboratoriereagenser i henhold til § 13 punkt 9 og i tillegg tydelig er merket «kun til in vitro-diagnostisering», «kun til laboratoriebruk», «medisinsk produkt» eller «medisinsk utstyr» og dokumentet samtidig bekrefter at produktet er produsert i en virksomhet,
- k) andre animalske produkter av klauvdyr som oppfyller kravene i § 13.

Handelsdokumentet skal ledsages av en kopi av sertifikat som bekrefter at:

- 1) produktene er fremstilt i henhold til en kontrollerbar produksjonsprosess som er egnet til å destruere munn- og klauvsjukevirus og som i tillegg samsvarer med de relevante kravene som følger av EU-lovgivningen, eller
- 2) produktene er fremstilt av godkjente forbehandlede produkter. Det må ha vært gjennomført tiltak for å unngå en eventuell rekontaminering av munn- og klauvsjukevirus etter behandling. Sertifikatet som nevnt i annet ledd er gyldig i 30 dager og skal angi utløpsdatoen. I tillegg skal sertifikatet bekrefte at forsendelsen oppfyller vilkårene i denne forskriften.

§ 18. Forbud mot utførsel av levende klauvdyr

Det er forbudt å sende levende klauvdyr til områder nevnt i vedlegg I.

§ 19. Forebyggende tiltak

For klauvdyr sendt fra Kypros etter 15. september 2007 skal dyrene underkastes formålstjenelig forebyggende tiltak, herunder isolering.

§ 20. Tilsyn og vedtak

Mattilsynet fører tilsyn og fatter vedtak for å gjennomføre bestemmelsene gitt i og i medhold av denne forskriften i samsvar med matloven § 23 om tilsyn og vedtak.

§ 21. Straffebestemmelser

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskriften eller bestemmelser og vedtak gitt i medhold av den, er straffbart i henhold til matloven § 28.

§ 22. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks.

Vedlegg I

De følgende områder i Kypros:
Hele Kypros.

Vedlegg II

De følgende områder i Kypros:
Hele Kypros.

Vedlegg III**Områder i Kypros:**

1	2	3	4	5	6	7	8
GRUPPE	ADNS-systemet	Administrativ enhet	B	S/G	P	FG	WG
	–	–	–	–	–	–	–
	–	–	–	–	–	–	–
	–	–	–	–	–	–	–
	–	–	–	–	–	–	–
	–	–	–	–	–	–	–

Forklaring til tabell:

ADNS-systemet: Codesystem for rapportering av dyresykdommer som følger av kommisjonsvedtak 2005/176/EF.

B: Storfekjøtt

S/G: kjøtt av småfe

P: svinekjøtt

FG: kjøtt av oppdrettsvilt mottakelig for munn- og klauvsjuka

WG: kjøtt av vilt mottakelig for munn- og klauvsjuka.

12. nov. Nr. 1238 2007**Forskrift om endring i forskrift om konsesjonsområder for lokalradio**

Hjemmel: Fastsatt av Medietilsynet 12. november med hjemmel i lov 4. desember 1992 nr. 127 om kringkasting § 2–1 annet ledd, jf. forskrift 28. februar 1997 nr. 153 om kringkasting § 7–2 femte ledd. Kunngjort 13. november 2007 kl. 14.55.

I

I forskrift 10. oktober 2000 nr. 1004 om konsesjonsområder for lokalradio gjøres følgende endring:

Del I skal lyde:

Østfold:

01–01. Halden og Aremark

01–02. Fredrikstad og Hvaler

01–03. Sarpsborg og Råde

01–04. Moss, Rygge og Våler

01–05. Rakkestad, Marker, Eidsberg, Rømskog og Trøgstad

01–06. Askim, Skiptvet, Spydeberg og Hobøl.

Akershus:

02–01. Eidsvoll, Hurdal, Nannestad, Ullensaker og Nes

02–02. Lørenskog, Sørums, Fet, Rælingen, Enebakk, Skedsmo, Nittedal, Aurskog-Høland samt Gjerdrum fra Akershus

02–03. Asker og Bærum

02–04. Nesodden

02–05. Ski og Oppegård

02–06. Frogn, Ås og Vestby.

Oslo

03–01. Oslo

03–02. Stor-Oslo: Oslo samt Lørenskog, Sørums, Fet, Rælingen, Enebakk, Skedsmo, Nittedal, Aurskog-Høland og Gjerdrum fra Akershus.

Hedmark:

- 04-01. Tynset, Tolga, Os, Alvdal og Folldal
- 04-02. Engerdal og Trysil
- 04-03. Rendalen, Åmot og Stor-Elvdal
- 04-04. Elverum og Løten
- 04-05. Hamar, Ringsaker og Stange
- 04-06. Åsnes, Grue og Våler
- 04-07. Kongsvinger, Eidskog, Nord-Odal og Sør-Odal.

Oppland:

- 05-01. Jevnaker, Gran, Lunner, Søndre Land og Nordre Land
- 05-02. Østre Toten og Vestre Toten
- 05-03. Gjøvik, Lillehammer og Gausdal
- 05-04. Øyer, Nord-Fron, Sør-Fron og Ringebu
- 05-05. Vang, Øystre Slidre, Vestre Slidre, Etnedal, Nord-Aurdal og Sør-Aurdal
- 05-06. Lesja, Skjåk, Lom, Vågå, Sel og Dovre.

Buskerud:

- 06-01. Hol, Ål, Hemsedal, Gol, Nes, Flå og Nore og Uvdal
- 06-02. Sigdal, Modum og Krødsherad
- 06-03. Kongsberg, Øvre Eiker, Rollag og Flesberg
- 06-04. Drammen, Lier og Nedre Eiker
- 06-05. Hurum og Røyken
- 06-06. Ringerike
- 06-07. Hole.

Vestfold:

- 07-01. Horten, Holmestrand, Hof, Sande og Svelvik
- 07-02. Larvik og Lardal
- 07-03. Tønsberg, Re, Andebu, Stokke, Nøtterøy og Tjøme
- 07-04. Sandefjord.

Telemark:

- 08-01. Seljord, Kviteseid og Nissedal
- 08-02. Vinje, Tokke og Fyresdal
- 08-03. Tinn og Hjartdal
- 08-04. Notodden, Bø, Sauherad og Nome
- 08-05. Porsgrunn, Skien, Bamble og Siljan
- 08-06. Kragerø
- 08-07. Drangedal.

Aust-Agder:

- 09-01. Arendal, Tvedestrand, Åmli, Froland og Vegårshei
- 09-02. Lillesand og Birkenes
- 09-03. Grimstad
- 09-04. Risør og Gjerstad
- 09-05. Valle og Bykle
- 09-06. Bygland, Evje og Hornnes.

Vest-Agder:

- 10-01. Søgne og Songdalen
- 10-02. Kristiansand
- 10-03. Mandal, Marnardal, Lindesnes, Åseral og Audnedal
- 10-04. Flekkefjord, Kvinesdal, Sirdal og Hægebostad
- 10-05. Farsund og Lyngdal
- 10-06. Vennesla samt Iveland fra Aust-Agder.

Rogaland:

- 11-01. Haugesund, Karmøy, Vindafjord, Tysvær, Bokn og Utsira, samt Sveio og Etne fra Hordaland
- 11-02. Sauda, Strand, Finnøy, Rennesøy, Kvitsøy, Suldal og Hjelmeland
- 11-03. Stavanger, Sola og Randaberg
- 11-04. Sandnes og Forsand
- 11-05. Klepp, Time, Hå og Gjesdal
- 11-06. Eigersund, Bjerkreim, Lund og Sokndal.

Hordaland:

- 12-01. Odda, Ullensvang, Eidfjord, Kvam, Jondal, Voss, Granvin og Ulvik
- 12-02. Stord, Tysnes, Bømlo og Kvinnherad
- 12-03. Fitjar
- 12-04. Os, Samnanger, Fusa og Austevoll
- 12-05. Bergen
- 12-06. Masfjorden, Osterøy, Lindås, Modalen, Meland, Austrheim, Radøy og Fedje
- 12-07. Vaksdal
- 12-08. Askøy
- 12-09. Sund, Fjell og Øygarden.

Sogn og Fjordane:

- 13-01. Lærdal, Aurland, Årdal, Sogndal, Leikanger, Vik og Balestrand
- 13-02. Hyllestad, Solund og Gulen
- 13-03. Luster
- 13-04. Jølster, Gaular, Naustdal, Førde, Fjaler og Høyanger
- 13-05. Gloppen og Eid
- 13-06. Stryn og Hornindal
- 13-07. Selje og Vågsøy
- 13-08. Flora, Bremanger og Askvoll.

Møre og Romsdal:

- 14-01. Kristiansund, Aure, Smøla, Tingvoll, Frei, Averøy, Eide, Sunndal, Surnadal, Rindal og Halså
- 14-02. Molde, Fræna, Aukra, Midsund og Vestnes
- 14-03. Rauma, Nesset og Gjemnes
- 14-04. Norddal, Stranda, Stordal og Sykkylven
- 14-05. Ålesund, Skodje, Giske, Sula, Ørskog, Haram og Sandøy
- 14-06. Volda, Ørsta, Vanylven, Ulstein, Sande, Herøy og Hareid.

Sør-Trøndelag:

- 15-01. Oppdal, Rennebu og Midtre Gauldal
- 15-02. Røros, Holtålen, Tydal og Selbu
- 15-03. Trondheim, Melhus, Skaun, Klæbu samt Leksvik fra Nord-Trøndelag
- 15-04. Orkdal og Meldal
- 15-05. Frøya, Hitra, Hemne og Snillfjord
- 15-06. Rissa, Ørland, Bjugn, Åfjord, Roan, Osen og Agdenes
- 15-07. Malvik.

Nord-Trøndelag:

- 16-01. Levanger, Steinkjer, Stjørdal, Meråker, Frosta, Verdal, Mosvik, Inderøy, Fosnes, Namsos, Namdalseid, Overhalla, Høylandet, Flatanger, Verran, Snåsa, Namsskogan og Grong
- 16-02. Lierne og Røyrvik
- 16-03. Leka, Vikna og Nærøy.

Nordland:

- 17-01. Vega
- 17-02. Brønnøy, Sømna, Bindal og Vevelstad
- 17-03. Vefsn, Grane og Hattfjelldal
- 17-04. Alstahaug, Herøy, Dønna, Leirfjord, Lurøy og Træna
- 17-05. Rana
- 17-06. Hemnes
- 17-07. Nesna
- 17-08. Rødøy og Meløy
- 17-09. Beiarn
- 17-10. Gildeskål
- 17-11. Bodø
- 17-12. Fauske, Saltdal og Sørfold
- 17-13. Narvik og Ballangen
- 17-14. Lødingen
- 17-15. Steigen, Tysfjord og Hamarøy
- 17-16. Tjeldsund og Evenes, samt Skånland fra Troms
- 17-17. Vestvågøy og Vågan
- 17-18. Værøy
- 17-19. Røst

17–20. Flakstad og Moskenes
17–21. Hadsel
17–22. Sortland
17–23. Bø
17–24. Øksnes
17–25. Andøy.

Troms:

18–01. Harstad, Ibestad, Bjarkøy og Kvæfjord
18–02. Bardu, Gratangen, Lavangen og Salangen
18–03. Målselv og Balsfjord
18–04. Dyrøy, Sørreisa, Lenvik, Tranøy, Torsken og Berg
18–05. Tromsø og Karlsøy
18–06. Lyngen, Storfjord, Kåfjord, Nordreisa, Skjervøy og Kvænangen.

Finnmark:

19–01. Sør-Varanger
19–02. Vadsø og Nesseby
19–03. Vardø
19–04. Båtsfjord og Berlevåg
19–05. Kautokeino, Karasjok og Tana
19–06. Gamvik
19–07. Lebesby
19–08. Nordkapp
19–09. Porsanger
19–10. Måsøy
19–11. Hammerfest og Kvalsund
19–12. Alta og Loppa
19–13. Hasvik.

Svalbard:

20–01. Svalbard.

II

Endringen trer i kraft straks.

12. nov. Nr. 1239 2007

Meddelelse om tilføyelse av EØS-henvisning i forskrift om begrensning av forurensning (forurensningsforskriften)

Hjemmel: Meddelelse fra Miljøverndepartementet 12. november 2007, jf. forskrift 1. juni 2004 nr. 931 om begrensning av forurensning (forurensningsforskriften). Kunngjort 13. november 2007 kl. 14.55.

Forordning (EF) nr. 196/2006, som endrer forordning (EF) nr. 761/2001, ble 8. juni 2007 innlemmet i EØS-avtalen vedlegg XX nr. 1ea med ikrafttredelse 9. juni 2007. Denne tilføyes hjemmelsfeltet i forskrift 1. juni 2004 nr. 931 om begrensning av forurensning (forurensningsforskriften).

2. nov. Nr. 1249 2007

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2007

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 2. november 2007 med hjemmel i forskrift 22. desember 2006 nr. 1618 om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2007 § 27. Kunngjort 16. november 2007 kl. 13.35.

I

I forskrift 22. desember 2006 nr. 1618 om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2007 gjøres følgende endring:

§ 10 skal lyde:

Fartøy med adgang til å delta iht. § 29 i forskrift 27. november 2006 nr. 1319 om deltakelse i kystfartøygruppens fiske for 2007 (deltakelsesforskriften), kan fiske og lande følgende kvanta norsk vårgytende sild:

<i>Fartøyets hjemmelslengde</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Fartøykvote (tonn)</i>
under 7,00 m	1,0	62,00
7,0–7,99 m	1,5	93,00
8,0–8,99 m	2,0	124,00
9,0–9,99 m	3,0	186,00
10,0–10,99 m	3,5	217,00
11,0–11,99 m	4,0	248,00
12,0–12,99 m	4,5	279,00
13,0–13,99 m	5,0	310,00
14,0–14,99 m	6,0	372,00
15,0–15,99 m	7,0	434,00
16,0–16,99 m	8,0	496,00
17,0–17,99 m	9,0	558,00
18,0–18,99 m	10,0	620,00
19,0–19,99 m	11,0	682,00
20,0–20,99 m	12,0	744,00
21,0–21,99 m	13,5	837,00
22,0–22,99 m	15,0	930,00
23,0–23,99 m	16,5	1 023,00
24,0–24,99 m	18,0	1 116,00
25,0–25,99 m	19,5	1 209,00
26,0 m og over	21,0	1 302,00

Fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe iht. deltakelsesforskriftens § 30, kan ikke ha en høyere kvote enn tilsvarende 6 kvotefaktorer. Faktoren beregnes etter fartøyets faktiske lengde.

II

Endringen trer i kraft straks.

9. nov. Nr. 1250 2007

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk i Nordsjøen og Skagerrak i 2007

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 9. november 2007 med hjemmel i forskrift 15. desember 2006 nr. 1451 om regulering av fisket etter torsk i Nordsjøen og Skagerrak i 2007 § 9. Kunngjort 16. november 2007 kl. 13.35.

I

I forskrift 15. desember 2006 nr. 1451 om regulering av fisket etter torsk i Nordsjøen og Skagerrak gjøres følgende endringer:

§ 4 andre ledd skal lyde:

Fra og med 18. april 2007 er maksimalkvotene som nevnt i første ledd opphevet. Fra og med 9. november kl. 19.00 gjeninnføres maksimalkvotene som nevnt i første ledd.

§ 4 fjerde ledd skal lyde:

Fra og med 18. april 2007 er maksimalkvotene som nevnt i første ledd opphevet. Fra og med 9. november kl. 19.00 gjeninnføres maksimalkvotene som nevnt i tredje ledd.

II

Endringene trer i kraft straks.

14. nov. Nr. 1251 2007

Forskrift om endring i forskrift fastsatt av Skattedirektoratet til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 14. november 2007 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 5–13, jf. forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 § 5–13–8. Kunngjort 16. november 2007 kl. 13.35.

I

I forskrift 22. november 1999 nr. 1160 fastsatt av Skattedirektoratet til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 gjøres følgende endring:

§ 5–13–1 skal lyde:

Innslagspunktet for trinn 2 etter skatteloven § 5–13 første ledd første punktum er 249 600 kroner.

II

Endringen trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2008.

14. nov. Nr. 1252 2007

Forskrift om endring i forskrift om fordeling av kostnader, tap, inntekter, fond mv mellom forsikringsselskaper i konsernforhold og mellom bransjer og kontrakter i et forsikringsselskap, forskrift om opplysningsplikt for avtaler om livsforsikring og forskrift om kontoføring og kontoutskrift i livs- og pensjonsforsikring

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 14. november 2007 med hjemmel i lov 10. juni 2005 nr. 44 om forsikringsselskaper, pensjonsforetak og deres virksomhet mv. (forsikringsloven) § 9–3 og § 9–23 og lov 16. juni 1989 nr. 69 om forsikringsavtaler § 11–4. Kunngjort 16. november 2007 kl. 13.35.

I

I forskrift 21. november 1989 nr. 1167 om fordeling av kostnader, tap, inntekter, fond mv mellom forsikringsselskaper i konsernforhold og mellom bransjer og kontrakter i et forsikringsselskap gjøres følgende endringer:

§ 3 første ledd annet punktum, slik paragrafen lyder etter endring ved forskrift 30. juni 2006 nr. 869, i kraft 1. januar 2008, skal lyde:

Slike kostnader skal belastes og betales av forsikringstakeren særskilt i form av et kontraktsgebyr, senest ved første premiebetaling.

§ 3 tredje ledd, slik paragrafen lyder etter endring ved forskrift 30. juni 2006 nr. 869, i kraft 1. januar 2008, skal lyde:

Forsikringstakers vederlag for å inngå kontrakten (kontraktsgebyr) kan likevel betales på annen måte enn det som følger av første ledd dersom selskapet oppfyller samtlige av følgende krav til informasjon om kontraktsgebyret:

- a) Selskapet skal inngå en separat underskrevet avtale – atskilt fra forsikringskontrakten for øvrig – med forsikringstaker, hvor forsikringstaker gis skriftlig informasjon om:
 - det samlede kontraktsgebyr, angitt med uthevet skrift, som skal betales av forsikringstaker, angitt i nåverdi i norske kroner, og angitt i løpende verdi (nominell verdi) i norske kroner,
 - størrelsen på de enkelte delbetalingene av kontraktsgebyret, angitt i nåverdi i norske kroner, og angitt i løpende verdi (nominell verdi) i norske kroner,
 - om delbetalingene skal innbetales eller kommer til fradrag i tillagt overskudd,
 - at den ubetalte del av kontraktsgebyret er en gjeld forsikringstaker har til selskapet, som skal betales av forsikringstaker, og
 - om og i tilfelle hvordan den ubetalte del av kontraktsgebyret skal betales om kontrakten avbrytes eller kjøpes tilbake, eller hvis kontrakten flyttes.
- b) For å beregne nåverdi skal selskapet neddiskontere betalingene til nåverdi med en rente som er lik den maksimale grunnlagsrente Kredittilsynet har fastsatt for nye individuelle kontrakter med norske selskaper.
- c) Ubetalt del av kontraktsgebyret skal trekkes fra, og det skal opplyses om hvilket beløp som på denne måten er trukket fra, når det i denne separate avtalen eller senere gis opplysning om forsikringens utbetalingsverdi.
- d) Selskapet skal videre på en tydelig måte opplyse forsikringstaker i tilknytning til hver enkelt betaling om hvor stort beløp av den aktuelle innbetaling som er nedbetaling av kontraktsgebyret, og hva ubetalt kontraktsgebyr (gjelden) vil være etter den aktuelle innbetalingen, både i nåverdi og i nominelle kroner.
- e) Forsikringstaker skal i den separate avtalen opplyses om hvorfor ikke kontraktsgebyret skal betales i sin helhet i tilknytning til inngåelsen av kontrakten. For selskap som opererte i det norske marked for individuelle livsforsikringskontrakter pr. 30. juni 2007, må det i denne separate avtalen opplyses om hva kontraktsgebyret pr. 30. juni 2007 ville ha vært for den aktuelle kontrakten, og dette beløp må settes i direkte sammenligning med den neddiskonterte verdi av det samlede kontraktsgebyret som nå skal betales.
- f) Forsikringstaker skal forelegges endelig utkast til avtale om kontraktsgebyr, som egen separat sak atskilt fra alle andre forhold vedrørende forsikringskontrakten, minst to uker før forsikringskontrakten og denne separate avtalen undertegnes.
- g) Hvis kontraktsgebyret er i annen valuta enn norske kroner, skal valutakursen den dag informasjonen gis, benyttes ved omregning til norske kroner. Det skal opplyses om hvilken valutakurs som er benyttet.

§ 3 tredje ledd, slik paragrafen lyder etter endring ved forskrift 30. juni 2006 nr. 869, i kraft 1. januar 2008, blir fjerde ledd.

§ 3 femte ledd, slik paragrafen lyder etter endring ved forskrift 30. juni 2006 nr. 869, i kraft 1. januar 2008, skal lyde:

Opphører livsforsikringskontrakten som følge av flytting eller gjenkjøp, kan selskapet bare gjøre fradrag for de kostnader som forsikringstakeren er belastet med frem til og med det år kontrakten opphører, og som da ikke er betalt. Avtale om nedbetaling av kontraktsgebyr etter tredje ledd skal likevel løpe for den del av kontraktsgebyret som ikke er nedbetalt på oppsigelsestidspunktet, med mindre selskapet frafaller restkravet.

II

I forskrift 5. mai 1995 nr. 581 om opplysningsplikt for avtaler om livsforsikring gjøres følgende endring:

§ 3 første ledd nr. 6 skal lyde:

6. Opplysninger om størrelsen på det samlede kontraktsgebyret som er knyttet til inngåelsen av forsikringskontrakten. Beløpet skal angis både som det samlede nominelle beløp og det neddiskonterte beløp, jf. forskrift 21. november 1989 nr. 1167 om fordeling av kostnader, tap, inntekter, fond mv mellom forsikringsselskaper i konsernforhold og mellom bransjer og kontrakter i et forsikringsselskap § 3 tredje ledd bokstav a) første strekpunkt.

III

I forskrift 26. mai 1995 nr. 583 om kontoføring og kontoutskrift i livs- og pensjonsforsikring gjøres følgende endring:

§ 8 attende ledd skal lyde:

Ved alle kontoutskrifter etter kontraktsinngåelsen skal det opplyses særskilt om størrelsen på det samlede kontraktsgebyret som er knyttet til inngåelsen av forsikringskontrakten. Beløpet skal angis både som det samlede nominelle beløp og det neddiskonterte beløp, jf. forskrift 21. november 1989 nr. 1167 om fordeling av kostnader, tap, inntekter, fond mv mellom forsikringsselskaper i konsernforhold og mellom bransjer og kontrakter i et forsikringsselskap § 3 tredje ledd bokstav a) første strekpunkt.

IV

Endringene trer i kraft 1. januar 2008.

14. nov. Nr. 1253 2007

Forskrift om endring i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 14. november 2007 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 10–80. Kunngjort 16. november 2007 kl. 13.35.

I

I forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 gjøres følgende endring:

Nye § 10–13 og § 10–13–1 skal lyde:

§ 10–13. Utenlandsk aksjonær

§ 10–13–1. Delegering

Departementets myndighet etter skatteloven § 10–13 første ledd annet punktum delegeres til Skattedirektoratet.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2008.

27. okt. Nr. 1254 2007

Forskrift om animalske biprodukter som ikke er beregnet på konsum

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet og Landbruks- og matdepartementet 27. oktober 2007 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 5, § 6, § 7, § 9, § 10, § 11, § 12, § 13, § 14, § 15, § 17, § 19 og § 33, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I nr. 9b (forordning (EF) nr. 1774/2002 endret ved forordning (EF) nr. 808/2003, forordning (EF) nr. 668/2004, forordning (EF) nr. 92/2005, forordning (EF) nr. 93/2005, forordning (EF) nr. 416/2005, forordning (EF) nr. 181/2006 og forordning (EF) nr. 208/2006), nr. 34 (forordning (EF) nr. 809/2003 endret ved forordning (EF) nr. 209/2006), nr. 35 (forordning (EF) nr. 810/2003 endret ved forordning (EF) nr. 209/2006), nr. 36 (forordning (EF) nr. 811/2003), nr. 37 (forordning (EF) nr. 446/2004), nr. 38 (forordning (EF) nr. 878/2004), nr. 39 (forordning (EF) nr. 92/2005), nr. 43 (forordning (EF) nr. 79/2005), nr. 44 (forordning (EF) nr. 181/2006) og nr. 45 (forordning (EF) nr. 197/2006). Kunngjort 20. november 2007 kl. 15.45.

§ 1. Animalske biprodukter

EØS-avtalens vedlegg I kapittel I del 7.1 nr. 9b (forordning (EF) nr. 1774/2002 som endret ved

forordning (EF) nr. 808/2003,
forordning (EF) nr. 668/2004,
forordning (EF) nr. 92/2005 artikkel 6 og 7,
forordning (EF) nr. 93/2005,
forordning (EF) nr. 416/2005,
forordning (EF) nr. 181/2006 artikkel 2 og 10,
forordning (EF) nr. 208/2006)

om helseregler med hensyn til animalske biprodukter som ikke er beregnet på konsum gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I kapittel I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.¹

Søknad om unntak etter forordning (EF) nr. 1774/2002 vedlegg VIII, kapittel IV A nr. 3 (a) (iii) sendes til Mattilsynet. Ved avgjørelse av søknad kan Mattilsynet stille vilkår som omhandlet i forordning (EF) nr. 1774/2002 samt andre vilkår som er nødvendige for at produktene ikke skal utgjøre fare for menneskers eller dyrs helse eller for miljøet.

¹ Regelverket ble innlemmet i EØS-avtalen 26. oktober 2007 ved EØS-komiteens beslutninger nr. 135/2007 og 136/2007, men disse trer ikke i kraft før konstitusjonelle prosedyrer etter EØS-avtalen artikkel 103 er oppfylt. Regelverket gjennomføres på nasjonalt grunnlag i påvente av formell ikrafttredelse av EØS-komitebeslutningene.

§ 2. *Overgangs- og gjennomføringsbestemmelser*

EØS-avtalens vedlegg I kapittel I del 7.2

(forordning (EF) nr. 809/2003 endret ved forordning (EF) nr. 209/2006,
forordning (EF) nr. 810/2003 endret ved forordning (EF) nr. 209/2006,
forordning (EF) nr. 811/2003,
forordning (EF) nr. 878/2004,
forordning (EF) nr. 79/2005,
forordning (EF) nr. 92/2005 unntatt artikkel 6,
forordning (EF) nr. 181/2006 unntatt artikkel 2,
forordning (EF) nr. 197/2006)

om overgangs- og gjennomføringsbestemmelsene for virksomheter og animalske biprodukter gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg I kapittel I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.¹

Innholdet i forordning (EF) nr. 809/2003 og forordning (EF) nr. 810/2003, som endret ved forordning (EF) nr. 209/2006, samt forordning (EF) nr. 197/2006 gjelder selv om dato for forordningene er utløpt.

Søknad om unntak etter forordning (EF) nr. 878/2004 sendes til Mattilsynet.

¹ Regelverket ble innlemmet i EØS-avtalen 26. oktober 2007 ved EØS-komiteens beslutninger nr. 135/2007 og 136/2007, men disse trer ikke i kraft før konstitusjonelle prosedyrer etter EØS-avtalen artikkel 103 er oppfylt. Regelverket gjennomføres på nasjonalt grunnlag i påvente av formell ikrafttredelse av EØS-komitebeslutningene.

§ 3. *Unntak om husdyrgjødsel*

Kravene i forordning (EF) nr. 1774/2002 art. 7 gjelder ikke for husdyrgjødsel som blir transportert mellom to steder på samme gård eller mellom gårder og brukere innen Norge.

§ 4. *Om fôr til pelsdyr*

Materiale som nevnt i forordning (EF) nr. 1774/2002 art. 23 nr. 2 bokstav (b) kan brukes som fôr til pelsdyr etter bestemmelsene i art. 23 og forordningens vedlegg IX.

Anlegg som er registrert eller godkjent etter bestemmelser i første ledd skal ha og gjennomføre internkontroll for å sikre at kravene i forskriften her blir oppfylt.

§ 5. *Bruk av animalske biprodukter ved jakt*

Mindre deler av selvdøde eller avlivede dyr som ikke er eller mistenkes for å være infisert med smittsom sykdom kan etter melding til Mattilsynet brukes som åte på driftsenheten i forbindelse med åtejakt på ville dyr, der kjøttet ikke er beregnet på konsum.

§ 6. *Deponering av kjæledyr*

Døde kjæledyr kan graves ned på steder hvor man unngår forurensning av miljø dersom de graves så dypt ned at kjøttetende dyr ikke kan grave opp kadaveret.

§ 7. *Deponering av kadaver og visse animalske biprodukter i fjerntliggende områder*

Følgende deponering av kadaver og visse animalske biprodukter tillates:

- Selvdøde eller avlivede dyr som ikke er mistenkte for eller offisielt bekreftet å være infiserte av overførbare spongiforme encefalopatier (TSE), jf. forskrift 30. mars 2004 nr. 595 om forebygging av, kontroll med og utryddelse av overførbare spongiforme encefalopatier (TSE) jf. forordning (EF) nr. 999/2001, kan graves ned når dyrene kommer fra gårder beliggende i fjerntliggende områder som angitt i vedlegg I eller fra seterområder som er beliggende utenfor de angitte områdene når tilgjengeligheten er begrenset på grunn av veistandarden.
- Animalske biprodukter etter hjemmeslakting på gårder i fjerntliggende områder, jf. vedlegg I, kan graves ned på egen eiendom dersom de ikke forurenser vannkilder eller utgjør fare for annen miljøskade.

Nedgraving kan gjøres etter melding til og anvisning fra Mattilsynet, på steder hvor man unngår forurensning av vann og miljø. Det som deponeres etter denne paragrafen må graves så dypt ned at kjøttetende dyr ikke kan grave det opp.

§ 8. Alternativt handelsdokument

Malen for handelsdokumentet i vedlegg II kan brukes ved transport av animalske biprodukter og bearbeidede produkter innen Norge.

§ 9. Særskilt om apikulturprodukter

Døde og avlivede bier og biavlprodukter fra bigårder hvor det ikke er mistanke om eller utbrudd av A- eller B-sykdom hos bier, jf. forskrift 19. mars 1965 nr. 9941 om fortegnelse over sjukdommer som omfattes av matloven, kan brennes eller graves ned på stedet forutsatt at dette ikke medfører fare for dyrs eller menneskers helse eller for miljø.

§ 10. Transport og behandling av tidligere næringsmidler

Tidligere næringsmidler som ikke har vært i kontakt med animalske biprodukter i kategori 1 eller 2, eller annet rått materiale av animalsk opprinnelse, er unntatt kravene i forordning (EF) nr. 1774/2002 artikkel 7 punkt 1 og 2 såfremt materialet blir levert til godkjent anlegg etter forordning (EF) nr. 1774/2002 eller til godkjent deponi eller forbrenningsanlegg i henhold til forskrift 1. juni 2004 nr. 930 om gjenvinning og behandling av avfall. Den ansvarlige for innsamlingen og transporten skal oppbevare dokumentasjon om forsendelsen i henhold til forordning (EF) nr. 1774/2002 vedlegg II kapittel IV i to år.

Tidligere næringsmidler som tilsvarer fôrmidler listet opp i forskrift 7. november 2002 nr. 1290 om fôrvarer vedlegg II D tabell 12.0, og som ikke har vært i kontakt med animalske biprodukter i kategori 1 eller 2 eller annet rått materiale av animalsk opprinnelse, kan benyttes som fôr uten videre behandling.

Tidligere næringsmidler av kategori 3 og som ikke har vært i kontakt med animalske biprodukter i kategori 1 eller 2, eller annet rått materiale av animalsk opprinnelse, kan anvendes ubehandlet på samme måte som kildesortert matavfall fra husholdninger i biogass- og komposteringsanlegg.

§ 11. Ny godkjenning

Virksomheter som skal godkjennes etter bestemmelser i forordning (EF) nr. 1774/2002 og som er godkjent i henhold til forskrifter som oppheves av forskriften her, må søke om ny godkjenning etter denne forskriften. Virksomheten kan fortsette sin virksomhet mens saksbehandlingen pågår.

Som unntak fra § 5 i forskrift 13. februar 2004 nr. 406 om betaling av gebyrer for særskilte ytelser fra Mattilsynet, skal gebyr for ny godkjenning som nevnt i første ledd fastsettes i henhold til faktisk ressursbruk, målt i hele timer, etter timesats i forskrift 28. januar 2004 nr. 221 om avgifter og gebyr i matforvaltningen § 13 fjerde ledd.

§ 12. Tilsyn og vedtak

Mattilsynet fører tilsyn og fatter nødvendige vedtak for å gjennomføre bestemmelsene gitt i og i medhold av denne forskriften i samsvar med matloven § 23 om tilsyn og vedtak og kan herunder treffe vedtak etter § 24 om særskilt smittesanerering, § 25 om stenging og virksomhetskarantene og § 26 om tvangsmulkt.

§ 13. Dispensasjon

Mattilsynet kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsene i denne forskriften, forutsatt at det ikke vil stride mot Norges internasjonale forpliktelser, herunder EØS-avtalen.

§ 14. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskriften eller bestemmelser og vedtak gitt i medhold av den, er straffbart i henhold til matloven § 28.

§ 15. Ikrafttredelse og opphevelser

Forskriften trer i kraft straks. Fra samme tidspunktet oppheves

1. forskrift 16. april 1997 nr. 409 om forbud mot omsetning av tyggeben
2. forskrift 5. november 1999 nr. 1148 om transport og behandling av animalsk avfall, og anlegg som behandler animalsk avfall
3. forskrift 16. mai 2001 nr. 514 om forbud mot bruk av visse animalske avfallsprodukter i fôr til produksjonsdyr
4. forskrift 24. oktober 2003 nr. 1288 om forbud mot innførsel av matavfall fra transportmidler som opererer internasjonalt
5. forskrift 24. januar 2002 nr. 63 om begrensninger for bruk av gjødsel, jordforbedringsmidler, dyrkingsmedier mv. som inneholder kompostert animalsk avfall eller foredlede animalske proteiner.

Vedlegg I. Fjerntliggende områder

1. Hele området nord for fylkesgrensen mellom Nord-Trøndelag og Nordland, med skille mellom Namsskogan på vei E6,
2. Øyene beliggende fra Roan i Nord-Trøndelag til Steine i Nordland,
3. Området øst, nord og sør for Sandvika i Lierne kommune, Nord-Trøndelag,
4. Smøla i Møre og Romsdal,
5. Gauldalen, øst for Singsås kirke og vest for Ålen i Sør-Trøndelag,
6. Området sør for Tydal, øst for Ålen og nord for Brekken i Sør-Trøndelag,
7. Dovrefjell fra Drivstua i Sør-Trøndelag til Dombås i Oppland,
8. Området fra Billingen i Oppland til fylkesgrensen mot Møre og Romsdal, og mot Sogn og Fjordane,

9. Øyområdet og ytre fastlandsområde vest for Leirvik i sør (inkl. Solund kommune), Salbu-Askvoll-Strongfjorden og øyene ytterst i Førdefjorden til Florø i nord,
10. Hardangervidda.

Vedlegg II. Handelsdokument for bruk i Norge

Se her for å lese [Handelsdokument](#) innland.

Forordninger

Nedenfor gjengis til informasjon EØS-avtalen vedlegg I kapittel I

- del 7.1 nr. 9b (forordning (EF) nr. 1774/2002 som endret ved forordning (EF) nr. 808/2003, forordning (EF) nr. 668/2004, forordning (EF) nr. 92/2005, forordning (EF) nr. 93/2005, forordning (EF) nr. 416/2005, forordning (EF) nr. 181/2006, forordning (EF) nr. 208/2006)
- del 7.2 (forordning (EF) nr. 809/2003 som endret ved forordning (EF) nr. 209/2006, forordning (EF) nr. 810/2003 som endret ved forordning (EF) nr. 209/2006, forordning (EF) nr. 811/2003, forordning (EF) nr. 878/2004, forordning (EF) nr. 79/2005, forordning (EF) nr. 92/2005, forordning (EF) nr. 181/2006, forordning (EF) nr. 197/2006)

slik Mattilsynet tolker denne del av EØS-avtalen med de endringer og tillegg som følger av EØS-tilpasningen av rettsakten i samsvar med vedlegg I, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig. Forordning (EF) nr. 1774/2002 er konsolidert til og med endringer gjennomført ved forordning (EF) nr. 208/2006 og sist endret 26.oktober 2007. Forordning (EF) nr. 809/2003 og forordning (EF) nr. 810/2003 er konsolidert til og med endringer gjennomført ved forordning (EF) nr. 209/2006 og sist endret 26. oktober 2007.

Konsolidert forordning (EF) nr. 1774/2002

Se her for å lese [forordning \(EF\) nr. 1774/2002](#).

Handelsdokument fra forordning (EF) nr. 1774/2002 vedlegg II

Se her for å lese [handelsdokument fra forordning \(EF\) nr. 1774/2002](#).

Helsesertifikatene fra forordning (EF) nr. 1774/2002 vedlegg X

Kap. 1	Kap. 2(A)	Kap. 2(B)	Kap. 2(C)	Kap. 3(A)
Kap. 3(B)	Kap. 3(C)	Kap. 3(D)	Kap. 3(E)	Kap. 4(A)
Kap. 4(B)	Kap. 4(C)	Kap. 5(A)	Kap. 5(B)	Kap. 5(C)
Kap. 6(A)	Kap. 6(B)	Kap. 7(A)	Kap. 7(B)	Kap. 8(A)
Kap. 8(B)	Kap. 9	Kap. 10(A)	Kap. 10(B)	Kap. 11
Kap. 12	Kap. 13	Kap. 14 (A)	Kap. 14(B)	Kap. 15

Konsolidert forordning (EF) nr. 809/2003

Se her for å lese [forordning \(EF\) nr. 809/2003](#).

Konsolidert forordning (EF) nr. 810/2003

Se her for å lese [forordning \(EF\) nr. 810/2003](#).

Forordning (EF) nr. 811/2003

Se her for å lese [forordning \(EF\) nr. 811/2003](#).

Forordning (EF) nr. 878/2004

Se her for å lese [forordning \(EF\) nr. 878/2004](#).

Forordning (EF) nr. 79/2005

Se her for å lese [forordning \(EF\) nr. 79/2005](#).

Forordning (EF) nr. 92/2005

Se her for å lese [forordning \(EF\) nr. 92/2005](#).

Forordning (EF) nr. 181/2006

Se her for å lese [forordning \(EF\) nr. 181/2006](#).

Forordning (EF) nr. 197/2006

Se her for å lese [forordning \(EF\) nr. 197/2006](#).

8. nov. Nr. 1255 2007

Forskrift om endring i forskrift om grossistvirksomhet med legemidler

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 8. november 2007 med hjemmel i lov 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler m.v. (legemiddeloven) § 18. Kunngjort 20. november 2007 kl. 15.45.

I

I forskrift 21. desember 1993 nr. 1219 om grossistvirksomhet med legemidler gjøres følgende endringer:

§ 33 første ledd skal lyde:

Legemiddelavgiften skal innberettes av den avgiftspliktige senest en måned etter avsluttet termin. Hver termin omfatter 2 kalendermåneder. 1. termin januar og februar, 2. termin mars og april, 3. termin mai og juni, 4. termin juli og august, 5. termin september og oktober og 6. termin november og desember. Legemiddelavgiften innbetales i henhold til faktura mottatt fra Statens legemiddelverk.

§ 33 tredje ledd andre punktum oppheves.

II

Endringene trer i kraft straks.

14. nov. Nr. 1256 2007

Forskrift om endring i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14.

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 14. november 2007 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 16–29. Kunngjort 20. november 2007 kl. 15.45.

I

I forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 gjøres følgende endringer:

§ 16–28–4 og § 16–28–5 skal lyde:

§ 16–28–4. Tilordning av inntekter og kostnader ved beregningen av maksimalt kreditfradrag

Ved beregningen av det maksimale kreditfradraget etter skatteloven § 16–21 anvendes følgende fremgangsmåte:

(1) Med mindre annet følger nedenfor, skal inntekter og kostnader tilordnes Norge eller utlandet, fordelt på inntektskategoriene i skatteloven § 16–21 første ledd a–c, etter hvor inntekten rettmessig er oppbåret eller kostnaden rettmessig er pådratt.

(2) Gjeldsrenter som er fradragsberettiget i Norge skal tilordnes Norge eller utlandet, fordelt på inntektskategoriene i skatteloven § 16–21 første ledd a–c, forholdsmessig etter hvor nettoinntekten etter første ledd er tilordnet. Ved tilordning av gjeldsrenter etter foregående punktum skal inntekt av arbeid eller pensjon som oppbæres fra fremmed stat likestilles med norsk inntekt ved fastsettelse av nettoinntekten etter første ledd. Andelshavers andel av kostnader i boligselskap, jf. skatteloven § 7–3 femte ledd b, tilordnes Norge og utlandet på samme måte som gjeldsrenter.

(3) Kostnader som ikke kan tilordnes en bestemt virksomhet eller inntekt, og som ikke er omfattet av annet ledd, skal tilordnes Norge eller utlandet, fordelt på inntektskategoriene i skatteloven § 16–21 første ledd a–c, forholdsmessig etter hvor nettoinntekten etter første ledd er tilordnet. Følgende fradragsberettigede kostnader skal alltid tilordnes slik:

- a. bidrag til forskning etter skatteloven § 6–42,
- b. underholdsbidrag etter skatteloven § 6–41,
- c. foreldrefradrag etter skatteloven § 6–48, og
- d. særfradrag etter skatteloven § 6–81 første ledd a, § 6–82 og § 6–83.

Ved tilordning etter første punktum av kostnader som nevnt i annet punktum b–d, skal inntekt av arbeid, pensjon eller virksomhet som skattyter oppbærer fra andre EØS-stater likestilles med norsk inntekt, med mindre 90 prosent eller mer av den nevnte inntekten oppbæres fra én annen EØS-stat.

(4) Kostnader som nevnt i tredje ledd første punktum kan unntaksvis tilordnes etter en annen fordelingsnøkkel, dersom skattyter godtgjør at en slik fordelingsnøkkel gir et rimelig resultat i overensstemmelse med alminnelig aksepterte forretningsmessige og bedriftsøkonomiske prinsipper og skattyter godtgjør at en slik fordelingsnøkkel anvendes konsekvent.

(5) Fradragsberettiget konsernbidrag skal i giverselskapet tilordnes Norge så langt selskapet etter første til fjerde ledd har nettoinntekt tilordnet Norge. Avgitt fradragsberettiget konsernbidrag ut over dette skal tilordnes utlandet, fordelt på inntektskategoriene i skatteloven § 16–21 første ledd a–c. Skattepliktig konsernbidrag skal i mottakerselskapet tilordnes Norge eller utlandet, fordelt på inntektskategoriene i skatteloven § 16–21 første ledd a–c, på samme måte som fradragsberettiget konsernbidrag tilordnes Norge eller utlandet i giverselskapet.

(6) Minstefradrag tilordnes Norge eller utlandet, jf. skatteloven § 16–21 første ledd c, forholdsmessig etter hvor inntekt som nevnt i skatteloven § 6–31 er tilordnet. Ved tilordning av minstefradrag etter foregående punktum skal inntekt som nevnt i skatteloven § 6–31 som skattyter oppbærer fra andre EØS-stater likestilles med norsk inntekt, med mindre 90 prosent eller mer av den nevnte inntekten oppbæres fra én annen EØS-stat.

(7) Personfradrag etter skatteloven § 15–4 tilordnes Norge eller utlandet, fordelt på inntektskategoriene i skatteloven § 16–21 første ledd a–c, forholdsmessig etter hvor nettoinntekten etter første til sjettede ledd er tilordnet. Ved tilordning av personfradrag etter foregående punktum skal inntekt av arbeid, pensjon eller virksomhet som skattyter oppbærer fra andre EØS-stater likestilles med norsk inntekt, med mindre 90 prosent eller mer av den nevnte inntekten oppbæres fra én annen EØS-stat.

(8) Når ektefeller leverer egen selvangivelse skal det ved beregningen av det maksimale kreditfradrag legges til grunn at vedkommende lignedes i klasse 1. Den enkelte ektefelles gjeldsrenter som er fradragsberettiget i Norge tilordnes etter annet ledd.

§ 16–28–5. Tidfestingen av inntekter og kostnader ved beregningen av maksimalt kreditfradrag

Ved beregningen av det maksimale kreditfradraget skal inntekter og kostnader tidfestes i samsvar med norsk skattelovgivning.

§ 16–28–9 første og annet ledd skal lyde:

(1) Skattyter skal foreslå en fordeling av inntekter og kostnader mellom Norge og fremmede stater på et eget skjema som skal vedlegges selvangivelsen.

(2) Ligningsmyndighetene kan kreve nærmere dokumentasjon av inntekter og kostnader i fremmed stat, herunder eventuelt fremlagt regnskap for virksomhet i fremmed stat.

§ 16–28–20 annet ledd skal lyde:

(2) Dersom skattyter både har inntekt som omfattes av reglene om fradrag i norsk skatt for skatt betalt i fremmed stat i skatteloven § 16–20 flg. og inntekt som omfattes av bestemmelsene i § 16–28 del B i denne forskrift, skal nedsettelsen av norsk skatt etter reglene i § 16–28 del B i denne forskrift foretas før det beregnes maksimalt kreditfradrag etter skatteloven § 16–21.

§ 16–28–22 skal lyde:

Ved fastsettelse av den del av den norske skatten som forholdsmessig faller på inntekter som er omfattet av § 16–28–20 første ledd, anvendes følgende fremgangsmåte:

(1) Inntekter som omfattes av § 16–28–20 første ledd skal tilordnes utlandet. Tilsvarende gjelder for kostnader som har direkte tilknytning til slike inntekter.

(2) Gjeldsrenter som er fradragsberettiget i Norge skal tilordnes Norge. Det samme gjelder andelshavers andel av kostnader i boligselskap, jf. skatteloven § 7–3 femte ledd b.

(3) Kostnader som ikke kan tilordnes en bestemt inntektskilde og som ikke omfattes av annet ledd, skal tilordnes Norge eller utlandet forholdsmessig etter hvor nettoinntekten etter første ledd er tilordnet. Følgende fradragsberettigede kostnader skal alltid tilordnes slik:

- a. underholdsbidrag etter skatteloven § 6–41,
- b. foreldrefradrag etter skatteloven § 6–48, og
- c. særfradrag etter skatteloven § 6–81 første ledd a, § 6–82 og § 6–83.

Ved tilordning etter første punktum av kostnader som nevnt i annet punktum, skal inntekt av arbeid eller pensjon som skattyter oppbærer fra andre EØS-stater likestilles med norsk inntekt, med mindre 90 prosent eller mer av den nevnte inntekten oppbæres fra én annen EØS-stat.

(4) Minstefradrag tilordnes Norge eller utlandet forholdsmessig etter hvor inntekt som nevnt i skatteloven § 6–31 er tilordnet. Ved tilordning av minstefradrag etter foregående punktum skal inntekt av arbeid eller pensjon som skattyter oppbærer fra andre EØS-stater likestilles med norsk inntekt, med mindre 90 prosent eller mer av den nevnte inntekten oppbæres fra én annen EØS-stat.

(5) Personfradrag etter skatteloven § 15–4 tilordnes Norge eller utlandet forholdsmessig etter hvor nettoinntekten etter første til femte ledd er tilordnet. Ved tilordning av personfradrag etter foregående punktum skal inntekt av arbeid eller pensjon som skattyter oppbærer fra andre EØS-stater likestilles med norsk inntekt, med mindre 90 prosent eller mer av den nevnte inntekten oppbæres fra én annen EØS-stat.

(6) Når ektefeller lignedes særskilt eller felles med fordeling av skatt, skal hver ektefelle ses for seg ved fastsettelsen av den del av den norske skatten som forholdsmessig faller på inntekten som er omfattet av § 16–28–20 første ledd. Den enkelte ektefelles gjeldsrenter som er fradragsberettiget i Norge tilordnes etter annet ledd.

II

Endringene trer i kraft straks og med virkning fra og med inntektsåret 2007.

16. nov. Nr. 1257 2007**Forskrift om fritak fra plikten til å merke rein utenfor det samiske reinbeiteområdet**

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 16. november 2007 med hjemmel i lov 15. juni 2007 nr. 40 om reindrift (reindriftsloven) § 41. Kunngjort 20. november 2007 kl. 15.45.

§ 1. Utenfor det samiske reinbeiteområdet kan departementet i særlige tilfelle gi fritak fra plikten til å merke rein, om dette finnes forenlig med ordnet drift og andre berørte interesser.

§ 2. Denne forskrift trer i kraft straks.

16. nov. Nr. 1258 2007**Forskrift om overgangsbestemmelser ved iverksettelse av ny organisering av ligningsmyndighetene 1. januar 2008**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 16. november 2007 med hjemmel i lov 15. desember 2006 nr. 77 om endringer i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning del III annet ledd tredje punktum. Kunngjort 20. november 2007 kl. 15.45.

§ 1. *Skattekontorets myndighet i klage- og endringssaker etter ligningsloven kapittel 9*

Klage- og endringssaker etter ligningsloven kapittel 9 som ligningskontoret eller ligningsnemnda ikke har avsluttet før 1. januar 2008, behandles av skattekontoret.

§ 2. *Skatteklagenemndas og Riksskattenemndas myndighet i klagesaker, jf. ligningsloven § 9–2*

Skatteklagenemnda behandler klager over ligningskontorets og ligningsnemndas vedtak i endringssak som ikke er avsluttet før 1. januar 2008. Skatteklagenemnda behandler klager over overligningsnemndas vedtak i endringssak som ikke er avsluttet før 1. januar 2008 når dette på noe punkt har ført til økt skatte- eller avgiftsgrunnlag.

Skattyter kan klage til skatteklagenemnda over vedtak fattet av ligningskontoret og ligningsnemnda. Skattyter kan klage til skatteklagenemnda over overligningsnemndas vedtak dersom det på noe punkt fører til økt skatte- og avgiftsgrunnlag.

Riksskattenemnda behandler klager over fylkesskattenemndas vedtak som ikke er avsluttet før 1. januar 2008 når dette på noe punkt har ført til økt skatte- eller avgiftsgrunnlag. Skattyter kan klage til Riksskattenemnda over vedtak fattet av fylkesskattenemnda når det på noe punkt fører til økt skatte- eller avgiftsgrunnlag.

§ 3. *Skatteklagenemndas og Riksskattenemndas myndighet i endringssaker, jf. ligningsloven § 9–5*

Endringssaker etter ligningsloven § 9–5 nr. 3 som ikke er avsluttet før 1. januar 2008, behandles av skatteklagenemnda. Skattekontoret kan kreve at vedtak som er truffet av ligningskontoret eller ligningsnemnda i endringssak overprøves av skatteklagenemnda.

Endringssaker etter ligningsloven § 9–5 nr. 4 og 5 som ikke er avsluttet før 1. januar 2008, behandles av Riksskattenemnda etter ligningsloven § 9–5 nr. 5. Skattedirektoratet kan kreve at vedtak som er fattet av overligningsnemnda og fylkesskattenemnda overprøves av Riksskattenemnda etter reglene i ligningsloven § 9–5 nr. 5.

§ 4. *Ettårsfristen i ligningsloven § 9–2 nr. 9*

Ettårsfristen i ligningsloven § 9–2 nr. 9 får anvendelse for klager over ligningen for inntektsåret 2006 og tidligere inntektsår, samt for klage over vedtak i endringssaker, når disse innkommer etter 31. desember 2007. Fristen regnes fra ligningen ble lagt ut, eller vedtak i endringssak ble truffet.

§ 5. *Manglende varsel om endringssak*

Dersom det ikke er sendt pliktig varsel etter ligningsloven § 9–7 for vedtak fattet før 1. januar 2008, kan skattyter ved klage bringe likningskontorets eller ligningsnemndas vedtak inn for skattekontoret. Vedtak truffet av overligningsnemnda eller fylkesskattenemnda, kan bringes inn for skatteklagenemnda.

§ 6. *Krav om dekning av sakskostnader*

Krav om dekning av sakskostnader for overligningsnemnda eller fylkesskattenemnda som ikke er avsluttet før 1. januar 2008, slutføres av skattekontoret.

Klage over overligningsnemndas eller fylkesskattenemndas vedtak om dekning av sakskostnader som ikke er avsluttet før 1. januar 2008, slutføres av skatteklagenemnda. Det samme gjelder klage over avgjørelse etter første ledd.

§ 7. *Kompetanse til å avgjøre endringsspørsmål som følger av eller forutsettes i en domstolsavgjørelse*

Endringsspørsmål som følger av, eller forutsettes i, en domstolsavgjørelse for inntektsårene 2006 eller tidligere avgjøres av skattekontoret.

§ 8. *Klage over gebyr ved for sent eller ikke innleverte oppgaver*

Skattekontoret behandler klager over gebyr ilagt av skatteoppkreveren etter ligningsloven § 10–8 nr. 3 som ikke er avsluttet før 1. januar 2008. Skattedirektoratet behandler klager over gebyr ilagt av ligningsmyndighet etter ligningsloven § 10–8 nr. 3 som ikke er avsluttet før 1. januar 2008.

Den skatteklagenemnd som departementet bestemmer behandler klage over gebyr ilagt av Skattedirektoratet etter ligningsloven § 10–8 nr. 5 som ikke er avsluttet før 1. januar 2008.

§ 9. *Ikrafttredelse*

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2008.

16. nov. Nr. 1259 2007

Forskrift om import av matpoteter fra Egypt

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 16. november 2007 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 12 og § 18 tredje ledd, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 20. november 2007 kl. 15.45.

§ 1. *Formål*

Formålet med denne forskrift er å hindre introduksjon, spredning og etablering av mørk ringråte (*Ralstonia solanacearum*) i Norge, ved import av matpotet fra Egypt.

§ 2. *Virkeområde*

Forskriften gjelder krav til import, og videre omsetning av matpoteter fra Egypt. Forskriftens krav kommer i tillegg til de krav som følger av forskrift 1. desember 2000 nr. 1333 om planter og tiltak mot planteskadegjørere, og forskrift 30. april 1999 nr. 634 om matpotet.

§ 3. *Definisjoner*

I denne forskriften menes med:

Matpotet: Knoller av *Solanum tuberosum*

Mørk ringråte: *Ralstonia solanacearum* (Smith) Yabuuchi et.al

Sending: En sending kan max. inneholde 25 000 kg

Feddan: 1 feddan = 0,41 ha = 4,1 da

PFA-område: *Pest Free Area* = et område som er erklært fritt for *Ralstonia solanacearum* av den offisielle plantehelsemyndigheten i Egypt og i henhold til ISPM 10.

§ 4. *Generelle krav til import av matpoteter fra Egypt*

Importen kan kun foregå i tidsrommet 1. januar til 1. mars.

Importører som skal importere matpoteter fra Egypt, skal være registrert jf. forskrift 1. desember 2000 nr. 1333 om planter og tiltak mot planteskadegjørere, kapittel III for matpoteter fra Egypt føres inn i landet.

Import av matpoteter fra Egypt kan kun foregå fra PFA-områder, dyrkere, pakkerier og eksportører som er offentlig godkjent for produksjon og eksport av poteter til Norge. Import forutsetter at Mattilsynet har mottatt en slik oversikt fra egyptiske myndigheter. Importører plikter å forsikre seg om dette før import finner sted. Oppdatert liste kan fås ved å kontakte Mattilsynet.

§ 5. *Meldeplikt*

Import av matpoteter fra Egypt skal meldes til Mattilsynets Distriktskontor i Oslo, senest to virkedager før ankomst til Norge og på den måte Mattilsynet bestemmer.

§ 6. *Importsted*

Alle sendinger med matpoteter fra Egypt skal innføres over Tollregion Oslo og Akershus, men må framstilles for kontroll hos Mattilsynets Distriktskontor i Oslo før varene kan endelig frigis.

§ 7. *Plantesunnhetssertifikat*

Enhver sending av matpoteter fra Egypt skal være fulgt av et plantesunnhetssertifikat utstedt av den offisielle plantehelsemyndigheten i Egypt. Sertifikatet skal identifisere produksjonsstedet, og dokumentere at kravene i denne forskriften er tilfredsstillt.

§ 8. *Krav til områder*

Matpoteter fra Egypt som importeres til Norge skal komme fra områder som:

- er offisielt godkjent som område fritt for mørk ringråte og som kan identifiseres ved et individuelt offisielt kodennummer,
- er offisielt godkjent for eksport av poteter til EU, og
- kun bruker vann fra borebrønner til vanning.

§ 9. *Krav til produksjonen*

Matpoteter fra Egypt som importeres til Norge skal være produsert av settepoteter som enten har sin direkte opprinnelse i EU eller Norge eller som en gang har vært produsert fra slike settepoteter. Settepoteter skal være produsert i områder som er offisielt godkjent fritt for mørk ringråte og som kun bruker vann fra borebrønner til vanning. Settepotetene skal umiddelbart før setting ha vært offisielt undersøkt for latent smitte etter EUs testprogram som fastsatt i Rådets direktiv 98/57/EF og funnet fri for mørk ringråte.

§ 10. *Krav til kontroll av matpoteter i Egypt*

Matpoteter fra Egypt som importeres til Norge skal:

- ha vært offisielt kontrollert i vekstsesongen og funnet fri for symptomer på mørk ringrâte,
 - ha vært offisielt kontrollert før høsting ved at det tas en prøve på 500 knoller pr. fem feddan (= 2,02 ha) eller 200 knoller pr. feddan (= 0,41 ha) eller mindre. Prøven skal ha vært undersøkt i laboratorium herunder ved inkubasjonstest og visuelle observasjoner ved skjæring av knollene og ha vært undersøkt for symptomer på mørk ringrâte,
 - ha vært offisielt kontrollert umiddelbart før pakking ved serologisk test av 400 knoller og være undersøkt for latent smitte av mørk ringrâte,
 - ha vært offisielt kontrollert umiddelbart før eksport til Norge ved at det skjæres 200 knoller fra hvert sykdomsfritt område og være undersøkt for symptomer på mørk ringrâte.
- Matpotetene skal ved alle undersøkelsene være funnet fri for symptomer på mørk ringrâte.

§ 11. *Krav til pakking*

Matpoteter fra Egypt som importeres til Norge skal i Egypt være sortert og pakket i forseglede forbrukerpakninger på opp til 10 kg. Pakkeriet skal være offentlig godkjent og befinne seg innenfor det offentlige godkjente smittefrie området hvor potetene er dyrket. Sortering og pakking skal foregå under kontroll av den offisielle egyptiske plantehelsemyndigheten. Det skal ikke behandles poteter fra andre områder på pakkeriet i den perioden når det sorteres og pakkes poteter for eksport til Norge.

§ 12. *Krav til merking*

Pakningene skal være merket med følgende opplysninger:

Land

Produsent

Pakkeri

Eksportør

Hvilket område, bekken eller sektor, potetene har vært dyrket i.

Pakningene skal også være merket med opplysninger om at det ikke er tillatt å benytte potetknollene som settepoteter i Norge av plantehelsemessige årsaker.

§ 13. *Kontroll i Norge*

Alle sendinger skal kontrolleres av Mattilsynet ved dokumentkontroll, visuell kontroll av minst 200 knoller og serologisk testing av minst 200 knoller. Sendingene skal være funnet fri for mørk ringrâte før sendingene frigis.

§ 14. *Tiltak ved påvisning av mørk ringrâte*

Sendinger hvor det påvises mørk ringrâte skal avvises og returneres til avsender. Det er ikke tillatt å benytte sendingene på annen måte eller å destruere sendinger i Norge.

Ved påvisning av mørk ringrâte forbys all ytterligere import av matpoteter fra Egypt.

§ 15. *Restriksjoner på omsetning*

Frigitte sendinger skal transporteres direkte fra importkontrollstedet og til virksomheter som skal omsette matpotetene direkte til forbruker. Det er ikke tillatt å ta potetene inn i virksomheter som produserer, lagrer, sorterer eller pakker poteter og andre grønnsaker.

§ 16. *Tilsyn og vedtak*

Mattilsynet fører tilsyn og fatter vedtak for å gjennomføre bestemmelsene gitt i og i medhold av denne forskriften.

§ 17. *Dispensasjon*

Mattilsynet kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsene i denne forskriften.

§ 18. *Ikrafttredelse og opphevelse*

Forskriften trer i kraft straks.

Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 2. juli 1996 nr. 687 om tiltak mot mørk ringrâte i potet.

16. nov. Nr. 1260 2007

Forskrift om endring i forskrift om fartøykvoter og maksimalkvoter ved fiske etter kolmule i 2007

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 16. november 2007 med hjemmel i forskrift 21. desember 2006 nr. 1610 om regulering av fisket etter kolmule i 2007 § 5 og § 11 og forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) § 2–8 og § 2–12. Kunngjort 20. november 2007 kl. 15.45.

I

I forskrift 5. februar 2007 nr. 141 om fartøykvoter og maksimalkvoter ved fiske etter kolmule i 2007 gjøres følgende endring:

§ 2 andre ledd skal lyde:

Uten hinder av første ledd vil fartøy i denne gruppen kunne fiske inntil maksimalkvoter basert på faktoren 7. Fiskeridirektoratet stopper fisket når gruppekvoteene er beregnet oppfisket.

II

Endringen trer i kraft straks.

19. nov. Nr. 1261 2007**Forskrift om endring i forskrift om godkjenning og registrering av utrykningskjøretøy**

Hjemmel: Fastsatt av Vegdirektoratet 19. november 2007 med hjemmel i vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 § 11, jf. delegeringsvedtak 21. mars 1986 nr. 750. Kunngjort 20. november 2007 kl. 15.45.

I

I forskrift 18. januar 2002 nr. 55 om godkjenning og registrering av utrykningskjøretøy gjøres følgende endring:

§ 2 nr. 3 bokstav c første ledd skal lyde:

- c) når bil spesialutstyrt med medisinsk utstyr blir stilt til disposisjon for sykehus eller kommunal legevakt når søknaden er anbefalt av politimesteren.

II

Endringen trer i kraft straks.

2. mars Nr. 1262 2007**Delegering av myndighet til Skattedirektoratet etter ligningsloven § 8–6 og § 9–8 nr. 2**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 2. mars 2007 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 8–6 og § 9–8 nr. 2. Kunngjort 23. november 2007 kl. 14.35.

Myndigheten som etter lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 8–6 og § 9–8 nr. 2 er lagt til departementet er i brev 2. mars 2007 delegert til Skattedirektoratet med virkning fra 1. januar 2008.

2. mars Nr. 1263 2007**Delegering av myndighet til Skattedirektoratet etter lov om folkeregistrering § 3, § 4 og § 15**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 2. mars 2007 med hjemmel i lov 16. januar 1970 nr. 1 om folkeregistrering § 3, § 4 og § 15. Kunngjort 23. november 2007 kl. 14.35.

Myndighet som etter lov 16. januar 1970 nr. 1 om folkeregistrering § 3, § 4 og § 15 er lagt til departementet er i brev 2. mars 2007 delegert til Skattedirektoratet med virkning fra 1. januar 2008.

2. mars Nr. 1264 2007**Delegering av myndighet til Skattedirektoratet etter lov om avgift på arv og visse gaver § 24**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 2. mars 2007 med hjemmel i lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver § 24. Kunngjort 23. november 2007 kl. 14.35.

Myndighet som etter lov 19. juni 1964 nr. 14 om avgift på arv og visse gaver § 24 er lagt til departementet er i brev 2. mars 2007 delegert til Skattedirektoratet med virkning fra 1. januar 2008.

19. okt. Nr. 1265 2007**Delegering av myndighet til Skattedirektoratet etter folketrygdloven § 24–1**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 19. oktober 2007 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 24–1. Kunngjort 23. november 2007 kl. 14.35.

Myndighet som etter lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 24–1 er lagt til departementet er i brev 19. oktober 2007 delegert til Skattedirektoratet med virkning fra 1. januar 2008.

24. okt. Nr. 1266 2007**Delegering av myndighet til Skattedirektoratet etter lov om folkeregistrering § 14 første ledd første punktum og fjerde ledd**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 24. oktober 2007 med hjemmel i lov 16. januar 1970 nr. 1 om folkeregistrering § 14 første ledd første punktum og fjerde ledd. Kunngjort 23. november 2007 kl. 14.35.

Myndighet som etter lov 16. januar 1970 nr. 1 om folkeregistrering § 14 første ledd første punktum og fjerde ledd er lagt til departementet er i brev 24. oktober 2007 delegert til Skattedirektoratet med virkning fra 1. januar 2008.

27. okt. Nr. 1267 2007

Forskrift om endring i forskrifter som følge av biproduktforordningen

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet og Landbruks- og matdepartementet 27. oktober 2007 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 7, § 9, § 12, § 13, § 16, § 17, og § 19 jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I nr. 9b (forordning (EF) nr. 1774/2002). Kunngjort 23. november 2007 kl. 14.35.

I

I forskrift 26. mars 1999 nr. 416 om fiskemel, fiskeolje m.v. gjøres følgende endringer:

§ 1–1 nr. 1 skal lyde:

1. Denne forskrift omfatter råstoff, behandling, produksjon, lagring, omsetning, transport, innførsel og utførsel av fiskemel, fiskeolje mv. fra villfanget fisk og råvarer til slik produksjon, i virksomheter på land og om bord på fartøy for anvendelse i næringsmidler.

§ 1–1 nr. 3 skal lyde:

3. Mattilsynet kan bestemme at reglene eller deler av disse også skal anvendes for andre virksomheter som produserer lignende næringsmidler.

§ 1–2 nr. 1 underpunkt 1 skal lyde:

- 1) *fisk*; akvatiske ikke oppdrettede organismer, herunder biprodukter og deler av slike, som anvendes i næringsmidler. Unntatt er akvatiske pattedyr.

§ 1–2 nr. 1 underpunkt 5 oppheves.

§ 1–2 nr. 1 nåværende underpunkt 6 til 14 blir underpunkt 5 til 13.

§ 3–1 nr. 2 oppheves.

§ 4–1 overskriften skal lyde:

§ 4–1. Prøveuttak og mikrobiologiske krav

§ 4–1–1 overskriften og nr. 1 skal lyde:

§ 4–1–1. Prøveuttak

1. Prøvematerialet skal være representativt for partiet som undersøkes. Det uttas og analyseres minimum 1 prøve pr. 50 tonn fiskemel innført fra land utenom EØS (tredjeland). Ved innførsel i bulk skal uttaket skje med automatisk prøvetrekker. Mattilsynet kan gi nærmere retningslinjer for prøvetaking, fastsette prøvetakingsplaner mv.

§ 4–1–3 oppheves.

II

I forskrift 2. juli 1991 nr. 507 om forbud mot innførsel av dyr og smitteførende gjenstander gjøres følgende endring:

§ 9 oppheves.

III

I forskrift 18. oktober 1999 nr. 1163 om tilsyn og kontroll ved import og transitt mv. av animalske næringsmidler og produkter av animalsk opprinnelse mv. fra tredjeland gjøres følgende endringer:

§ 17 første ledd nr. 2 skal lyde:

2. Dersom det er umulig å sende produktene videre, fristen på 60 dager er utløpt eller den som er ansvarlig for varepartiet gir sitt samtykke umiddelbart, skal produktene destrueres i fasiliteter utpekt til dette formål i umiddelbar nærhet av grensekontrollstasjonen i samsvar med forskrift 27. oktober 2007 nr. 1254 om animalske biprodukter som ikke er beregnet på konsum.

§ 17 fotnote 1 oppheves.

IV

I forskrift 31. desember 1998 nr. 1484 om tilsyn og kontroll ved import og eksport av levende dyr, annet avlsmateriale og animalsk avfall innen EØS, og ved import av levende dyr fra tredjestater gjøres følgende endringer:

§ 3 fotnote 1 og 2 oppheves.

§ 3 nr. 6 skal lyde:

6. *Animalsk avfall*: Animalske biprodukter slik det er definert i forskrift 27. oktober 2007 nr. 1254 om animalske biprodukter som ikke er beregnet på konsum. Ferdigprodukter der animalske biprodukter er inkludert i råvarene og som er godkjent i henhold til bestemmelsene i forskrift 27. oktober 2007 nr. 1254 om animalske biprodukter som ikke er beregnet på konsum, er ikke lenger å oppfatte som animalsk avfall. Slike ferdigprodukter skal kontrolleres i henhold til forskrift om tilsyn og kontroll ved import og eksport av næringsmidler og av produkter av animalsk opprinnelse.¹

§ 3 nåværende fotnote 3 blir fotnote 1.

V

I forskrift 20. februar 1997 nr. 192 om desinfeksjon av inntaksvann til og avløpsvann fra akvakulturrelatert virksomhet gjøres følgende endring:

§ 5 fotnote 1 skal lyde:

- 1 Jf. forskrift 27. oktober 2007 nr. 1254 om animalske biprodukter som ikke er beregnet på konsum.

VI

I forskrift 20. februar 1997 nr. 194 om rengjøring og desinfeksjon av akvakulturanlegg m.v. gjøres følgende endring:

§ 13 fotnote 2 skal lyde:

- 2 Jf. forskrift 27. oktober 2007 nr. 1254 om animalske biprodukter som ikke er beregnet på konsum.

VII

I forskrift 30. oktober 2006 nr. 1250 om slakterier og tilvirkningsanlegg for akvakulturdyr gjøres følgende endring:

§ 6 annet ledd siste punktum skal lyde:

Animalsk avfall skal behandles i henhold til krav fastsatt i forskrift 27. oktober 2007 nr. 1254 om animalske biprodukter som ikke er beregnet på konsum.

VIII

I forskrift 27. april 2001 nr. 437 om tiltak mot sykdommer på bier gjøres følgende endringer:

§ 2 første ledd og fotnote 1 skal lyde:

Forskriften omfatter tiltak mot sykdommer hos bier, unntatt tiltak som er regulert i særskilte forskrifter.¹

- 1 Jf. forskrift 20. februar 2004 nr. 453 om dyrehelsemessige vilkår for godkjenning av institusjoner, institutter og sentra og overføring av dyr, sæd, egg og embryoer til og fra godkjente anlegg, forskrift 20. februar 2004 nr. 464 om dyrehelsemessige betingelser for import og eksport av levende pattedyr, fugler, reptiler, amfibier, bier og humler, forskrift 21. februar 2001 nr. 170 om import og eksport av biavlprodukter og brukt bimateriell, og forskrift 27. oktober 2007 nr. 1254 om animalske biprodukter som ikke er beregnet på konsum.

§ 3 definisjonen «Brukt bimateriell» skal lyde:

Brukt bimateriell: Brukte bikuber og kubedeler, herunder bunnbrett, kasser, rammer, dronninggitter og dekkbrett, og annet utstyr som har vært brukt i bigårder.

§ 3 definisjonen «Vokspresseri» oppheves.

Kapittel III oppheves.

§ 18a første ledd skal lyde:

Unntatt fra forbudene i § 18 første ledd er overføring av:

1. brukt bimateriell som ikke har vært i kontakt med bier de siste 7 døgner.
2. utbygde (utrangerte) vokstavler dersom formålet er innsamling i henhold til gjeldende bestemmelser i forskrift 27. oktober 2007 nr. 1254 om animalske biprodukter som ikke er beregnet på konsum.

IX

Endringene trer i kraft straks.

9. nov. Nr. 1268 2007**Forskrift om folkeregistrering**

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 9. november 2007 med hjemmel i lov 16. januar 1970 nr. 1 om folkeregistrering § 14 og § 15, jf. delegeringsvedtak 2. mars 2007 nr. 1263 og 24. oktober 2007 nr. 1266. Kunngjort 23. november 2007 kl. 14.35.

*Kapittel 1. Almennelige bestemmelser***§ 1-1. Virkeområde**

Forskriften inneholder bestemmelser til utfylling og gjennomføring av lov 16. januar 1970 nr. 1 om folkeregistrering (folkeregisterloven).

§ 1-2. Instruks

Skattedirektoratet fastsetter i instruks nærmere regler

- a) for føring og ordning av de opplysninger det etter § 2-1 er hjemmel til å registrere, og
- b) for når faktiske og rettslige forhold som har funnet sted i utlandet skal registreres i Det sentrale folkeregister.

*Kapittel 2. Det sentrale folkeregister mv.***§ 2-1. Det sentrale folkeregister**

Registeret skal føres fortløpende, og skal omfatte alle personer som nevnt i folkeregisterloven § 1.

Knyttet til det enkelte fødselsnummer og D-nummer kan registeret inneholde opplysninger om følgende forhold:

Fullt navn

Fødested

Registreringsstatus:

0 = Skattepliktig

1 = Bosatt

2 = Utflyttet fra kommunen

3 = Utvandret

4 = Forsvunnet

5 = Død

6 = Utgått fødselsnummer

7 = Fødselsregistrert

8 = Annullert tilgang

9 = Uregistrert person

Statsborgerskap

Umyndiggjort:

J = Ja

N = Nei

Verge

Hjelpeverge

Sted/myndighet sivilstand

Dato for sivilstand

Sivilstand:

1 = Ugift

2 = Gift

3 = Enke/Enkemann

4 = Skilt

5 = Separert

6 = Registrert partner

7 = Separert partner

8 = Skilt partner

9 = Gjenlevende partner

Aktuell adresse:

– Registreringsdato

– Flyttedato

– Kommunenummer

– Gatekode/gårdsnummer

– Adressenavn

– Husnummer/bruksnummer

– Bokstav/festenummer

– Undernummer

– Bolignummer

Adressetype:

- 0 = Vanlig bosatt
- 1 = Tilleggsadresse
- 2 = Postadresse

Postnummer

Kretser

Innflytting fra kommune/land

Utflytting til kommune/land

Dødsdato

Familienummer

Dato for familienummer

Personkode som viser hvilken relasjon personen har til familienummeret:

- 1 = Referanseperson
- 2 = Gift kvinne/ yngste partner som bor sammen med ektefellen/partneren
- 3 = Barn som bor sammen med foreldre

Fars fødselsnummer

Mors fødselsnummer

Ektefelles/registrert partners fødselsnummer

Barns fødselsnummer

Spesifisert registreringstype:

- 1 = Utenriks
- 2 = Militær
- 3 = Svalbard
- 4 = Klientadresse
- 5 = Uten fast bosted
- 6 = Sperret adresse, strengt fortrolig
- 7 = Sperret adresse, fortrolig

Dato for spesifisert registreringstype

Foreldreansvar:

- D = Delt
- M = Mor
- F = Far
- A = Andre

Dato for endring av foreldreansvar

Arbeidsgiver

Yrke

Arbeidstillatelse:

- J = Arbeidstillatelse
- N = Ikke arbeidstillatelse

Arbeidstillatelsens varighet

Tilhørighet til Den norske kirke

Merknad (hjemmel) for hver opplysning

Henvisning til journal

Oppholdstillatelse

Oppholdstillatelsens lengde

Enhver må godta at diakritiske tegn i vedkommendes personnavn blir utelatt. Det skal imidlertid registreres en merknad om utelatelsen.

Hvis et personnavn er for langt til bruk ved maskinelle utskrifter, må enhver godta at det gjøres forkortelser i navnet.

§ 2-2. Fødselsnummer

Fødselsnummeret skal ha elleve siffer. De seks første siffer består av vedkommendes fødselsdato i rekkefølge to siffer for dag, to for måned, to for år. De fem siste siffer, personnummeret, består av tre individsiffer og to kontrollsiffer.

Som individsiffer for personer født:

- a) 1854–1899 brukes serien 749–500,
- b) 1900–1999 brukes serien 499–000,
- c) 1940–1999 brukes også serien 999–900,
- d) 2000–2039 brukes serien 999–500.

Kvinner skal ha like tall og menn ulike tall som siste individsiffer.

Fødselsnummeret tildeles i Det sentrale folkeregister og administreres av Skattedirektoratet.

Fødselsnummeret kan endres når fødselsdato eller kjønnsstatus endres.

Fødselsnummeret kan også endres når Politidirektoratet med hjemmel i politiloven § 14b har gitt tillatelse til bruk av fingerte personopplysninger. Skattedirektoratet fastsetter i instruks nærmere regler for utfylling og gjennomføring av denne bestemmelse.

§ 2–3. *Fastsettelse av fødselsdato*

For personer som fødes i Norge fastsettes fødselsdatoen på grunnlag av fødselsmeldingen, jf. § 3–1 nr. 1.

For personer som innvandrere og som tidligere har vært registrert som bosatt i Norge, fastsettes fødselsdatoen på grunnlag av det som allerede er registrert i Det sentrale folkeregister.

For personer som innvandrere og som tidligere ikke har vært registrert som bosatt i Norge, fastsettes fødselsdatoen på grunnlag av vedkommendes pass eller tilsvarende legitimasjonsdokument når det gjelder de som ikke trenger oppholdstillatelse. For de som trenger oppholdstillatelse, fastsettes fødselsdatoen på grunnlag av det som er registrert i utlendingsmyndighetens register (DUF) eller i vedtak fra utlendingsmyndigheten, med mindre denne myndighet har satt fødselsdag og -måned til 1. januar. I slike tilfeller skal fødselsdag og -måned settes til den registreringsdag og -måned innvandringen har fått i Det sentrale folkeregister.

For de tilfeller der fødselsdatoen som er registrert i DUF eller i vedtak fra utlendingsmyndigheten fremstår som fingert, er basert på egenerklæring eller dokumentasjon med liten bevisverdi, kan fødselsdag og -måned settes til den registreringsdag og -måned innvandringen har fått i Det sentrale folkeregister. Det samme gjelder der antall tilgjengelige personnumre for den aktuelle fødselsdato er svært lavt.

§ 2–4. *Endring av fødselsdato*

Den fødselsdato som er fastsatt av registermyndigheten kan bare endres når det foreligger en åpenbar skrivefeil eller i henhold til original og verifisert fødselsattest dersom attesten også viser at fødselen er registrert senest ett år etter at den fant sted. For personer født i Norge før 1. januar 1916 kan imidlertid dåpsattest godtas.

Dersom vilkårene etter første ledd fremstår som uforholdsmessig vanskelige å oppfylle, eller registermyndigheten av andre grunner finner å kunne fravike disse, kan likevel annen form for dokumentasjon godtas dersom denne ut fra de øvrige opplysninger som fremkommer i saken, virker troverdig. Unntatt her er de tilfeller der antall personnumre for den omsøkte fødselsdag og -måned er svært lavt. I slike tilfelle kan likevel den registrerte fødselsdato forbli uendret.

Skattekontoret fatter vedtak i saker om endring av fastsatt fødselsdato. Klageorgan er Skattedirektoratet.

§ 2–5. *D-nummer*

D-nummeret skal ha elleve siffer. De seks første siffer består av vedkommendes fødselsdato i rekkefølge to siffer for dag der første er tillagt fire, to for måned, to for år. De fem siste siffer, personnummeret, består av tre individsiffer og to kontrollsiffer.

Som individsiffer for personer født:

- a) før 1. januar 2000 brukes serien 000–499,
- b) etter 1. januar 2000 brukes serien 500–999.

Kvinner skal ha like tall og menn ulike tall som siste individsiffer.

D-nummeret kan bare endres når fødselsdato eller kjønnsstatus endres.

D-nummeret tildeles i Det sentrale folkeregister og administreres av Skattedirektoratet. Nærmere bestemmelser om tildelingsmyndighet gis av Skattedirektoratet.

§ 2–6. *Hvem som kan tildeles D-nummer*

D-nummer tildeles fysisk person som ikke fyller vilkåret for å få tildelt fødselsnummer, og som er:

- a) skatte- eller avgiftspliktig til Norge, herunder til Svalbard, jf. Svalbardskatteloven § 2–1 og § 2–2,
- b) i forretningsforhold med norsk bank eller annen institusjon som er underlagt reglene i lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner (finansieringsvirksomhetsloven),
- c) registreringspliktig i Foretaksregisteret, Løsøreregisteret eller Konkursregisteret,
- d) rolle innehaver i juridiske enheter, jf. Enhetsregisterloven § 5 annet ledd bokstav f og § 6 første ledd bokstav a-e og h,
- e) kontohaver i Verdipapirsentralen,
- f) eier av fast eiendom som omfattes av Matrikkellova,
- g) omfattet av norsk trygdeordning,
- h) bosatt på Svalbard, jf. forskrift om register over befolkningen på Svalbard § 2.

§ 2–7. *Rekvirering av D-nummer*

D-nummer rekvireres fra tildelingsmyndigheten av den registreringsenhet som har behov for D-nummer for å registrere personer som er nevnt i § 2–6.

Dersom ikke annet er bestemt, skal rekvisisjon skje på særskilt blankett, fastsatt av Skattedirektoratet. Vedlagt rekvisisjonen må følge bekreftet kopi av legitimasjonsdokument. Legitimasjonen skal være utstyrt med fotografi av personen og inneholde opplysning om:

- a) fullt navn,
- b) fødselsdato,
- c) kjønn og
- d) statsborgerskap.

Det eller de legitimasjonsdokumenter som fremlegges, skal være utstedt av offentlig myndighet eller av et annet organ hvis kontrollrutiner for dokumentutstedelse er betryggende og det er allment akseptert at dokumentet for øvrig har et tilfredsstillende sikkerhetsnivå.

Kravet til innsendt kopi av legitimasjonsdokument gjelder imidlertid ikke for personer som kommer inn under § 2–6 bokstav g eller når arbeids- eller oppdragsgiver overfor det skattekontor som Skattedirektoratet bestemmer, har bekreftet at en persons identitet er riktig oppgitt.

Skattedirektoratet kan i særlige tilfelle dispensere fra kravet til legitimering og fra kravet til innsending av legitimasjonsdokument.

Når D-nummer kreves for skattepliktig person, eller dersom rekvirenten mener det er nødvendig, skal det også foreligge opplysning om:

- a) sivilstand,
- b) arbeidstillatelse,
- c) arbeidsgiver,
- d) adresse i Norge og i hjemlandet.

§ 2–8. *Avvisning av rekvisisjon om D-nummer*

Dersom kravene til dokumentasjon ikke er oppfylt, skal rekvisisjonen avvises uten vedtak.

Finner tildelingsmyndigheten at vilkårene i § 2–6 for tildeling av D-nummer ikke foreligger, skal rekvisisjonen avslås i skriftlig beslutning som sendes rekvirenten, jf. § 2–7 første ledd. Rekvirenten kan påklage avslaget til Skattedirektoratet.

Kapittel 3. Registrering på grunnlag av meldinger mv.

§ 3–1. *Fødselsregistrering*

1. Registermyndigheten skal registrere fødsel på grunnlag av melding gitt i samsvar med forskrift 25 oktober 1982 nr. 1524 om melding av fødsler, erkjennelse av farskap og melding om valg av navn, fastsatt av Statistisk sentralbyrå. Det sykehus/fødehem og den kommune barnet er født i, skal registreres som fødested.
2. Barn som fødes i Norge skal fødselsregistreres i den kommune der moren er registrert som bosatt ved barnets fødsel. Dette gjelder både levende og dødfødte.

Er moren ikke registrert som bosatt i Norge, skal barnet fødselsregistreres i farens bostedskommune såfremt han er registrert som bosatt i Norge.

Er verken faren eller moren registrert som bosatt i Norge, skal barnet fødselsregistreres i den kommune der det ble født.

Såfremt en av foreldrene er registrert som bosatt i Norge, skal barn som fødes på Svalbard, Jan Mayen eller de norske biland Bouvetøya, Peter Is øy og Dronning Maud Land, fødselsregistreres i den kommune moren, eventuelt faren er registrert som bosatt.

§ 3–2. *Registrering av andre faktiske og rettslige forhold som finner sted i Norge*

1. Dødsfall registreres på grunnlag av melding om dødsfall fra tingretten eller lensmannen.
2. Vigsler eller registrert partnerskap registreres på grunnlag av gyldig prøvingsattest og melding fra vigsler/registreringsmyndigheten.
3. Adopsjon registreres på grunnlag av melding fra fylkesmannen eller barne-, ungdoms- og familieforvaltningen.
4. Separasjon av ektefeller eller registrerte partnere registreres på grunnlag av melding fra fylkesmannen eller den domstol som har truffet avgjørelsen.
5. Skilsmisse eller oppløsning av ekteskap og oppløsning av registrert partnerskap registreres på grunnlag av melding fra fylkesmannen eller den domstol som har truffet avgjørelsen.
6. Erverv av norsk statsborgerskap registreres på grunnlag av melding fra utlendingsmyndigheten.
7. Vergemål registreres på grunnlag av melding fra tingretten. Oppnevning av verge eller hjelpeverge registreres på grunnlag av melding fra overformyndieriet. Ved hjelpevergeoppnevning må det registreres om oppdraget er generelt eller begrenset.

Registreringen slettes på grunnlag av melding fra tingretten eller overformyndieriet om at oppnevningen av henholdsvis verge/hjelpeverge er opphevet eller bortfalt.

8. Andre navneendringer enn de skattekontoret selv avgjør, registreres på grunnlag av melding fra fylkesmannen eller Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet.
9. Endring av farskap registreres på grunnlag av melding fra bidragsmyndigheten eller den domstol som har truffet avgjørelsen.

§ 3–3. *Registrering av faktiske og rettslige forhold som finner sted i utlandet*

I tilfeller som ikke omfattes av instruks etter § 1–2 bokstav b, avgjør Skattedirektoratet om opplysning om forhold som nevnt i § 3–2 skal registreres.

Kapittel 4. Hvem som skal regnes som bosatt i Norge

§ 4-1. Hovedregel om å være bosatt

Personer som oppholder seg i norske kommuner i minst seks måneder regnes som bosatt i Norge, med mindre annet følger av bestemmelsene i § 4-2 til § 4-7.

§ 4-2. Innflytting fra utlandet

Personer som kommer fra utlandet, regnes som bosatt i Norge når de har tatt opphold i norske kommuner og har til hensikt å bli her ikke bare midlertidig. Opphold av minst seks måneders varighet regnes som bosetting, selv om oppholdet er midlertidig.

Det samme gjelder når personer som kommer fra utlandet, oppholder seg skiftevis på den norske kontinentalsokkelen og i norske kommuner, jf. § 5-9 tredje ledd.

Personer som trenger oppholdstillatelse kan likevel ikke regnes som bosatt før det kan fremlegges slik tillatelse gjeldende for minimum seks måneder. For asylsøkere er vilkåret for bosetting at asylsøknaden er innvilget eller at det foreligger oppholdstillatelse på humanitært grunnlag.

§ 4-3. Sjøfolk

Som bosatt i Norge regnes norske skipsførere og andre norske sjøfolk, uansett om de er på norske eller utenlandske skip, for så vidt de ikke skal regnes som utflyttet etter § 4-7 nr. 1 første ledd.

§ 4-4. Personer på Svalbard, Jan Mayen og kontinentalsokkelen

Personer som oppholder seg på Svalbard, Jan Mayen eller de norske biland Bouvetøya, Peter Is Øy og Dronning Maud Land og som ved utreisen var registrert som bosatt i en norsk kommune, skal fortsatt regnes som bosatt der for så vidt de ikke skal regnes som utflyttet etter § 4-7 nr. 1 første eller annet ledd.

Det samme gjelder personer som oppholder seg på norsk kontinentalsokkel, og som var registrert som bosatt i en norsk kommune da oppholdet tok til.

§ 4-5. Norske diplomater og militære

1. Norsk personale ved norske diplomatiske og konsulære stasjoner i utlandet regnes som bosatt i Norge dersom de er utsendt til stillingen av norsk utenriksmyndighet i henhold til beordring eller tidsbegrenset tjenesteavtale, jf. § 5-10 nr. 1.

Det samme gjelder slike personers husstandsmedlemmer og private tjenere med mindre de er statsborgere i mottakerlandet.

2. Militært personell som er beordret til tjeneste i utlandet, regnes som bosatt i Norge.

Det samme gjelder slike personers husstandsmedlemmer med mindre de er statsborgere i mottakerlandet.

§ 4-6. Utenlandske diplomater og NATO-personell

1. Utenlandsk personale ved fremmede staters diplomatiske og lønnede konsulære stasjoner regnes ikke som bosatt i Norge dersom de er utsendt til stillingen av sitt lands utenriksmyndighet i henhold til beordring eller tidsbegrenset tjenesteavtale.

Slike personers husstandsmedlemmer regnes heller ikke som bosatt i Norge med mindre de er norske statsborgere.

Det samme gjelder utenlandske private tjenere som kommer fra utlandet for å tiltre tjenesteforhold hos personer nevnt i første ledd.

2. Utenlandsk personell tilknyttet NATO regnes ikke som bosatt i Norge. Slike personers husstandsmedlemmer regnes heller ikke som bosatt i Norge med mindre de er norske statsborgere.

§ 4-7. Utflytting til utlandet

1. Personer som flytter til land utenfor Norden for å bosette seg der, regnes som utflyttet. Forhold som vektlegges for å anse personer som utflyttet, er blant annet om vedkommende:

- har egen selvstendig bolig i vedkommende innflyttingsland,
- ikke lenger disponerer fast bolig i Norge,
- ikke lenger har arbeidsmessig tilknytning til Norge,
- ikke har ektefelle og/eller barn i Norge,
- ikke har annet enn sporadiske opphold i Norge i løpet av året.

Arbeid og opphold på Svalbard og kontinentalsokkelen skal ikke vurderes som noen bostedstilknytning til norsk kommune.

Utenlandske statsborgere som ikke lenger har adgang til å oppholde seg i Norge, regnes som utflyttet. Det samme gjelder utenlandske statsborgere som de siste to år ikke har hatt kjent oppholdssted i Norge. Norske statsborgere regnes som utflyttet når det har gått fem år siden vedkommende hadde kjent oppholdssted i Norge, jf. § 7-9.

2. Registrering av personer som flytter fra Norge til annet nordisk land, avgjøres etter innflyttingslandets bestemmelser, jf. overenskomst 1. november 2004 nr. 41 mellom Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om folkeregistrering artikkel 3.

Kapittel 5. Hvor i Norge en person skal regnes som bosatt

§ 5-1. Hovedregelen om bosted – regelmessig døgnhvile

Når ikke annet følger av bestemmelsene i § 5-2 til § 5-11, regnes personer som bosatt der de regelmessig tar sin døgnhvile.

Tidsbegrensede (midlertidige) opphold av under seks måneders varighet regnes ikke som bosetting på oppholdsstedet, med mindre oppholdsstedet er personens eneste bostedsmessige tilknytning i dette tidsrom. Viser oppholdet seg å vare utover seks måneder, skal vedkommende regnes som bosatt på oppholdsstedet, jf. første ledd.

§ 5-2. Skiftevis døgnhvile

Personer som tar sin døgnhvile skiftevis på to eller flere steder, regnes som bosatt der de tar sin overveiende døgnhvile, med mindre noe annet følger av bestemmelsene i kapittel 6.

§ 5-3. Ektefeller og barn

Ektefeller regnes som bosatt der de har opprettet sitt felles hjem. Det felles hjem er den bolig hvor ektefellene til sammen tar sin overveiende døgnhvile.

En person som har opprettet felles hjem med sine barn, regnes som bosatt der barna tar sin overveiende døgnhvile, med mindre barna flytter ut av det felles hjem. Som barn forstås biologiske barn, adoptivbarn og fosterbarn som i løpet av året ikke er fylt 22 år.

Felles hjem regnes som oppløst når den ene har flyttet ut og besøk i det tidligere felles hjem bare skjer sporadisk.

Registermyndigheten kan når særlige grunner foreligger, dispensere fra bestemmelsene i første og annet ledd.

§ 5-4. Sjøfolk med flere

Sjøfolk og andre som på grunn av sitt yrke ikke kan ta sin døgnhvile noe bestemt sted, regnes som bosatt der de har sin familie eller der de av andre grunner må sies å ha sin bostedsmessige tilknytning.

§ 5-5. Studenter

Personer som oppholder seg i en kommune for å få undervisning, kan velge om de skal:

- a) registreres på nytt bosted ved studiestedet,
- b) opprettholde registreringen på samme bosted som før utdanningen ble påbegynt (tidligere bosted) dersom de fortsatt har tilknytning til dette,
- c) registreres i foreldrehjem,
- d) registreres i det felles hjem med ektefelle eller barn,
- e) registreres i en bolig som erstatter tidligere bosted, så fremt disse boliger ligger i samme kommune.

Som tilknytning til tidligere bosted regnes blant annet:

- foreldrehjem,
- eiendomsrett til bolig,
- leierett til bolig,
- fremleie av bolig.

§ 5-6. Vernepliktige

Vernepliktige mannskaper og sivilarbeidere under førstegangstjeneste, regnes fortsatt som bosatt der de hadde sitt bosted da tjenesten ble påbegynt, med mindre bostedsforholdene der forandrer seg slik at det vil være naturlig å regne dem som bosatt annet sted. Dersom de ikke lenger har tilknytning til annet bosted, regnes de som bosatt på oppholdsstedet.

§ 5-7. Fengsel

Personer som er innsatt i fengsel, regnes fortsatt som bosatt der de hadde sitt bosted på innsettelsestidspunktet, med mindre bostedsforholdene der forandrer seg slik at det vil være naturlig å regne dem som bosatt annet sted. Dersom de ikke lenger har tilknytning til annet bosted, regnes de som bosatt på oppholdsstedet.

§ 5-8. Sykehus, sykehjem mv.

Personer som er innlagt på sykehus, regnes fortsatt som bosatt der de hadde sitt bosted på innleggelsestidspunktet, med mindre bostedsforholdene der forandrer seg slik at det vil være naturlig å regne dem som bosatt annet sted. Dersom de ikke lenger har tilknytning til annet bosted, regnes de som bosatt på oppholdsstedet.

Personer som er innlagt eller anbrakt i institusjoner innen alkoholist- og narkomaniomsorgen, regnes som bosatt på institusjonen når de har oppholdt seg der sammenhengende i ett år, med mindre de skal registreres i samsvar med § 5-3.

Personer som er innlagt eller anbrakt i andre institusjoner eller i privat pleie, regnes som bosatt der når oppholdet er ment eller viser seg å vare i minst 6 måneder, med mindre de skal registreres i samsvar med § 5-3. Dersom de ikke har tilknytning til annet bosted, regnes de som bosatt på oppholdsstedet, jf. § 5-1. Personer som blir innlagt på alders- eller sykehjem i en annen kommune enn bostedskommunen, regnes fortsatt som bosatt i den kommunen de hadde sitt bosted på innleggelsestidspunktet, uavhengig av bestemmelsene i første og annet punktum. Forutsetningen er at kommunen som personen var bosatt i på innleggelsestidspunktet fortsatt skal ha det rettslige og økonomiske

ansvaret for å tilby vedkommende alders- og sykehjemsplass. Har ikke personen bolig til disposisjon regnes vedkommende som bosatt etter regelen i § 5–11 nr. 1.

§ 5–9. *Svalbard, Jan Mayen og kontinentalsokkelen*

Personer som oppholder seg på Svalbard, Jan Mayen eller de norske biland Bouvetøya, Peter Is øy og Dronning Maud Land, og som ved utreisen var registrert som bosatt i en norsk kommune, regnes fortsatt som bosatt der, med mindre forholdene der forandrer seg slik at det vil være naturlig å regne dem som bosatt annet sted, eller etter § 5–11 nr. 1.

Det samme gjelder personer som oppholder seg på den norske kontinentalsokkelen og som var registrert som bosatt i Norge da oppholdet tok til.

Personer som skal registreres i folkeregisteret etter § 4–2 annet ledd, regnes som bosatt der de etter reglene i § 5–1 til § 5–5 må sies å ha sitt faste oppholdssted, eller etter § 5–11 nr. 1.

§ 5–10. *Bosted for diplomater og militære med flere*

1. Utsendt norsk personale ved norske diplomatiske og konsulære stasjoner i utlandet regnes fortsatt som bosatt i den kommunen de hadde sitt bosted ved utreisen, med mindre bostedsforholdene der forandrer seg slik at det vil være naturlig å regne dem som bosatt annet sted, eller etter § 5–11 nr. 1.

Det samme gjelder slike personers husstandsmedlemmer og private tjenere, med mindre de er statsborgere i mottakerlandet.

2. Militært personell som er beordret til tjeneste i utlandet, regnes fortsatt som bosatt i den kommunen de hadde sitt bosted ved utreisen, med mindre bostedsforholdene der forandrer seg slik at det vil være naturlig å regne dem som bosatt annet sted, eller etter § 5–11 nr. 1.

Det samme gjelder slike personers husstandsmedlemmer.

§ 5–11. *Særlige bostedstilfelle*

1. Personer som er uten fast bosted i kommunen (u.f.b.), regnes likevel som bosatt der når de på grunn av oppholdets varighet og omstendighetene ellers må antas å ha større bostedsmessig tilknytning til denne kommunen enn til andre kommuner.
2. Personer som er blitt borte i samband med ulykker, naturkatastrofer, forbrytelser eller er savnet på sjøen, i fjellet e.l., regnes som forsvunnet fra kommunen.
3. Personer som er hjemmehørende i Norge, men som er uten påviselig bosted i noen kommune, registreres som hjemmehørende i Norge, men uten bosted i noen kommune, jf. § 8–2.

Kapittel 6. Pendlere

§ 6–1. *Virkeområde*

Bestemmelsene i dette kapitlet kommer til anvendelse på pendlere. Med pendler menes person som av hensyn til inntektsgivende aktivitet, må ta døgnhvilen utenfor hjemmet.

§ 6–2. *Familiependlere*

En pendler regnes som bosatt der ektefelle eller barn er registrert bosatt dersom denne boligen er felles etter § 5–3 nr. 1 første og annet ledd. En pendler som forsørger og bor sammen med søsken, regnes som bosatt i deres felles hjem. Felles hjem med ektefelle går foran felles hjem med andre.

Pendler ektefeller mellom flere felles boliger, regnes de som bosatt i den ene av boligene etter følgende rangorden:

- a) den boligen som de har felles med barn,
- b) den boligen som er selvstendig etter kriteriene i § 6–4,
- c) den boligen hvor ektefellene til sammen har sin overveiende døgnhvile.

Ektefeller som tar til å pendle mellom flere felles boliger, kan uansett reglene i bokstav b og c kreve å beholde sin registrering dersom vilkårene i § 6–3 femte ledd er oppfylt for begge ektefellene.

§ 6–3. *Enslige pendlere*

Som enslig pendler regnes person som ikke går inn under § 6–2.

Enslig som pendler mellom foreldrehjem og annen bolig, regnes som bosatt i foreldrehjemmet. Fra og med det år pendleren fyller 22 år regnes imidlertid vedkommende som bosatt i bolig som er selvstendig etter § 6–4.

Enslig som har overveiende døgnhvile i annen bolig enn foreldrehjemmet, kan kreve å bli registrert som bosatt i denne boligen. Slik registrering kan ikke omgjøres så lenge boligsituasjonen mv. i det vesentlige er uforandret.

Med foreldrehjem forstås det folkeregistrerte bosted til foreldre eller andre som pendleren har vokst opp hos. Kan flere boliger regnes som foreldrehjem for pendleren, gjelder regelen i § 5–2 i forholdet mellom disse.

Den som tar til å pendle fra en kommune der han har vært registrert bosatt i minst tre år når pendlingen tar til, til en bolig i en annen kommune, kan kreve å forbli registrert som bosatt i den første kommunen, dersom:

- a) boligen på det opprinnelige bostedet har minst dobbelt så stort boareal som den andre boligen, og
- b) pendleren eier den første boligen eller har utgifter til leie av denne. En pendler som har benyttet en eiendom som bolig mot å dekke driftskostnadene, likestilles med pendlere som tar til å pendle fra en eid til en leid bolig dersom pendleren er nær slektning av eiendommens eier eller er mottaker etter en føderådskontrakt.

For bolig i boenhet der det bor flere, regnes som boareal boenhetens boareal delt på antall beboere over 15 år. § 6–4 annet og tredje ledd gjelder så langt de passer.

I andre tilfeller enn nevnt i første til femte ledd, skal enslig som pendler mellom to eller flere boliger, regnes som bosatt i sin selvstendige bolig, jf. § 6–4. Ved pendling mellom selvstendige boliger, eller mellom uselvstendige boliger, gjelder regelen i § 5–2, dersom ikke den enslige krever noe annet på grunnlag av femte ledd.

§ 6–4. *Selvstendig og uselvstendig bolig*

Som selvstendig bolig regnes hus eller leilighet som:

- a) har minst 30 kvadratmeter boareal, og
- b) har innlagt vann og avløp, og
- c) pendleren eier eller disponerer for et tidsrom som må forutsettes å få en varighet av minst ett år, og
- d) pendleren har tilgang til alle ukens dager.

I boenhet der det bor mer enn en person, settes kravet til boareal til 30 kvadratmeter tillagt 20 kvadratmeter for hver ytterligere beboer i boenheten som er over 15 år.

Pendleren må dokumentere boligens boareal, enten ved oppmåling av takstmann eller på annen måte som registermyndigheten finner tilfredsstillende. Registermyndigheten kan legge bruttoarealet til grunn dersom dette er bedre dokumentert enn boareal.

Dersom pendleren leier bolig i boenhet der det også bor andre, kan han kreve at vurderingen gjøres ut fra et arealkrav på 30 kvadratmeter, der det legges til grunn det arealet som han disponerer alene, tillagt hans andel av areal i boenheten som etter sin art er felles. Areal i boenheten som etter sin art er felles, tas ikke i betraktning i boenhet med 7 eller flere beboere over 15 år.

Bolig som ikke er selvstendig, regnes som uselvstendig bolig.

§ 6–5. *Krav til pendling (besøkshyppighet)*

For familiependlere, jf. § 6–2, gjelder de krav til besøkshyppighet som tilsier at boligen skal regnes som det felles hjem.

For enslige, jf. § 6–3, kreves så regelmessige og hyppige hjembesøk som forholdene gjør rimelig. Ved vurderingen legges vekt på avstand, reisemuligheter og økonomi. For enslige som i løpet av året fyller 22 år eller mer, regnes besøk vanligvis ikke som pendling dersom de foregår sjeldnere enn hver tredje uke.

Kapittel 7. Melding og vedtak om registrering av flytting

A. Generelle bestemmelser

§ 7–1. *Flytte- og registreringsdato*

Kommer flyttemeldingen til skattekontoret samme dag eller etter at flyttingen er skjedd, regnes den meldepliktige og den husstand som flytter med ham, i forhold til bestemmelsene i folkeregisterloven, som bosatt på det nye bostedet fra den dagen meldingen er mottatt av skattekontoret.

Kommer meldingen til skattekontoret før flytting er skjedd, og det gjelder flytting til et land utenfor Norden, regnes den meldepliktige som bosatt i det landet fra utreisedagen.

Med registreringsdato menes i denne forskrift den dato da den meldepliktige etter bestemmelsene i første og annet ledd regnes som bosatt på det nye bostedet eller i utlandet.

Med flyttedato menes i denne forskrift den dato som den meldepliktige har oppgitt som flyttedag.

§ 7–2. *Krav til flyttemelding*

Melding om flytting skal gis på særskilt papirblankett eller elektronisk blankett fastsatt eller godkjent av Skattedirektoratet. Også melding avgitt på annen måte kan godtas dersom den inneholder de nødvendige opplysninger og for øvrig fremstår som en viljeserklæring om at det er foretatt en flytting. Melding om flytting til og fra utlandet skal alltid gis på papirblankett.

Flyttemelding gitt på papir skal være underskrevet av den som har meldeplikt etter loven, eller av den som den meldepliktige har gitt fullmakt. For umyndiggjorte skal vergen underskrive. For personer som har fått oppnevnt hjelpeverge, kan denne underskrive meldingen alene dersom dette faller inn under hjelpevergens oppdrag, jf. vergemålsloven § 90 b. For personer under 18 år er det den eller de som har foreldresansvar og som barnet bor fast sammen med som skal underskrive.

Flyttemelding som gis elektronisk anses som underskrevet ved bruk av enten

- a) kvalifisert sertifikatløsning, eller
- b) fødselsnummer og PIN-kode over Internett.

Tildeling av PIN-kode skjer på den måten som Skattedirektoratet bestemmer.

B. Flytting innen Norge

§ 7–3. *Vedtak om flytting innenlands*

Skattekontoret avgjør om de(n) som har meldt flytting, skal registreres som bosatt på nytt bosted eller ikke. Avgjørelsen er et enkeltvedtak. Klageorgan er Skattedirektoratet. Klagefristen er tre uker.

§ 7-4. Underretning og flyttevedtak

Når skattekontoret har fattet vedtak om at de(n) som har meldt flytting skal registreres som bosatt, skal de(n) som flytter straks underrettes skriftlig om at flyttingen er registrert.

§ 7-5. Avslag på flyttemelding

Fatter skattekontoret vedtak om at den som har meldt flytting ikke skal registreres som bosatt på nytt bosted, eller at flyttemeldingen av andre grunner ikke kan godtas, skal vedtaket være skriftlig. Underretning om vedtaket skal straks sendes den som har meldt flytting.

§ 7-6. Vurdering av bostedsregistrering av eget tiltak

Får et skattekontor på annen måte enn ved flyttemelding, kjennskap til at en registerført person er flyttet, skal den vurdere om det er grunnlag for endret bostedsregistrering. Hører avgjørelse i saken under annet skattekontor oversendes den dit.

Når et skattekontor fatter vedtak etter første ledd, skal den det gjelder straks underrettes.

§ 7-7. Registreringstidspunkt

En person som unnlater å melde flytting, kan først registreres som bosatt på nytt bosted når registermyndighetens vedtak er endelig.

Som registreringsdato benyttes den dato vedtaket ble fattet.

C. Flytting til utlandet**§ 7-8. Melding om flytting til utlandet**

Melding om flytting til utlandet skal gis til skattekontoret før utreisen. Med mindre særlige grunner taler for det, kan det ikke foretas registrering på grunnlag av flyttemeldinger som innkommer tidligere enn 14 dager før utreisedagen.

§ 7-9. Vedtak om flytting til utlandet

Skattekontoret avgjør om den som har meldt flytting, skal registreres som flyttet til utlandet eller ikke. Avgjørelsen er et enkeltvedtak.

Får skattekontoret kjennskap til at en person er utflyttet eller oppholdstillatelsen er gått ut, skal den uten ugrunnet opphold undersøke saken. I de tilfeller skattekontoret kommer til at vedkommende etter § 4-7 skal regnes som utflyttet, skal det umiddelbart fattes vedtak om dette. Som registreringsdato benyttes den dato vedtaket ble fattet. For de som registreres utflyttet på grunnlag av utgått oppholdstillatelse mens de fortsatt oppholder seg i Norge, settes registreringsdato til den dato oppholdstillatelsen gikk ut.

Skattedirektoratet er klageorgan for vedtak som nevnt i første og annet ledd. Klagefristen er tre uker.

§ 7-10. Internordisk utflytting

Flytting til Danmark, Grønland, Færøyene, Finland, Island eller Sverige, reguleres av overenskomst 1. november 2004 nr. 41 om folkeregistrering.

D. Flytting fra utlandet**§ 7-11. Vedtak om innflytting fra utlandet**

Skattekontoret avgjør om og i hvilken kommune vedkommende skal registreres som bosatt. Avgjørelsen er et enkeltvedtak. Klageorgan er Skattedirektoratet. Klagefristen er tre uker.

Når det skal avgjøres om en person som kommer fra utlandet og har tatt midlertidig opphold i landet skal registreres som bosatt, regnes varigheten av oppholdet fra det tidspunkt vedkommende først tok opphold i Norge.

Ved innflytting fra Danmark, Grønland, Færøyene, Finland, Island eller Sverige, kommer artikkel 2 nr. 2 i overenskomst 1. november 2004 nr 41 om folkeregistrering til anvendelse.

§ 7-12. Tidligere tildeling av fødsels- eller D-nummer

Før innflytting registreres, skal skattekontoret undersøke om innflytteren tidligere er tildelt fødselsnummer eller D-nummer. Dersom skattekontoret ikke får avklart forholdet, men har holdepunkter for at innflytteren tidligere kan ha blitt tildelt fødsels- eller D-nummer, skal skattekontoret gi en skriftlig redegjørelse til Skattedirektoratet som treffer beslutning i saken.

E. Meldinger fra andre**§ 7-13. Melding fra utleier**

Når skattekontoret har mottatt melding fra utleier mv. om at en leietaker er utflyttet, og leietaker ikke selv har gitt melding om flyttingen, skal skattekontoret straks undersøke forholdet.

Blir ikke leietakeren registrert på nytt bosted i løpet av en måned, skal vedkommende registreres uten fast bosted i kommunen på grunnlag av meldingen fra utleieren. Avgjørelsen er et enkeltvedtak. Klageorgan er Skattedirektoratet. Klagefristen er tre uker.

§ 7–14. Offentlig myndighets meldeplikt

Utover den flyttemeldingsplikt som er fastsatt folkeregisterloven § 7, § 8 og § 10, har enhver offentlig myndighet plikt til å melde flytting for personer som etter offentlig tiltak blir satt i institusjon eller privat pleie. Meldingen sendes skattekontoret.

Kapittel 8. Ukjent registrerings- og oppholdskommune**§ 8–1. Ukjent registreringskommune**

Er det ikke mulig gjennom opplysninger fra innflytteren selv eller på annen måte å få rede på hvilken kommune innflytteren er eller tidligere har vært registrert som bosatt i, skal skattekontoret straks gi en skriftlig redegjørelse til Skattedirektoratet som treffer beslutning i saken.

§ 8–2. Ukjent oppholdskommune

Personer som oppholder seg eller trolig oppholder seg i Norge uten å ha noen tilknytning til en bestemt kommune, skal registreres som hjemmehørende i Norge, men uten bosted i noen kommune. Avgjørelsen tas av Skattedirektoratet.

§ 8–3. Underretning om endring av registrering

Får skattekontoret kjennskap til at en person som er registrert etter § 8–2, har bosatt seg i en bestemt kommune, er utvandret eller død, skal Skattedirektoratet underrettes. Skattedirektoratet gjennomfører deretter nødvendig registeroppdatering.

Kapittel 9. Registermyndighetens taushetsplikt og opplysningsvirksomhet**§ 9–1. Taushetsplikt**

Dokumentasjonsmateriale som inneholder opplysninger som er undergitt taushetsplikt, skal oppbevares på betryggende måte. For tilintetgjøring av slikt materiale gjelder § 11–4 i denne forskrift. Taushetsplikten for opplysninger registrert i Det sentrale folkeregister eller i det tidligere hovedregisteret består i 60 år etter at vedkommende person ble registrert som død eller utvandret.

Taushetsplikten for opplysninger registrert de samme stedene og som følge av adopsjoner, består i 100 år etter at adoptivbarnet ble registrert som død eller utvandret.

§ 9–2. Utlevering av opplysninger – generelt

Utlevering av opplysninger som er nevnt i § 2 annet ledd, reguleres av folkeregisterloven § 13 og § 14 og § 9–3 til § 9–6 i denne forskrift. Utlevering av personopplysninger som skal behandles med elektroniske hjelpemidler, skal ikke foretas før mottaker av opplysningene dokumenterer at han har sendt melding til Datatilsynet om den planlagte behandling, jf. personopplysningsloven § 31. Når det kreves konsesjon fra Datatilsynet for å behandle sensitive personopplysninger, jf. personopplysningsloven § 33, må mottaker dokumentere at han har slik konsesjon før opplysningene kan utleveres.

Til vedtak om å utlevere opplysninger kan det knyttes vilkår.

Når det er knyttet vilkår til vedtak som nevnt i annet ledd, skal registermyndigheten sikre dokumentasjon om hvem som har fått opplysningene, hvilke typer av opplysninger som er utlevert og de vilkår som er knyttet til vedtaket. Registermyndigheten skal følge opp om vilkårene blir overholdt.

Dersom skattekontoret får mistanke om eller oppdager at vilkårene ikke blir overholdt, skal forholdet straks undersøkes. Skattekontoret gir en skriftlig redegjørelse til Skattedirektoratet som treffer beslutning i saken.

§ 9–3. Utlevering av opplysninger – offentlige

1. En offentlig myndighet kan når det foreligger et begrunnet behov, gis opplysninger om noen få personers fulle navn, fødested, fødselsdato, personnummer eller D-nummer, adresse, sivilstand, ektefelle/registrert partner, barn, foreldre og eventuell dødsdato, med mindre slike opplysninger kan røpe et klientforhold e.l. som må anses som personlig. Andre opplysninger om personer kan gis til offentlig myndighet som har hjemmel i lov til å innhente opplysninger fra folkeregisteret uten hinder av lovbestemt taushetsplikt. Et avslag kan påklages til Skattedirektoratet av den som søker etter opplysninger. Skattekontoret bestemmer ellers ut fra hensynet til de daglige gjøremål i hvilken utstrekning slike opplysninger skal gis. Kan ikke skattekontoret av hensyn til dette påta seg å gi opplysningene, skal vedkommende myndighet vises til Skattedirektoratet.

Registermyndigheten skal forsikre seg om at det er en offentlig myndighet som ber om opplysningene.

Politiet skal få de opplysninger fra registermyndigheten som politiet finner nødvendig.

Skattekontoret avgjør søknader om å gi offentlige tjenestemenn adgang til arkiverte registerkort og meldinger for å foreta undersøkelser som en offentlig myndighet trenger i sitt arbeid. Det kan knyttes vilkår til slik tillatelse. Avgjørelsen kan ikke påklages.

2. Opplysninger om noen få personer, jf. nr. 1 første ledd første punktum, gis vederlagsfritt. For forespørsler som omfatter mer enn noen få personer, skal utgifter som påløper dekkes av den som gis opplysningene, med mindre det i lov er bestemt at opplysning skal gis vederlagsfritt.

§ 9–4. Utlevering av opplysninger – private

1. Skattekontoret kan til personer og private institusjoner gi opplysning om noen få navngitte identifiserbare personers fulle navn, fødested, fødselsdato, personnummer eller D-nummer, adresse og eventuell dødsdato, med mindre slike opplysninger kan røpe et klientforhold e.l. som må anses som personlig. Vilkåret er at opplysningene er nødvendige for å ivareta lovmessige rettigheter eller plikter. I særlige tilfeller kan etter skriftlig søknad opplysninger om sivilstand, ektefelle/registrert partner, foreldre og barn utleveres. Det kan også når det foreligger en lovmessig rettighet eller plikt gis de samme opplysninger som nevnt foran om noen få personer som bor på en bestemt adresse. Et avslag kan påklages til Skattedirektoratet av den som søker etter opplysninger.

Forespørsler som omfatter mer enn noen få personer eller regelmessige forespørsler, skal oversendes Skattedirektoratet. Det samme gjelder der skattekontoret ut fra hensynet til de daglige gjøremål avgjør at opplysningene ikke kan gis.

Bestemmelsen i første ledd om noen få navngitte og identifiserbare personer gjelder ikke der det skriftlig søkes om opplysninger som ved elektroniske hjelpemidler kan hentes ut fra en datasentral Skattedirektoratet har avtale med om lagring av folkeregisteropplysninger. Det må foreligge en lovmessig rettighet eller plikt for at disse opplysningene kan utleveres. Et avslag kan påklages til Skattedirektoratet av den som søker etter opplysninger. For øvrig skal alle bestillinger om uthenting av opplysninger fra en datasentral sendes via Skattedirektoratet.

Sosiale organisasjoner kan etter skriftlig søknad få utlevert opplysning om navn og adresse til bosatte i en kommune, med mindre adressen kan røpe et klientforhold e.l. som må anses som personlig, når opplysningene skal brukes til å fremme organisasjonens ideelle formål. Sammen med søknaden må det ligge ved en anbefaling fra det kommunale organ som har ansvar for vedkommende saksfelt. Innvilges søknaden, skal opplysningene leveres ut gjennom vedkommende kommunale organ.

2. Opplysninger om noen få personer, jf. nr. 1 første ledd, gis vederlagsfritt. For forespørsler som omfatter mer enn noen få personer, jf. nr. 1 annet ledd, må utgifter som påløper dekkes av den som gis opplysningene.

§ 9-5. Adressesperring

En person kan skriftlig søke om at det nedlegges forbud mot at vedkommendes adresse oppgis til private personer og institusjoner. Skattekontoret kan, dersom det kan dokumenteres at det foreligger fare for skade på liv, legeme eller helse, fatte vedtak om at adressen skal sperres.

Nedlegges det forbud mot at adressen oppgis, skal forbudets varighet fastsettes. Forbudet bør ikke gjelde lenger enn behovet tilsier, og kan ikke vare lenger enn ett år. Er det behov for ytterligere beskyttelse, må det søkes på ny. Nekter skattekontoret å etterkomme søknaden eller er søkeren på annen måte misfornøyd med avgjørelsen, kan den påklages til Skattedirektoratet.

Når det er truffet vedtak om adressesperring, graderer skattekontoret adresseopplysningen som FORTROLIG etter beskyttelsesinstruksen. Dersom skattekontoret kommer til at graderingen STRENGT FORTROLIG kan være nødvendig, tas dette opp med Skattedirektoratet som avgjør om denne gradering skal benyttes. Skattedirektoratet kan også av eget tiltak beslutte at graderingen STRENGT FORTROLIG skal benyttes.

§ 9-6. Innsynsrett og bekreftet registerutskrift

Alle har rett til å få opplyst hvilke opplysninger som er registrert om dem selv i folkeregisteret, og kan få utstedt en bekreftet utskrift av opplysningene. Innsynsretten gjelder likevel ikke opplysninger som det må anses utilrådelig at vedkommende får kjennskap til av hensyn til personer som står dem nær.

Svar på henvendelser som nevnt i første ledd skal gis umiddelbart. Skattekontoret bestemmer ut fra hensynet til forsvarlig saksbehandling hvordan opplysningene skal gjøres tilgjengelig for vedkommende. På anmodning skal vedkommende gis skriftlig svar ved bekreftet utskrift eller avskrift fra registeret.

Alle har rett til å få opplyst hvilke typer opplysninger som er tatt inn i folkeregisteret.

Kapittel 10. Attester

§ 10-1. Attester som kan utstedes

Registermyndigheten kan utstede:

- a) bostedsattest på enhver person som i Det sentrale folkeregister er registrert som bosatt i Norge, og
- b) fødselsattest på enhver person som er eller har vært folkeregistrert som bosatt i Norge etter 2. desember 1946 såfremt vedkommende er født eller adoptert i Norge. Det samme gjelder for enhver person som er født i Norge etter 31. desember 1982. Likeledes kan det utstedes fødselsattest på person som er adoptert i utlandet etter 1. juli 1981 når det er registrert melding fra fylkesmannen om den utenlandske adopsjonen, og det i meldingen fra fylkesmannen fremgår at den utenlandske adopsjonen er gyldig i Norge med samme rettsvirkning som norsk adopsjon.

Attestene skrives ut på grunnlag av opplysninger i Det sentrale folkeregister. Ved utstedelse av fødselsattest benyttes likevel opplysninger på hovedregisterkort dersom vedkommende ikke er tildelt fødselsnummer.

Personer som er født i Norge, men som ikke har vært registrert som bosatt her noen gang etter 2. desember 1946, må henvende seg til fødselsregisterfører på mors bosted ved tidspunktet for fødselen.

§ 10-2. Krav om og utlevering av attester

Attest kan bare utstedes etter begjæring fra den person attesten gjelder, norsk offentlig myndighet eller vedkommendes verge. Det samme gjelder hjelpeverge for myndige dersom dette faller inn under hjelpevergens oppdrag, jf. vergemålsloven § 90b. Likeledes kan attest utstedes til ektefelle, registrert partner eller en av de nærmeste slektningene dersom det kan dokumenteres et begrunnet behov for en slik attest.

Nekter skattekontoret å utstede attest, kan avgjørelsen påklages til Skattedirektoratet.

Attest kan bare utleveres til den som har krav på å få den utstedt. Utlevering kan bare skje mot forevisning av legitimasjon hvis ikke tjenestemannen kjenner vedkommende. Skal attesten sendes som post, må det skje til den bosteds- eller postadresse vedkommende er registrert med i Det sentrale folkeregister. Attesten kan ikke sendes som elektronisk post eller via telefaks.

Utenlandsk myndighet kan ikke kreve å få utstedt fødselsattest. Begjæring om attest fra en utenlandsk myndighet skal oversendes Skattedirektoratet som diskresjonært kan utstede attest.

§ 10-3. Generelt om attester

Attesten skal skrives ut på særskilt blankett fastsatt av Skattedirektoratet. Foruten vedkommendes nåværende fulle navn og fødselsdato skal personnummeret tas med i attesten, dersom det er tildelt.

Attesten skal være påført sted og dato for utstedelse og registermyndighetens riksvåpenstempel.

§ 10-4. Særskilt om bostedsattest

I tillegg til opplysninger som nevnt i § 10-3 kan bostedsattesten bare ha opplysninger om personers eller husstanders registrerte bostedsadresse og om hvor lenge de har vært registrert som bosatt på denne adressen, i kommunen og i Norge, såfremt Det sentrale folkeregister har tilstrekkelige opplysninger om dette.

§ 10-5. Særskilt om fødselsattest

I tillegg til opplysninger som nevnt i § 10-3 skal fødselsattesten angi fødested.

Attesten kan også, i tillegg til opplysninger som nevnt ovenfor, angi foreldrenes, eventuelt adoptivforeldrenes navn. Slik lang attest utstedes for personer under 18 år, med mindre det uttrykkelig er bedt om attest etter første ledd. For andre utstedes slik attest bare dersom rekvisenten uttrykkelig ber om det.

Ved utstedelse av lang attest skal attesten i de tilfelle det er aktuelt, gi opplysning om at navnet er endret ved bevilling/melding, når bevillingen/meldingen er gitt og av hvilken myndighet. Unntatt fra dette er de tilfeller navneendringen har sin bakgrunn i frikjennelse for farskap. Foreldrene skal føres opp med det navn de hadde på fødselstidspunktet til den person attesten gjelder. Er foreldrene ikke gift, skal farens navn bare være med dersom farskapet er fastslått.

Er barnet lovlig adoptert, skal adoptantenes, eventuelt adoptantens navn, påføres i stedet for de opprinnelige foreldres navn. Det skal ikke gis opplysning om adoptivforholdet.

Er adoptivforholdet opphevet, skal verken adoptivforeldrenes eller opprinnelige foreldres navn angis i attesten. Er det derimot ved opphevelsen av adoptivforholdet gitt melding om at rettsforholdet til de opprinnelige foreldre er gjenopprettet, skal de opprinnelige foreldrene påføres attesten med opplysning om at rettsforholdet til disse er gjenopprettet.

Dersom folkeregisteret ikke har opplysning om et eller flere av foreldrenes, eventuelt adoptivforeldrenes navn, skal det stå «ikke meldt» i de feltene på attesten dette gjelder.

Skattedirektoratet kan gi nærmere regler om tjenestemenn som skal ha fullmakt til å undertegne fødselsattester og om disses signaturprøver mv. for dokumenter som skal påføres apostille eller som skal legaliseres.

Kapittel 11. Forskjellige bestemmelser**§ 11-1. Anmeldelse**

Overtredelser av folkeregistreringsloven og dens forskrifter skal meldes til politiet av den registermyndighet som er vedtaksmyndighet i første instans.

§ 11-2. Tidligere førte registre

For de personer det i henhold til § 4–§6 i tidligere forskrift 26. november 1979 om føringen og ordningen av folkeregistrene ble opprettet manuelt førte kort for, skal registeret være ordnet i:

- a) hovedregister over alle personer som fortsatt er bosatt i kommunen, fødselsregisterførte og dødfødte,
- b) avgangsregister over personer som er forsvunnet, utvandret eller døde,
- c) navnerregister over personer som har vært registrert bosatt eller er blitt fødselsregisterført i kommunen før føring med elektroniske hjelpemidler ble tatt i bruk.

§ 11-3. Arkivering og avlevering av tidligere førte registre

Registerkort som står i avgangsregisteret, avleveres hvert år samlet til statsarkivet i det 25. år etter at kortene kom i avgangsregisteret.

Registerkort som er byttet ut eller fjernet fra registeret ved adopsjon, må oppbevares slik at ingen uvedkommende får adgang til dem og skal avleveres hvert år samlet til statsarkivet i det 25. år etter at kortene ble tatt ut av registeret.

Når hovedregisterkort blir avlevert til statsarkivet, noterer en på eget kort fremst i avgangsregisteret til hvilket statsarkiv de ulike årganger er avlevert og datoen for dette.

Skattekontoret avklarer med arkivverket hvilket statsarkiv som skal motta de ulike kortene. Skattedirektoratet fastsetter nærmere regler for avlevering av opplysninger fra Det sentrale folkeregister.

Vedkommende statsarkiv kan i vedtak fastsette andre avleveringstidspunkter enn det som følger av denne bestemmelse.

§ 11–4. *Meldingsarkivering*

Flyttemeldinger skal arkiveres av skattekontoret i ti år. Andre meldinger som danner grunnlaget for registerføringen, skal arkiveres i fem år.

Etter endt arkiveringstid må Skattekontoret påse at det papirbaserte materiale som skal makuleres, blir fysisk tilintetgjort så uvedkommende ikke får adgang til det. Tilsvarende skal Skattedirektoratet påse tilintetgjøring av materiale som er levert elektronisk.

§ 11–5. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2008. Samtidig oppheves Finansdepartementets regler for folkeregistrenes opplysningsvirksomhet mv. fastsatt 25. januar 1971, forskrift 25. oktober 1982 nr. 1525 om utstedelse av fødselsattester i folkeregistrene, forskrift 4. mars 1994 nr. 161 om folkeregistrering og forskrift 14. februar 1995 nr. 125 om D-nummer.

14. nov. Nr. 1269 2007

Forskrift om endring i forskrift om velferd for dyr ved ervervsmessig omsetning, forskrift om hold av strutsefugl, forskrift om hold av høns og kalkun, forskrift om hold av svin, forskrift om hold av storfe, forskrift om velferd for småfe og forskrift om velferd for hest

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 14. november 2007 med hjemmel i lov 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern § 30, jf. delegeringsvedtak 19. november 1976 nr. 3371. Kunngjort 23. november 2007 kl. 14.35.

I

I forskrift 10. januar 1985 nr. 17 om velferd for dyr ved ervervsmessig omsetning gjøres følgende endring:

§ 5 første ledd skal lyde:

Lokaler knyttet til ervervsmessig omsetning av dyrearter som ikke er omfattet av særskilte forskrifter om dyrevelferd ved hold av den aktuelle art, skal være godkjent av Mattilsynet.

II

I forskrift 2. oktober 1998 nr. 951 om hold av strutsefugl gjøres følgende endringer:

Kapittel V overskriften skal lyde:

Kapittel V. Kompetanse, driftsplan, inspeksjon og melding

§ 18 skal lyde:

§ 18. *Melding om dyrehold og bygninger til oppstalling*

Enhver som vil holde dyr, skal på forhånd melde fra om dette til Mattilsynet. Melding skal gis på den måten Mattilsynet bestemmer og inneholde nødvendige opplysninger om dyreholdet, herunder dyreholderens navn, foretaks- eller fødselsnummer, dyreholderen og dyreholdets adresse, informasjon om bygninger til oppstalling av dyrene, produksjonsform og kapasitet, samt opplysninger om dyreholders kompetanse, jf. § 16. Endringer i disse opplysningene, herunder oppføring av nye bygninger, vesentlige endringer av eksisterende bygninger og opphør av dyreholdet, skal meldes til Mattilsynet.

III

I forskrift 12. desember 2001 nr. 1494 om hold av høns og kalkun gjøres følgende endring:

§ 8 skal lyde:

§ 8. *Melding om dyrehold og bygninger til oppstalling*

Enhver som vil holde dyr, skal på forhånd melde fra om dette til Mattilsynet. Melding skal gis på den måten Mattilsynet bestemmer og inneholde nødvendige opplysninger om dyreholdet, herunder dyreholderens navn, foretaks- eller fødselsnummer, dyreholderens og dyreholdets adresse, informasjon om bygninger til oppstalling av dyrene, produksjonsform og kapasitet, samt opplysninger om dyreholders kompetanse, jf. § 5. Endringer i disse opplysningene, herunder oppføring av nye bygninger, vesentlige endringer av eksisterende bygninger og opphør av dyreholdet, skal meldes til Mattilsynet.

IV

I forskrift 18. februar 2003 nr. 175 om hold av svin gjøres følgende endring:

§ 28 skal lyde:

§ 28. Melding om dyrehold og bygninger til oppstalling

Enhver som vil holde dyr, skal på forhånd melde fra om dette til Mattilsynet. Melding skal gis på den måten Mattilsynet bestemmer og inneholde nødvendige opplysninger om dyreholdet, herunder dyreholderens navn, foretaks- eller fødselsnummer, dyreholderens og dyreholdets adresse, informasjon om bygninger til oppstalling av dyrene, produksjonsform og kapasitet, samt opplysninger om dyreholders kompetanse, jf. § 5. Endringer i disse opplysningene, herunder oppføring av nye bygninger, vesentlige endringer av eksisterende bygninger og opphør av dyreholdet, skal meldes til Mattilsynet.

V

I forskrift 22. april 2004 nr. 665 om hold av storfe gjøres følgende endringer.

§ 10 tredje punktum skal lyde:

Dersom storfe ikke kan slippes på beite, kan det nyttes egnet luftegård.

§ 10 fjerde punktum oppheves.

§ 12 første ledd andre punktum oppheves.

§ 26 skal lyde:

§ 26. Melding om dyrehold og bygninger til oppstalling

Enhver som vil holde dyr, skal på forhånd melde fra om dette til Mattilsynet. Melding skal gis på den måten Mattilsynet bestemmer og inneholde nødvendige opplysninger om dyreholdet, herunder dyreholderens navn, foretaks- eller fødselsnummer, dyreholderens og dyreholdets adresse, informasjon om bygninger til oppstalling av dyrene, produksjonsform og kapasitet, samt opplysninger om dyreholders kompetanse, jf. § 5. Endringer i disse opplysningene, herunder oppføring av nye bygninger, vesentlige endringer av eksisterende bygninger og opphør av dyreholdet, skal meldes til Mattilsynet.

VI

I forskrift 18. februar 2005 nr. 160 om velferd for småfe gjøres følgende endringer:

§ 12 skal lyde:

§ 12. Melding om dyrehold og bygninger til oppstalling

Enhver som vil holde dyr, skal på forhånd melde fra om dette til Mattilsynet. Melding skal gis på den måten Mattilsynet bestemmer og inneholde nødvendige opplysninger om dyreholdet, herunder dyreholderens navn, foretaks- eller fødselsnummer, dyreholderen og dyreholdets adresse, informasjon om bygninger til oppstalling av dyrene, produksjonsform og kapasitet, samt opplysninger om dyreholders kompetanse, jf. § 5. Endringer i disse opplysningene, herunder oppføring av nye bygninger, vesentlige endringer av eksisterende bygninger og opphør av dyreholdet, skal meldes til Mattilsynet.

I § 16 tredje ledd første punktum slettes ordene «og godkjent».

§ 16 siste ledd siste punktum skal lyde:

Det skal i nybygg som er tatt i bruk etter 1. mars 2005, være minst to utganger fra hvert dyrerom.

VII

I forskrift 2. juni 2005 nr. 505 om velferd for hest gjøres følgende endringer:

§ 3 sjettede definisjon oppheves.

§ 3 tiende definisjon oppheves.

§ 5 første ledd annet punktum skal lyde:

Den som driver hestehold med flere enn 10 hester, skal etter 1. januar 2009 gjennomgå utdanningsopplegg godkjent av Mattilsynet og kunne dokumentere kunnskap om hestens adferdsmessige, sosiale og fysiologiske behov, aktuelle driftsformer og bestemmelsene i denne forskriften.

§ 12 fjerde ledd første punktum skal lyde:

Alle stallrom med flere enn 10 hester skal ha minst 2 utganger som hest lett kan passere, og som fører ut i friluft.

§ 12 fjerde ledd annet punktum oppheves.

§ 14 første punktum skal lyde:

Staller med flere enn 10 hester skal ha tilgang på et tilstrekkelig antall isolatbokser for isolasjon av hest med smittsom sykdom.

Kapittel V overskriften skal lyde:

Kapittel V. Meldeplikt

§ 26 skal lyde:

§ 26. Melding om hestehold og bygninger til oppstalling av hest

Enhver som vil holde flere enn 10 hester, skal på forhånd gi Mattilsynet melding om dette. Meldeplikten gjelder ikke etablering av hestehold som må ha tillatelse etter § 28. Melding skal gis på den måten Mattilsynet bestemmer og inneholde nødvendige opplysninger om hesteholdet, herunder hesteholderens eller omsettersens navn, foretaks- eller fødselsnummer, hesteholderens eller omsettersens og hesteholdets adresse, informasjon om bygninger til oppstalling av dyrene, driftsform og kapasitet, samt opplysninger om hesteholders kompetanse, jf. § 5. Endringer i disse opplysningene, herunder oppføring av nye bygninger, vesentlige endringer av eksisterende bygninger og opphør av hesteholdet, skal meldes til Mattilsynet.

§ 27 oppheves.

§ 28 første ledd første, annet og tredje punktum skal lyde:

Den som skal drive hestesenter, omsetning av flere enn 6 hester i året,¹ treningsstall eller hestepensjonat, skal søke Mattilsynet om tillatelse. Søknaden skal ha en form og et innhold som oppfyller kravene til melding etter § 26. Plikten til å melde fra om endringer etter § 26 gjelder tilsvarende.

¹ Meldepliktig omsetning av hest er også regulert i forskrift 10. januar 1985 nr. 17 om velferd for dyr ved ervervsmessig omsetning.

§ 30 overskriften skal lyde:

§ 30. Om omsetning av flere enn 6 hester i året

VIII

Endringene trer i kraft straks.

14. nov. Nr. 1270 2007

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2007

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 14. november 2007 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. og forskrift 20. desember 2006 nr. 1565 om regulering av fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2007 § 20. Kunngjort 23. november 2007 kl. 14.35.

I

I forskrift 20. desember 2006 nr. 1565 om regulering av fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2007 gjøres følgende endring:

§ 11 skal lyde:

Fartøy som har adgang til å delta i lukket gruppe kan fiske og lande følgende kvanta:

<i>Hjemmelslengde</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Fartøykvote (tonn)</i>	<i>Maksimalkvote (tonn)</i>
under 7,00 meter	1	8	15
7,0–7,99 meter	2	16	30
8,0–8,99 meter	3	24	45
9,0–9,99 meter	4	32	60
10,0–10,99 meter	5	40	75
11,0–11,99 meter	6	48	90
12,0–12,99 meter	7	56	105
13,0–13,99 meter	8	64	120
14,0–14,99 meter	9	72	135
15,0–15,99 meter	10	80	150
16,0–16,99 meter	11	88	165
17,0–17,99 meter	12	96	180
18,0–18,99 meter	13	104	195
19,0–19,99 meter	14	112	210
20,0–20,99 meter	15	120	225
21,0–21,35 meter	16	128	240

Ved en eventuell stopp i fiske i lukket gruppe kan det enkelte fartøy likevel fortsette fisket innenfor en kvoteenhet på 8 tonn.

Fartøy i åpen gruppe kan fiske og lande inntil 5 tonn sild.

Fartøy i åpen gruppe som deltar med garn kan fiske og lande inntil 10 tonn sild.

Fartøy i åpen gruppe kan fortsette fisket selv om det innføres stopp i fisket for kystfartøygruppen.

II

Endringen trer i kraft straks.

15. nov. Nr. 1271 2007**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2007**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 15. november 2007 med hjemmel i forskrift 22. desember 2006 nr. 1618 om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2007 § 27 gitt med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. Kunngjort 23. november 2007 kl. 14.35.

I

I forskrift 22. desember 2006 nr. 1618 om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2007 gjøres følgende endring:

§ 10 skal lyde:

Fartøy med adgang til å delta iht. § 29 i forskrift av 27. november 2006 nr. 1319 om deltakelse i kystfartøygruppenes fiske for 2007 (deltakelsesforskriften), kan fiske og lande følgende kvanta norsk vårgytende sild:

<i>Fartøyets hjemmelslengde</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Fartøykvote (tonn)</i>	<i>Maksimalkvote</i>
under 7,00 m	1,0	48	Ubegrenset
7,0–7,99 m	1,5	72	Ubegrenset
8,0–8,99 m	2,0	96	Ubegrenset
9,0–9,99 m	3,0	144	Ubegrenset
10,0–10,99 m	3,5	168	Ubegrenset
11,0–11,99 m	4,0	192	Ubegrenset
12,0–12,99 m	4,5	216	Ubegrenset
13,0–13,99 m	5,0	240	Ubegrenset
14,0–14,99 m	6,0	288	Ubegrenset
15,0–15,99 m	7,0	336	Ubegrenset
16,0–16,99 m	8,0	384	Ubegrenset
17,0–17,99 m	9,0	432	Ubegrenset
18,0–18,99 m	10,0	480	Ubegrenset
19,0–19,99 m	11,0	528	Ubegrenset
20,0–20,99 m	12,0	576	Ubegrenset
21,0–21,99 m	13,5	648	Ubegrenset
22,0–22,99 m	15,0	720	Ubegrenset
23,0–23,99 m	16,5	792	Ubegrenset
24,0–24,99 m	18,0	864	Ubegrenset
25,0–25,99 m	19,5	936	Ubegrenset
26,0 m og over	21,0	1008	Ubegrenset

Fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe iht. deltakelsesforskriftens § 30, kan ikke ha en høyere kvote enn tilsvarende 6 kvotefaktorer. Faktoren beregnes etter fartøyets faktiske lengde.

II

Endringen trer i kraft straks.

15. nov. Nr. 1272 2007**Forskrift om endring i forskrift om fremskyndet innføring av krav om dobbeltskrogdesign eller tilsvarende design for oljetankskip med enkeltskrog**

Hjemmel: Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 15. november 2007 med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 2, § 6, § 32, § 33, § 37, § 38 og § 43, jf. delegeringsvedtak 29. juni 2007 nr. 849.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 56m (forordning (EF) nr. 457/2007). Kunngjort 23. november 2007 kl. 14.35.

I

I forskrift 20. februar 2003 nr. 254 om fremskyndet innføring av krav om dobbeltskrogdesign eller tilsvarende design for oljetankskip med enkeltskrog gjøres følgende endring:

§ 1 første ledd skal lyde:

EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 56m (forordning (EF) nr. 417/2002 som endret ved forordning (EF) nr. 2099/2002, forordning (EF) nr. 1726/2003, forordning (EF) nr. 2172/2004 og forordning (EF) nr. 457/2007) om fremskyndet

innføring av krav om dobbeltskrogsdesign eller tilsvarende design for oljetankskip og oppheving av forordning (EF) nr. 2978/94 gjelder som forskrift med de tilpasninger som følger av vedlegg XIII, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

II

Endringen trer i kraft straks.

20. nov. Nr. 1273 2007

Forskrift om regulering av fisket etter lodde i Grønland, Island og Jan Mayen i sesongen 2007–2008

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 20. november 2007 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5, § 9 og § 11, jf. delegeringsvedtak 16. oktober 2001 nr. 4686. Kunngjort 23. november 2007 kl. 14.35.

§ 1. Virkeområde

Det er forbudt for norske fartøy å fiske lodde i det nordøstlige Atlanterhav.

Uten hensyn til forbudet i første ledd, kan norske fartøy med ringnottillatelse fiske inntil 39 125 tonn lodde i fiskerisonen ved Jan Mayen, i Grønlands fiskerisone nord for 64° 30' N og i Islands økonomiske sone nord for 64° 30' N. Herav kan det fiskes inntil 39 125 tonn lodde i Islands økonomiske sone.

Denne forskrifts § 11 gjelder også for utenlandske fartøy som driver fiske og fangst i fiskerisonen ved Jan Mayen.

§ 2. Åpningsdato

Fisket åpnes den 20. november 2007.

§ 3. Påmelding

Deltakere i fisket etter lodde ved Jan Mayen, Grønland og Island skjer etter kunngjøring og skriftlig påmelding til Norges Sildesalgslag innen 30. november 2007.

Fiskeridirektoratet kan dispensere fra påmeldingsfristen frem til maksimalkvoten er fastsatt.

§ 4. Utseiling

Ingen fartøy kan foreta utseiling uten på forhånd å ha meldt fra til Norges Sildesalgslag. Det kan ikke meldes utseiling før fartøyet er faktisk utlosset og har loddenot om bord.

Fiskeridirektoratet kan fastsette siste frist for å foreta utseiling.

§ 5. Rapportering

Fartøy som har tatt utseiling skal melde seg til Norges Sildesalgslag ved inngang i islandsk økonomisk sone.

Fartøy som har meldt inngang til islandsk økonomisk sone skal hver dag klokken 1200 UTC sende rapport til Norges Sildesalgslag om fangst og posisjon.

§ 6. Utseilingsstopp

Fiskeridirektoratet kan fastsette utseilingsstopp.

§ 7. Maksimalkvoter

Fartøyene tildeles maksimalkvoter basert på universalnøkkelen.

Kvoten til det enkelte fartøy fremgår ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere totalkvoten med summen av basiskvotene. Faktoren fastsettes av Fiskeridirektoratet.

Fiskeridirektoratet kan endre faktorer fastsatt etter denne bestemmelsen.

Basiskvoten blir omregnet slik at 1 hektoliter = 0,1 tonn (100 kilo).

§ 8. Lastekapasitet

Det kan i fisket nyttes faktisk lastekapasitet tillatt for løsført fangst.

§ 9. Fiskestopp

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når kvoten nevnt i § 1 er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket selv om det enkelte fartøy ikke har fisket sin maksimalkvote.

§ 10. Forbud mot overføring av kvote og forbud mot leie av fartøy

Det kvantum som kan fiskes med det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og å lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

§ 11. Stenging av fiskefelt

For å begrense fisket av lodde under minstemål kan Fiskeridirektøren forby loddefiske i visse områder i fiskerisonen ved Jan Mayen.

§ 12. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift, straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53.

§ 13. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks.

20. nov. Nr. 1274 2007**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i 2007**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 20. november 2007 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4 og § 5 og forskrift 18. desember 2006 nr. 1690 om regulering av fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i 2007 § 8. Kunngjort 23. november 2007 kl. 14.35.

I

I forskrift 18. desember 2006 nr. 1690 om regulering av fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i 2007 gjøres følgende endring:

§ 4 nytt femte ledd skal lyde:

Maksimalkvoten for perioden 1. september–31. desember økes til 50 tonn 20. november.

II

Endringen trer i kraft straks.

21. nov. Nr. 1275 2007**Forskrift om endring i forskrift om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften)**

Hjemmel: Fastsatt av Vegdirektoratet 21. november 2007 med hjemmel i vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 § 13, § 14, § 15 og § 16, jf. delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1. Kunngjort 23. november 2007 kl. 14.35.

I

I forskrift 4. oktober 1994 nr. 918 om tekniske krav og godkjenning av kjøretøy, deler og utstyr (kjøretøyforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 1–9. nr. 4 første ledd skal lyde:

4. Kjøretøy som er 15 år eller eldre (regnet fra 1. januar i fabrikkårsåret), men yngre enn 30 år, og er i tilnærmet original utførelse, kan godtas som bevaringsverdig og godkjennes i denne utførelse selv om det ikke oppfyller betingelsene i § 1–7, såfremt det er av spesiell interesse. «Spesiell interesse» vil i denne forbindelse vanligvis avhenge av alder og sjeldenhet (i Norge), slik at det til et 15 år gammelt kjøretøy stilles meget strenge krav til sjeldenhet.

§ 1–15 første ledd skal lyde:

Bil i gruppe M1 og N1 som er i original utførelse er unntatt fra kravene i denne forskrift såfremt det fremlegges registreringsdokumentasjon eller dokumentasjon fra fabrikant eller kompetent, uavhengig laboratorium som viser at kravene for godkjenning i annet EØS-land eller USA er tilfredsstillt, jf. § 3–1 nr. 8 og § 6–12 nr. 4. Bilen må imidlertid ha lykter med farge som angitt i kapittel 28 og være merket med understellsnummer som angitt i § 6–4.

Kapittel 6 overskriften skal lyde:

KAP. 6 Nasjonal godkjenning av kjøretøy og deler m.m.

§ 6–1 nr. 3 første strekpunkt skal lyde:

- Enkeltgodkjenning av traktor i gruppe T1, T2 og T3 skjer etter kravene som er angitt i kapittel 5, jf. § 5–1 nr. 7.

§ 6–3 nr. 4 og 5 oppheves.

§ 6–3 ny nr. 4 skal lyde:

For godkjenningspliktig kjøretøy fastsetter godkjenningsmyndigheten største aksellast, boggilast og totalvekt som kjøretøy skal godkjennes med. Disse skal være i henhold til kravene i kapittel 10, med følgende unntak:

- A) Kjøretøy som er slik innrettet at lasten, uansett dens størrelse, har samme angrepspunkt på kjøretøyet (eksempelvis fast plassert svingskive) skal godkjennes for mindre aksellast, boggilast og totalvekt enn det som er fastsatt i første ledd, når angrepspunktet har slik plassering at de største vektene ikke kan utnyttes.

Største totalvekt, aksellast og boggilast beregnes ut fra de forskjellige lasters (personer og gods) angrepspunkt i forhold til akselsentrene og full utnyttelse av største totalvekt eller største aksel/boggilast bak eller foran.

- B) Følgende kjøretøy kan godkjennes for største aksellast, boggilast og totalvekt som er lavere enn angitt i første ledd, etter følgende retningslinjer:

- a) *Buss (M2 og M3)*. Største aksellast, boggilast og totalvekt beregnes ut fra største lasts størrelse og plassering. Største last beregnes ut fra antallet sitteplasser og påbudte ståplasser.
- b) *Traktor*. Største aksellast, boggilast og totalvekt fastsettes ut fra dekkenes bæreevne eller ut fra de vekter og trykk som er benyttet under varmbremsprøven dersom de er mindre.
- c) *Motorredskap*. For motorredskap som ikke er innrettet for å bære gods under kjøring fastsettes største aksellast, boggilast og totalvekt ut fra egenvektens størrelse og fordeling på akslene og vekten og plasseringen av fører og passasjerer.

For motorredskap som er innrettet for å bære gods under kjøring fastsettes største aksellast, boggilast og totalvekt ut fra dekkenes bæreevne.

§ 6–3 nåværende nr. 6 og 7 blir nr. 5 og 6.

§ 6–4 nr. 1 nye femte og sjette ledd skal lyde:

Er et kjøretøy tildelt og har innpreget understellsnummer, kan ikke dette kjøretøyet godkjennes med annet understellsnummer. Dette gjelder selv om endringen skjer før godkjenning i Norge. Dette gjelder ikke kjøretøy som anses oppbygd, jf. § 7–2 pkt. 1.8 og pkt. 5.4.

Bil og tilhenger til bil kan bare godkjennes med understellsnummer standardisert etter VIN-systemet (Vehicle Identification Number). Det er videre en forutsetning for godkjenning at fabrikanten etter § 10–2 har sin WMI-kode (World Manufacturer Identifier) tildelt av ISO (International Organization for Standardization) i dette nummeret, jf. § 10–2 annet ledd. Dette gjelder ikke kjøretøy som anses som oppbygd, jf. § 7–2 pkt. 1.8 og pkt. 5.4.

§ 6–4 nåværende femte ledd blir nytt syvende ledd.

§ 6–10 nr. 5 skal lyde:

5. I forbindelse med søknad om typegodkjenning kan ellers forlanges utlevert nødvendig antall deler og utstyr for prøving og nærmere underlag i form av tegninger, beregninger, garantier e.l. Det kan videre stilles krav om spesielle undersøkelser ved prøveanstalt. Bestemmelsen i dette nr. gjelder i tillegg til det som måtte være fastsatt ellers i denne forskrift.

§ 6–10 tidligere nr. 5 annet ledd blir ny nr. 6 og skal lyde:

6. Ved enkeltgodkjenning kan det kreves fremlagt dokumentasjon for tilfredsstillelse av angitt standard og angitte krav. Det kan også kreves fremlagt underlagsdokumenter for de forhold som kreves dokumentert. Dokumentasjonen skal være knyttet til kjøretøyet eller kjøretøyene den gjelder for ved understellsnummer. Dokumentasjonen kan kreves oversatt til norsk hvis den ikke foreligger på norsk, svensk eller dansk. Bestemmelsen i dette nr. gjelder i tillegg til det som måtte være fastsatt ellers i denne forskrift.

§ 6–10 nåværende nr. 6–8 blir nye nr. 7–9.

§ 10–1 nr. 1 og ny nr. 2 skal lyde:

1. Kjøretøy skal være konstruert og overfor godkjenningsmyndigheten garantert av fabrikanten for største aksellast, boggilast og totalvekt, og for største totalvekt av eventuell tilhenger/tilhengerredskap til kjøretøyet. Dette er ikke til hinder for at samme basiskjøretøy kan ha ulik totalvekt når det er klassifisert i de ulike kjøretøygruppene M og N.

2. For bil og tilhenger til bil som er produsert i flere trinn, kreves i tillegg til garanti etter nr. 1 at fabrikanten har de dokumenter og den informasjon om kjøretøyet og dets deler fra tidligere trinn i produksjonen som er nødvendig for å fastsette de vekter og laster som nevnt i nr. 1, eller har systemer som sikrer utlevering og utveksling av slike dokumenter og slik informasjon.

For bil og tilhenger til bil som er oppbygd, jf. kapittel 7, kreves i tillegg til garanti etter nr. 1 at fabrikanten har de dokumenter og den informasjon om kjøretøyet og dets deler fra produsentene av komponentene som er nødvendig for å fastsette de vekter og laster som nevnt i nr. 1.

Fabrikantens garanti for største totalvekt kan være angitt på fabrikkasjonsskilt, klebelapp eller lignende. Slik vektangivelse skal være solid festet på et iøynefallende og lett tilgjengelig sted på en del som vanligvis ikke vil bli erstattet ved bruk og skal være lett leselig og ikke kunne slettes.

Vektangivelse fra fabrikanten på fabrikkasjonsskilt i henhold til direktiv 76/114/EØF, eventuelt som endret ved direktiv 78/507/EØF og direktiv 87/354/EØF, godtas som vektgaranti. Vektgaranti fastsatt i henhold til direktiv 92/21/EØF, eventuelt som endret ved direktiv 95/48/EF, når det gjelder biler i gruppe M1 og etter direktiv 92/27/EF når det gjelder biler i andre grupper enn M1, godtas som vektgaranti.

Erklæring fra andre enn fabrikanten om at en bil eller tilhenger til bil på de punkter som har betydning for vektangivelsen er lik en annen som det foreligger vektgaranti for, godtas ikke som vektgaranti.

§ 10–1 tidligere nr. 1 andre til sjette ledd blir ny nr. 3.

§ 10–1 tidligere nr. 2–5 blir nye nr. 4–7.

§ 10–2 skal lyde:

§ 10–2. Definisjon av fabrikant av bil og tilhenger til bil

Med «fabrikant» av en bil eller tilhenger til bil menes en fysisk eller juridisk person som er ansvarlig for konstruksjonen og fremstillingen av en bil eller tilhenger til bil med henblikk på markedsføring under denne persons navn eller fabrikat eller enhver fysisk eller juridisk person, som har konstruert og fremstilt en bil eller tilhenger til bil til eget bruk.

For godkjenning er det en forutsetning at fabrikant av bil og tilhenger til bil sin WMI-kode inngår i understellsnummeret, jf. § 6–4 sjette ledd.

Med «fabrikantens representant» menes enhver fysisk eller juridisk person som er behørig utnevnt av fabrikant av bil eller tilhenger til bil til å representere denne overfor godkjenningsmyndigheten og handle på fabrikantens vegne, innenfor de områder som er omfattet av dette kapittel. Hvor det i dette kapittel henvises til uttrykket «fabrikant» av bil eller tilhenger til bil, skal dette forstås som enten fabrikanten eller fabrikantens representant.

§ 33–4 nr. 2 skal lyde:

2. Virkeområde: Bil i gruppe N2 og N3 med unntak av terrengkjøretøy og kjøretøy hvis bruk ikke er forenlig med bestemmelsene for underkjøringshinder foran.

II

Endringene trer i kraft 1. mai 2008.

21. nov. Nr. 1276 2007**Forskrift om importbetingelser for visse næringsmidler fra tredjeland på grunn av aflatoksinrisiko**

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 21. november 2007 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 23 første ledd, jf. § 16. Kunngjort 23. november 2007 kl. 14.35.

§ 1. Virkeområde

Denne forskriften får anvendelse på næringsmidlene i annet ledd bokstav a til g. Forskriften får også anvendelse på bearbejdede og sammensatte næringsmidler som er tilvirket av, eller inneholder en betydelig mengde av næringsmidlene i annet ledd bokstav b til g. Et næringsmiddel anses for å inneholde en betydelig mengde av de omhandlede næringsmidler, dersom sistnevnte utgjør minst 10 % av næringsmiddelet. Forskriften gjelder ikke for forsendelser av næringsmidler med en bruttovekt på 5 kg eller mindre.

Næringsmidler med opprinnelse i eller importert fra:

- a) Brasil:
 1. paranøtter med skall omfattet av tollkode 0801 21 00,
 2. blandinger av nøtter eller tørket frukt omfattet av tollkode 0813 50 92 med innhold av paranøtter med skall,
 3. peanøtter omfattet av tollkode 1202 10 90 eller 1202 20 90,
 4. ristede peanøtter omfattet av tollkode 2008 11 91.
- b) Kina:
 1. peanøtter omfattet av tollkode 1202 10 90 eller 1202 20 90,
 2. ristede peanøtter omfattet av tollkode 2008 11 91.
- c) Egypt:
 1. peanøtter omfattet av tollkode 1202 10 90 eller 1202 20 90,
 2. ristede peanøtter omfattet av tollkode 2008 11 91.
- d) Iran:
 1. pistasienøtter omfattet av tollkode 0802 50 00,
 2. ristede pistasienøtter omfattet av tollkode 2008 19 00.
- e) Tyrkia:
 1. tørket fiken omfattet av tollkode 0804 20 90,
 2. hasselnøtter (*Corylus sp.*) med eller uten skall, omfattet av tollkode 0802 21 00 eller 0802 22 00,
 3. pistasienøtter omfattet av tollkode 0802 50 00,
 4. blandinger av nøtter eller tørket frukt omfattet av tollkode 0813 50 10 med innhold av fiken, hasselnøtter eller pistasienøtter,
 5. fikenmasse og hasselnøttmasse omfattet av tollkode 2007 99 08,
 6. hasselnøtter, fiken og pistasienøtter, tilberedte eller konserverte, omfattet av tollkode 2008 19 00,
 7. mel og pulver av hasselnøtter, fiken eller pistasienøtter, omfattet av tollkode 1106 30 90,
 8. hakkede, skivede og knuste hasselnøtter.
- f) USA, som er omfattet av den frivillige prøvetakingsplanen for aflatoksinkontroll, VASP (Voluntary Aflatoxin Sampling Plan):
 1. mandler, med eller uten skall, omfattet av tollkode 0802 11 00 eller 0802 12 00,
 2. ristede mandler omfattet av tollkode 2008 19 00,
 3. blandinger av nøtter eller tørket frukt omfattet av tollkode 0813 50 10 med innhold av mandler.
- g) USA, som ikke er omfattet av den frivillige prøvetakingsplanen for aflatoksinkontroll:

1. mandler, med eller uten skall, omfattet av tollkode 0802 11 00 eller 0802 12 00,
2. ristede mandler omfattet av tollkode 2008 19 00,
3. blandinger av nøtter eller tørket frukt omfattet av tollkode 0813 50 10 med innhold av mandler.

§ 2. *Vilkår for import*

Det er forbudt å importere næringsmidler omfattet av § 1 som kommer direkte fra et av de i § 1 nevnte tredjeland eller et annet land utenfor EØS-området, med mindre vilkårene i denne paragrafen er oppfylt.

Forsendelser av næringsmidler omfattet av § 1 skal følges av en rapport om resultatene av offisielle prøver og analyser, og av et helsesertifikat. Sertifikatet kan fås ved henvendelse til Mattilsynet.

Rapporten og sertifikatet skal være utfylt, underskrevet og bekreftet av en representant for:

- a) Den kompetente myndighet i Brasil, Ministério da Agricultura, Pecuária e Abastecimento (MAPA), når det gjelder matvarer fra Brasil,
- b) Den sentrale myndighet for innførsels- og utførselskontroll og karantene i Folkerepublikken Kina, når det gjelder matvarer fra Kina,
- c) Det egyptiske landbruksdepartementet, når det gjelder matvarer fra Egypt,
- d) Det iranske helsedepartementet, når det gjelder matvarer fra Iran,
- e) Generaldirektoratet for beskyttelse og kontroll under det tyrkiske departement for landbruk og landdistrikter, når det gjelder matvarer fra Tyrkia,
- f) United States Department of Agriculture (USDA), når det gjelder matvarer fra USA.

Hver forsendelse skal identifiseres ved en kode som skal samsvare med koden på den rapporten og det sertifikatet som følger forsendelsen.

Forsendelser av næringsmidler som omfattes av § 1 skal føres inn i landet og fremstilles for importkontroll ved Mattilsynets distriktskontor for Oslo. Ved slik importkontroll, skal det foretas dokumentkontroll for å sikre at næringsmidler omhandlet i denne forskriften oppfyller kravene til prøveresultater og helsesertifikat omtalt i annet ledd.

Uavhengig av kravene i denne paragrafen, kan forsendelser av næringsmidler omhandlet i § 1 annet ledd bokstav g, importeres uten å ledsages av obligatoriske følgedokumenter.

Kravene i denne paragrafen får ikke anvendelse på import av peanøtter omfattet av § 1 annet ledd bokstav a, nr. 3 og 4.

§ 3. *Krav til importkontroll*

Mattilsynets distriktskontor for Oslo tar i overensstemmelse med forskrift 27. september 2002 nr. 1028 om visse forurensende stoffer i næringsmidler, analyseprøver av forsendelsen og undersøker den for aflatoksin B1- og total aflatoksinanalyser, før sendingen frigis til fri omsetning fra importstedet.

Analyseprøven, jf. første ledd, tas av:

- a) alle forsendelser fra Brasil omfattet av § 1 annet ledd bokstav a, nr. 1 og 2,
- b) 50 % av forsendelsene fra Brasil omfattet av § 1 annet ledd bokstav a, nr. 3 og 4,
- c) omtrent 10 % av forsendelsene fra Kina,
- d) omtrent 20 % av forsendelsene fra Egypt,
- e) alle forsendelser fra Iran,
- f) omtrent 5 % av forsendelsene fra Tyrkia av næringsmidler fra hasselnøttkategorier omfattet av § 1 annet ledd bokstav e, nr. 2 og nr. 4 til 8,
- g) omtrent 10 % av forsendelsene fra Tyrkia av næringsmidler fra andre produktkategorier enn de som nevnt i bokstav f,
- h) omtrent 5 % av forsendelsene fra USA av næringsmidler omfattet av § 1 annet ledd bokstav f,
- i) alle forsendelser fra USA av næringsmidler omfattet av § 1 annet ledd bokstav g.

Forsendelsene som underkastes prøvetaking og analyse, kan holdes tilbake i maksimum 15 arbeidsdager før de frigis.

Mattilsynets distriktskontor for Oslo skal utstede et offisielt ledsagelsesdokument hvor det angis at partiet har vært underkastet offisiell prøvetaking og analyse og hvilket resultat analysen har gitt.

Mattilsynets distriktskontor for Oslo skal fortløpende rapportere alle analyseresultater fra offisiell kontroll av produktene nevnt i § 1 i denne forskriften til Mattilsynets hovedkontor.

§ 4. *Oppdeling av forsendelser*

Dersom forsendelser deles opp, skal kopier av helsesertifikatet, analyserapporten og følgedokumentene som nevnt i § 2 annet ledd og § 3 fjerde ledd i denne forskrift, følge hver del av forsendelsen. Kopiene skal være bekreftet av den kompetente myndighet i det landet hvor delingen skjer.

§ 5. *Særskilte importbetingelser for næringsmidler fra Brasil*

For så vidt angår import fra Brasil må analysen omhandlet i § 2 annet ledd, være utført av det offisielle kontrolllaboratoriet for analyser av aflatoksiner i paranøtter i Belo Horizonte, Brasil, Laboratório de Controle de Qualidade de Segurança Alimentar (LACQSA).

Forsendelser av paranøtter som ikke overholder grenseverdiene for aflatoksin B1- og total aflatoksin slik de er nedfelt i forskrift av 27. september 2002 nr. 1028 om visse forurensende stoffer i næringsmidler, kan returneres til

opprinnelseslandet på vilkår av at Ministério da Agricultura, Pecuária e Abastecimento (MAPA) gir følgende opplysninger skriftlig for hver avvist forsendelse:

- a) uttrykkelig tillatelse til retur av forsendelsen, identifisert med forsendelsens kode,
- b) en forpliktelse til å sette den returnerte forsendelsen under offisiell kontroll fra og med dagen forsendelsen ankommer,
- c) den returnerte forsendelsens bestemmelsessted, planlagte behandling og planlagte prøvetaking og analyse.

Dersom vilkårene beskrevet i annet ledd ikke er oppfylt, skal alle påfølgende forsendelser som ikke overholder grenseverdiene for aflatoksin B1- og total aflatoksin, visse forurensende stoffer, destrueres.

Denne paragrafen får ikke anvendelse på import av peanøtter omhandlet i § 1 annet ledd bokstav a, nr. 3 og 4.

§ 6. Særskilte importbetingelser for næringsmidler fra USA

For så vidt angår import fra USA må analysen omhandlet i § 2 annet ledd være utført av et laboratorium som er, eller holder på å bli, godkjent til å utføre aflatoksinanalyser av USDA, og som er akkreditert i overensstemmelse med EN ISO/IEC 17025. Er laboratoriet ennå ikke blitt akkreditert slik, er det et krav at laboratoriet:

- a) har innført og følger de fornødne akkrediteringsprosedyrer, og
- b) fremlegger tilstrekkelige garantier for at laboratoriet har etablert ordninger for kvalitetskontroll av de aflatoksinanalyser som det foretar.

Helsesertifikatet, jf. § 2 annet ledd, som ledsager forsendelser av næringsmidlene omhandlet i § 1 annet ledd bokstav f, skal inneholde en henvisning til den frivillige prøvetakingsplanen for aflatoksinkontroll.

§ 7. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskriften er straffbar, jf. matloven § 28.

§ 8. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks. Samtidig oppheves:

- a) forskrift 16. januar 1998 nr. 70 om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med import og omsetning av pistasienøtter fra Iran,
- b) forskrift 18. februar 2002 nr. 171 om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med import og omsetning av peanøtter fra Egypt,
- c) forskrift 20. februar 2002 nr. 177 om særskilte beskyttelsestiltak for import av fiken, hasselnøtter, pistasienøtter og visse produkter avledet av disse med opprinnelse i eller sendt fra Tyrkia,
- d) forskrift 20. februar 2002 nr. 178 om særskilte beskyttelsestiltak i forbindelse med import av peanøtter og visse avledete produkter med opprinnelse i eller avsendt fra Kina,
- e) forskrift 12. november 2003 nr. 1346 om særlige betingelser for import av paranøtter i skall med opprinnelse i eller sendt fra Brasil.

12. nov. Nr. 1277 2007

Forskrift om satser for prisnedskrivning til industrielt bearbejdede jordbruksvarer

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 12. november 2007 med hjemmel i lov 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 18. Kunngjort 27. november 2007 kl. 15.05.

§ 1. Tilskuddssatser for PNS-ordningen

Satsene for tilskudd etter forskrift 21. desember 2004 nr. 1821 om tilskudd i form av prisnedskrivning til industrielt bearbejdede jordbruksvarer (PNS-ordningen) skal være:

<i>Råvare</i>	<i>Sats gjeldende fra 1. februar 2008 (kr/kg)</i>
Helmelk flytende	0,00
Skummet melk flytende	0,00
Yoghurt	0,00
Kondensert melk fet	0,00
Kondensert melk mager	0,00
Helmelkpulver 28 %	0,00
Helmelkpulver 28 % til iskrem	0,00
Melkepulver 20 %	0,00
Melkepulver 20 % til iskrem	0,00
Skummetmelkpulver	0,00
Skummetmelkpulver til iskrem	0,00
Yoghurtpulver	0,00
Fløte	0,00
Fløte til iskrem	0,00
Rømme	0,00
Helmelkpulver 35 %	0,00
Fløtepulver 55 %	0,00
Mysepulver	0,00

<i>Råvare</i>	<i>Sats gjeldende fra 1. februar 2008 (kr/kg)</i>
Mysepulver til iskrem	0,00
Smør	2,35
Smør til iskrem	2,00
Smørrolje	2,32
Ost naturell	3,00
Heleggmasse	3,33
Heleggpulver	12,40
Eggeplomme konservert	0,00
Eggeplommepulver	13,73
Poteter	0,58
Mel og flak av poteter	4,85
Potetstivelse	5,04
Glykose (våt)	3,39
Svinekjøttsortering 23 %	4,00
Storfekjøttsortering 14 %	20,50
Fårekjøttsortering 25 %	17,95
Slaktehøne	2,14
Kylling	13,00

§ 2. *Ikraftredelse*

Denne forskriften trer i kraft 1. februar 2008. Fra samme dato oppheves forskrift 5. januar 2007 nr. 12 om satser for prisnedskrivning til industrielt bearbejdede jordbruksvarer.

22. nov. Nr. 1278 2007

Forskrift om avgifter vedrørende statens luftfartsanlegg og -tjenester (takstregulativet)

Hjemmel: Fastsatt av Samferdselsdepartementet 22. november 2007 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 7–26, jf. § 15–4. Kunngjort 27. november 2007 kl. 15.05.

Kapittel I. Alminnelige bestemmelser

§ 1–1. For flyginger på statens landingsplasser samt Oslo lufthavn Gardermoen, og i luftrommet som utgjøres av norske flygeinformasjonsregioner (FIR), skal eier eller bruker av luftfartøy betale avgift for de anlegg og tjenester som stilles til rådighet i henhold til de etterfølgende bestemmelser. Bestemmelsene gjelder også for militære landingsplasser når de nyttes av luftfartøy med sivile registreringsmerker. Bestemmelsene kan videre også gjøres gjeldende for landingsplasser som drives av andre enn staten og som er til allmenn bruk. Samferdselsdepartementet kan for slike plasser fastsette andre avgiftssatser og regler enn de som er fastsatt i denne forskrift.

Avgiftene er:

Startavgift
 Passasjeravgift
 Sikkerhetsavgift
 Underveisavgift
 Avisingsavgift.

Ved beregning av avgift avrundes beløpet til nærmeste hele krone.

Med anlegg og lignende tilhørende staten er å forstå anlegg eid av eller tjenester utført av Avinor AS eller staten.

§ 1–2. Plikten til å svare avgift påhviler luftfartøyets eier. Er fartøyet overlatt til en lisensiert operatør eller operatør med driftstillatelse til bruk for egen regning, er brukeren ansvarlig for avgiften. Likeså blir enhver bruker ansvarlig for avgiften når fartøy som ikke benyttes i ervervsmessig luftfart overlates denne til bruk for egen regning. Ved betaling for luftfartøy forlater startplass, er fartøysjef ansvarlig for avgiftsbetaling.

§ 1–3.

(1) Avinor AS kan gi reduksjon i de avgiftene som følger av forskriften dersom selskapet anser det godtgjort at reduksjonen vil øke provenyet og stimulere til bedre utnyttelse av luftfartøyene og luftfartsanleggenes kapasitet. Når det foreligger særlige grunner kan selskapet videre gi reduksjon i, eller fritak fra, de avgiftene som følger av forskriften for humanitær transporter, flystevner, syketransport eller liknende aktiviteter av ikke-kommersiell karakter. Reduksjoner som nevnt i første punktum kan ikke gis på avgifter som nevnt i § 5–1, og må heller ikke praktiseres på en måte som uten saklig grunn forskjellsbehandler brukerne av lufthavnen. Retten til å gi eller opprettholde reduksjoner som nevnt i første punktum er betinget av at reduksjonen er tillatt etter EØS-avtalens regler om offentlig støtte.

(2) Avinor AS kan inngå avtale om å yte tjenester som ikke er omfattet av takstregulativet. Vederlaget skal dekke de kostnadene Avinor AS påføres ved å yte disse tjenestene.

§ 1–4. Det svares ikke avgifter for flyginger:

1. utført av luftfartøy med militære registreringsmerker. Det svares videre ikke avgifter for sivile luftfartøy når disse brukes av Forsvaret slik som definert i «Rammeavtale mellom Forsvarsdepartementet og Samferdselsdepartementet om fordeling av ansvar og utgifter ved statens flyplasser m.v.» datert 17. og 29. september 1999 samt «Samarbeidsavtale mellom Forsvaret og Avinor om fordeling av ansvar og utgifter ved statens flyplasser», datert 1. juli 2004.
2. utført utelukkende i samband med offisielle reiser foretatt av den regjerende monark og hans/hennes familie, statsoverhode, regjeringssjef og ministre. Når flygingen er i forbindelse med slik offisiell reise, må dette anføres som egen merknad i fartøyets reiseplan.
3. på Svalbard og Jan Mayen for luftfartøy som brukes av den norske stat til ikke-erhvervsmessige formål eller for fartøy som brukes i utenlandsk diplomatisk tjeneste.
4. i forbindelse med kalibrering.
5. hvor ettersøknings- og redningstjeneste (SAR) foretas.
6. utført med glide- eller seilfly. Slike fly som har motor som kan brukes til take-off, er imidlertid ikke fritatt for avgift.

Kapittel II. Startavgift

A. Generelt

§ 2–1. Startavgift betales for start(er) av flyging(er).

B. Avgift for enkeltflyginger

§ 2–2.

(1) Startavgift for luftfartøy med høyeste tillatte startvekt som overstiger 8 000 kg i følge nasjonalt luftfartøyregister eller annet tilsvarende offisielt dokument er

- (a) kr 95,00 per påbegynt 1 000 kg for den del av flyvekten som ikke overstiger 100 000 kg, og
- (b) kr 47,50 per påbegynt 1 000 kg for den del av flyvekten som overstiger 100 000 kg.

(2) Satsene i første ledd gjelder også for luftfartøy i regelbundet passasjertrafikk (inkludert seriemessig charter) selv om fartøyet har høyeste tillatt startvekt 8 000 kg eller lavere. Jf. § 3–1, 1. og 2. ledd.

(3) Startavgift for luftfartøy med høyeste tillatte startvekt 2 000 kg eller mindre ifølge nasjonalt luftfartøyregister eller annet tilsvarende offisielt dokument:

Høyeste tillatte startvekt (kg)	Kr
0–1 000	162
1 001–1 500	198
1 501–2 000	271

(4) Startavgift for luftfartøy med høyeste tillatte startvekt mellom 2 001 kg og 8 000 kg ifølge nasjonalt luftfartøyregister eller annet tilsvarende offisielt dokument:

2 001–2 500	180
2 501–3 000	210
3 001–4 000	311
4 001–5 000	393
5 001–6 000	472
6 001–7 000	790
7 001–8 000	1 109

(5) Minimumsavgift kr 162. Rabatt gis ikke på minimumsavgift.

(6) For statens landingsplasser i Oppland; Sogn og Fjordane; Møre og Romsdal; Sør-Trøndelag; Nord-Trøndelag med unntak av Trondheim lufthavn, Værnes; Nordland med unntak av Bodø lufthavn; Troms og Finnmark betales inntil videre 70 % av gjeldende takster.

(7) Når neste landing vil være på en utenlandsk landingsplass kan Avinor AS gi inntil 90 % reduksjon i de satsene som framgår av denne paragrafen for flygninger fra Haugesund lufthavn Karmøy, Kristiansund lufthavn Kvernberget, Molde lufthavn Årø, Røros lufthavn, Harstad-Narvik lufthavn Evenes og Lakselv lufthavn Banak. Avinor AS kan også utvide ordningen til å gjelde andre lufthavner omfattet av denne forskriften, fastsette nødvendige vilkår for avgiftsreduksjon eller fastsette andre utfyllende gjennomføringsbestemmelser.

(8) Ingen avgift i denne paragraf skal underskrive minimumsavgiften, kr 162,–.

§ 2–3. For kontinentalsokkelflyging med start på Stavanger lufthavn Sola, Bergen lufthavn Flesland og Kristiansund lufthavn Kvernberget, betales avgift med kr 9 628,– for luftfartøy over 15 000 kg maksimal tillatt startvekt og kr 7 023,– for luftfartøy under denne vekt.

For øvrige landingsplasser settes startavgiften ved flyging til kontinentalsokkelen til kr 4 151,– uansett startvekt.

Med kontinentalsokkelflyging menes også flyginger mellom landbaserte landingsplasser dersom disse er ledd i de direkte flyginger til/fra kontinentalsokkelen.

§ 2-4. Ved bruk av flysikringstjeneste ved start på landingsplass utenom de som er omfattet av dette regulativ, men med bruk av flysikringstjeneste som befinner seg på en nærliggende landingsplass omfattet av dette regulativ, skal det betales pr. start:

Høyeste tillatt startvekt (kg)	Kr
8 000–10 000	249
10 001–25 000	1 097
25 001–1	1 519

§ 2-5. Ved «touch-and-go»-flyginger betales kun en startavgift pr. gjennomført serie. Med en serie menes at «touch-and-go»-flygingene foregår tett på hverandre uten at stopp/inn-utlasting foregår på landingsplassen. Når dette avvikes, anses serien som avsluttet og eventuell ny serie påbegynnes. En serie «touch-and-go» påbegynnes og avsluttes på samme landingsplass. Dersom siste start i en slik serie er avreise til en annen landingsplass, regnes denne start som avgiftspliktig enkeltflyging.

C. Årsavgift – årskort

§ 2-6. Årskort kan løses for luftfartøy som ikke benyttes til lisensiert ervervsmessig lufttransport og som ikke overstiger 2 000 kg høyeste tillatte startvekt. For amatørbygde fly og fly som Avinor AS etter søknad finner å akseptere som «veteranfly», og som etter forskrift om klassifisering av luftfartøy, BSL B 1–2, bilag 1 og 2, blir henført til klasse «Eksperiment» og bruksområde «Privat», settes vektgrensen til 5 700 kg høyeste tillatte startvekt.

Årskort kan løses for skolefly under 2 000 kg høyeste tillatte startvekt som eies eller brukes av operatør i lisensiert ervervsmessig lufttransport.

Årskortet gjelder fra og med 1. januar ev. en senere betalingsdato, til og med 31. desember i samme kalenderår, for ett bestemt luftfartøy. Som legitimasjon for betalt årsavgift gjelder årskort med kvittert giroblankett, årskort med gyldig kvittering fra nettbanktjeneste sammen med bekreftede kontoutdrag fra bank, årskort med gyldig kvittering fra kredittkortselskap sammen med bekreftede kontoutdrag fra bank eller årskort med kvittering fra Avinor AS, jf. § 7-5 og § 7-6.

§ 2-7. Årsavgiften beregnes etter følgende satser:

Høyeste tillatt startvekt (kg)	Kr
0–500	3 163
501–1 000	4 673
1 001–1 100	6 645
1 101–1 200	7 688
1 201–1 300	8 847
1 301–1 400	9 893
1 401–1 500	10 938
1 501–1 600	18 479
1 601–1 700	19 734
1 701–1 800	20 988
1 801–1 900	22 225
1 901–2 000	23 373

For amatørbygde fly og «veteranfly», i vektgruppen 1 101–5 700 kg høyeste tillatte startvekt, settes årskortavgiften til kr 6 645,-.

§ 2-8. Det gis ingen refusjon eller tilbakebetaling som følge av avkortet brukstid eller redusert sesong.

Kan ikke gyldig årskort m/tilleggsdokumentasjon framvises, må det betales startavgift for hver start.

§ 2-9. Årskortet kan ikke brukes på Oslo lufthavn Gardermoen og Ørland.

Avinor AS kan bestemme at årskortet ikke kan brukes på de lufthavnene og på de tidene av døgnet hvor trafikkbelastningen er størst (Peak hours).

Årskortet kan kjøpes på alle statens landingsplasser med unntak av Oslo lufthavn Gardermoen og Ørland.

D. Ukekort (Weekly Season Card)

§ 2-10. For utenlandsk registrert luftfartøy, hvis høyeste tillatte startvekt ikke overstiger 2 000 kg, kan det løses ukekort til dekning av startavgifter under forutsetning av at flygingene ikke skjer i ervervsøyemed.

§ 2-11. Ukekortet gjelder i sju dager fra og med første påførte gyldighetsdag og dekker startavgifter på alle startplasser som omfattes av dette regulativ, med unntak av Oslo lufthavn Gardermoen og Ørland.

§ 2-12. Avgiften for ukekortet er kr 688,- for luftfartøy i vektgruppen 0–1 500 kg, og kr 1 758,- for luftfartøy i vektgruppen 1 501–2 000 kg.

Kortet kan utstedes for flere sju dagers perioder i strekk.

Kortet kan gis gyldighet fra en senere dato enn innkjøpsdagen, men kan under ingen omstendigheter gis gyldighet fra en dato forut for innkjøpsdagen.

Ukekortet kan kjøpes på alle statens landingsplasser med unntak av Oslo lufthavn Gardermoen og Ørland.

§ 2–13. Bestemmelsen om årskort i § 7–5 gjelder tilsvarende for ukekort.

§ 2–14. Erlagt avgift tilbakebetales ikke.

E. Fritak av startavgift

§ 2–15. Avgift svares ikke for fartøy som på grunn av tekniske feil eller værhindringer returnerer til samme landingsplass som det gikk fra, og uten at det er foretatt mellomlanding på annen landingsplass.

F. Tillegg til startavgiften

§ 2–16. For flyginger med start fra Bodø lufthavn betales det følgende tillegg til den startavgift som fremkommer av § 2–2 til § 2–4:

- a) For ikke-støysertifiserte jetdrevne luftfartøy, kr 3 789,- pr. start.
- b) For jetdrevne luftfartøy sertifisert etter ICAO-konvensjonens Annex 16, kapittel 2, kr 1 894,- pr. start.
Tillegget økes med 50 % for trafikk mellom kl. 2000–0800 norsk tid.
Bestemmelsen om reduksjon etter § 2–15 kommer ikke til anvendelse.

§ 2–17. For flyginger i perioden kl. 2400–0559 (lokal tid) innkreves det i tillegg til startavgiften, avgift for hver start og for hver landing. Satsen pr. start settes til 50 % av satsene som er anvendt i § 2–2 til § 2–5 samt § 2–16. Satsen pr. landing settes lik satsen pr. start. Svalbard lufthavn Longyear er unntatt fra dette tillegget.

Bestemmelsen om reduksjon etter § 2–15 kommer ikke til anvendelse på Oslo lufthavn Gardermoen.

Kapittel III. Passasjeravgift

§ 3–1. Passasjeravgiften betales for hver start for luftfartøy som overstiger 8 000 kg høyeste tillatte startvekt etter reglene i de etterfølgende paragrafer under kapittel III. Dette gjelder også for luftfartøy i regelbundet trafikk (inkludert seriemessig charter) selv om fartøyet har høyeste tillatte startvekt 8 000 kg eller lavere.

Definisjon: Med *regelbundet trafikk* menes en serie flyginger som gjennomføres mot vederlag med luftfartøy beregnet på transport av passasjerer på individuell basis i henhold til offentliggjort tidtabell.

§ 3–2. Ved kontinentalsokkelflyging, jf. § 2–3, skal det ikke betales avgift på flyginger på Stavanger lufthavn Sola, Bergen lufthavn Flesland og Kristiansund lufthavn Kvernberget.

§ 3–3. Avgift betales for hver avreisende passasjer og hver transferpassasjer, også ikke-betalende passasjerer, etter følgende satser:

- a) Der neste landing er på en norsk landingsplass, betales kr 35,00 pr. avreist passasjer, inkl. transferpassasjer.
- b) Der neste landing er på en utenlandsk landingsplass, betales kr 58,00 pr. avreist passasjer inkl. transferpassasjer.

Avgift svares ikke for:

- Reiser som et flyselskaps ansatte foretar i tjenesteøyemed med selskapets egne fly.
- Luftfartøy som på grunn av tekniske værhindringer returnerer til samme landingsplass som det avgikk fra, og uten at det er foretatt mellomlanding på annen landingsplass.
- Passasjerer under 2 år.
- Transittpassasjerer.

§ 3–4. Definisjoner:

Med *transfer* menes passasjerer som bytter fra et rutenummer til et annet underveis på en sammenhengende flyreise med avgiftspliktig luftfartøy. Dette gjelder både reise innenlands–innenlands, utenlands–utenlands og innenlands–utenlands v.v.

Med *transitt* menes passasjerer som benytter samme rutenummer inn og ut fra landingsplassen. Dette gjelder både reise innenlands–innenlands, utenlands–utenlands, innenlands–utenlands v.v.

§ 3–5. For at transfer/transitt skal godkjennes som kriterier i denne sammenheng, må reisen foretas sammenhengende og fortløpende, dvs. såkalt «next connection» må benyttes. Videre må ikke passasjerer forlate lufthavnen.

§ 3–6. For beregning av avgifter etter dette kapittel, skal operatøren før avgang oppgi grunnlaget for beregningen. Dersom dette ikke foreligger, vil avgift bli utferdiget i henhold til det normale antall seter som flytypen har. Ved ettertidsdeklarerer av avgiften, jf. § 7–2, gjelder det tilsvarende med hensyn til Avinor AS/Oslo Lufthavn AS' rett til å utfakturere etter antall seter. Det vil ikke på et senere tidspunkt enn avgangstidspunktet for innkreving eller det av Avinor AS fastsatte tidspunkt for fakturering av flygingen, bli foretatt refusjoner av utferdiget avgift basert på antall seter i henhold til denne paragraf, selv om riktig passasjerdeklarasjon da skulle bli framlagt.

For stikkprøvekontroll av avgiften skal operatøren, ved den enkelte avgang og i ettertid, kunne forevise ovennevnte grunnlag. Dersom Avinor AS eller Oslo Lufthavn AS ber om det, skal også luftfartøyets lasteskjema (load sheet) forevises. Avinor AS har også rett til innsyn i de systemene for «datafangst» som generer datagrunnlaget for avgiften. Se for øvrig bestemmelsene i § 7–2, 2. ledd.

Enhver uoverensstemmelse mellom flyoperatør og denne operatørens handlingsagent om manglende rapportering og overholdelse av frister er en sak mellom disse partene og er således Avinor AS uvedkommende. Avinor AS vil i denne sammenheng alltid forholde seg til flyoperatøren som debitor.

Flyoperatøren må forholde seg til de deklarasjonsskjemaene og tillempingsbestemmelsene som Avinor AS utarbeider i overensstemmelse med ovennevnte regler.

I tillegg til DTS-innsendelser skal det også sendes trafikkinformasjon som IATA-meldinger til Avinors trafikkinformasjonssystem (LETIS) etter følgende beskrivelser:

- a) Det skal sendes melding om alle flybevegelser flyselskapet utfører, i henhold til IATA Airport Handling Manual (AHM), Passenger Services Conference resolutions Manual og IATA Standard Schedule Information Manual (SSIM).
- b) Rapporteringen skal inkludere korrekte data for antall passasjerer og kilogram med frakt og post for alle ankomster og avganger. Dataene skal rapporteres elektronisk pr. flight nummer via LETIS på følgende IATA meldingsformater:

Ruteplaner:	SSM – Standard Schedules Messages (SSIM chapter 4)
	ASM – Ad Hoc Schedules Message (SSIM chapter 5)
Flybevegelser:	MVT – Aircraft Movement Message (AHM 780)
	DIV – Aircraft Diversion Message (AHM 781)
Passasjer/last:	LDM – Loadmessage (AHM 583)
	PTM – Passenger Transfer Message (RP 1718)
	PSM – Passenger Service Message (RP 1715)
Statistikk:	SLS – Statistical Load Summary (AHM 588)

Avinor kan innføre nye meldingsformater.

- c) Flyselskapet har ansvaret for at det for all innsjekking av bagasje lages en Baggage Source Message (BSM) iht. IATA's Recommended Practice 1745. Bagasjetag som utstedes på norske lufthavner skal være utformet i henhold til IATA's Resolution (Res) 740, Attachment H.
- d) Dersom trafikkmeldingene etter dette punkt ikke kan tolkes av Avinors trafikkinformasjonssystem (LETIS), vil Avinor sende feilmelding til (en på forhånd avtalt e-postadresse). Det skal da snarest og innen 24 timer etter mottatt feilmeldingen sendes korrekt data.

Kapittel IV. Sikkerhetsavgift

§ 4-1. Avgift kr 55,- betales for hver avreisende passasjer, også ikke-betalende passasjerer. Det er lik avgiftssats uavhengig om neste landing er på en norsk eller utenlandsk landingsplass.

Det skal ikke svares avgift for transferpassasjerer.

Det svares ikke avgift for ambulanseflyginger.

For øvrig gjelder tilsvarende alle presiseringer og unntak som for passasjeravgiften, jf. kapittel III.

Kapittel V. Underveisavgift

A. Generelt

§ 5-1. For luftfartøy skal det for hver flyging innenfor luftrommet som utgjøres av norske flygeinformasjonsregioner (FIR) betales avgift for de luftfartsanlegg og/eller -tjenester som stilles til rådighet for eier eller bruker av luftfartøy i henhold til bestemmelsene i dette kapittel.

B. Flyginger hvor avgift innkreves av EUROCONTROL

1. Sats, morarente mv.

§ 5-2. Underveisavgift oppkreves av EUROCONTROL på vegne av Norge etter de til enhver tid gjeldende vilkår for anvendelse av ordningen for underveisavgifter og betalingsvilkår innen EUROCONTROL, jf. § 5-3 til § 5-20. Avgiften pr. tjenesteenhet er NOK 543,72 fra 1. januar 2008. I tillegg innkrever EUROCONTROL et administrasjonsgebyr på EUR 0,16 pr. tjenesteenhet fra 1. januar 2008. Den grunnleggende valutakurs er 1 EUR = NOK 7,81426. Avgiftssatsen vil bli kursjustert hver måned ved å anvende gjennomsnittlig kurs mellom EUR og nasjonal valuta for måneden før den måned da flygingen finner sted. Med hensyn til beregningsformel og øvrige regler for øvrig vises til de nevnte vilkår.

2. Vilkår for anvendelse av ordningen for underveisavgifter innen EUROCONTROL

§ 5-3. I samsvar med de prosedyrer som er fastsatt i henhold til Den Internasjonale Sivile Luftfartsorganisasjonens (ICAOs) standarder og anbefalte praksis, ilegges det en avgift for hver flyging i luftrom omfattet av de flygeinformasjonsregioner (FIR) som hører inn under avtalestatenes myndighetsområde.

Avgiften skal være en godtgjørelse for avtalestatens kostnader i forbindelse med flysikringsanlegg og -tjenester for underveistraffikk og i forbindelse med ordningens gjennomføring, samt for de kostnader EUROCONTROL har ved sin gjennomføring av ordningen.

Den som var luftfartøyets operatør på det tidspunkt flygingen fant sted, er ansvarlig for å betale avgiften. Dersom operatørens identitet er ukjent, skal luftfartøyets eier betraktes som operatør, med mindre eieren kan godtgjøre hvem som var operatør.

§ 5-4. For flyging i luftrom som hører inn under flere avtalestaters myndighetsområde, skal det innkreves kun én avgift (R). Denne skal tilsvare summen av de avgifter som påløper i luftrom som hører inn under de enkelte berørte staters myndighetsområde.

$$R = \sum_{i} r_i$$

Den individuelle avgiften (r_i) for flyging i luftrom som hører inn under en avtalestats myndighetsområde, skal beregnes i samsvar med bestemmelsene i § 5-5.

§ 5-5. Avgiften for en flyging i luftrom som hører inn under en avtalestats (i) myndighetsområde, skal beregnes etter følgende formel:

$$r_i = t_i \times N_i$$

der r_i er avgiften, t_i er avgiftssatsen for tjenesten og N_i det antall tjenesteenheter som tilsvarer en slik flyging.

§ 5-6. For en bestemt flyging framkommer antall tjenesteenheter (N_i) som nevnt i foregående artikkel ved anvendelse av følgende formel:

$$N_i = d_i \times p$$

der d_i er faktoren for distansen fløyet i luftrom som hører inn under avtalestatens myndighetsområde, og p er faktoren for luftfartøyets vekt.

§ 5-7. Distansefaktoren (d_i) framkommer ved å dividere med hundre antall kilometer i storsirkeldistansen mellom: avgangsplassen innenfor, eller punkter for innflyging til, luftrommet til flygeinformasjonsregioner som kommer inn under en kontraherende stats kompetanse

og

første destinasjon innenfor, eller punkter for utflyging fra, dette luftrommet.

Ovennevnte inn- og utflygingspunkter skal være de punkter hvor en flyrute, beskrevet i reiseplanen, krysser et luftroms laterale grenser. Denne reiseplanen innbefatter eventuelle endringer som operatøren har gjort i forhold til den opprinnelige reiseplanen. Reiseplanen innbefatter også eventuelle endringer som operatøren har godkjent som resultat av tilpasning foretatt ved trafikkflytkontroll (ATFM).

Avstanden som skal tas i betraktning skal reduseres med tjue (20) kilometer for hver avgang fra og hver landing i en kontraherende stats territorium.

§ 5-8. Vektfaktoren skal være kvadratroten av den kvotient som framkommer ved å dividere med femti (50) antall metertonn i luftfartøyets høyeste tillatte startvekt som angitt i luftdyktighetsbevis, flygehåndbok eller annet tilsvarende offisielt dokument, på følgende måte:

$$P = \sqrt{\frac{\text{høyeste tillatte startvekt}}{50}}$$

Når luftfartøyets høyeste tillatte startvekt ikke er kjent for den som skal innkreve avgiften, skal vektfaktoren beregnes ut fra vekten av det tyngste luftfartøy som finnes av den aktuelle type.

Når en operatør har gitt den som har ansvar for å innkreve avgiften, opplysninger om at han har to eller flere luftfartøy som er forskjellige versjoner av samme flytype, skal det ved beregningen av vektfaktor benyttes gjennomsnittlig høyeste startvekt for samtlige luftfartøyer han har av denne typen. Beregningen av vektfaktor etter flytype og operatør skal foretas minst hvert år.

Ved beregning av avgiften skal vektfaktoren uttrykkes i et tall med to desimaler.

§ 5-9. Dersom en konvensjonsstat ikke bestemmer annet, skal avgiftssatsen beregnes på nytt hver måned ved å anvende gjennomsnittlig kurs for veksling mellom EUR og nasjonal valuta for måneden før den måned da flygingen finner sted.

Gjeldende valutakurs skal være månedens gjennomsnittlige sluttkurs beregnet av Reuters på grunnlag av den daglige kjøpskursen.

§ 5-10. Fritatt for underveisavgifter etter B. Flyginger hvor avgift innkreves av EUROCONTROL er:

- Flyginger som avsluttes på den landingsplass der luftfartøyet startet, og uten at det er foretatt mellomlanding på annen landingsplass;
- Flyginger med luftfartøy der høyeste tillatte startvekt er under to metertonn;
- Flyginger innen Svalbard og Jan Mayen.

§ 5–11. Avgiften skal innbetales til EUROCONTROL i samsvar med betalingsvilkårene i § 5–14 til § 5–20. Avregningen skal finne sted i EUR.

§ 5–12. Avtalestatene skal offentliggjøre vilkårene for anvendelse samt avgiftssatser og tariffier.

§ 5–13. Vedlegget Flight Informations Regions regnes som en del av forskriften.

3. *Betalingsvilkår innen EUROCONTROL*

§ 5–14. Beløpene som angis på regningene, skal innbetales til EUROCONTROL i Brussel.

EUROCONTROL vil likevel anse at betaleren har oppfylt sin forpliktelse dersom vedkommende foretar innbetalingen til en bankkonto åpnet i EUROCONTROLS navn i en avtalestat eller i en annen stat. Vedkommende bank skal være utpekt av kompetente organer i forbindelse med ordningen for underveisavgifter.

Avgiftsbeløpet påløper samme dag en flyging gjennomføres. Siste betalingsdag da EUROCONTROL skal ha mottatt beløpet, skal angis på fakturaen og skal være 30 dager etter fakturadato.

§ 5–15. Avgiftsbeløpet innbetales i EUR.

En bruker som er borger i en avtalestat, kan, når han foretar innbetaling til en utpekt bankinstitusjon i staten der han er borger, likevel innfri gjelden i vedkommende stats konvertible valuta.

Når en bruker benytter seg av muligheten omhandlet i 2. ledd, skal omregningen av beløpet i EUR til nasjonal valuta skje på grunnlag av gjeldende valutakursnotering for handelstransaksjoner på den dato og på det sted betalingen skjer.

§ 5–16. Betaling skal betraktes som mottatt av EUROCONTROL på den valuteringsdato da skyldig beløp blir kreditert EUROCONTROLS angitte bankkonto. Valuteringsdato skal være den dato da beløpet er disponibelt for EUROCONTROL.

§ 5–17. Med innbetalingen skal det følge en oversikt med referanser, datoer og beløp i EUR for betalte regninger og fratrukne tilgodehavender. Kravet om å vise regningsbeløpene i EUR gjelder også for brukere som benytter seg av muligheten til å foreta innbetalingen i nasjonal valuta.

Når en innbetaling ikke er vedlagt opplysningene angitt i 1. ledd i denne paragraf, slik at det framgår at innbetalingen gjelder en eller flere bestemte regninger, vil EUROCONTROL anvende betalingen først til dekning av påløpte renter, og deretter til dekning av den eldste ubetalte regning.

§ 5–18. Klager som gjelder fakturaer må framsettes skriftlig til EUROCONTROL eller elektronisk til EUROCONTROL på slik måte som EUROCONTROL på forhånd måtte ha godkjent. EUROCONTROL skal ha mottatt klagen innen den frist som er angitt på fakturaen, og som skal være 60 dager etter fakturadato.

Klagen anses som framlagt den dato EUROCONTROL mottar klagen.

Klagen må være begrunnet, og bør være vedlagt relevant underlagsmateriale.

Innlevering av klage gir ikke klageren rett til å gjøre fradrag i den aktuelle regning, med mindre EUROCONTROL har gitt ham tillatelse til å gjøre dette.

Når EUROCONTROL og en bruker begge er debitor og kreditor i sitt mellomværende, skal det ikke foretas motregning uten at EUROCONTROL på forhånd har sagt seg enig.

§ 5–19. Enhver avgift som ikke er betalt innen siste betalingsdag skal forøkes av en sats fastsatt av vedkommende organer og offentliggjort av konvensjonsstatene i samsvar med § 5–12 i anvendelsesvilkårene. Renten, såkalt forsinkelsesrente, skal være en enkelt rente, beregnet dag for dag av ubetalt, forfalt beløp.

Renten beregnes og innkreves i EUR og satsen er for tiden satt til 9,24 % p.a.

§ 5–20. Når en debitor ikke har betalt det skyldige beløp, kan det treffes tiltak med sikte på å fullbyrde inndrivelsen.

C. Flyginger til/fra kontinentalsokkelen

§ 5–21. For flyginger til/fra kontinentalsokkelen oppkrever Avinor AS avgiften og følgende satser betales:

For luftfartøy inntil 8 000 kg, NOK 325,02 pr. flyging.

For luftfartøy i vektintervallet 8 001 kg til og med 15 000 kg, NOK 470,77 pr. flyging.

For luftfartøy over 15 001 kg, NOK 723,55 pr. flyging. Alle vekter etter høyeste tillatte startvekt.

§ 5–22. Flyginger som avsluttes på den landingsplass hvor den startet, og uten at det er foretatt mellomlanding på annen landingsplass, er fritatt for underveisavgift.

Kapittel VI. Avgift til lufthavneier for håndtering av brukt flyavisingsvæske (avisingsavgift)

§ 6–1. Formålet med dette kapittel er å fastsette bestemmelser for en avgift som skal gi lufthavneier kostnadsdekning for håndtering av brukt flyavisingsvæske.

§ 6–2. Med håndtering menes i dette kapittel transport, mellomagring, behandling, destruksjon eller annen slutt disponering av brukt flyavisingsvæske etter at denne er samlet opp av lufthavneier. Som slutt disponering regnes

rensing av oppsamlet flyavisingsvæske i renseanlegg, gjenvinning til ny flyavisingsvæske eller til ren glykol, destruksjon ved forbrenning og lignende.

§ 6-3. Kapittelet gjelder for statens landingsplasser og Oslo lufthavn Gardermoen.

§ 6-4. For lufthavner hvor avgift skal betales etter dette kapittel skal lufthavneier ha utarbeidet et beregningsgrunnlag for avgiften. Den som etter forskriftens § 1-2 plikter å betale avgift skal gjøres kjent med lufthavneiers beregningsgrunnlag før avgift kreves ved den enkelte lufthavn.

I beregningsgrunnlaget skal de faktiske driftskostnader og kapitalkostnader som gjelder for den enkelte lufthavn i direkte tilknytning til håndtering av brukt flyavisingsvæske inngå.

Avgiften skal beregnes slik at den gir kostnadsdekning for den tjenesten lufthavneier yter ved håndtering av brukt flyavisingsvæske.

§ 6-5. Avgiftssatsen etter dette kapittel skal være kroner pr. kg brukt glykol, fastsatt på grunnlag av de faktiske driftskostnader og kapitalkostnader ved den enkelte lufthavn.

Lufthavneier skal snarest mulig og senest innen 31. desember hvert år gi den som skal betale avgift etter dette kapittel en stipulert avgiftssats i henhold til budsjett for inneværende avisingssesong, som regnes fra 1. juli til 30. juni etterfølgende år.

Den som skal betale avgiften skal ha innsynsrett i de regnskapene som ligger til grunn for lufthavneiers beregning av avgift etter dette kapittel. Regnskapene skal være transparente og ikke uten særlig grunn endres mellom avisingssesongene.

§ 6-6. Avgiften som skal betales etter dette kapittel skal avregnes av lufthavneier etter hver avisingssesong.

Lufthavneier kan foreta å konto avregning gjennom avisingssesongen basert på stipulert eller beregnede driftskostnader og kapitalkostnader.

Kapittel VII. Bestemmelser om avgiftsbetaling, tilbakebetaling m.m.

A. Betaling, kreditt mv.

§ 7-1. Betaling av start-, passasjer- og underveisavgift samt andre avgifter eller godtgjørelser hjemlet i dette regulativ, skal som hovedregel skje som betaling etter fakturering. Avinor AS kan fastsette annen ordning for avgiftsbetalingen.

Avinor AS kan kreve bankgaranti (satt i forhold til operatørens trafikkvolum basert på en trafikkperiode som Avinor AS finner det relevant å anvende) eller annen sikkerhetsstillelse for rettidig avgiftsbetaling.

§ 7-2. Kreditt er betinget av at operatøren gir opplysninger om og betaler for alle luftfartøy som benytter operatørens kallsignal.

Eier eller bruker av luftfartøy plikter før og etter hver flyging å gi slike opplysninger som Avinor AS og Oslo Lufthavn AS trenger for å utføre avgiftsberegning, jf. luftfartslovens § 13-4. Opplysninger om flybevegelser for selskaper med rutetrafikk skal rapporteres elektronisk på et DTS-format innenfor tidsfrister bestemt av Avinor AS. DTS (Daily Traffic Survey) er et fil-format definert av Avinor AS for rapportering av daglige flybevegelser og annen informasjon nødvendig for riktig beregning av avgifter.

Endringer i format formidles senest 30 dager før neste leveringsfrist.

Endringer i leveringstidspunkt og hyppighet formidles senest 60 dager før ikrafttreden.

Avinor AS kan for selskap med lite trafikkvolum dispensere fra kravet om rapportering elektronisk på DTS-format.

§ 7-3. Ovennevnte regler vedrørende betaling, kreditt mv. som gjelder trafikken på Oslo lufthavn Gardermoen, administreres selvstendig av Oslo Lufthavn AS.

§ 7-4. Som sikkerhet for avgifter vedrørende Oslo lufthavn Gardermoen, kan Oslo Lufthavn AS kreve en egen bankgaranti av operatøren utover det som Avinor AS eventuelt har krevd til dekning for avgifter på statens landingsplasser.

B. Betaling av årsavgifter

§ 7-5. For betaling av årsavgifter i denne forskrift legger Avinor AS til grunn årskortets første gyldighetsdag som avgjørende for hvilken avgiftssats som skal anvendes.

§ 7-6. Årsavgift kan betales via kredittkortselskap med samarbeidsavtale eller til Avinor AS' sentrale bankkonto.

Ved anmodning om utstedelse/fornyelse av årskort for startavgift, må det gis følgende opplysninger:

Hva avgiften gjelder.

Luftfartøyets nasjonalitets- og registreringsmerke samt høyeste tillatte startvekt.

Eierens og/eller brukerens navn og adresse.

C. Reaksjonsmidler ved manglende eller for sen betaling

§ 7-7. Dersom avgifter som påløper i forbindelse med luftfartøyets landing, opphold på, eller avgang fra plassen ikke blir betalt til fastsatt tid eller tilstrekkelig sikkerhet stilt, kan fartøyet i samsvar med luftfartslovens bestemmelser hindres i å forlate plassen før betaling har funnet sted eller tilstrekkelig sikkerhet er stilt, jf. lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart, § 13-2.

Avgifter som fastsettes etter luftfartsloven er tvangsgrunnlag for utlegg.

Er avgift ikke betalt rettidig, kan eier eller bruker av luftfartøyet nektes fortsatt bruk av norsk territorium og/eller norske lufthavner.

§ 7-8. Ved for sen innbetaling av avgift etter denne forskriften, svares forsinkelsesrente etter lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m., og lik denne renten til enhver tid. Dette gjelder imidlertid ikke for underveisavgiften som innkreves av EUROCONTROL, som har egen regel for forsinkelsesrenter, jf. § 5-19.

D. Adgang til å frafalle påløpte avgifter

§ 7-9. Avinor AS kan ved slettelse i Norges Luftfartøyregister, og etter søknad, helt eller delvis frafalle/tilbakebetale årsavgift. Beløp under kr 20.000,- refunderes ikke.

Fastsettes bestemmelser som innskrenker et luftfartøys bruk av en landingsplass, gir dette ikke grunnlag for tilbakebetaling av årsavgift.

Kapittel VIII. Ikrafttredelse

§ 8-1. Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2008.

Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 22. desember 2006 nr. 1583 om avgifter vedrørende statens luftfartsanlegg og -tjenester (takstregulativet).

22. nov. Nr. 1279 2007

Forskrift om endring i forskrift om tilskudd til lokalkringkastingsformål

Hjemmel: Fastsatt av Kultur- og kirkedepartementet 22. november 2007 med hjemmel i Stortingets årlige budsjettvedtak. Kunngjort 27. november 2007 kl. 15.05.

I

I forskrift 7. september 2001 nr. 1108 om tilskudd til lokalkringkastingsformål gjøres følgende endringer:

§ 1-3 til § 1-5 skal lyde:

§ 1-3. Målgruppe

Målgruppen er lokalkringkastingskonsesjonærer og registrerte lokalkringkastere. Frittstående programprodusenter kan søke gjennom lokalkringkastingskonsesjonærer eller registrerte lokalkringkastere.

§ 1-4. Tilskuddsformer

Det kan gis tilskudd til:

1. Prosjekter for programproduksjoner
2. Prosjekter for kompetansehevede tiltak
3. Utviklingsprosjekter
4. Drifts- og investeringsformål til lokalradioer for etniske og språklige minoritetsgrupper
5. Driftstilskudd til Norsk Lokalradioforbund og Lokal-TV-grupperingen i Mediebedriftenes Landsforening.

§ 1-5. Kunngjøring

Søknadsfrister kunngjøres i relevante medier. Medietilsynet avgjør om kunngjøring og tildeling av fondsmidler skal skje en eller flere ganger årlig.

§ 3-2 andre og nytt tredje ledd skal lyde:

Vedtak om tilskudd fattes av Medietilsynet etter innstilling fra Fagutvalget for tilskudd til lokalkringkasting.

Fagutvalget består av fem medlemmer med varamedlemmer som utnevnes av Medietilsynet for en periode på fire år. To medlemmer med personlige varamedlemmer utnevnes etter forslag fra lokalkringkastingsorganisasjonene. To medlemmer, utvalgets leder og ett eller flere varamedlemmer utpekes av Medietilsynet. Annenhvert år skiftes henholdsvis tre og to medlemmer av utvalget ut, slik at hele utvalget blir skiftet ut i løpet av en fireårsperiode.

§ 3-2 nåværende tredje ledd blir nytt fjerde ledd.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2008.

22. nov. Nr. 1280 2007**Forskrift om endring i forskrift om veterinærvakt**

Hjemmel: Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 22. november 2007 med hjemmel i lov 15. juni 2001 nr. 75 om veterinærer og annet dyrehelsepersonell § 24 og § 26 nr. 3. Kunngjort 27. november 2007 kl. 15.05.

I

I forskrift 9. mars 2005 nr. 224 om veterinærvakt gjøres følgende endringer:

§ 6 første ledd skal lyde:

Fra og med 1. november 2007 gjelder følgende satser for godtgjøring pr. time vakt:

<i>1. Gruppe</i>	<i>2. Mandag til fredag kl. 00–08 og 16–24</i>	<i>Lørdag og søndag kl. 00–24</i>	<i>Hellig- og høytidsdager kl. 00–24</i>
Ordinær vaktbemanning	72,95	103,25	119,15
Sesongtillegg	48,60	68,80	78,95

§ 6 annet ledd oppheves.

II

Endringene trer i kraft straks.

23. nov. Nr. 1281 2007**Forskrift om endring i forskrift til åndsverkloven (lov av 12. mai 1961 nr. 2 om opphavsrett til åndsverk m.v.)**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 23. november 2007 med hjemmel i lov 12. mai 1961 nr. 2 om opphavsrett til åndsverk m.v. (åndsverkloven) § 16, § 17a, § 35, § 38, § 45b, § 53 og § 53b. Fremmet av Kultur- og kirkedepartementet. Kunngjort 27. november 2007 kl. 15.05.

I

I forskrift 21. desember 2001 nr. 1563 til åndsverkloven (lov av 12. mai 1961 nr. 2 om opphavsrett til åndsverk m.v.) gjøres følgende endringer:

Hjemmelsfeltet skal lyde:

Åndsverkloven § 13b, § 15, § 16, § 17a, § 31, § 35, § 37, § 38, § 38a, § 45a, § 45b, § 53, § 53b, § 54 og § 59.

Kapittel I skal lyde:

Kapittel I – Eksemplarfremstilling og tilgjengeliggjøring i arkiv, bibliotek, museer, undervisnings- og forskningsinstitusjoner og til bruk for funksjonshemmede, jf. åndsverkloven § 16 og § 17a.

§ 1–1. Hvem reglene gjelder for

Arkiv under arkivverket, kommunale og fylkeskommunale arkiv, bibliotek under universiteter og høyskoler og andre vitenskapelige og faglige bibliotek som drives av det offentlige, fylkesbibliotekene og folkebibliotekene samt offentlige museer og museer som mottar offentlige tilskudd kan til ikke-ervervsmessig bruk i sin virksomhet fremstille eksemplarer av åndsverk, når det skjer i samsvar med formål som angitt i bestemmelsene i § 1–2 til § 1–3 samt § 1–5 til § 1–9. For museer gjelder reglene så langt de passer. Med universiteter og høyskoler forstås alle institusjoner som omfattes av lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 1–2.

Undervisnings- og forskningsinstitusjoner er omfattet av § 1–4 om eksemplarfremstilling for forskningsformål.

Kultur- og kirkedepartementet kan bestemme at også andre nærmere angitte arkiv, bibliotek og museer skal være omfattet av kapitlet her.

§ 1–2. Hovedregel om eksemplarfremstilling og generelle bestemmelser

Når ikke annet er særskilt angitt, gir bestemmelsene i dette kapittel adgang til å fremstille eksemplarer i samme format som originaleksemplaret. Reglene gir likevel adgang til å fremstille papirutskrift fra maskinlesbare eksemplarer.

Bestemmelsene i dette kapittel gir ikke adgang til uten samtykke fra rettighetshaver å fremstille maskinlesbare eksemplarer av datamaskinprogrammer.

Med mindre annet er særskilt bestemt, gjelder adgangen til eksemplarfremstilling etter dette kapittel kun for offentliggjorte verk.

Det som i dette kapittel sies om åndsverk, gjelder tilsvarende for arbeider som nevnt i åndsverkloven kapittel 5 (nærstående rettigheter).

§ 1–3. Eksemplarfremstilling for konserverings- og sikringsformål

For konserverings- og sikringsformål kan institusjon som nevnt i § 1–1 fremstille eksemplar av åndsverk som den har eksemplar av i sine samlinger

- a) i samme format som originaleksemplaret,
- b) i andre format enn originaleksemplaret, der det ikke kan skaffes et eksemplar som oppfyller konserverings- og sikringsformålet fra utsalgssted eller fra utgiver, importør eller produsent,
- c) ved overføring til mikroformer,
- d) ved overføring til nye lagringssystemer dersom dette på grunn av ukurant utstyr er nødvendig for å benytte verket.

Adgangen til eksemplarfremstilling for konserverings- og sikringsformål gjelder også for åndsverk som ikke er offentliggjort.

Nasjonalbiblioteket kan for konserverings- og sikringsformål fremstille eksemplar av åndsverk det har i sine samlinger i andre format enn originaleksemplaret.

Kultur- og kirkedepartementet kan i tilfelle vilkårene i første ledd ikke er oppfylt gi tillatelse til at institusjon som nevnt i § 1–1 for konserverings- og sikringsformål kan fremstille eksemplar av åndsverk det har i sine samlinger i andre format enn originaleksemplaret.

§ 1–4. Eksemplarfremstilling for forskningsformål

Kultur- og kirkedepartementet kan for forskningsformål gi undervisnings- og forskningsinstitusjoner tillatelse til å fremstille eksemplar av åndsverk, også i andre format enn originaleksemplaret.

§ 1–5. Eksemplarfremstilling for utlån

For utlån kan institusjon som nevnt i § 1–1 fremstille eksemplar på papir av åndsverk som den har eksemplar av i sine samlinger, dersom eksemplaret er særlig utsatt for skade ved utlån eller vanskelig kan erstattes hvis det går tapt. Det kan ikke fremstilles flere eksemplar enn det som er nødvendig for at institusjonen skal ha et begrenset antall eksemplar til rådighet for utlån.

Institusjon som nevnt i § 1–1 kan for utlån fremstille fysiske eksemplar av musikk- og filmverk, også i andre format enn originaleksemplaret, der institusjonens originaleksemplar er særlig utsatt for skade ved utlån og ikke kan erstattes hvis det går tapt. Det er ikke tillatt å låne ut flere eksemplar enn institusjonen har originaleksemplar.

§ 1–6. Eksemplarfremstilling for kompletteringsformål

For kompletteringsformål kan institusjon som nevnt i § 1–1 fremstille eksemplar av manglende partier av et åndsverk den har et ufullstendig eksemplar av i sine samlinger når de manglende partier utgjør en mindre del i forhold til hele verket, og komplettering ikke er mulig gjennom anskaffelse av verket eller delen av verket på utsalgssted eller fra utgiver, importør eller produsent.

§ 1–7. Hovedregel for bruk av eksemplar

Eksemplar fremstilt i samsvar med § 1–1 til § 1–3 og § 1–5 til § 1–9 må kun brukes i vedkommende institusjons egne lokaler, med unntak av

- a) eksemplar fremstilt på papir,
- b) eksemplar av musikk- og filmverk fremstilt etter vilkårene i § 1–5 andre ledd for utlån,
- c) eksemplar som skal brukes til fjernlån på konkret bestilling etter § 1–8.

§ 1–8. Fjernlån på konkret bestilling

På særskilt bestilling kan eksemplar fremstilt i samsvar med § 1–2 og § 1–3 gjennom fjernlån, herunder ved overføring til dataterminal, stilles til rådighet for en bestemt låner i lokaler til andre institusjoner omfattet av § 1–1. Slike eksemplar kan ikke lagres permanent hos lånerinstitusjonen, men må tilbakeføres, slettes eller tilintetgjøres når bestillerens bruk er opphørt. Åndsverk omfattet av lov 9. juni 1989 nr. 32 om avleveringsplikt for allment tilgjengelege dokument kan ikke fjernlånes etter denne bestemmelsen.

Låneren kan ta papirutskrift av fjernlånt materiale etter reglene om eksemplarfremstilling til privat bruk i åndsverkloven § 12. Låneren kan ikke ta maskinlesbar kopi.

Departementet kan gi forskrift om kontroll med institusjoners praksis etter bestemmelsen her.

§ 1–9. Tilgjengeliggjøring i institusjonens egne lokaler, fotokopiering og papirutskrift

Institusjon som nevnt i § 1–1 kan gjøre åndsverk fra egen samling tilgjengelig for enkeltpersoners forskningsformål eller private studieformål ved hjelp av terminaler i egne lokaler. Adgangen til tilgjengeliggjøring etter første punktum gjelder ikke åndsverk omfattet av lov 9. juni 1989 nr. 32 om avleveringsplikt for allment tilgjengelege dokument.

For enkeltpersoners forskningsformål eller private studieformål kan institusjon som nevnt i § 1–1 ved fotokopiering eller lignende fremgangsmåte fremstille eksemplar av enkelte artikler i samleverk, avis eller tidsskrift, eller korte avsnitt i andre verk for utlevering til eie. Det kan ikke utleveres mer enn ett eksemplar til hver bruker.

Brukeren kan ta en papirutskrift til eie av åndsverk som er tilgjengeliggjort etter første ledd etter reglene om eksemplarfremstilling til privat bruk i åndsverkloven § 12. Brukeren kan ikke ta maskinlesbar kopi.

§ 1–10. Pliktavleverte åndsverk

For formål som angitt i lov 9. juni 1989 nr. 32 om avleveringsplikt for allment tilgjengelege dokument, kan mottaksinstitusjon:

- a) fremstille eksemplar av åndsverk som er avleveringspliktig og som de har i sine samlinger til konserverings- og sikringsformål etter reglene i § 1–3,
- b) fremstille eksemplar, også i andre format enn originaleksemplaret, av åndsverk som er avleveringspliktig og som de ikke har i sine samlinger, når slikt eksemplar ikke kan skaffes på utsalgssted eller fra utgiver, importør eller produsent,
- c) gjøre pliktavlevert åndsverk fra egen samling tilgjengelig på terminaler i institusjonens egne lokaler.

Annen bruk av pliktavleverte åndsverk følger reglene i pliktavleveringsloven.

§ 1–11. Eksemplarfremstilling til bruk for funksjonshemmede

For vederlagsfri bruk av syns- og lesehemmede, hørsels- og talehemmede, personer med nedsatt førlighet og andre som på grunn av funksjonshemming ikke kan tilegne seg verket på vanlig måte, kan institusjon som nevnt i § 1–1 første ledd og nærmere angitt organisasjon som Kultur- og kirke departementet bestemmer, fremstille eksemplar, også i andre format enn originaleksemplaret, av utgitt litterært eller vitenskapelig verk gjennom opptak på innretning som kan gjengi det. I tilslutning til teksten kan offentliggjort kunstverk og fotografisk verk gjengis på opptaket.

Eksemplar etter første ledd kan distribueres til bruker via datanettverk i en vanlig låneperiode. Institusjonen eller organisasjonen som distribuerer eksemplaret er ansvarlig for at eksemplaret blir distribuert til riktig bruker samt at eksemplaret tilbakeføres, slettes eller tilintetgjøres når låneperioden er over. Adgangen til opptak etter første ledd gjelder ikke for verk hvor opptak av tilsvarende egnethet kan skaffes fra vanlig utsalgssted. Opptak kan bare danne grunnlag for ytterligere eksemplarfremstilling for disse formål.

Opphavsmannen har krav på vederlag som utredes av staten. Denne paragraf gjelder ikke ervervsmessig bruk.

§ 1–12. Register over fremstilte opptak. Ideelle rettigheter

Bibliotek og organisasjon som gjør opptak i medhold av § 1–11, skal føre register over fremstilte opptak.

Bestemmelsene i åndsverkloven om plikt til å navngi opphavsmann og utøvende kunstner, og bestemmelsene om forbud mot endring av verk, gjelder på vanlig måte.

§ 1–13. Utfyllende forskrifter

Kultur- og kirke departementet kan gi utfyllende forskrifter, herunder sette vilkår for adgang til eksemplarfremstilling etter dette kapitlet.

§ 2–1 til § 2–3 avsnittoverskriften skal lyde:

Opptak for tidsforskutt bruk i visse døgninstitusjoner, jf. åndsverkloven § 15, og bruk av opptak etter åndsverkloven § 13b

§ 2–2 og § 2–3 skal lyde:

§ 2–2. Adgangen til å gjøre opptak med hjemmel i åndsverkloven § 13b, gjelder ikke for bruk som musikkakkompagnement ved undervisning i dans, musikk, gymnastikk og lignende.

Opptak gjort med hjemmel i åndsverkloven § 13b og § 15, jf. § 2–1 ovenfor, kan ikke utleveres eller utlånes til studenter eller elever til selvstudium. Heller ikke kan slike opptak brukes utenfor undervisningsvirksomhetens eget område med mindre det skjer som ledd i undervisning som normalt drives på annet sted.

§ 2–3. Kultur- og kirke departementet kan gi bestemmelser om adgangen til å oppbevare og fremstille eksemplar av opptak gjort i medhold av åndsverkloven § 13b, jf. § 36.

§ 3–6 skal lyde:

§ 3–6. Brutto oppkrevd vederlag fordeles likt mellom de to rettighetshavergruppene.

Individuelt årlig beløp som utgjør mindre enn 0,5 pst. av folketrygdens grunnbeløp avrundet oppad til nærmeste hele tikrone, utbetales ikke. Beløp under denne grensen disponeres av organisasjonen til formål som organisasjonen fastsetter. Foreldede vederlag disponeres på samme måte.

Organisasjonen kan beregne seg et administrasjonsgebyr av de beløp som utbetales til andre enn ordinære medlemmer.

Kapittel IV overskriften skal lyde:

Kapittel IV – Tvisteløsning mv. for avtale- eller tvangslisenssituasjoner, samt når tekniske beskyttelsessystemer er anvendt

§ 4–1 til § 4–4 avsnittoverskriften skal lyde:

Behandling av tvist om vederlag etter åndsverkloven § 13a, § 17a, § 18, § 23, § 23a, § 37 og § 45b, jf. § 35 første ledd

§ 4–1 første ledd skal lyde:

§ 4-1. Tvist om vederlag etter åndsverkloven § 13a, § 17a, § 18, § 23, § 23a, § 37 og § 45b kan enhver av partene bringe inn for Kultur- og kirkedepartementet. Tvist om vederlag for videresending av kringkastingssending etter lovens § 45b behandles likevel av nemnda etter § 4-5 flg., jf. lovens § 35 andre ledd.

§ 4-9 skal lyde:

§ 4-9. Forhandlingene i nemnda administreres av nemndas leder. Alle medlemmene skal delta i avgjørelsen. I tilfelle av uenighet, treffes avgjørelsen ved vanlig flertall.

Nemnda er bundet av sin avgjørelse når alle nemndas medlemmer har underskrevet den.

Utgiftene til nemndas virksomhet bæres for hver enkelt saks vedkommende av partene etter nærmere bestemmelse av nemnda.

Når særlige grunner taler for det, kan nemnda bestemme at utgiftene skal bæres av staten.

§ 4-10 andre ledd skal lyde:

For saksbehandlingen gjelder for øvrig forvaltningslovens regler, likevel slik at tvisteloven § 19-8 (1) og (3) og § 19-9 (1) gjelder så langt de passer. Begjæring etter tvisteloven § 19-9 (1) må fremsettes innen to uker.

§ 4-13 og § 4-14 avsnittoverskriften skal lyde:

Megling i avtaleforhandlinger om eksemplarframstilling av åndsverk mv. i henhold til avtalelisens, jf. åndsverkloven § 13b, § 14, § 16a, § 30 og § 32

§ 4-13 skal lyde:

§ 4-13. Ved forhandlinger om avtale i medhold av åndsverkloven § 13b, § 14, § 16a, § 30 og § 32, jf. § 36, § 38 og § 38a, har hver av partene rett til å kreve megling dersom den ene part ikke etterkommer krav fra den annen part om å oppta forhandlinger om avtale som nevnt, eller dersom slike forhandlinger ikke fører til enighet.

§ 4-15 til § 4-20 med tilhørende avsnittoverskrift skal lyde:

Nemndsbehandling av tvister vedrørende bruk av verk og arbeider når effektive tekniske beskyttelsessystemer er anvendt, jf. åndsverkloven § 53b andre ledd

§ 4-15. Kultur- og kirkedepartementet oppnevner en nemnd til å behandle tvister som nevnt i åndsverkloven § 53b andre ledd. Nemnda skal bestå av en leder og to andre medlemmer oppnevnt for fire år av gangen. Nemndas leder skal være jurist, og oppnevnes på nøytralt grunnlag. De to andre medlemmene skal komme fra rettighetshaver- og brukersiden. Alle nemndas medlemmer skal ha teknisk kompetanse og innsikt i rettighetsspørsmål. På tilsvarende grunnlag oppnevnes personlige varamedlemmer.

§ 4-16. Nemnda skal behandle tvister vedrørende bruk iht. åndsverkloven § 13a, § 15, § 16, § 17, § 17a, § 21, § 26 – § 28 og § 31 når effektive tekniske beskyttelsessystemer er anvendt. Dette gjelder likevel ikke når verket overføres på avtalte vilkår slik at bruker selv kan velge tid og sted for tilgang til det. Nemnda skal heller ikke behandle tvister vedrørende datamaskinprogram.

Om vilkårene for nemndsbehandling ikke er til stede, skal saken avvises.

§ 4-17. Rettighetshaver skal påse at den som har lovlig tilgang til et verk uten hinder av effektive tekniske beskyttelsessystemer kan utøve bruk etter bestemmelsene angitt i § 4-16 første ledd.

Om det ikke gis adgang til rettmessig bruk innen rimelig tid, kan bruker bringe saken inn for nemnda. Bruker må begjære bruksadgang overfor rettighetshaver før begjæring rettes til nemnda.

§ 4-18. Nemnda kan fatte vedtak som pålegger rettighetshaver å gi adgang til bruk etter aktuell avgrensingsbestemmelse. Adgangen skal være tilstrekkelig til at formålet med den aktuelle avgrensingsbestemmelse oppfylles, samtidig som rettighetshavers legitime krav på vern ivaretas.

Nemnda kan i vedtaket også bestemme at dersom rettighetshaver ikke etterkommer nemndas vedtak innen en gitt frist, kan bruker selv omgå det tekniske beskyttelsessystemet for å få tilgang til bruk i tråd med det som er bestemt i vedtaket. Omgåelse i tråd med slikt vedtak kan verken være straff- eller erstatningsbetingende.

§ 4-19. Forhandlingene i nemnda administreres av nemndas leder. Alle medlemmene skal delta i avgjørelsen. I tilfelle av uenighet, treffes avgjørelsen med stemmeflerhet.

Utgiftene til nemndas virksomhet bæres for hver enkelt saks vedkommende av partene etter nærmere bestemmelse av nemnda. Når særlige grunner taler for det, kan nemnda bestemme at utgiftene skal bæres av staten.

§ 4-20. For saksbehandlingen gjelder reglene i forvaltningsloven tilsvarende. Bestemmelsene i forvaltningsloven kapittel VI om klage og omgjøring, gjelder likevel ikke.

Nemndas vedtak føres inn i protokoll. Nemnda kan forsøke mekling mellom partene. Kommer forlik i stand, skal også forliket føres inn i protokollen.

Kapittel V skal lyde:

Kapittel V – Det sakkyndige råd for åndsverk, jf. åndsverkloven § 53

§ 5–1. Det sakkyndige råd for åndsverk oppnevnes av Kultur- og kirkedepartementet for fire år om gangen. Rådet er sammensatt av det antall representanter for den åndelige produksjon, de til denne knyttede ervervsgrener og sentrale brukergrupper, som departementet bestemmer, samt to jurister som skal være rådets leder og nestleder.

Dersom det i særlige tilfelle anses påkrevd, kan rådet supplere seg med særlig sakkyndige, tilkalt for den enkelte sak.

§ 5–2. Rådet er vedtaksført når minst halvparten av medlemmene, herunder lederen eller nestlederen, er til stede. I voldgiftssaker (jf. § 5–4) gjelder denne regel ikke.

Forvaltningslovens regler om inhabilitet gjelder for saksbehandlingen i rådet.

I saker som hovedsakelig gjelder interesseavveiningsspørsmål der medlemmer av rådet er representanter for berørte interessegrupper, skal inhabilitetsreglene for så vidt ikke gjelde. Dette skal i så fall gå frem av rådets uttalelse.

§ 5–3. Godtgjørelse for uttalelser i rettsspørsmål vedkommende åndsverkloven etter anmodning av en domstol, fastsettes av vedkommende domstol på grunnlag av arbeidsoppgaver som inngis av rådets leder. Bestemmelsene om godtgjørelse til sakkyndige kommer til anvendelse.

§ 5–4. I voldgiftssaker skal det, såfremt ikke annet er avtalt mellom partene, nedsettes en voldgiftsdomstol innen rådet. Voldgiftsdomstolen består av lederen eller nestlederen og to av rådets medlemmer. Partene skal så vidt mulig oppnevne voldgiftsdomstolen i fellesskap. Dersom partene ikke blir enige om sammensetningen, oppnevner hver part ett av rådets medlemmer.

Rådsmedlem plikter å la seg oppnevne som voldgiftsdommer.

Dersom både lederen og nestlederen er inhabile, oppnevner departementet en annen jurist, fortrinnsvis et rådsmedlem.

Ellers gjelder reglene i voldgiftsloven.

§ 5–5. Etter anmodning av departementet eller av en annen institusjon eller organisasjon kan rådet også utenom de lovbestemte tilfelle avgis uttalelse om forhold som hører inn under åndsverklovgivningen.

§ 5–6. Departementet oppnevner sekretær for rådet. Sekretæren skal være jurist.

II

Ikrafttredelse

Endringene trer i kraft 1. januar 2008.

23. nov. Nr. 1282 2007

Forskrift om overgangsregler til lov 29. juni 2007 nr. 73 om eiendomsmegling

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 23. november 2007 med hjemmel i lov 29. juni 2007 nr. 73 om eiendomsmegling del II første og annet ledd, jf. delegeringsvedtak 29. juni 2007 nr. 755. Kunngjort 27. november 2007 kl. 15.05.

I

§ 1. Lov 29. juni 2007 nr. 73 om eiendomsmegling trer i kraft 1. januar 2008, med følgende unntak:

- § 4–4 første og annet ledd og § 6–2 første ledd annet punktum trer i kraft tre år etter lovens ikrafttredelse.
- § 4–6 trer i kraft fra den tid departementet bestemmer.
- For advokater som driver eiendomsmegling, jf. loven § 2–1 første ledd nummer 2, trer § 5–1 i kraft to år etter lovens ikrafttredelse. I overgangsperioden får lov 16. juni 1989 nr. 53 om eiendomsmegling § 2–6 fjerde ledd tilsvarende anvendelse.
- For personer som er ansatt hos eller har tilsvarende tilknytning til et foretak eller advokat som driver eiendomsmegling, jf. eiendomsmeglingsloven § 2–1, men ikke har eiendomsmeglerbrev, jf. eiendomsmeglingsloven § 4–2, eller tillatelse etter § 5, trer eiendomsmeglingsloven § 5–2 i kraft to år etter lovens ikrafttredelse.

§ 2. Eiendomsmeglingsforetak som etter dispensasjon fra Kredittilsynet driver slik virksomhet som omtalt i eiendomsmeglingsforskriften § 5–1 annet ledd bokstav b, kan uten hinder av loven § 5–1 første ledd drive slik virksomhet i opptil ett år fra lovens ikrafttredelse.

§ 3. Foretak med bevilling til å drive eiendomsmegling etter lov 16. juni 1989 nr. 53 om eiendomsmegling § 2–1 første ledd og banker med bevilling til å drive eiendomsmegling etter samme lov § 2–1 annet ledd kan drive eiendomsmeglingsvirksomhet uten å søke om tillatelse til å drive eiendomsmegling etter lov 29. juni 2007 nr. 73 § 2–1 i inntil to år etter lovens ikrafttredelse.

§ 4.

(1) For boligbyggelag, jf. lov 6. juni 2003 nr. 38 om bustadbyggjelag, som driver eiendomsmegling trer eiendomsmeglingsloven § 2–1 i kraft ett år etter lovens ikrafttredelse. Boligbyggelag uten tillatelse etter eiendomsmeglingsloven § 2–1 kan i denne periode kun medvirke til omsetning av andeler i tilknyttede borettslag der boligbyggelaget er forretningsfører.

(2) For boligbyggelag som driver eiendomsmegling trer eiendomsmeglingsloven § 2–9 annet ledd i kraft tre år etter lovens ikrafttredelse. Dersom boligbyggelaget ikke har en fagansvarlig, jf. eiendomsmeglingsloven § 2–9 annet ledd, kan tillatelse etter eiendomsmeglingsloven § 2–1 begrenses til å gjelde medvirkning til omsetning av andeler i tilknyttede borettslag der boligbyggelaget er forretningsfører.

§ 5.

(1) Personer uten eiendomsmeglerbrev, jf. eiendomsmeglingsloven § 4–2, kan etter søknad til Kredittilsynet gis tillatelse til å være ansvarlig megler, jf. eiendomsmeglingsloven § 6–2, dersom vedkommende på søknadstidspunktet:

- a) har minst tre års praktisk erfaring med eiendomsmegling, hvorav minst to år er opparbeidet de siste fem år før lovens ikrafttredelse,
- b) har bestått prøve godkjent av Kredittilsynet,
- c) oppfyller kravene i eiendomsmeglingsloven § 4–2 første ledd nr. 1, 4 og 5, og
- d) framlegger politiattest, jf. eiendomsmeglingsloven § 4–2 annet ledd.

(2) Eiendomsmeglingsloven § 4–2 sjette ledd, § 4–6, § 6–1 annet ledd, § 8–1 og § 8–4 gjelder tilsvarende for personer med tillatelse etter første ledd.

(3) Kredittilsynet kan i særlige tilfeller gjøre unntak fra kravet om at minst to års praktisk erfaring med eiendomsmegling skal være opparbeidet de siste fem år før lovens ikrafttredelse.

(4) Søknad etter første ledd må fremmes innen fem år etter eiendomsmeglingslovens ikrafttredelse.

(5) Personer med tillatelse etter første ledd kan benytte tittelen «megler», jf. eiendomsmeglingsloven § 4–5 annet ledd.

§ 6. Praktisk erfaring som er opparbeidet før bestått eiendomsmeglereksamen, der søkeren har påbegynt studiet før lovens ikrafttredelse, godtas uten hinder av eiendomsmeglingsloven § 4–2 første ledd nr. 3.

II

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2008.

23. nov. Nr. 1283 2007**Forskrift om tilskudd til produksjonsselskaper**

Hjemmel: Fastsatt av Kultur- og kirke departementet 23. november 2007 med hjemmel i Stortingets årlige budsjettvedtak. Kunngjort 27. november 2007 kl. 15.05.

§ 1. Formål

Tilskudd til produksjonsselskaper har som formål å fremme filmkulturen i Norge og styrke bransjen gjennom oppbygging av stabile filmproduksjonsmiljøer med høy kompetanse som har mulighet og ressurser til å tenke og handle langsiktig. Ordningen skal særlig bidra til utvikling av uavhengige små og mellomstore produksjonsselskaper.

Ordningen skal bidra til å styrke produksjonsselskapenes prosjektutvikling, både når det gjelder målrettet søk etter prosjekter og det kreative arbeidet med det enkelte prosjekt og styrke produksjonsselskapenes ledelsesfunksjoner, økonomi- og prosjektstyring med sikte på å oppnå økt kostnadseffektivitet, styrket finansiering og en markedsmessig kompetanse som muliggjør en bedre utnyttelse av filmenes inntektpotensiale.

§ 2. Definisjoner

Med «produksjonsselskap» forstås et foretak:

1. Som har audiovisuell produksjon som sitt hovedformål og
2. Som er registrert i Foretaksregisteret som produksjonsselskap eller er en filial av et utenlandsk (ikke-EØS) foretak registrert i Foretaksregisteret, såfremt lederen av filialen har norsk statsborgerskap eller har fast bopel i Norge.

Foretak som oppfyller vilkårene i nr. 1 og som har sitt sete i andre land som er part i EØS-avtalen sidestilles med norske produksjonsselskaper etter denne forskriften.

Med «små produksjonsselskap» forstås foretak som maksimalt sysselsetter 50 årsverk og som har en maksimal årsomsetning på 7 millioner euro, eller en årsbalanse som ikke overstiger 5 millioner euro.

Med «mellomstore produksjonsselskap» forstås foretak som maksimalt sysselsetter 250 årsverk og som har en årsomsetning som ikke overstiger 40 millioner euro, eller en årsbalanse som ikke overstiger 27 millioner euro.

Med «uavhengig produksjonsselskap» forstås foretak som ikke har vesentlig tilknytning til annet foretak som faller utenfor definisjonene i andre og tredje ledd. Vesentlig tilknytning har et foretak når 25 pst. eller mer av aksjene

eies av, eller stemmerett tilsvarende 25 pst., kontrolleres av ett og samme foretak. Flere foretak som opptre samlet regnes som ett foretak etter denne forskriften. Foretaket kan likevel regnes som uavhengig dersom

- a) foretaket utelukkende har vesentlig tilknytning til investeringsselskap eller annet foretak som ikke utøver kontroll over produksjonsselskapet, eller
- b) det ikke er fullt ut mulig å fastslå hvem som er eier av foretaket og dette erklærer at det ikke har grunn til å anta at det foreligger vesentlig tilknytning til foretak som faller utenfor definisjonen i andre og tredje ledd.

§ 3. Tilskuddsformer

Det kan gis tilskudd til

- a) utvikling av forretningsvirksomhet innenfor audiovisuell sektor
- b) utvikling av et sett av filmprosjekter.

Søknader som integrerer tiltak for prosjektutvikling med tiltak for utvikling av forretningsvirksomheten vil bli prioritert.

Det gis ikke tilskudd til dekning av kostnader til ordinær drift av produksjonsselskapet.

Tilskuddet kan gis i form av rentefritt lån eller tilskudd for en periode på maksimalt fire år.

§ 4. Tilskuddsmottakere

Tilskudd etter denne forskriften kan gis til produksjonsselskap.

Tilskudd til forretningsutvikling kan bare gis til uavhengige små og mellomstore produksjonsselskaper.

§ 5. Vilkår

Søknad om tilskudd til produksjonsselskap skal inneholde en forretningsplan som inneholder utførlig dokumentasjon om selskapet, bl.a. oppnådde resultater, mål og strategier, nettverk og samarbeidspartnere. Planen bør videre gjøre rede for grunnlaget for å søke tilskudd og hvilke resultater søkeren venter at tilskuddet vil gi.

Søkere skal gi Norsk filmfond fullt innsyn i alle forhold som angår produksjonsselskapet og søknaden om tilskudd. Person- og foretaksopplysninger er underlagt taushetsplikt, jf. forvaltningsloven § 13 til § 13e.

§ 6. Saksbehandling

Norsk filmfond forvalter tilskudd etter denne forskriften. Forvaltningsloven kommer til anvendelse for Norsk filmfonds saksbehandling. Vedtak etter disse retningslinjene kan påklages etter forvaltningsloven kap. VI.

Tilskudd etter denne forskriften kunngjøres årlig.

Styret i Norsk filmfond avsetter årlig en andel av fondets midler til ordningen.

I vurderingen av søknader skal Norsk filmfond særlig legge vekt på:

- a) i hvilken grad prosjektet bidrar til å oppfylle formålet for tilskuddsordningen
- b) produksjonsselskapets erfaring og dokumenterbare resultater
- c) produksjonsselskapets finansielle situasjon
- d) produksjonsselskapets produksjonstakt
- e) produksjonsselskapets kompetanse innen prosjektutvikling
- f) produksjonsselskapets evne til å skape et kreativt miljø
- g) produksjonsselskapets evne til å skaffe alternativ prosjektfinansiering
- h) prosjektets realisme
- i) prosjektets potensielle virkninger for samarbeids-, allianse- og kompetansebygging
- j) prosjektets potensielle ringvirkninger for norsk filmproduksjon.

Vedtak om tilskudd meddeles produksjonsselskapet i et tilsagnsbrev. Tilsagnsbrevet skal angi omfanget av prosjektet, frister, tidsplan for utbetaling av tilskudd og andre vilkår for tilskuddet.

Etter at vedtak om tilskudd er fattet kan ikke produksjonsselskapet foreta vesentlige endringer i prosjektet uten at det forelegges for og godkjennes av Norsk filmfond.

§ 7. Tilskuddet

Ved tilskudd til prosjektutvikling skal produksjonsselskapets egeninnsats minimum utgjøre 50 pst. av prosjektets budsjett.

Det kan gis tilskudd til følgende typer forretningsutvikling med inntil 50 pst. av kostnadene:

- Kjøp av tjenester med sikte på utvikling av kompetanse hos ansatte innen områdene ledelse, økonomi, ny teknologi, opphavsrett og studier av gjennomførbarheten til nye prosjekter,
- Tiltak som særlig bidrar til samarbeid mellom små og mellomstore bedrifter,
- Tiltak som særlig bidrar til å fremme kultur og kulturarv.

Det kan gis tilskudd til følgende typer forretningsutvikling med inntil 15 pst. av kostnadene for små produksjonsselskap og 7,5 pst. av kostnadene for mellomstore produksjonsselskap:

- tilskudd til investeringer i faste verdier, herunder overtakelser av andre små og mellomstore produksjonsselskap,
- tilskudd til kjøp av FoU-relaterte tjenester, inklusive opplæring og kjøp av tjenester for kompetanseutvikling innen avansert teknologi.

Eventuell tidligere mottatt offentlig støtte til samme tiltak regnes med ved fastsettelse av det offentlige tilskuddets andel av kostnadene. For tilskudd til forretningsutvikling skal produksjonsselskapets egeninnsats

minimum utgjøre 50 pst. av prosjektets budsjett. For forretningsutvikling som i særlig grad bidrar til å oppnå formålet (jf. § 1) kan Norsk filmfond unntaksvis godkjenne lavere egeninnsats enn 50 pst.

§ 8. Utbetaling av tilskudd

Tilskuddet utbetales i rater som vil fremgå av tilsagnsbrevet. Ratene fastsettes med utgangspunkt i søkerens likviditetsplan.

§ 9. Oppfølging og kontroll

I henhold til § 17 i Stortingets bevilgningsreglement kan Norsk filmfond, Kultur- og kirkedepartementet og/eller Riksrevisjonen iverksette kontroll med at statstilskuddet blir anvendt etter forutsetningene.

Produksjonsselskapet skal avgi rapport til Norsk filmfond, herunder årsregnskap i henhold til vilkår fastsatt i tilsagnsbrevet. Norsk filmfond kan kreve ytterligere dokumentasjon på at vilkårene i tilsagnsbrevet er overholdt. Norsk filmfond kan kreve innsyn i vedkommende produksjonsselskaps revisjonsrapport, årsregnskap og årsberetning.

Etter at revisorbekreftet sluttregnskap for prosjektet er innlevert, skal Norsk filmfond foreta stikkprøvekontroll av regnskapsbilag for prosjektet. Dersom Norsk filmfond finner at revisor ikke har fulgt reglene for god revisorskikk kan fondet, som betingelse for tildeling av senere støtte, nekte produksjonsselskaper å benytte vedkommende revisor.

Den valgte revisor skal uten hensyn til gjeldende bestemmelser om taushetsplikt meddele Kultur- og kirkedepartementet, Riksrevisjonen og Norsk filmfond de opplysninger de til enhver tid måtte ønske.

Produksjonsselskapet plikter å oppbevare regnskapet i ti år, jf. regnskapsloven § 11, og skal i denne perioden fremlegge regnskapet på anmodning fra Norsk filmfond, Kultur- og kirkedepartementet eller Riksrevisjonen.

§ 10. Tilbakebetaling av tilskudd

Tilskudd til forretningsutvikling skal betales tilbake etter vilkår som framgår av tilsagnsbrevet. Det svares ikke renter av tilskuddet.

Tilskudd til utvikling av filmprosjekter skal ikke tilbakebetales.

§ 11. Sanksjoner

Norsk filmfond kan ved brudd på vilkårene i denne forskriften eller tilsagnsbrevet stanse utbetaling av tilskudd og/eller kreve umiddelbar tilbakebetaling av allerede utbetalt tilskudd. Det kan bli innkrevd rente etter forsinkelsesrenteloven dersom tilbakebetaling ikke skjer ved forfall.

§ 12. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft straks.

23. nov. Nr. 1284 2007

Forskrift om tilskudd til teksting av statsstøttede norske filmer som vises på kino

Hjemmel: Fastsatt av Kultur- og kirkedepartementet 23. november 2007 med hjemmel i Stortingets årlige budsjettvedtak. Kunngjort 27. november 2007 kl. 15.05.

§ 1. Formål med ordningen

Formålet med ordningen er å gjøre norske filmer som vises på kino mer tilgjengelige for hørselshemmede.

§ 2. Forvaltning

Film & Kino administrerer tilskuddsordningen etter denne forskrift. Kultur- og kirkedepartementet foretar utbetaling av tilskudd.

§ 3. Målgruppe

Uavhengige produsenter av statsstøttede norske filmer kan søke om tilskudd.

§ 4. Kriterier for måloppnåelsen

Antall filmer som er tekstet per år.

§ 5. Tildelingskriterier, herunder beregningsregler

Tilskuddet skal gå til teksting av noen norske filmer, hvor alle kopier tekstes (universell løsning). Midlene skal i hovedsak gå til teksting av filmer som retter seg mot et stort publikum. Tilskudd bør fortrinnsvis gå til filmer med flere enn 30 kopier. Så langt det er praktisk mulig skal det fremgå av markedsføringsmaterieell at filmen er tekstet.

Tilskuddet kan dekke 100 % av kostnadene forbundet med tilrettelegging av dialog til teksting og teksting av den enkelte kopi. Videre kan tilskuddet dekke opp til 20 % av annonsekostnadene for filmen, oppad begrenset til kr 40 000.

Tilskuddet skal avregnes etterskuddsvis mot regnskap, som skal avlegges i henhold til pkt. 4.2 i vedlagte Retningslinjer for økonomiforvaltning og kontroll for tilskuddsmottakere som får tildelt statstilskudd fra Kultur- og kirkedepartementet i 2004.

Tilskudd kan i visse situasjoner kreves tilbakebetalt, jf. pkt. 5 i vedlagte Retningslinjer for økonomiforvaltning og kontroll for tilskuddsmottakere som får tildelt statstilskudd fra Kultur- og kirkedepartementet i 2004.

§ 6. Retningslinjer for økonomiforvaltning og kontroll

I henhold til § 17 i Bevilgningsreglementet, som er vedtatt av Stortinget, kan Kultur- og kirkedepartementet og/eller Riksrevisjonen iverksette kontroll med at statstilskuddet blir anvendt etter forutsetningene.

Tilskuddsmottakerens økonomiforvaltning og kontroll skal følge de retningslinjer som er trukket opp i pkt. 4.2 i vedlagte Retningslinjer for økonomiforvaltning og kontroll for tilskuddsmottakere som får tildelt statstilskudd fra Kultur- og kirkedepartementet i 2004. Retningslinjene skal følge som vedlegg til tilskuddsbrevet til den enkelte tilskuddsmottaker.

§ 7. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft straks.

23. nov. Nr. 1285 2007**Forskrift om når skatteklagenemndas vedtak kan bringes inn for overprøving i Riksskattenemnda**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 23. november 2007 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 9–5 nr. 5. Kunngjort 27. november 2007 kl. 15.05.

§ 1. Overprøving i Riksskattenemnda

Skattedirektoratet kan kreve at Riksskattenemnda overprøver vedtak truffet av skatteklagenemnda når det finnes grunn til det etter en vurdering av de hensyn som er nevnt i ligningsloven § 9–5 nr. 7 første punktum og

- a) det er av allmenn interesse å få avklart en problemstilling,
- b) spørsmålet saken reiser har stor prinsipiell betydning,
- c) det er særlig behov for å sikre rettsenhet, eller
- d) vedtaket er i strid med gjeldende rett til skattyters ugunst.

§ 2. Informasjon om dekning av sakskostnader for Riksskattenemnda

Skattedirektoratet skal samtidig som skattyter varsles om at et endringsspørsmål blir fremmet for Riksskattenemnda, gjøre skattyter oppmerksom på adgangen til å få dekket sakskostnader dersom en ligningsavgjørelse blir endret til hans gunst, jf. ligningsloven § 9–11 nr. 2, jf. nr. 4.

§ 3. Riksskattenemndas adgang til å henlegge en sak

Riksskattenemnda kan henlegge en sak når den finner at forutsetningene i § 1 ikke er til stede.

§ 4. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2008.

23. nov. Nr. 1286 2007**Forskrift om endring i forskrift om underretning og kunngjøring ved reorganisering og avvikling av finansinstitusjoner**

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 23. november 2007 med hjemmel i lov 6. desember 1996 nr. 75 om sikringsordninger for banker, forsikringsselskapenes garantiordninger og offentlig administrasjon m.v. av finansinstitusjoner § 4–1 tredje ledd, jf. delegeringsvedtak 6. desember 1996 nr. 1138.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg IX nr. 16c (direktiv 2001/24/EF). Kunngjort 27. november 2007 kl. 15.05.

I

I forskrift 23. april 2003 nr. 549 om underretning og kunngjøring ved reorganisering og avvikling av finansinstitusjoner gjøres følgende endring:

§ 5 skal lyde:

§ 5. Kunngjøring i Den Europeiske Unions Tidende og i vertslandene

Kredittilsynet skal i Den Europeiske Unions Tidende og i to aviser i hvert vertsland straks kunngjøre utdrag av vedtak om reorganiseringstiltak som kan påklages, samt avviklingstiltak. Dette gjelder likevel ikke vedtak om reorganiseringstiltak som kun berører rettighetene til aksjonærer, medlemmer eller ansatte.

Kunngjøringen i vertslandene skal skje på vertslandets egne offisielle språk.

Kunngjøringen skal minst inneholde opplysninger om:

- at Finansdepartementet og Kredittilsynet er hjemlandets kompetente myndigheter og at henvendelser skal rettes til Kredittilsynet,
- hvilket lands rett som kommer til anvendelse,
- administrasjonsstyret dersom dette er oppnevnt, og
- at fordringshaverne må melde sine krav til administrasjonsstyret innen den frist som er fastsatt i forbindelse med avviklingstiltak.

II

Endringen trer i kraft straks.

23. nov. Nr. 1287 2007**Iverksettning av lov 29. juni 2007 nr. 81 om samvirkeforetak (samvirkelova)**

Heimel: Fastsett ved kgl.res. 23. november 2007 med heimel i lov 29. juni 2007 nr. 81 om samvirkeforetak (samvirkelova) § 162. Fremja av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 27. november 2007 kl. 15.05.

Lov 29. juni 2007 nr. 81 om samvirkeforetak (samvirkelova) gjeld frå 1. januar 2008.

23. nov. Nr. 1288 2007**Delegering av mynde etter samvirkelova**

Heimel: Fastsett ved kgl.res. 23. november 2007 med heimel i lov 29. juni 2007 nr. 81 om samvirkeforetak (samvirkelova) § 1 tredje ledd tredje punktum, § 18 fjerde ledd tredje punktum, § 68, § 75 første ledd, § 85 tredje ledd, § 143 tredje ledd første og andre punktum, § 163 nr. 8, § 148 andre ledd fjerde punktum jf. lov 24. mai 1961 nr. 2 om forretningsbanker § 1 tredje ledd femte punktum jf. lov 29. juni 2007 nr. 81 om samvirkeforetak (samvirkelova) § 164 nr. 10 og lov 10. februar 1967 om behandlingssåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 27a, jf. lov 29. juni 2007 nr. 81 om samvirkeforetak (samvirkelova) § 103 andre ledd, § 120 andre ledd, § 135 sjette ledd og § 146 andre ledd. Fremja av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 27. november 2007 kl. 15.05.

1. Kongens mynde etter samvirkelova § 1 tredje ledd tredje punktum, § 18 fjerde ledd tredje punktum, § 75 første ledd, § 85 tredje ledd og § 163 nr. 8 blir delegert til Justis- og politidepartementet.
2. Kongens mynde etter samvirkelova § 68 blir delegert til Arbeids- og inkluderingsdepartementet.
3. Kongens mynde etter samvirkelova § 143 tredje ledd første og andre punktum blir delegert til Nærings- og handelsdepartementet.
4. Kongens mynde etter samvirkelova § 148 andre ledd fjerde punktum og lov 24. mai 1961 nr. 2 om forretningsbanker § 1 tredje ledd femte punktum, jf. samvirkelova 164 nr. 10, blir delegert til Finansdepartementet.
5. Kongens mynde etter lov 10. februar 1967 om behandlingssåten i forvaltningssaker § 27a blir delegert til Justis- og politidepartementet når det gjeld fastsettning av gebyr til dekning av kostnader ved Stiftelsestilsynets handsaming av saker etter lov om samvirkeforetak § 103 andre ledd, § 120 andre ledd, § 135 sjette ledd og § 146 andre ledd.

23. nov. Nr. 1289 2007**Delegering av myndighet til Miljøverndepartementet og Nærings- og handelsdepartementet etter skipssikkerhetsloven og lov om fritids- og småbåter**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 23. november 2007 med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 2 annet ledd og § 37 tredje ledd og lov 26. juni 1998 nr. 47 om fritids- og småbåter § 41a femte og sjette ledd. Fremmet av Nærings- og handelsdepartementet. Kunngjort 27. november 2007 kl. 15.05.

1. Kongens myndighet etter lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet § 2 annet ledd delegeres til Miljøverndepartementet for så vidt gjelder miljømessig sikkerhet.
2. Med departementet forstås i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet § 37 tredje ledd Miljøverndepartementet.
3. Kongens myndighet etter lov 26. juni 1998 nr. 47 om fritids- og småbåter § 41a femte og sjette ledd delegeres til Nærings- og handelsdepartementet og til Miljøverndepartementet for så vidt gjelder miljømessig sikkerhet.

23. nov. Nr. 1290 2007**Forskrift om endring i forskrift om minstealder m.v. for førere av visse maskindrevne fartøy under 25 registertonn brutto**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 23. november 2007 med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 2, § 3, § 6, § 16, § 18, § 19, § 20, § 41 og § 43. Fremmet av Nærings- og handelsdepartementet. Kunngjort 27. november 2007 kl. 15.05.

I

I forskrift 11. desember 1981 nr. 3807 om minstealder m.v. for førere av visse maksindrevne fartøy under 25 registertonn brutto gjøres følgende endring:

Nytt annet punktum i ingress skal lyde:

Fastsatt med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 2, § 3, § 6, § 16, § 18, § 19, § 20, § 41 og § 43 og lov 26. juni 1998 nr. 47 om fritids- og småbåter § 26b og § 31.

II

Ikraftsetting

Endringen trer i kraft straks.

23. nov. Nr. 1291 2007

Forskrift om endring i forskrift om sjømannslovens virkeområde

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 23. november 2007 med hjemmel i sjømannslov 30. mai 1975 nr. 18 § 1 tredje og fjerde ledd og § 2 bokstav b. Fremmet av Nærings- og handelsdepartementet. Kunngjort 27. november 2007 kl. 15.05.

I

I forskrift 31. januar 1986 nr. 222 om sjømannslovens virkeområde gjøres følgende endringer:

§ 1 nr. 1 skal lyde:

1. Med de unntak og bestemmelser som følger av denne forskrift får sjømannslov 30. mai 1975 nr. 18 anvendelse for alle som har sitt arbeid på norske skip, fiske- og fangstfartøyer og flyttbare innretninger så langt ikke annet følger av arbeidsmiljøloven og forskrift 31. august 2001 nr. 1016 om helse, miljø og sikkerhet i petroleumsvirksomheten.

I § 3 gjøres følgende endringer:

Henvisningene til § 26, § 40, § 41 og § 48 strykes.

I § 4 gjøres følgende endringer:

Henvisningene til § 26, § 40 og § 41 strykes.

I § 7 nr. 2 gjøres følgende endringer:

Henvisningene til § 26, § 40, § 41 og § 48 strykes.

II

Ikraftsetting

Endringene trer i kraft straks.

23. nov. Nr. 1292 2007

Forskrift om endring i forskrift om sikkerhetsopplæring for fiskere

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 23. november 2007 med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 2, § 3, § 4, § 6, § 16, § 19, § 20, § 41, § 43 og § 45. Fremmet av Nærings- og handelsdepartementet. Kunngjort 27. november 2007 kl. 15.05.

I

I forskrift 10. februar 1989 nr. 88 om sikkerhetsopplæring for fiskere gjøres følgende endringer:

Nytt annet punktum i ingress skal lyde:

Fastsatt med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 2, § 3, § 4, § 6, § 16, § 19, § 20, § 41, § 43 og § 45.

§ 2 første punktum skal lyde:

Denne forskriften gjelder for alle fiskere som driver ervervsmessig fiske fra norsk båt/fartøy uansett størrelse, unntatt fiske i ferskvann.

§ 7 skal lyde:

§ 7. Plikter

Rederiet, skipsføreren og andre som har sitt arbeid om bord skal påse, sørge for og medvirke til at forskriften gjennomføres i samsvar med pliktbestemmelsene i skipssikkerhetsloven og denne forskriften.

Rederiet og skipsføreren skal sørge for at enhver om bord har gjennomgått sikkerhetsopplæring i henhold til § 3 og § 4. Kopi av kursbevis skal oppbevares om bord. Rederiet og skipsføreren er også ansvarlig for at vilkårene som er stilt i § 9 for å ta om bord fisker eller besetningsmedlem uten gjennomgått sikkerhetsopplæring, er oppfylt.

§ 10 oppheves.

II

Ikraftsetting

Endringene trer i kraft straks.

23. nov. Nr. 1293 2007

Forskrift om endring i forskrift om registrering av skip i Norsk Internasjonalt Skipsregister (NIS)

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 23. november 2007 med hjemmel i lov 12. juni 1987 nr. 48 om norsk internasjonalt skipsregister § 2, § 3, § 5 og § 9, samt lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) § 7, § 11, § 13 og § 38. Fremmet av Nærings- og handelsdepartementet. Kunngjort 27. november 2007 kl. 15.05.

I

I forskrift 30. juli 1992 nr. 592 om registrering av skip i Norsk Internasjonalt Skipsregister (NIS) gjøres følgende endringer:

§ 8 fjerde ledd første punktum skal lyde:

Med meldingen skal følge gjenpart av skipets målebrev utstedt eller godkjent av Sjøfartsdirektoratet eller den det bemyndiger og bilbrev (byggebevis), skjøte eller annet hjemmelsdokument som viser eierens adkomst til skipet.

§ 8 sjettede ledd annet punktum skal lyde:

Er målebrevet utstedt av eller på vegne av utenlandsk myndighet, skal det godkjennes av Sjøfartsdirektoratet eller den det bemyndiger om at skipet har gyldig klasse og at det etter endt besiktelse vil være innrettet og utrustet i henhold til skipssikkerhetslovens bestemmelser.

§ 29 annet ledd annet punktum skal lyde:

Endring av skipets navn skjer ved søknad til Skipsregistrene.

II

Ikraftsetting

Endringene trer i kraft straks.

23. nov. Nr. 1294 2007

Forskrift om endring i forskrift om registrering av skip i norsk ordinært skipsregister

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 23. november 2007 med hjemmel i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) § 7, § 11, § 13 og § 38. Fremmet av Nærings- og handelsdepartementet. Kunngjort 27. november 2007 kl. 15.05.

I

I forskrift 30. juli 1992 nr. 593 om registrering av skip i norsk ordinært skipsregister gjøres følgende endringer:

§ 7 tredje ledd første punktum skal lyde:

Med meldingen skal følge;

- a) gjenpart av skipets målebrev eller identitetsbevis for fartøy under 15 m som skal være utstedt eller godkjent av Sjøfartsdirektoratet eller den det bemyndiger
- b) navneattest utstedt av Skipsregistrene. Dette gjelder ikke for skip under 15 m og for innretninger som nevnt i sjølovens § 33
- c) bilbrev (byggebevis), skjøte eller annet hjemmelsdokument som viser eierens adkomst til skipet.

§ 7 sjettede ledd annet punktum skal lyde:

Er målebrevet utstedt av eller på vegne av utenlandsk myndighet, skal det godkjennes av Sjøfartsdirektoratet eller den det bemyndiger om at skipet har gyldig klasse og at det etter endt besiktelse vil være innrettet og utrustet i henhold til bestemmelsene i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet.

§ 7 niende ledd annet punktum skal lyde:

Er skipet under 7 m og det ikke omfattes av nevnte lov om fiskefartøyer, må eieren, for å få skipet registrert, avgi skriftlig forsikring om at skipet skal brukes utelukkende eller hovedsakelig i næringsvirksomhet, med angivelse av virksomhetens art, jf. sjølovens § 11 tredje ledd.

§ 26 annet ledd annet punktum skal lyde:

For skip over 15 m skjer endring av skipets navn ved søknad til Skipsregistrene.

II

Ikraftsetting

Endringene trer i kraft straks.

23. nov. Nr. 1295 2007**Forskrift om opphevelse av forskrift om gebyr for utstedelse av sertifikater og påtegninger til maritimt personell**

Hjemmel: Fastsatt ved kgl.res. 23. november 2007 med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 2, § 3, § 16 og § 48. Fremmet av Nærings- og handelsdepartementet. Kunngjort 27. november 2007 kl. 15.05.

I

Forskrift 21. desember 2001 nr. 1490 om gebyr for utstedelse av sertifikater og påtegninger til maritimt personell oppheves.

*II**Ikraftsetting*

Forskriften trer i kraft straks.

9. nov. Nr. 1313 2007**Forskrift om endring i forskrift om melding av fødsler, erkjennelse av farskap og melding om valg av navn**

Hjemmel: Fastsatt av Skattedirektoratet 9. november 2007 med hjemmel i lov 16. januar 1970 nr. 1 om folkeregistrering § 14 og § 15, jf. delegeringsvedtak 2. mars 2007 nr. 1263 og delegeringsvedtak 24. oktober 2007 nr. 1266. Kunngjort 30. november 2007 kl. 15.45.

I

I forskrift 25. oktober 1982 nr. 1524 om melding av fødsler, erkjennelse av farskap og melding om valg av navn gjøres følgende endringer:

Kapittel I overskriften skal lyde:

Kap. I. Melding om fødsel til folkeregistermyndigheten.

§ 1 annet ledd skal lyde:

Elektronisk fødselsmelding sendes til Skattedirektoratet. Er fødselsmeldingen gitt på papirblankett, sendes den til folkeregistermyndigheten for den kommune moren er registrert bosatt i ved barnets fødsel.

§ 2 skal lyde:

Fødselsmeldingen skal skrives på særskilt blankett fastsatt av Skattedirektoratet eller gis i den meldeform Skattedirektoratet fastsetter. Ved elektronisk fødselsmelding må fastsatt kravspesifikasjon følges.

§ 3 første ledd skal lyde:

Dersom foreldrene ikke er gift med hverandre eller moren er formelt separert fra barnets far og farskap er erkjent i forbindelse med fødselen, skal den som etter § 1 er pliktig til å sende fødselsmelding, sende farskapserkjennelsen til Skattedirektoratet.

§ 4 skal lyde:

Skattedirektoratet avgjør i enkeltvedtak om fødselen skal registreres. Skattedirektoratet kan om nødvendig kreve at jordmor, lege eller barnets mor legger frem nærmere opplysninger som kan dokumentere fødselen.

§ 5 annet ledd skal lyde:

Dersom en eller begge foreldre tilhører et registrert trossamfunn og foreldrene er gift med hverandre, skal den som har meldeplikt etter § 1 sende separat papirbasert melding om trossamfunnets navn og adresse til folkeregistermyndigheten for morens bostedskommune. Tilhørighet til trossamfunn oppgis ikke i den delen av fødselsmeldingen som sendes Skattedirektoratet. Er barnets foreldre ikke gift med hverandre eller moren er formelt separert fra faren, skal bare melding om det trossamfunn moren tilhører sendes til folkeregistermyndigheten. Folkeregistermyndigheten for morens bostedskommune skal sende særskilt melding om fødsel til presten (forstanderen) for det/de trossamfunn som foreldrene tilhører.

§ 8 skal lyde:

I de tilfellene farskapet ennå ikke er fastslått eller foreldrene ikke bor sammen, skal den som etter § 1 er pliktig til å sende fødselsmelding til folkeregistermyndigheten, også melde fødselen til bidragsfogden på særskilt blankett.

§ 9 fjerde og femte ledd skal lyde:

Den som mottar farskapserkjennelsen, skal sende originalen og to kopier til Skattedirektoratet.

Dersom foreldrene ikke bor sammen, skal Skattedirektoratet sende en kopi til bidragsfogden på barnets bosted. Kopi sendes til bidragsfogden også når foreldrene bor sammen hvis erkjennelsen er gitt senere enn i forbindelse med fødselsmeldingen og er foretatt overfor andre enn bidragsfogden.

§ 10 første ledd skal lyde:

Erkjennes ikke farskapet i samsvar med § 9, skal bidragsfogden (på morens bosted) så snart farskapet er endelig fastslått, sende melding om farskapet til Skattedirektoratet.

§ 11 skal lyde:

Når Skattedirektoratet har mottatt de i § 9 og § 10 nevnte meldinger, registreres meldingen i Det sentrale folkeregister.

Kapittel IV overskriften skal lyde:

Kap. IV. Melding om navn til folkeregistermyndigheten.

§ 13 og § 14 skal lyde:

§ 13. Har ikke folkeregistermyndigheten mottatt melding om hvilket etternavn barnet skal ha innen det er fylt 6 måneder, får barnet automatisk morens etternavn. Dette gjelder ikke etternavn som er nevnt i navneloven § 4 første ledd nr. 2 og har ikke moren annet etternavn, får barnet i stedet morens fornavn med ending som viser slektskapet.

§ 14. Er fornavn og eventuelt mellomnavn ikke valgt senest når barnet fyller 6 måneder, jf. navneloven § 2 første ledd, må folkeregistermyndigheten vende seg til den/de som har foreldreansvaret for å få brakt navnevalget i orden.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2008.

18. nov. Nr. 1314 2007

Forskrift om endring i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Arbeids- og inkluderingsdepartementet 18. november 2007 med hjemmel i lov 24. juni 1988 nr. 64 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 6 sjette og åttende ledd, § 11 tredje ledd, § 50 og § 58a, jf. delegeringsvedtak 30. juni 2006 nr. 761. Kunngjort 30. november 2007 kl. 15.45.

I

I forskrift 21. desember 1990 nr. 1028 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 10 annet ledd bokstav a nr. 2 skal lyde:

- 2) er innvilget visum etter § 106 første ledd i inntil tre måneder eller

§ 10 annet ledd bokstav a nr. 3 oppheves.

§ 10 annet ledd bokstav a nåværende nr. 4 blir nr. 3.

§ 39 første ledd annet punktum skal lyde:

Dersom søknaden gjelder skifte av arbeid eller arbeidssted og fristen i denne bestemmelsen er overholdt, kan søker som nevnt i § 3 annet ledd bokstav a, likevel få fortsatt opphold som arbeidstaker hos ny arbeidsgiver eller i nytt arbeid inntil søknaden er endelig avgjort.

§ 41 annet ledd bokstav a skal lyde:

- a) arbeidstillatelse til søker som nevnt i § 3 annet ledd bokstav e når søknaden gjelder nytt arbeid eller arbeidssted, jf. § 34 annet og tredje ledd,

§ 172 første ledd annet og nye tredje og fjerde punktum skal lyde:

Arbeidstaker omfattet av lovens § 51 første ledd bokstav a som er borger av Estland, Latvia, Litauen, Polen, Slovakia, Slovenia, Tsjekkia, Ungarn, Bulgaria eller Romania har, etter at søknad om oppholdstillatelse er innlevert til politi eller utenriksstasjon, rett til å oppholde seg i Norge som arbeidstaker såfremt vilkårene for oppholdstillatelse i § 175 annet ledd er tilstede. Det forutsettes at søknaden er fullstendig utfylt og at de nødvendige vedlegg følger med. Det samme gjelder dersom arbeidstakeren har hatt lovlig opphold i riket som arbeidstaker i minst de tolv forutgående månedene.

§ 172 første ledd nåværende tredje punktum blir nytt femte punktum.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2008.

20. nov. Nr. 1315 2007**Forskrift om sone for å hindre smitte og bekjempe pankreassjukdom hos akvakulturdyr**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 20. november 2007 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 6, § 7, § 13, § 14, § 15, § 19, § 28 og § 33, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 30. november 2007 kl. 15.45.

*Kapittel I. Formål, virkeområde og definisjoner***§ 1. Formål**

Formålet med denne forskrift er å forebygge og begrense spredning av Pankreassjukdom-virus (PDV) og forebygge, kontrollere og begrense konsekvensene av Pankreassjukdom (PD) hos laksefisk innenfor forskriftens virkeområde.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder for en sone som omfatter fylkene Rogaland, Hordaland, Sogn og Fjordane og Møre og Romsdal nord til Hustadvika (området mellom Bud i Fræna kommune og Vevang i Eide kommune).

Forskriften begrenser ikke Mattilsynets kompetanse etter forskrift 4. juli 1991 nr. 509 om forebygging, begrensning og utrydding av sykdommer hos akvatiske organismer.

§ 3. Definisjoner

I denne forskrift forstås med:

Akvakulturanlegg: en eller flere installasjoner på en lokalitet med akvakultur med fisk.

Fisk: fisk tilhørende slektene *Salmo* (atlantisk laks og ørret), *Salvelinus* (røye) og *Oncorhynchus* (stillehavslaks og regnbueørret).

Fiskegruppe: en gruppe fisk som antas å ha samme smittestatus, ved at den har samme settefiskeleverandør og er satt ut på samme lokalitet.

Klinisk PD: kliniske symptomer og patologiske forandringer forenlig med PD.

Lukket brønn: transport av fisk uten vannutskifting eller hvor sirkulert-/inntaksvann er gjenstand for godkjent desinfeksjon.

Offentlig godkjent laboratorium: et laboratorium som er godkjent av Mattilsynet til å utføre de diagnostiske tester som er angitt i denne forskriften.

Smittehygienisk fellesområde: Geografisk avgrenset område med én eller flere lokaliteter der det ut fra en risikovurdering er sannsynlig at smittestatus er lik for alle lokaliteter og der det foregår koordinert drift.

Stamfisk: fisk som skal strykes eller reproduseres på annen måte.

*Kapittel II. Forebyggende tiltak***§ 4. Helsekontroll og varsling**

Ved forøket dødelighet og andre, kliniske tegn til sykdom, skal helsekontroll gjennomføres uten unødig opphold for å avklare årsaksforhold. Helsekontrollen skal inkludere undersøkelser for PD.

Virksomheten og enhver annen skal, i samsvar med matlovens § 6, varsle Mattilsynet ved grunn til mistanke om PD, samt ved funn av PDV etter testing i henhold til § 5.

§ 5. Krav til testing og diagnostikk

Fiskegrupper skal testes med henblikk på forekomst av PDV før flytting:

- ut av sonen,
- ut av et smittehygienisk fellesområde, eller fra lokalitet som ikke er del av et definert smittehygienisk fellesområde.

Fiskegrupper skal testes med henblikk på forekomst av PDV før den sorteres ved pumping.

All laboratoriediagnostikk skal skje ved et laboratorium godkjent av Mattilsynet for å utføre de tester som er angitt i denne bestemmelsen.

§ 6. Forbud

Det er forbudt å:

- transportere PDV-positive fiskegrupper ut av sonen,
- transportere fisk som kommer fra akvakulturanlegg med mistanke om eller påvist klinisk PD ut av sonen,
- transportere eller omsette rogn fra stamfisk som har testet positivt på PDV til akvakulturanlegg utenfor sonen,
- benytte pumping til sortering av sjøsatte fiskegrupper som har testet positivt på PDV.

Mattilsynet kan likevel tillate sortering som nevnt i første ledd, bokstav d dersom dette vil bidra til å oppfylle forskriftens formål.

§ 7. Varsling ved transport av fisk

Mattilsynet skal varsles og godkjenne all transport av fisk inn til, og ut av sonen.

Mattilsynet skal varsles og godkjenne all transport innen sonen av;

- sjø satt fisk mellom anlegg som er lokalisert i ulike smittehygieniske fellesområder eller fra anlegg som ikke befinner seg i et smittehygienisk fellesområde,

b) settefisk til utsett.

Varsalet leveres i den form Mattilsynet bestemmer.

§ 8. Vilkår overfor transportører

Mattilsynet kan i vedtak fattet etter § 7 stille vilkår overfor transportører, herunder:

- a) område for inntak av transportvann,
- b) godkjenning av transportrute,
- c) krav om helt eller delvis lukket brønn,
- d) krav til behandling av transportvann,
- e) vask og desinfeksjon av transportmiddel.

§ 9. Krav til transportmiddel ved overføring av fisk til sonen

Brønnbåter som har levert settefisk eller slaktefisk til sonen for deretter å returnere til oppdrag utenfor sonen, kan ikke innta nytt transportvann/ballastvann før det foreligger godkjenning av Mattilsynet.

§ 10. Fastsettelse av og drift i smittehygieniske fellesområder

Mattilsynet fastsetter inndeling av smittehygieniske fellesområder.

Brakklegging innenfor smittehygieniske fellesområder skal koordineres.

Mattilsynet kan treffe vedtak om forbud mot utsett av fisk i fellesområdet for deler av en driftsperiode.

§ 11. Drift utenfor smittehygieniske soner

Mattilsynet kan overfor enkeltanlegg som er lokalisert utenfor definerte smittehygieniske soner, treffe vedtak om perioder for utsett av fisk.

§ 12. Krav til notvask

Brukte oppdrettsnøter fra akvakulturanlegg skal transporteres i tett beholder, og avrenningsvann fra noten skal samles opp på notvaskeriet og behandles. Nøter fra akvakulturanlegg i sonen skal holdes atskilt fra nøter med opprinnelse fra akvakulturanlegg utenfor sonen.

Nøter må være merket med navn på opprinnelseslokalitet og lokalitetsnummer.

Ved rengjøring og desinfeksjon av nøter fra akvakulturanlegg med mistanke om, eller påvist klinisk PD, samt fra akvakulturanlegg med PDV-positive fiskegrupper, skal alt avløpsvann samles opp, filtreres og desinfiseres før utslipp.

Kapittel III. Bekjempende tiltak ved forekomst av klinisk PD i akvakulturanlegg

§ 13. Tiltak overfor akvakulturanlegg med klinisk utbrudd av PD

Det er forbudt å flytte fisk fra akvakulturanlegg med klinisk utbrudd av PD uten tillatelse fra Mattilsynet, jf. forskrift om dyrehelsemessige vilkår ved omsetning og import av akvakulturdyr og akvakulturprodukter § 5.

Oppdrettsbåter, forflåter, flyteringer og annet utstyr fra akvakulturanlegg med klinisk utbrudd av PD skal rengjøres og desinfiseres før utstyret ev. tas i bruk igjen.

Akvakulturanlegget med klinisk utbrudd av PD skal, etter at det er tømt for fisk, rengjøres og desinfiseres.

Det skal deretter brakklegges for en periode som Mattilsynet bestemmer.

§ 14. Krav til slakting av fisk fra akvakulturanlegg med klinisk utbrudd av PD

Slakting av fisk fra akvakulturanlegg med klinisk utbrudd av PD skal skje direkte fra brønnbåt.

Mattilsynet kan likevel tillate at slik fisk settes i ventemerd.

Kapittel IV. Andre bestemmelser

§ 15. Tilsyn og vedtak

Når ikke annet er bestemt, fører Mattilsynet er tilsyn med og fatter de nødvendige enkeltvedtak for å gjennomføre bestemmelsene gitt i og i medhold av denne forskriften i samsvar med Matlovens § 23 om tilsyn og vedtak, og kan herunder treffe vedtak etter § 24 om særskilt smittesanering, § 25 om stenging og virksomhetskarantene og § 26 om tvangsmulkt.

§ 16. Dispensasjon

Mattilsynet kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelsene i denne forskrift, forutsatt at det ikke vil stride mot Norges internasjonale forpliktelser, herunder EØS-avtalen.

§ 17. Straffebestemmelser

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av denne forskriften eller bestemmelser og vedtak gitt i medhold av den, er straffbart i henhold til matloven § 28.

§ 18. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. desember 2007, med unntak av § 6, første ledd bokstav c, som trer i kraft fra den tid departementet bestemmer.

20. nov. Nr. 1316 2007**Forskrift om endring i forskrift om fortegnelse over sykdommer hos fisk og andre akvatiske dyr som omfattes av matloven**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 20. november 2007 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 19 og § 33, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 30. november 2007 kl. 15.45.

I

I forskrift 1. januar 1995 nr. 99 om fortegnelse over sykdommer hos fisk og andre akvatiske dyr som omfattes av matloven gjøres følgende endring:

I § 1 flyttes «Pankreassjukdom (PD)» fra liste over C-sykdommer til liste over B-sykdommer.

II

Endringen trer i kraft straks.

22. nov. Nr. 1317 2007**Forskrift om flyging med mikrolette luftfartøy (BSL D 4–8)**

Hjemmel: Fastsatt av Luftfartstilsynet 22. november 2007 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) § 15–1 og § 15–4, jf. delegeringsvedtak 10. desember 1999 nr. 1273. Kunngjort 30. november 2007 kl. 15.45.

§ 1. Formål

Formålet med denne forskriften er å sikre at bruk av mikrolette luftfartøy skjer på en sikker og samfunnstjenlig måte.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder for bruk av mikrolette luftfartøy innenfor norsk område, jf. luftfartsloven § 1–1 og § 1–2.

§ 3. Definisjoner

I denne forskrift menes med:

- a) *mikrolette luftfartøy*: fly med høyst to seter og med en minstehastighet eller minste stabile flygehastighet i landingskonfigurasjon på høyst 35 knop kalibrert flygehastighet (CAS) og en største tillatte startmasse (MTOM) som ikke overstiger:
 1. 300 kg for et landfly med ett sete, 315 kg i tilfelle skrogmontert nødskjerm, eller
 2. 450 kg for et landfly med to seter, 472,5 kg i tilfelle skrogmontert nødskjerm, eller
 3. 330 kg for et amfibiefly eller et sjøfly med ett sete, eller
 4. 495 kg for et amfibiefly eller et sjøfly med to seter, forutsatt at det ved bruk både som sjøfly og som landfly har en masse som ligger under begge relevante MTOM-grenseverdier
- b) *flygehåndbok*: en håndbok som er knyttet til flygetillatelsen, og som angir de grenser innenfor hvilke luftfartøyet kan betraktes som luftdyktig, samt de instruksjoner og opplysninger for besetningen som er nødvendige for luftfartøyets sikre drift.

§ 4. Godkjennelse av sikkerhetssystem

Flyging med mikrolette luftfartøy er bare tillatt innenfor rammene av en organisasjon som driver i samsvar med et sikkerhetssystem som organisasjonen har fått godkjent av Luftfartstilsynet.

Sikkerhetssystemet skal inneholde:

- a) plan for utdanning av flygere av mikrolette luftfartøy og opprettholdelse av deres kunnskaper og ferdigheter,
- b) regler for utstedelse og fornyelse av kompetansebevis, samt for tilbakekall av kompetansebevis ved flyging med mikrolette luftfartøyer i strid med forskrifter eller sikkerhetssystemet,
- c) operative instruksjoner og sikkerhetsbestemmelser for ulike typer flygninger med mikrolette luftfartøyer,
- d) prosedyrer for rapportering til organisasjonen av avvik fra bokstav a) til c), og
- e) system som sikrer at planer mv. som nevnt i bokstav a) til d) blir utviklet og etterleves.

Luftfartstilsynet kan sette vilkår for godkjenning av sikkerhetssystem, herunder bl.a. tidsbegrenset godkjenning og rett til å gi pålegg om endringer av sikkerhetssystemet.

§ 5. Registrering av mikrolett luftfartøy

For å oppfylle kravet til norsk nasjonalitet i luftfartsloven § 2–2 første ledd nr. 1 skal et mikrolett luftfartøy være innført i et register for mikrolette luftfartøyer godkjent av Luftfartstilsynet.

Et mikrolett luftfartøy kan ikke innføres i registeret dersom det er innført i fremmed lands register.

Mikrolett luftfartøy kan bare innføres i registeret når:

- a) det er utstedt flygetillatelse i samsvar med forskrift 19. januar 2007 nr. 58 om tekniske krav mv. for sivile luftfartøy med startmasse (MTOM) inntil 495 kg (BSL B 2–5), og
- b) det tilfredsstillende miljøkravene fastsatt i forskrift 19. juli 1993 nr. 4047 om begrensning av støy og utslipp fra sivile luftfartøyer (BSL B 2–2).

Innføring i mikroflyregisteret skjer på grunnlag av skriftlig søknad fra eieren av fartøyet. Søknaden skal:

- a) gi opplysning om fabrikant, typebetegnelse, årsmodell og serienummer,
- b) godtgjøre at søkeren er rette eier av fartøyet, og
- c) dokumentere at kravene i tredje ledd er oppfylt.

Dersom søknaden etter fjerde ledd godtas, innføres fartøyet i registeret og tildeles registreringstegn i samsvar med forskrift 23. november 2002 nr. 1332 om nasjonalitets- og registreringsmerking av luftfartøy (BSL A 1–8). Registreringstegn skal påføres fartøyet iht. samme forskrift.

Skjer det endring i eiendomsforholdet for registrert fartøy, skal dette straks meldes til mikroflyregisteret. Meldingen skal inneholde nødvendig informasjon og dokumentasjon om forholdet. Det samme gjelder hvis registrert fartøy endres på en måte som har betydning for fartøyets identifisering.

Mikrolette luftfartøy skal slettes fra mikroflyregisteret når:

- d) det begjæres av registrert eier,
- e) fartøyet er totalt havarert, eller
- f) fartøyet ikke har hatt gyldig flygetillatelse siste tre år kalenderåret.

§ 6. *Krav til fører av mikrolett luftfartøy*

Fører av mikrolett luftfartøy skal være fylt 17 år. Med skriftlig tillatelse fra foresatte kan likevel opplæring i flyging med mikrolett luftfartøy starte etter at eleven har fylt 16 år.

Fører av mikrolett luftfartøy skal ha gyldig kompetansebevis utstedt i henhold til det godkjente sikkerhetssystemet.

Sertifikat eller kompetansebevis skal medbringes under flyging.

Dersom fører av mikrolett luftfartøy skal medbringe passasjerer må han kunne dokumentere at han har fløyet

- a) minimum 50 flytimer i mikrolett luftfartøy eller andre motordrevne fly,
- b) minimum 5 avganger og landinger i løpet av de siste 30 dager på relevant mikrolett luftfartøy.

§ 7. *Operative bestemmelser*

Fartøysjefen er ansvarlig for forberedelse og gjennomføring av flygingen.

Flyging med mikrolette luftfartøy skal foregå i samsvar med forskrift 7. februar 2003 nr. 252 om lufttrafikkregler (BSL F 1–1), med følgende modifikasjoner:

- a) flyging skal kun foregå i dagslys og i samsvar med de visuelle flygeregler (VFR),
- b) flyging over skyer («on top») er ikke tillatt,
- c) flyging i ATS-ruter ATS luftrom klasse E skal begrenses til kryssing av ruten på en slik måte at oppholdet der blir av kortest mulig varighet. Før flyging finner sted innenfor ATS-luftrom klasse E skal det opprettes radiosamband med vedkommende flygekontrollenhet og gis opplysninger om posisjon, flygeretning og høyde. Radiosambandet skal opprettholdes under flyging i ATS-luftrom klasse E og flygekontrollenheten skal kontaktes når fartøyet har forlatt dette.

Fartøysjef skal ikke påbegynne flyging før han har forvissnet seg om:

- a) at fartøyet har flygetillatelse om bord og er utstyrt og vedlikeholdt i samsvar med forskrift 19. januar 2007 nr. 58 om tekniske krav mv. for sivile luftfartøy med startmasse (MTOM) inntil 495 kg (BSL B 2–5),
- b) at drivstoffmengden er tilstrekkelig for den planlagte flyging, herunder tatt hensyn til vind, forsinkelser, reserve m.m.,
- c) at den planlagte flyging kan gjennomføres innenfor fartøyets ytelser/grenser som er gitt i flygehåndboken, og
- d) at luftfartøyets masse og tyngdepunktets plassering i luftfartøyet er innenfor de grenser som er fastsatt i flygehåndboken,
- e) at alle personer i flyet er utstyrt med oppblåsbar redningsvest eller likeverdig flyteanordning dersom det ved start eller landing eller det underveis flys over vann.

Dersom landing planlegges på annen landingsplass enn avgangsplassen skal fartøysjefen innhente informasjon om været i den grad det kan ha betydning for flygingen.

§ 8. *Administrative bestemmelser*

Dersom mikrolette luftfartøy brukes i strid med bestemmelser gitt i lov, forskrift eller godkjent sikkerhetssystem, kan Luftfartstilsynet ved vedtak trekke tilbake godkjenningen av sikkerhetssystemet. Luftfartstilsynet kan dersom forholdene tilsier det fatte vedtak om begrenset tilbaketrekking av godkjenning av sikkerhetssystem, herunder til å gjelde enkelte flyklubber eller underavdelinger av den organisasjon som er meddelt godkjenning av sikkerhetssystem.

Luftfartstilsynet er klageinstans for enkeltevedtak fattet av organisasjoner som har fått godkjent sikkerhetssystem.

§ 9. *Dispensasjon*

Luftfartstilsynet kan, når særlige grunner tilsier det, dispensere fra bestemmelsene i denne forskrift.

§ 10. *Straff*

Brudd på forskriftens § 4, § 5, § 6 og § 7 er straffbart etter luftfartsloven kapittel XIV.

§ 11. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift gjelder fra 1. juli 2008.

Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 10. mai 1985 nr. 4160 om luftfart av særlig art, mikrolette fly – (BSL D 4–8).

23. nov. Nr. 1318 2007

Forskrift om eiendomsmegling

Hjemmel: Fastsatt av Finansdepartementet 23. november 2007 med hjemmel i lov 29. juni 2007 nr. 73 om eiendomsmegling § 1–4 første ledd, § 1–4 tredje ledd, § 2–1 tredje ledd, § 2–7 annet ledd, § 2–8 femte ledd, § 2–9 sjette ledd, § 3–1, § 3–2, § 4–2 fjerde ledd, § 4–3 tredje ledd, § 4–4 tredje ledd, § 5–1 tredje ledd, § 5–2 tredje ledd, § 6–2 fjerde ledd, § 6–7 femte ledd, § 6–10, § 7–2 femte ledd og del II tredje ledd. Kunngjort 30. november 2007 kl. 15.45.

I

Kapittel 1. Visse former for eiendomsmevlingsvirksomhet

§ 1–1. Nærmere regler for boligbyggelag

(1) Lov om eiendomsmegling (eiendomsmevlingsloven) § 5–1 og § 5–3 fjerde ledd gjør ingen innskrenkning i boligbyggelagens adgang til å drive virksomhet omfattet av lov 6. juni 2003 nr. 38 om bustadbyggjelag (bustadbyggjelagslova).

(2) Eiendomsmevlingsloven § 5–3 første til tredje og femte til syvende ledd (forbud mot egenhandel) gjelder ikke for:

- ansatte i boligbyggelag som ikke utfører arbeid som er ledd i eiendomsmegling,
- ansatte i boligbyggelag ved tildeling av ny bolig til fast pris gjennom ansiennitet i boligbyggelaget.

§ 1–2. Nærmere regler om næringsmegling

Bestemmelsene i eiendomsmevlingsloven § 4–4, § 6–2, § 6–4, § 6–5, § 6–7 til § 6–10 og kapittel 7 og § 8–8 kan fravikes ved oppdrag omfattet av eiendomsmevlingsloven § 1–4 tredje ledd.

Kapittel 2. Krav om tillatelse mv.

§ 2–1. Rettshjelperes adgang til å drive eiendomsmevlingsvirksomhet

(1) Eiendomsmevlingsvirksomhet mot godtgjørelse, jf. eiendomsmevlingsloven § 2–1, kan også drives av foretak som driver rettshjelpsvirksomhet, jf. lov 13. august 1915 nr. 5 om domstolene (domstolloven) § 218 annet ledd nr. 1, dersom

- rettshjelpsvirksomheten er organisert som enkeltpersonforetak jf. domstolloven § 219a første ledd, og
- rettshjelperen i tre år har drevet rettshjelpsvirksomhet etter tillatelse fra Tilsynsrådet for advokatvirksomhet, jf. forskrift 20. desember 1996 nr. 1161 til domstolloven (advokatforskriften) § 1–1.

(2) Bestemmelser i eiendomsmevlingsloven og i denne forskrift om eiendomsmevlingsvirksomhet drevet av advokater, jf. eiendomsmevlingsloven § 2–1 første ledd nr. 2, gjelder tilsvarende.

§ 2–2. Sikkerhetsstillelse

(1) Sikkerhetsstillelse for eiendomsmevlingsforetak i § 2–2 til § 2–4 og advokater som driver eiendomsmegling jf. eiendomsmevlingsloven § 2–7, benevnt «foretaket», stilles ved at det hos Kredittilsynet deponeres en erklæring fra et skadeforsikringsselskap som nevnt i lov 10. juni 2005 nr. 44 om forsikringsselskaper, pensjonsforetak og deres virksomhet mv. (forsikringsloven) eller et annet foretak som nevnt i lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner (finansieringsvirksomhetsloven), § 1–4 første ledd nr. 1 til 4.

(2) Sikkerheten skal være minst 30 millioner kroner.

(3) Sikkerhetsstillerens ansvar pr. formidling pr. skadelidt kan begrenses ved avtale, men ikke til mindre enn 10 millioner kroner.

(4) Kredittilsynet kan i enkelttilfeller bestemme at det skal stilles høyere sikkerhet enn det som kreves etter annet og tredje ledd.

(5) Dersom utbetaling fra sikkerhetsstilleren medfører at sikkerheten ikke lenger oppfyller kravene i annet til tredje ledd, må foretaket sørge for å bringe sikkerheten i samsvar med kravene innen én måned. Kredittilsynet kan i enkelttilfeller fastsette lengre eller kortere frist.

§ 2–3. Nærmere krav til sikkerheten

(1) Skadelidte kan kreve dekning direkte fra sikkerhetsstilleren uten først å rette krav mot foretaket.

(2) Sikkerhetsstilleren kan ikke gjøre gjeldende andre innsigelser overfor skadelidte enn de innsigelser foretaket selv har i forhold til skadelidte.

(3) Sikkerhetsstilleren kan overfor skadelidte ikke påberope at det er foretatt utbetalinger under sikkerheten med mindre Kredittilsynet er varslet om utbetalingen senest samtidig med at utbetalingen fant sted.

(4) Oppsigelse av sikkerheten eller bortfall av sikkerheten på annen måte er ikke virksomt i forhold til skadelidte før tre måneder etter at Kredittilsynet har mottatt melding om bortfallet. Stilles ny sikkerhet før utløpet av denne perioden, blir bortfallet av sikkerheten virksomt fra det tidspunkt ny sikkerhet er stilt.

(5) Sikkerheten dekker også rimelige kostnader som tredjepersoner har hatt i forbindelse med avvikling av de enkelte oppdrag i tilfeller der foretakets rett til å drive eiendomsmegling har falt bort etter eiendomsmeulingsloven § 8-2 og § 8-3.

§ 2-4. Hvilken sikkerhetsstiller som har ansvaret

(1) Den som stiller sikkerhet for foretaket når skadelidte framsetter krav om erstatning er ansvarlig overfor skadelidte. Dette gjelder selv om tapet ble forårsaket mens foretaket hadde en annen sikkerhetsstiller.

(2) Et erstatningskrav anses som framsatt på det tidligste av følgende tidspunkter:

a) Det tidspunkt foretaket eller dets sikkerhetsstiller første gang mottok skriftlig melding om tapet med krav om erstatning.

b) Det tidspunkt foretaket eller dets sikkerhetsstiller første gang mottok skriftlig melding fra sikrede eller skadelidte vedrørende omstendigheter som kan ventes å føre til at et erstatningskrav blir reist mot sikrede.

(3) Dersom foretaket ikke har en sikkerhetsstiller på det tidspunktet kravet framsettes, svarer foretakets siste sikkerhetsstiller.

(4) Den sikkerhetsstiller foretaket hadde da tapet ble forårsaket er også ansvarlig overfor skadelidte, men kan kreve full regress hos den sikkerhetsstiller som er ansvarlig etter første eller tredje ledd.

§ 2-5. Opplysninger om foretakets eiere

(1) Søknad om tillatelse etter loven § 2-3 skal inneholde følgende opplysninger:

a) foretakets navn og organisasjonsnummer, og

b) navn og fødsels-/organisasjonsnummer og størrelsen på eierandelen til eiere av betydelig andel i foretaket.

(2) Der en betydelig andel i foretaket eies av et selskap, gjelder første ledd bokstav b) tilsvarende for eierselskapet, slik at samtlige personer som direkte eller indirekte eier 10 % eller mer av foretaket framkommer i eierlisten.

(3) Melding om erverv eller økning av eierandel etter loven § 2-8 annet og tredje ledd, skal inneholde opplysninger som nevnt i første og annet ledd.

§ 2-6. Opplysninger om foretakets styremedlemmer, daglig leder og fagansvarlig

(1) Søknad om tillatelse etter loven § 2-3 skal inneholde følgende opplysninger:

a) foretakets navn og organisasjonsnummer,

b) navn, personnummer og tiltredelsesdato på samtlige styremedlemmer,

c) navn, personnummer og tiltredelsesdato på fagansvarlig for foretaket og eventuelle filialer,

d) navn, personnummer og tiltredelsesdato på daglig leder for foretaket og eventuelle filialer.

(2) Første ledd gjelder tilsvarende ved melding om skifte av styremedlem, daglig leder eller fagansvarlig.

§ 2-7. Krav til politiattest

Politiattest som skal legges fram etter eiendomsmeulingsloven § 2-9 tredje ledd, § 4-2 annet ledd og § 4-3 annet ledd skal vise merknader om strafferettslige reaksjoner for overtredelse av straffeloven kapittel 15, 18, 22, 24 til 28 og 31, eiendomsmeulingslovgivningen, inkassolovgivningen, konkurranselovgivningen, konkurslovgivningen, regnskapslovgivningen, selskapslovgivningen, skatte- og avgiftslovgivningen og verdipapirlovgivningen.

§ 2-8. Særlige bestemmelser om fagansvarlig

(1) For den eiendomsmeulingsfaglige utøvelsen skal fagansvarlig, jf. eiendomsmeulingsloven § 2-9 annet ledd, på basis av en vurdering av aktuelle risikoer, sørge for å etablere forsvarlig intern kontroll etter retningslinjer fastsatt av styret, jf. forskrift 20. juni 1997 nr. 1057 om klargjøring av kontrollansvar, dokumentasjon og bekreftelse av den interne kontroll (internkontrollforskriften). Fagansvarlig skal sørge for at kontrollen blir dokumentert, gjennomført og overvåket på en forsvarlig måte. Avvik skal rapporteres til foretakets styre.

(2) Fagansvarlig skal påse at foretaket har en skriftlig oversikt over utdanning og praksis for alle ansatte som utfører arbeid som ledd i eiendomsmeuling. Oversikten skal vurderes og oppdateres løpende. Fagansvarlig skal påse at utdanning og praksis for ansatte oppfyller kravene i lov og forskrift.

§ 2-9. Rapporteringsplikt til Kredittilsynet

(1) Foretak som driver eiendomsmeuling, jf. eiendomsmeulingsloven § 2-1 første ledd nr. 1, skal sende halvårsoppgave til Kredittilsynet innen 1. september (1. halvår) og 1. mars (2. halvår) hvert år.

(2) Advokater som driver eiendomsmeuling, jf. eiendomsmeulingsloven § 2-1 første ledd nr. 2, skal sende årsoppgave til Kredittilsynet innen 1. mars hvert år.

(3) Kredittilsynet kan i det enkelte tilfelle begrense rapporteringsplikten.

§ 2-10. Opphør av eiendomsmeulingsvirksomhet

Ved opphør av eiendomsmeulingsvirksomhet skal fagansvarlig gi melding til Kredittilsynet om dette. I meldingen skal det framgå hvem som skal ha ansvaret for oppbevaringspliktige dokumenter, jf. § 3-7. Meldingen skal inneholde bekreftelse fra revisor om at det ikke finnes klientmidler eller regnskapsført klientansvar.

Kapittel 3. Nærmere krav til virksomheten

§ 3-1. Journalføring

Føring av journaler, jf. eiendomsmeglingsloven § 3-1, skal være innrettet på betryggende måte. Det som er ført i journalene må ikke ved overstrykninger eller på annen måte gjøres uleselig. Dersom rettelser foretas i journal som føres i elektronisk form, skal tidligere registrerte opplysninger være sporbare, og det skal kunne tas ut en oversikt som viser alle endringer som er foretatt.

§ 3-2. Oppdragsjournal

Hvert oppdrag som meglerforetaket påtar seg, jf. eiendomsmeglingsloven § 6-1 første ledd, skal snarest mulig innføres i en oppdragsjournal. Oppdragene skal innføres i tidsrekkefølge og nummerorden. Journalen skal minst inneholde følgende opplysninger:

- a) tidspunkt for inngåelse av oppdragsavtale,
- b) oppdragsgivers navn,
- c) hva oppdraget gjelder,
- d) eiendommens adresse, registerbetegnelse og kommune,
- e) hvilken type rettighet som søkes overdratt, jf. eiendomsmeglingsloven § 1-2 annet ledd,
- f) oppdragets varighet,
- g) status for oppdrag, herunder oppsigelse, forlengelse og gjennomføring av oppdraget, og
- h) ansvarlig megler, jf. eiendomsmeglingsloven § 6-2.

§ 3-3. Meglingsjournal

(1) Hver formidling som finner sted skal føres i en meglingsjournal. Formidlingene skal innføres snarest mulig i tidsrekkefølge og nummerorden. Journalen skal minst inneholde følgende opplysninger:

- a) oppdragsnummer, jf. § 3-2,
- b) tidspunkt for når handel er kommet i stand, jf. eiendomsmeglingsloven § 7-3 første ledd,
- c) eiendommens adresse, registerbetegnelse og kommune,
- d) hvilken type rettighet som overdras, jf. eiendomsmeglingsloven § 1-2 annet ledd,
- e) avtalepartenes navn,
- f) kjøpesum/årlig leiesum, og
- g) vederlag.

(2) Oppdrag som kun omfatter oppgjør, skal innføres i meglingsjournalen på samme tidspunkt som innføring i oppdragsjournalen.

(3) Kjøpers navn skal innføres i journalen selv om eventuell forkjøpsrett ikke er avklart. Dersom forkjøpsretten gjøres gjeldende, skal også navnet på endelig kjøper framgå av journalen.

(4) Meglingsjournal skal også føres for formidlinger som eiendomsmeglingsforetaket har sammen med andre eiendomsmeglingsforetak. I journalens kolonne for vederlag innføres totalt opptjent vederlag til kredit, og den del av vederlaget som tilfaller andre meglerforetak til debet. I den utstrekning det kreves refusjon av dokumenterte utlegg etter eiendomsmeglingsloven § 7-5, føres disse ikke i vederlagskolonnen. Disse beløp føres direkte i regnskapsbøkene.

§ 3-4. Journalføring for oppgjørsforetak

Eiendomsmeglingsforetak som kun utfører oppgjør for andre eiendomsmeglingsforetak, skal kun føre en oppdragsjournal. Hvert oppdrag som mottas, skal snarest mulig innføres i journalen. Oppdragene skal innføres i tidsrekkefølge og nummerorden. Journalen skal minst inneholde følgende opplysninger:

- a) navn og organisasjonsnummer på eiendomsmeglingsforetaket som har gitt oppdraget,
- b) tidspunkt for når oppdraget er mottatt,
- c) eiendommens adresse, registerbetegnelse og kommune,
- d) avtalepartenes navn,
- e) avtalt vederlag, og
- f) oppdragsansvarlig.

§ 3-5. Budjournal

Hvert bud som eiendomsmeglingsforetaket mottar skal snarest mulig innføres i en budjournal. Budene skal ordnes etter det enkelte oppdrag. Journalen skal minst inneholde følgende opplysninger:

- a) tidspunkt for når budet er mottatt,
- b) budgiverens eller fullmektigens navn, adresse og/eller telefonnummer,
- c) budets størrelse,
- d) eventuelle forbehold og tidspunktet for eventuelt bortfall av slike forbehold,
- e) akseptfrist, og
- f) tidspunkt for avslag eller aksept.

§ 3-6. Depotjournal

(1) Dersom eiendomsmeglingsforetaket er i besittelse av skjøter, pantobligasjoner, andelsbevis og lignende på vegne av andre skal dette føres i en depotjournal. Også dokumenter som mottas for oversendelse til sentral

oppgjørsvdeling eller særskilt oppgjørsforetak skal innføres i journalen. Journalen skal minst inneholde følgende opplysninger:

- a) dato for mottak, og
 - b) dato for utlevering eller oversendelse av dokumentene.
- (2) Dokumenter som nevnt i første ledd skal oppbevares avlåst og brannsikket.

§ 3-7. Arkivering

(1) Eiendomsmeglingsforetaket skal oppbevare ett eksemplar av kjøpekontrakter i original. Kontraktene skal påføres formidlingsnummer, jf. § 3-3, og oppbevares samlet i nummerorden.

(2) Eiendomsmeglingsforetaket plikter å oppbevare alle dokumenter som er mottatt eller utarbeidet av foretaket i forbindelse med det enkelte oppdrag slik at disse kan gjenfinnes når eiendommens adresse, registerbetegnelse eller én av partenes navn er kjent.

(3) Kontrakter og dokumenter skal oppbevares i papirform eller på annen betryggende måte i minst 10 år. Det samme gjelder journaler, jf. § 3-2 til § 3-6.

§ 3-8. Klientmidler

Som klientmidler regnes i denne forskrift alle midler som er innbetalt eller alle aksjer, obligasjoner, pantebrev, gjeldsbrev, skjøter, eller lignende som er overlevert til et eiendomsmeglingsforetak for oppbevaring.

§ 3-9. Oppbevaring og forvaltning av klientmidler

(1) Eiendomsmeglingsforetak skal holde betroede midler (klientmidler) atskilt fra egne midler og andre midler som ikke tilhører klienter.

(2) Midler som noen har innbetalt til eiendomsmeglingsforetaket (klientmidler) i forbindelse med et oppdrag er vedkommendes midler inntil de er brukt overensstemmende med hva som er avtalt.

§ 3-10. Klientkonto

(1) Klientmidler som ikke umiddelbart utbetales, skal settes på klientkonto i finansinstitusjon som har rett til å tilby slik tjeneste i Norge, og som skriftlig har forpliktet seg til ikke å gjøre motregning gjeldende i klientkontoen for de krav banken måtte ha overfor eiendomsmeglingsforetaket.

(2) Klientkonto skal opprettes i foretakets eller i klientens navn.

(3) Klientmidler skal plasseres til høyest mulig rente, som i sin helhet skal godskrives klientene. Foretaket plikter likevel ikke å avregne rentebeløp som for den enkelte klient i samme oppdrag ikke overstiger et halvt rettsgebyr.

(4) Rentene utbetales til klienten ved avregning i forbindelse med avslutning av oppdraget, og rentebeløpet skal spesifiseres i oppgjørsoppstillingen. Klienten kan likevel ikke kreve å få rentene utbetalt før disse er kreditert klientbankkontoen.

§ 3-11. Disponering av klientkonto

(1) Klientkonto kan bare disponeres av eiendomsmeglingsforetakets fagansvarlige eller person eller foretak fagansvarlig gir skriftlig fullmakt.

(2) Fagansvarlig kan ikke disponere eiendomsmeglingsforetakets klientkonto dersom vedkommende fratrer eller ikke lenger oppfyller kravene til å være fagansvarlig, eller dersom foretakets tillatelse er falt bort eller inndratt.

(3) Når fagansvarlig ikke lenger har rett til å disponere klientkontoen, har heller ikke de han har gitt fullmakt slik rett.

(4) Eiendomsmeglingsforetaket skal snarest underrette de finansinstitusjoner der foretaket har klientkonto om at retten til å disponere over disse er falt bort.

(5) I tilfeller nevnt i annet og tredje ledd kan Kredittilsynet sperre klientkontoen eller gi én eller flere personer disposisjonsrett over denne.

§ 3-12. Bokføring av klientansvar og klientmidler

(1) Det skal opprettes egne konti for klientansvar og klientmidler som til enhver tid viser behandlingen av klientmidlene.

(2) Bokføringen skal vise klientansvaret for det enkelte oppdrag.

(3) Saldo på klientkonto skal hver måned avstemmes mot bokført saldo for klientmidler i regnskapet. Likeledes skal klientansvaret for de oppdrag foretaket har ved månedens slutt avstemmes mot bokført klientansvar (klientgjeld) hver måned. Avvik skal forklares. Dersom saldolisten, som viser klientansvaret for det enkelte oppdrag, har negative saldi, skal årsaken forklares.

(4) Avstemmingene skal dokumenteres og oppbevares som regnskapsmateriale.

§ 3-13. Oppgjørsoppstilling

(1) Eiendomsmeglingsforetaket plikter å sende kjøper og selger oppgjørsoppstilling straks oppjøret er gjennomført. Oppstillingen skal inneholde samtlige transaksjoner som angår vedkommende. Tidspunktet for de enkelte transaksjoner skal særskilt framgå av oppgjørsoppstillingen.

(2) Eiendomsmeglingsforetaket plikter å sende oppgjørsoppstilling når kjøper eller selger senere ber om det. Likeledes plikter eiendomsmeglingsforetaket å sende en oversikt over de dokumenter det har til oppbevaring for vedkommende klient (depotjournal).

§ 3–14. Særlig om advokaters behandling av klientmidler i forbindelse med eiendomsmeglingsvirksomhet

(1) Reglene i dette kapittel gjelder tilsvarende for advokater som driver eiendomsmegling, jf. eiendomsmeglingsloven § 2–1 første ledd nr. 2.

(2) Klientmidler i forbindelse med eiendomsmeglingsvirksomhet skal settes inn på særskilt klientkonto.

Kapittel 4. Kvalifikasjonskrav**§ 4–1. Eiendomsmeglereksamen**

(1) Som godkjent eiendomsmeglereksamen, jf. eiendomsmeglingsloven § 4–2 første ledd nr. 2, regnes bestått eksamen fra utdanningsinstitusjon med studieplan, opptakskrav og eksamenskrav som Kredittilsynet har godkjent.

(2) Kredittilsynet kan godkjenne utenlandsk eksamen.

§ 4–2. Nærmere krav til studieplan for eiendomsmeglereksamen

Studieplanen skal omfatte:

- a) de lovbestemmelser og forskrifter som en utøver av eiendomsmegleryrket berøres av,
- b) eiendomsmegling i praksis og dokumentbehandling, samt
- c) regnskapslære, økonomi og oppgjør ved omsetning av rettigheter i fast eiendom, herunder behandling av klientmidler.

§ 4–3. Nærmere krav til eksamen for eiendomsmeglerbrev

(1) Det skal avholdes minst én skriftlig prøve i hvert fag og i tillegg én muntlig prøve. Muntlig prøve kan ikke avlegges før de skriftlige prøvene er avlagt.

(2) For å ha bestått eksamen må kandidaten ha bestått alle fag.

(3) Karakterer for de enkelte prøver skal angis i vitnemålet.

(4) En kandidat kan gå opp til samme eksamen maksimalt tre ganger.

(5) Kredittilsynet kan i særlige tilfelle gjøre unntak fra begrensningen i fjerde ledd.

§ 4–4. Krav til praktisk erfaring

(1) Som godkjent praktisk erfaring, jf. eiendomsmeglingsloven § 4–2 første ledd nr. 3 og § 4–3 første ledd nr. 2, regnes praksis som eiendomsmeglerfullmektig i eiendomsmeglingsforetak. Tilsvarende gjelder praksis som eiendomsmeglerfullmektig hos advokat som driver tilstrekkelig omfattende eiendomsmegling. Arbeidsområdet må dekke alle sider av ordinær eiendomsmeglingsvirksomhet ved omsetning av rettigheter til fast eiendom i Norge.

(2) Kredittilsynet kan etter søknad godkjenne inntil ett års praktisk erfaring fra

- a) foretak eller filial som i det vesentlige kun forestår oppgjør,
- b) foretak eller filial som i det vesentlige kun formidler leiekontrakter til fast eiendom,
- c) foretak eller filial som i det vesentlige kun formidler eiendom beliggende i utlandet, og
- d) eiendomsmeglingsvirksomhet i utlandet.

(3) Dersom praktisk erfaring etter første ledd ikke har omfattet oppgjør, må søkeren ha tre måneders praktisk erfaring fra foretak eller avdeling/filial som kun forestår oppgjør, ha gjennomført 30 oppgjør, eller fullført et oppgjørskurs som på forhånd er godkjent av Kredittilsynet.

(4) Kredittilsynet kan etter søknad godkjenne inntil ett års praktisk erfaring med oppgjørsvirksomhet som er avvirket før bestått eksamen.

§ 4–5. Vilkår for utstedelse av eiendomsmeglerbrev til søkere med yrkeskvalifikasjoner fra annen EØS-stat

(1) Eiendomsmeglerbrev utstedes til personer fra andre EØS-stater dersom vedkommende:

- a) oppfyller vilkårene i eiendomsmeglingsloven § 4–2 første ledd nr. 1, 4 og 5, og
- b) vedkommende har diplom som eiendomsmegler fra en annen EØS-stat som nevnt i EØS-regler som svarer til direktiv 2005/36/EF (yrkeskvalifikasjonsdirektivet) artikkel 13 nr. 1 eller
- c) vedkommende har virket som eiendomsmegler på heltid i minst to år i løpet av de siste ti år i en EØS-stat hvor yrket ikke er lovregulert, og har kvalifikasjonsbevis fra en annen EØS-stat, jf. yrkeskvalifikasjonsdirektivet artikkel 13 nr. 2.

(2) Dersom søkerens utdanning er mer enn ett år kortere enn det som kreves i og i medhold av eiendomsmeglingsloven § 4–2 første ledd nr. 2, kan Kredittilsynet kreve at søkeren dokumenterer yrkeserfaring i samsvar med yrkeskvalifikasjonsdirektivet artikkel 14 nr. 1 bokstav a.

(3) Kredittilsynet skal kreve at søkeren avlegger en egnethetstest i samsvar med yrkeskvalifikasjonsdirektivet artikkel 14 dersom:

- a) søkers utdanning avviker vesentlig fra kravene for å få eiendomsmeglerbrev fastsatt i og i medhold av eiendomsmeglingsloven § 4–2 første ledd nr. 2 eller
- b) eiendomsmegling i Norge omfatter virksomhet som ikke omfattes av eiendomsmegling i den andre EØS-staten, og ulikheten gjelder forhold som omfattes av eiendomsmeglerutdanningen i Norge og er vesentlig forskjellig fra det som omfattes av søkerens diplom eller kvalifikasjonsbevis.

(4) Før Kredittilsynet kan kreve egnethetstest som nevnt i tredje ledd, skal Kredittilsynet undersøke om søkerens yrkeserfaring helt eller delvis dekker den vesentlige forskjellen i utdanning.

§ 4-6. Vilkår for utstedelse av eiendomsmeglerbrev til søkere med yrkeskvalifikasjoner fra stater utenfor EØS-området

Eiendomsmeglerbrev kan utstedes til søker som har rett til å drive eiendomsmegling i en stat Norge har inngått avtale om gjensidig godkjenning av eiendomsmeglere med dersom:

- a) vedkommende har bestått en egnethetsprøve eller gjennomført en prøveperiode i samsvar med § 4-8 og § 4-9, og
- b) vedkommende oppfyller vilkårene i eiendomsmeglingsloven § 4-2 første ledd nr. 1, 4 og 5.

§ 4-7. Egnethetsprøve

(1) Egnethetsprøve iht. § 4-6 bokstav a gjennomføres i den utstrekning det finnes kandidater, maksimalt én gang pr. år. Den som ønsker å framstille seg for denne prøven må gi skriftlig melding om dette til Kredittilsynet senest 1. august samme år.

(2) Egnethetsprøven gjennomføres ved en utdanningsinstitusjon som har rett til å arrangere eiendomsmeglereksamen, jf. § 4-1 første ledd. Forskriften § 4-2 og § 4-3 gjelder så langt de passer.

(3) Kredittilsynet skal på bakgrunn av søknaden avgjøre hvilke fag vedkommende skal prøves i.

(4) Kredittilsynet skal vurdere om vedkommende har kunnskaper tilsvarende de krav som stilles i godkjent studieplan i jus og regnskap, økonomi og oppgjør, og avgjør på bakgrunn av dette hvilke emner studenten skal prøves skriftlig i.

(5) I tillegg til skriftlig prøve må kandidaten gjennom en muntlig prøve godtgjøre at han har tilstrekkelige kunnskaper om sentrale oppgaver i forbindelse med eiendomsmeglingsvirksomhet. Her kan også stilles spørsmål relatert til dokumentbehandling og praktisk eiendomsmegling.

(6) Ved alle prøvene brukes karakterene bestått og ikke bestått. Alle prøvene må være bestått før vedkommende har bestått egnethetsprøven.

§ 4-8. Prøveperiode

(1) Kredittilsynet skal før prøveperiode iht. § 4-6 bokstav a påbegynnes godkjenne praksissted og plan for prøveperioden. Prøveperioden må være tre år, og gi kandidaten innsikt i alle sider av eiendomsmegling.

(2) Som praksissted kan godkjennes foretak med tillatelse til å drive eiendomsmegling etter loven § 2-1 første ledd nr. 1. Advokat med tillatelse til å drive eiendomsmegling jf. loven § 2-1 første ledd nr. 2, med tilstrekkelig omfattende eiendomsmegling, kan også godkjennes som praksissted.

(3) Kredittilsynet kan stille vilkår om at praksisstedet minst skal gjennomføre et bestemt antall omsetninger årlig for at det skal gis godkjenning som praksissted.

(4) Praksisstedet må framlegge en plan hvor det minst redegjøres for følgende:

- a) hvem som har det faglige ansvaret for oppfølging av kandidaten i prøveperioden, vedkommende må være eiendomsmegler, jf. loven § 4-2, jurist med tillatelse etter loven § 4-3 eller advokat,
- b) en opplæringsplan som viser hvilke oppgaver det tas sikte på at kandidaten skal delta i under prøveperioden. Dersom deler av eiendomsmeglingen som f.eks. oppgjør ikke gjennomføres i foretakets lokaler må det redegjøres særskilt for dette.

(5) Praksisplanen må vise at praksisperioden vil gi praksiskandidaten innsikt i alle sider av eiendomsmeglingsvirksomheten. Kredittilsynet kan stille ytterligere vilkår til innholdet av planen.

(6) Etter at prøveperioden er gjennomført skal praksisstedet bekrefte at prøveperioden er gjennomført i samsvar med godkjent plan for prøveperiode. Det kan bes om skriftlig bekrefelse fra Kredittilsynet om at godkjent prøveperiode er gjennomført.

§ 4-9. Medhjelpereksamen

(1) Som godkjent eksamen etter loven § 4-4 første og annet ledd regnes bestått eksamen fra utdanningsinstitusjon eller bransjeforening med eksamenskrav og eksamensform som Kredittilsynet har godkjent.

(2) Kredittilsynet kan godkjenne utenlandsk eksamen.

Kapittel 5. Krav til uavhengighet**§ 5-1. Foretakets adgang til å drive annen virksomhet**

(1) Foretak og advokater som driver eiendomsmegling, jf. eiendomsmeglingsloven § 2-1, kan i tillegg drive:

- a) forretningsførsel for gårdeiere og utleieforvaltning,
- b) taksering av fast eiendom som foretaket ikke har i oppdrag å formidle,
- c) bistand ved gjennomføring av seksjonering av eiendommer og stiftelse av borettslag,
- d) formidling av rengjørings- og flyttetjenester og strømprodukter,
- e) formidling av innbo- og villaforsikringer, og
- f) virksomhet nevnt i eiendomsmeglingsloven § 1-2 annet ledd nr. 4, når omsetningen ikke hovedsakelig tar sikte på overdragelse av eiendom eller rettighet som nevnt i eiendomsmeglingsloven § 1-2 nr. 1 til 3, og foretaket skriftlig gjør partene oppmerksomme på at virksomheten ikke er eiendomsmegling og at sikkerhetsstillelsen, jf. eiendomsmeglingsloven § 2-7, ikke gjelder, og
- g) formidling av kreditt når den ikke krever tillatelse etter annen lovgivning.

(2) Foretak og advokater som driver eiendomsmegling, jf. eiendomsmeglingsloven § 2-1, kan ikke drive:

- a) formidling av eierskifteforsikring mot vederlag, eller
- b) bistand som i det vesentligste omfatter annonsering eller annen markedsføring av fast eiendom, eller på annen måte opptre som representant for bare én part i forbindelse med omsetning av fast eiendom.

§ 5–2. Særlige regler om formidling av kreditt

(1) Foretak og advokater som driver eiendomsmegling, jf. eiendomsmeglingsloven § 2–1, og som mottar inntekter eller andre fordeler i forbindelse med formidling av kreditt, skal gi selger og kjøper skriftlig informasjon om dette før handel slutes.

(2) Ansatte og personer med tilsvarende tilknytning til eiendomsmeglingsforetak kan ikke motta inntekter eller andre fordeler knyttet til kredittformidlingen. Tilsvarende gjelder for ansatte og personer med tilsvarende tilknytning til advokater som driver eiendomsmegling.

(3) Foretak og advokater som driver eiendomsmegling, jf. eiendomsmeglingsloven § 2–1, kan ikke til personer som nevnt i annet ledd, utbetale noen form for vederlag eller gi andre fordeler som er knyttet til kredittformidlingen.

§ 5–3. Opplysning om rettigheter i fast eiendom

Personer som nevnt i eiendomsmeglingsloven § 5–2 første ledd, skal holde det foretak eller den advokat de er tilknyttet fortløpende informert om sine rettigheter i fast eiendom. Slike rettigheter omfatter også andeler i eller aksjer i selskaper som ikke er børsnoterte, hvor fast eiendom utgjør en vesentlig del av selskapets eiendeler.

§ 5–4. Register over rettigheter i fast eiendom

(1) Foretak og advokater som driver eiendomsmegling, skal føre register over rettigheter som nevnt i § 5–3. Følgende opplysninger skal framkomme av registeret:

- a) type rettighet,
- b) tidspunkt for erverv og eventuelt avhending av rettigheten,
- c) hvordan rettigheten er ervervet eller avhendet,
- d) eiendommens adresse, registerbetegnelse og kommune,
- e) eventuelt vederlag, og
- f) ved erverv eller avhending av andeler eller aksjer; selskapets navn og organisasjonsnummer.

(2) Opplysningene skal snarest mulig innføres i registeret. Det som er ført i registeret må ikke ved overstrykninger eller på annen måte gjøres uleselig.

(3) Det skal utarbeides rutiner for å sikre at registeret til en hver tid er fullstendig og oppdatert.

Kapittel 6. Oppdraget og utførelsen av dette

§ 6–1. Nærmere regler om arbeidsfordelingen mellom ansvarlig megler og medhjelper

(1) Bare ansvarlig megler, jf. eiendomsmeglingsloven 6–2 annet ledd, kan:

- a) inngå oppdragsavtale, jf. eiendomsmeglingsloven § 6–4,
- b) besiktige og undersøke eiendommen,
- c) gi opplysninger og råd som kan være av betydning for handelen og gjennomføringen av denne,
- d) avholde budrunde, samt
- e) avholde kontraktsmøte.

(2) Medhjelpere, jf. eiendomsmeglingsloven § 6–2 annet ledd, kan:

- a) innhente opplysninger til salgsoppgave og utforming av denne,
- b) utforme utkast til salgsannonser og annen markedsføring,
- c) forestå visninger,
- d) utarbeide utkast til kjøpekontrakt,
- e) utarbeide utkast til skjøte og andre dokumenter som skal tinglyses, og
- f) utarbeide utkast til særskilte avtaler, søknader eller andre dokumenter tilknyttet handelen oppdraget gjelder.

(3) Medhjelpere som har bestått eksamen etter eiendomsmeglingsloven § 4–4 annet ledd (oppgjørsmedhjelpereksamen), kan:

- a) klargjøre dokumenter for tinglysning,
- b) utarbeide utkast til oppgjørsoppstilling, jf. § 3–13, og øvrige dokumenter for oppgjør, samt
- c) utføre oppgjør under tilsyn av fagansvarlig i eiendomsmeglingsforetak som kun utfører oppgjør for andre eiendomsmeglingsforetak.

(4) Ansvarlig megler skal instruere, kontrollere og godkjenne medhjelpers arbeid, jf. annet og tredje ledd.

(5) Andre som oppfyller vilkårene for å være ansvarlig megler, kan i særlige tilfeller overta ansvaret for det enkelte oppdraget, jf. eiendomsmeglingsloven § 6–4 fjerde ledd.

§ 6–2. Nærmere regler om oppdragstakerens opplysningsplikt

I oppgave som nevnt i eiendomsmeglingsloven § 6–7 annet ledd skal det gis opplysning om oppdragstakerens registrerte navn, forretningsadresse og organisasjonsnummer.

§ 6–3. Oppdragstakers plikter ved budgivning

(1) Oppdragstaker skal legge til rette for en forsvarlig avvikling av budrunden, og avpasse tempoet i salgsarbeidet til et nivå hvor oppdragsgiver og aktuelle interessenter kan sikres et forsvarlig grunnlag for sine handlingsvalg.

(2) Dersom bud inngis med en frist som åpenbart er for kort til at megler kan håndtere det i samsvar med foregående ledd, skal han fraråde budgiver å stille slik frist, og gi uttrykk for at det kan føre til at oppdragsgiver ikke vil akseptere budet. Dersom budgiver velger å opprettholde den korte fristen, skal megler orientere oppdragsgiver om budet og om følger av at fristen er for kort. Megler skal så langt det er nødvendig og mulig orientere oppdragsgiver, budgivere og øvrige interessenter om bud og forbehold, og legge til rette for at disse får rimelig tid til å områ seg. Megler skal også bistå ved vurderingen av bud.

(3) I forbrukerforhold skal megler ikke formidle bud med kortere akseptfrist enn 24 timer regnet fra siste annonserte visning.

§ 6-4. Innsyn i budjournal

(1) Kopi av budjournalen skal gis til kjøper og selger uten ugrunnet opphold etter at handel er kommet i stand. Eventuelle rettelser i budjournalen, jf. § 3-1, skal fremgå tydelig av slik kopi.

(2) Etter at handel er kommet i stand, eller dersom en budrunde avsluttes uten at handel er kommet i stand, kan den som har lagt inn bud på eiendommen kreve kopi av budjournalen i anonymisert form.

Kapittel 7. Vederlag. Utlegg

§ 7-1. Oppdragstakers plikt til å gi tilbud basert på timepris

Tilbud basert på timepris skal minst inneholde følgende opplysninger:

- a) pris per time inkludert merverdiavgift,
- b) anslag over antall timer som vil medgå til:
 1. befaring, innhenting av opplysninger, salgsforberedelse, utarbeidelse av salgsoppgave og utforming/bestilling av annonser,
 2. visninger,
 3. annen kontakt med interessenter og budrunde,
 4. utforming av kontrakt og avholdelse av kontraktsmøte, og
 5. gjennomføring av handelen, jf. eiendomsmeglingsloven § 6-9 første ledd.
- c) totalt anslått tidsbruk for gjennomføringen av oppdraget,
- d) samlet vederlag basert på oppgitt timepris og tidsbruk for gjennomføringen av oppdraget, og
- e) enkeltvis og samlet overslag over størrelsen på utleggene, jf. eiendomsmeglingsloven § 6-4 første ledd nr. 5.

§ 7-2. Oppdragstakers plikt til å skrive rekning

(1) Rekning, jf. eiendomsmeglingsloven § 7-2 tredje ledd, skal gi opplysning om den tid oppdragstaker har brukt på:

- a) befaring, innhenting av opplysninger, salgsforberedelse, utarbeidelse av salgsoppgave og utforming/bestilling av annonser,
- b) visninger,
- c) annen kontakt med interessenter og budrunde,
- d) utforming av kontrakt og avholdelse av kontraktsmøte, og
- e) gjennomføring av handelen, jf. eiendomsmeglingsloven § 6-9 første ledd.

(2) Rekning skal i tillegg inneholde en spesifisert oversikt over alle utlegg, jf. eiendomsmeglingsloven § 7-5.

II

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2008, likevel slik at bestemmelsene i forskriften § 5-3, § 5-4, § 7-1 og § 7-2 første ledd trer i kraft 1. mars 2008. Forskrift 20. mars 1990 nr. 177 om eiendomsmegling oppheves fra 1. januar 2008.

Bestemmelsen i denne forskrift § 2-2 trer i kraft 1. januar 2009. I denne perioden får forskrift 20. mars 1990 nr. 177 om eiendomsmegling § 2-5 tilsvarende anvendelse.

Praktisk erfaring som er opparbeidet før eiendomsmeglingslovens ikrafttredelse i samsvar med forskrift 20. mars 1990 nr. 177 om eiendomsmegling § 1-12 annet ledd godtas uten hinder av denne forskrift § 4-4.

Fra 1. januar 2008 gjøres følgende endringer i andre forskrifter:

1. Forskrift 14. februar 1996 nr. 359 om revisorerklæring for visse typer foretaks behandling av klientmidler § 1 første ledd skal lyde:

Forskriften gjelder for verdipapirforetak etter lov 29. juni 2007 nr. 75 om verdipapirhandel (verdipapirhandelloven), eiendomsmeglingsforetak etter lov 29. juni 2007 nr. 73 om eiendomsmegling og for inkassoforetak etter lov 13. mai 1988 nr. 26. om inkassovirksomhet m.v.

2. Forskrift 14. oktober 1999 nr. 1084 om årsregnskap m.m. for eiendomsmeglere § 1 skal lyde:

Forskriften gjelder for foretak som har tillatelse til å drive eiendomsmegling etter lov 29. juni 2007 nr. 73 om eiendomsmegling § 2-1 første ledd nr. 1.

23. nov. Nr. 1319 2007**Forskrift om gebyr for utstedelse av sertifikater og påtegninger til maritimt personell**

Hjemmel: Fastsatt av Nærings- og handelsdepartementet 23. november 2007 med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 2, § 3, § 16 og § 48, jf. delegeringsvedtak 16. februar 2007 nr. 171 og lov 26. juni 1998 nr. 47 om fritids- og småbåter § 20, § 26b og § 31, jf. delegeringsvedtak 27. november 1998 nr. 1095. Kunngjort 30. november 2007 kl. 15.45.

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder gebyr for behandling av søknader om sertifikater eller påtegninger som utstedes av maritimt personell i henhold til lov om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) og lov 26. juni 1998 nr. 47 om fritids- og småbåter med tilhørende forskrifter.

§ 2. Utstedelse av gebyr

Sjøfartsdirektoratet eller den som på oppdrag utsteder sertifikat eller påtegning til maritimt personell skal utstede gebyr.

§ 3. Betaling av gebyr

Gebyr for behandling av søknad om sertifikat eller påtegning betales til Sjøfartsdirektoratet, med mindre annet er særskilt fastsatt.

Gebyr skal betales av den som søker om sertifikat eller påtegning og være innbetalt før dokumentet kan utleveres. Dersom søknad om sertifikat eller påtegning ikke blir innvilget vil innbetalt gebyr bli tilbakebetalt.

§ 4. Gebyrsatser

Gebyr for sertifikat og påtegning skal ha følgende satser:

– Dekk- og maskinoffiserssertifikater	kr 600,-
– Påtegning/godkjenning av utenlandsk sertifikat	kr 600,-
– Tankskip- og offshoresertifikater	kr 400,-
– Kokk-, bro- og maskinvaktsertifikater, MOB-, HMOB- og assessorsertifikater	kr 400,-
– Duplikater	kr 300,-

§ 5. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft på samme tidspunkt som forskrift 21. desember 2001 nr. 1490 om gebyr for utstedelse av sertifikater og påtegninger til maritimt personell oppheves.

23. nov. Nr. 1320 2007**Forskrift om endring i forskrift om oppkreving av gebyr til statskassen for besiktelser, sertifikatutstedelse mv. som foretas i henhold til sjødyktighetsloven mv. (Sjøfartsdirektoratets gebyrforskrift)**

Hjemmel: Fastsatt av Nærings- og handelsdepartementet 23. november 2007 med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 2, § 3, § 4, § 6, § 10 og § 48, jf. delegeringsvedtak 16. februar 2007 nr. 171 og lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) § 198, jf. forskrift 24. mai 1996 nr. 514 om forsikring og annen sikkerhet for oljesølsansvar for skip, lov 26. juni 1998 nr. 47 om fritids- og småbåter § 20, § 21 og § 26a, jf. delegeringsvedtak 27. november 1998 nr. 1095. Kunngjort 30. november 2007 kl. 15.45.

I

I forskrift 2. februar 1996 nr. 115 om oppkreving av gebyr til statskassen for besiktelser, sertifikatutstedelse mv. som foretas i henhold til sjødyktighetsloven mv. (Sjøfartsdirektoratets gebyrforskrift) gjøres følgende endringer:

Forskriftens tittel skal lyde:

Forskrift om oppkreving av gebyr til statskassen for besiktelser, sertifikatutstedelse mv. som foretas i henhold til skipssikkerhetsloven mv. (Sjøfartsdirektoratets gebyrforskrift)

Forskriftens hjemmelfelt første og nytt annet punktum skal lyde:

Hjemmel: Fastsatt av Nærings- og handelsdepartementet 2. februar 1996 med hjemmel i lov 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. og lov 19. juni 1964 nr. 20 om måling av fartøyer. Hjemmel er endret til lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 2, § 3, § 4, § 6, § 10 og § 48, jf. delegeringsvedtak 16. februar 2007 nr. 171 og lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) § 198, jf. forskrift 24. mai 1996 nr. 514 om forsikring og annen sikkerhet for oljesølsansvar for skip, lov 26. juni 1998 nr. 47 om fritids- og småbåter § 20, § 21 og § 26a, jf. delegeringsvedtak 27. november 1998 nr. 1095.

§ 2 nr. 15 skal lyde:

15. *Liten kystfart:* Fart på den norske kyst, hvor skipet passerer åpne havstrekninger på over 25 nautiske mil, samt alle innenforliggende farvann, dog slik at skipet aldri befinner seg lenger utenfor kysten enn 20 nautiske mil av grunnlinjen (jf. forskrift 14. juni 2002 nr. 625 om grunnlinjene for sjøterritoriet rundt Fastlands-Norge, fastsatt av Kongen). Unntatt er fart fra Norge til Svalbard og Jan Mayen.

§ 2 nr. 22 skal lyde:

22. *Passasjerskip*: Et skip som kan føre mer enn 12 passasjerer eller som skal ha offentlig tillatelse til å føre passasjerer.

§ 2 nr. 24 skal lyde:

24. *Sertifikatpliktige skip*: Skip som i henhold til 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) skal ha passasjersertifikat, fartssertifikat, sikkerhetsertifikat eller andre sertifikater.

§ 2 nr. 31 skal lyde:

31. *SUT*: Samsvarsuttalelse: SUT er en veiledende uttalelse fra Petroleumstilsynet om at en flyttbar boreinnretning med utstyr og systemer inklusive relevante deler av SUT-søkers styringssystemer etter beste skjønn er vurdert å være i samsvar med relevante krav i det norske sokkelregelverket.

§ 28 skal lyde:

Når Sjøfartsdirektoratet har nedlagt forbud mot at norsk skip forlater utenlandsk havn (jf. skipssikkerhetsloven § 52), og vedkommende lands myndigheter etter anmodning har gitt bistand til å håndheve Sjøfartsdirektoratets forbud, skal skipets eier betale et gebyr tilsvarende den regning vedkommende lands myndigheter fremlegger for sin bistand.

§ 36 nr. 4 annet punktum skal lyde:

Petroleumstilsynet forestår oppkreving av gebyr for myndighetenes arbeid i forbindelse med SUT.

II

Endringene trer i kraft straks.

23. nov. Nr. 1321 2007

Forskrift om endring i forskrift om gebyr for tjenester som utføres av Sjøfartsdirektoratet (Sjøfartsdirektoratets gebyrtariff)

Hjemmel: Fastsatt av Nærings- og handelsdepartementet 23. november 2007 med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 2, § 3, § 4, § 6, § 10 og § 48, jf. delegeringsvedtak 16. februar 2007 nr. 171, lov 26. juni 1998 nr. 47 om fritids- og småbåter § 20, § 21 og § 26a, jf. delegeringsvedtak 27. november 1998 nr. 1095 og lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) § 198, jf. forskrift 24. mai 1996 nr. 514 om forsikring og annen sikkerhet mot oljesølansvar for skip. Kunngjort 30. november 2007 kl. 15.45.

I

I forskrift 13. januar 2004 nr. 252 om gebyr for tjenester som utføres av Sjøfartsdirektoratet (Sjøfartsdirektoratets gebyrtariff) gjøres følgende endringer:

Forskriftens hjemmelfelt første og nytt annet punktum skal lyde:

Hjemmel: Fastsatt av Nærings- og handelsdepartementet 13. januar 2004 med hjemmel i lov 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v., lov 19. juni 1964 nr. 20 om måling av fartøyer og lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven). Hjemmel er endret til lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) § 2, § 3, § 4, § 6, § 10 og § 48, jf. delegeringsvedtak 16. februar 2007 nr. 171, lov 26. juni 1998 nr. 47 om fritids- og småbåter § 20, § 21 og § 26a, jf. delegeringsvedtak 27. november 1998 nr. 1095 og lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) § 198, jf. forskrift 24. mai 1996 nr. 514 om forsikring og annen sikkerhet mot oljesølansvar for skip.

§ 1 skal lyde:

Gebyr- og timesatser i denne forskriften gjelder for førstegangsgebyr, årsgebyr og andre gebyr som skal betales til statskassen i henhold til forskrift 2. februar 1996 nr. 115 om oppkreving av gebyr til Statskassen for besiktelser, sertifikatutstedelse mv. som foretas i henhold til lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) mv. Definisjonene i nevnte forskrift får tilsvarende anvendelse.

§ 6 nr. 1 første kolon skal lyde:

1. Dispensasjonssøknader fra forskrift om arbeids- og hviletiden og forskrift om bemanning:

II

Endringene trer i kraft straks.

23. nov. Nr. 1322 2007**Forskrift om endring i forskrift om endring i forskrift om stønad til dekning av utgifter til viktige legemidler og spesielt medisinsk utstyr**

Hjemmel: Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 23. november 2007 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–14. Kunngjort 30. november 2007 kl. 15.45.

I

I forskrift 2. oktober 2007 nr. 1110 om endring i forskrift 18. april 1997 nr. 330 om stønad til dekning av utgifter til viktige legemidler og spesielt medisinsk utstyr gjøres følgende endring:

§ 9 tabellen punkt 46 og 47 skal lyde:

<i>Sykdomsliste:</i>	<i>Legemiddelgrupper:</i>	<i>Merknader:</i>
46. Kroniske, sterke smerter med betydelig redusert livskvalitet og funksjonsevne	a) Paracetamolpreparater b) Antidepressiva mot smerter c) Antipsykotika mot smerter d) Ikke-steroid antiinflammatoriske midler e) Antiepileptika mot smerter f) Midler mot medikamentindusert ulcus	Smerteanalyse skal være utført, og dokumenteres i journal. Det skal brukes et validert verktøy for diagnostikk, vurdering av smertegrad og evaluering av effekt av legemiddeltiltak.
47. Palliativ behandling i livets slutfase.	a) Paracetamolpreparater b) Antidepressiva mot smerter c) Ikke-steroid antiinflammatoriske midler d) Kortikosteroider e) Antiepileptika mot smerter f) Muskelrelaxerende midler g) Opioider h) Antidiarøika i) Laksantia j) Antiemetika k) Anxiolytika l) Hypnotika og sedativa m) Antitussiva n) Midler mot medikamentindusert ulcus o) Apotekfremstilte vanedannende legemidler p) Innhold i smertekassetter q) Antiinfektiva	<i>Til bokstav e:</i> Behandlingen skal følges opp etter 3 måneder. Legen skal spesielt vurdere effekten opp mot bivirkninger, og behandling skal bare kontinueres dersom det har skjedd en vesentlig eller betydelig effekt som påvirker pasientens livskvalitet og/eller funksjonsevne. Dette skal dokumenteres i journal. Under dette sykdomspunktet kan det fattes vedtak om opptak av legemidler uten markedsføringstillatelse, jf. legemiddelforskriften § 14–9 bokstav a. I forbindelse med overføring av legemidler til palliativ behandling i livets slutfase fra bidragsordningen etter folketrygdloven § 5–22 til blåreseptordningen etter folketrygdloven § 5–14, kan Statens legemiddelverk fatte vedtak om opptak av legemidler i preparatlisten, selv om vilkårene etter legemiddelforskriften § 14–13 bokstav d ikke er oppfylt.

II

Endringen trer i kraft straks.

23. nov. Nr. 1323 2007**Forskrift om endring i forskrift om utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone og landinger til norsk havn**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 23. november 2007 med hjemmel i forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone og landinger til norsk havn § 14, og lov 17. juni 1966 nr. 19 om forbud mot at utlendinger driver fiske m.v. i Norges territorialfarvann § 8, jf. delegeringsvedtak 20. august 1993 nr. 813. Kunngjort 30. november 2007 kl. 15.45.

I

I forskrift 13. mai 1977 nr. 2 om utlendingers fiske og fangst i Norges økonomiske sone og landinger til norsk havn gjøres følgende endringer:

§ 8 annet ledd oppheves.

§ 8 nåværende tredje til åttende ledd blir andre til sjuende ledd.

§ 8 bokstav b skal lyde:

Fangstmelding skal sendes ved overgang til fiske i annet ICES-område og ellers ukentlig ved utløpet av hver sjuende dag etter fiskestart. Fartøy som driver konsumfiske med trål i Norges økonomiske sone sør for 62° N med minste maskevidde 120 mm og som velger å avslutte fisket senere enn 4 timer før grensepassering, jf. § 8 bokstav e, skal uavhengig av tid siden siste melding, sende en fangstmelding tidligst 6 timer og senest 4 timer før grensepassering. Denne meldingen skal angi posisjon for grensepassering.

Meldingen skal inneholde følgende opplysninger:

<i>Dataelement</i>	<i>Kode</i>	<i>Påkrevd/Valgfri</i>	<i>Innhold</i>
Meldingstype	TM	P	CAT, Fangstmelding
Meldingsnummer	RN	P ¹	Serienummer for meldingen i inneværende år
Radiokallesignal	RC	P	Fartøyets radiokallesignal
Fartøynavn	NA	V	Fartøyets navn
Registreringsmerke	XR	V	Fartøyets registreringsnummer
Posisjon lengde	LO	P ²	Posisjon lengde på meldingstidspunktet
Posisjon bredde	LA	P ²	Posisjon bredde på meldingstidspunktet
Fangst	CA	P	Fangst siden forrige COE eller CAT-melding fordelt på fiskesort i kilo rund vekt. Parvis angitt
Fangstområde	RA	P	ICES-område der fangsten er tatt
Sone	ZO	P	Sone der fangsten er tatt (ISO-3)
Posisjon lengde	LN	P ³	Posisjon lengde for grensepassering
Posisjon bredde	LI	P ³	Posisjon bredde for grensepassering
Meldingsdato	DA	P	Dato meldingen er sendt i UTC (ÅÅÅÅMMDD)
Meldingstid	TI	P	Tidspunkt når meldingen er sendt i UTC (TTMM)

1 Påkrevd ved elektroniske meldinger.

2 Valgfritt for fartøy underlagt satellittsporing.

3 Påkrevd for fartøy som driver konsumfiske med trål i Norges økonomiske sone sør for 62° N med minste maskevidde 120 mm dersom meldingen benyttes som forhåndsmelding mellom 6 og 4 timer før grensepassering.

§ 8 bokstav d skal lyde:

Fartøy som har mottatt fangst fra annet fartøy skal sende melding om havneanløp 24 timer før landing i norsk eller utenlandsk havn.

Meldingen skal inneholde følgende opplysninger:

<i>Dataelement</i>	<i>Kode</i>	<i>Påkrevd/Valgfri</i>	<i>Forklaring</i>
Meldingstype	TM	P	POR, Melding om havneanløp
Meldingsnummer	RN	P ¹	Serienummer for meldingen i inneværende år
Radiokallesignal	RC	P	Fartøyets radiokallesignal
Fartøynavn	NA	V	Fartøyets navn
Registreringsmerke	XR	V	Fartøyets registreringsnummer i Merkeregisteret
Posisjon lengde	LO	P ²	Posisjon lengde på meldingstidspunktet
Posisjon bredde	LA	P ²	Posisjon bredde på meldingstidspunktet
Kyststat	CS	P	Landingshavnens kyststat
Havn	PO	P	Navnet på havnen der det skal landes
Dato	PD	P	Dato for havneanløp i UTC (ÅÅÅÅMMDD)
Tid	PT	P	Tidspunkt for havneanløp i UTC (TTMM)
Kvantum som skal landes	KG	P	Kvantum som skal leveres fordelt på fiskesort i kilo rund vekt. Parvis angitt
Kvantum om bord	OB	P	Fangst om bord fordelt på kilo rund vekt. Parvis angitt
Meldingsdato	DA	P	Dato meldingen er sendt i UTC (ÅÅÅÅMMDD)
Meldingstid	TI	P	Tidspunkt når meldingen er sendt i UTC (TTMM)

1 Påkrevd ved elektroniske meldinger.

2 Valgfritt for fartøy underlagt satellittsporing.

§ 8 bokstav e skal lyde:

Når fisket i sonen avsluttes og senest før ankomst kontrollpunktet eller før fartøyet fremstilles for kontroll i et kontrollområde, jf. § 8 bokstav f, skal det sendes melding om avslutning av fiske. Fartøy som driver konsumfiske med trål i Norges økonomiske sone sør for 62° N med minste maskevidde 120 mm skal sende slik melding når fisket i sonen avsluttes og senest 4 timer før grensepassering. Slike fartøy som velger å avslutte fisket senere enn 4 timer før grensepassering, jf. § 8 bokstav b, skal sende melding om avslutning av fisket 1 time før grensepassering. Denne meldingen skal ikke angi posisjon for grensepassering.

Meldingen skal inneholde følgende opplysninger:

<i>Dataelement</i>	<i>Kode</i>	<i>Påkrevd/Valgfri</i>	<i>Forklaring</i>
Meldingstype	TM	P	COX, Melding om avslutning av fiske
Meldingsnummer	RN	P ¹	Serienummer for meldingen i inneværende år
Autentisering	AU	P ¹	Avtalt autentiseringskode
Radiokallesignal	RC	P	Fartøyets radiokallesignal
Fartøynavn	NA	V	Fartøyets navn
Registreringsmerke	XR	V	Fartøyets registreringsnummer
Posisjon lengde	LO	P ²	Posisjon lengde på meldingstidspunktet
Posisjon bredde	LA	P ²	Posisjon bredde på meldingstidspunktet
Fangst	CA	P	Fangst siden forrige COE eller CAT-melding fordelt på fiskesort i kilo rund vekt. Parvis angitt
Fangstområde	RA	P	ICES-område der fangsten er tatt
Sone	ZO	P	Sone der fangsten er tatt (ISO-3)
Posisjon lengde	LN	P ³	Posisjon lengde for grensepassering
Posisjon bredde	LI	P ³	Posisjon bredde for grensepassering
Havn	PO	P ⁴	Navnet på havnen der det skal landes
Meldingsdato	DA	P	Dato meldingen er sendt i UTC (ÅÅÅÅMMDD)
Meldingstid	TI	P	Tidspunkt når meldingen er sendt i UTC (TTMM)

1 Påkrevd ved elektroniske meldinger.

2 Valgfritt for fartøy underlagt satellittsporing.

3 Påkrevd for fartøy som driver konsumfiske med trål i Norges økonomiske sone sør for 62° N med minste maskevidde 120 mm dersom meldingen benyttes som forhåndsmelding mellom 6 og 4 timer før grensepassering.

4 Påkrevd dersom det skal landes i havn som ikke er norsk eller russisk.

II

Endringene trer i kraft straks.

26. nov. Nr. 1324 2007

Forskrift om endring i generell forskrift for produksjon, import og frambud mv av kosmetikk og kroppspleieprodukter

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 26. november 2007 med hjemmel i lov 21. desember 2005 nr. 126 om kosmetikk og kroppspleieprodukt m.m. (kosmetikklova) § 8 samt delegeringsvedtak 29. desember 2005 nr. 1770.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg II kap. XVI nr. 1 (direktiv 76/768/EØF endret ved direktiv 2007/1/EF og direktiv 2007/17/EF). Kunngjort 30. november 2007 kl. 15.45.

I

I generell forskrift 26. oktober 1995 nr. 871 for produksjon, import og frambud mv av kosmetikk og kroppspleieprodukter gjøres følgende endringer:

I forskriftens EØS-henvisninger tilføyes følgende endringsdirektiver til vedlegg II kap. XVI nr. 1:

Direktiv 2007/1/EF

Direktiv 2007/17/EF.

Vedlegg IIa, IIb, III og vedlegg V er endret. Endringene gjengis ikke her, men kan fås ved henvendelse til: Mattilsynet, Felles postmottak, Postboks 383, 2381 Brumunddal, E-post: postmottak@mattilsynet.no, Kontakttelefon: 06040, eller leses på Mattilsynets hjemmeside: <http://www.mattilsynet.no>.

II

Endringene trer i kraft straks.

26. nov. Nr. 1325 2007**Forskrift om gruppesøksmål**

Hjemmel: Fastsatt av Domstoladministrasjonen 26. november 2007 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 90 om mekling og rettergang i sivile tvister (tvisteloven) § 35–6 og § 35–7. Kunngjort 30. november 2007 kl. 15.45.

§ 1. Påmelding til gruppesøksmål etter tvisteloven § 35–6

Begjæring om registrering som gruppe medlem i et gruppesøksmål etter tvisteloven § 35–6, settes fram for den domstolen som behandler gruppesøksmålet.

Begjæringen kan være skriftlig eller muntlig. Muntlig begjæring inngis ved personlig oppmøte i den domstolen som behandler gruppesøksmålet. Begjæringen må angi de opplysningene som er nødvendig for å avgjøre om vilkårene for registrering som gruppe medlemmer er oppfylt:

- a) søkerens navn, adresse og person- eller organisasjonsnummer
- b) gruppesøksmålet begjæringen gjelder og
- c) det krav som gjøres gjeldende, og det faktiske grunnlaget for kravet.

§ 2. Grupperegisteret

Retten skal så snart den har avgjort begjæringen om registrering varsle søkeren om resultatet og føre vedkommende inn i grupperegisteret dersom begjæringen blir tatt til følge.

Grupperegisteret føres elektronisk av domstolen, og skal så snart det er opprettet legges ut på lukket nettside for gruppe medlemmene, grupprepresentanten, prosessfullmektigen for gruppesøksmålet, saksøkte og saksøktes prosessfullmektig. Medlemmenes personnummer skal ikke legges ut på nettsiden. Grupperegisteret skal oppdateres når noen melder seg på eller trer ut av gruppesøksmålet.

Grupperegisteret føres av den instans som behandler saken. Anke over kjennelser om saksbehandlingen etter tvisteloven § 29–3 (2) eller over beslutninger etter tvisteloven § 29–3 (3), medfører ikke at ankeinstansen får plikt til å føre grupperegister.

§ 3. Uttreden som gruppe medlem i gruppesøksmål

Enhver kan tre ut som gruppe medlem. Det gjøres ved sletting i grupperegisteret for medlemmer i gruppesøksmål etter § 35–6 og ved innføring i utmeldingsregisteret for medlemmer i gruppesøksmål etter § 35–7. Begjæring om utmelding framsettes for den domstolen som behandler gruppesøksmålet. Kravene i § 1 annet ledd første, annet og tredje punktum bokstav a og b gjelder tilsvarende. Utmeldingen er virksom fra det tidspunktet retten mottar begjæringen.

Straks etter mottak av en begjæring om uttreden, skal retten sørge for at gruppe medlemmet slettes fra grupperegisteret eller innføres i utmeldingsregisteret.

§ 4. Utmeldingsregister

Utmeldingsregisteret føres elektronisk av domstolen.

Gruppemedlemmene, grupprepresentanten, prosessfullmektigen for gruppesøksmålet, saksøkte og saksøktes prosessfullmektig har rett til innsyn i utmeldingsregisteret fra det tidspunktet gruppesøksmålet er fremmet.

Reglene i § 2 tredje ledd gjelder tilsvarende for utmeldingsregister.

§ 5. Undergrupperegister

I saker hvor retten etter tvisteloven § 35–10 annet ledd bestemmer at det skal være undergrupper, skal det opprettes undergrupperegistre som er knyttet til grupperegisteret for gruppesøksmålet. Bestemmelsene i § 2 og § 3 gjelder tilsvarende for undergrupperegister.

§ 6. Ikraftsetting

Forskriften trer i kraft 1. januar 2008.

26. nov. Nr. 1326 2007**Forskrift om endring i forskrift om anvendelse av det kvantum av torsk som er satt av til distriktskvote i 2007**

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 26. november 2007 med hjemmel i forskrift 20. juni 2007 nr. 685 om anvendelse av det kvantum av torsk som er satt av til distriktskvote i 2007 § 7. Kunngjort 30. november 2007 kl. 15.45.

I

I forskrift 20. juni 2007 nr. 685 om anvendelse av det kvantum av torsk som er satt av til distriktskvote i 2007 gjøres følgende endringer:

§ 4 andre, tredje og nytt fjerde ledd skal lyde:

Hvert fartøy med største lengde mellom 15 og 20,99 meter som tildeles distriktskvote, kan fiske og levere inntil 10 tonn. Fra og med 26. november 2007 kan hvert fartøy fiske et maksimalkvotetillegg på 10 tonn.

Hvert fartøy med største lengde mellom 21 og 27,99 meter som tildeles distriktskvote, kan fiske og levere inntil 15 tonn. Fra og med 26. november 2007 kan hvert fartøy fiske et maksimalkvotetillegg på 15 tonn.

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket på maksimalkvotetillegg.

§ 4 nåværende fjerde til syvende ledd blir nye femte til åttende ledd.

II

Endringene trer i kraft straks.

27. nov. Nr. 1327 2007

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2007

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 27. november 2007 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. og forskrift 20. desember 2006 nr. 1565 om regulering av fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2007 § 20. Kunngjort 30. november 2007 kl. 15.45.

I

I forskrift 20. desember 2006 nr. 1565 om regulering av fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2007 gjøres følgende endring:

§ 11 skal lyde:

Fartøy som har adgang til å delta i lukket gruppe kan fiske og lande følgende kvanta:

<i>Hjemmelslengde</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Fartøykvote (tonn)</i>	<i>Maksimalkvote (tonn)</i>
under 7,00 meter	1	8	Ubegrenset
7,0–7,99 meter	2	16	Ubegrenset
8,0–8,99 meter	3	24	Ubegrenset
9,0–9,99 meter	4	32	Ubegrenset
10,0–10,99 meter	5	40	Ubegrenset
11,0–11,99 meter	6	48	Ubegrenset
12,0–12,99 meter	7	56	Ubegrenset
13,0–13,99 meter	8	64	Ubegrenset
14,0–14,99 meter	9	72	Ubegrenset
15,0–15,99 meter	10	80	Ubegrenset
16,0–16,99 meter	11	88	Ubegrenset
17,0–17,99 meter	12	96	Ubegrenset
18,0–18,99 meter	13	104	Ubegrenset
19,0–19,99 meter	14	112	Ubegrenset
20,0–20,99 meter	15	120	Ubegrenset
21,0–21,35 meter	16	128	Ubegrenset

Ved en eventuell stopp i fiske i lukket gruppe kan det enkelte fartøy likevel fortsette fiske innenfor en kvoteenhet på 8 tonn.

Fartøy i åpen gruppe kan fiske og lande inntil 5 tonn sild.

Fartøy i åpen gruppe som deltar med garn kan fiske og lande inntil 10 tonn sild.

Fartøy i åpen gruppe kan fortsette fisket selv om det innføres stopp i fisket for kystfartøygruppen.

II

Endringen trer i kraft straks.

27. nov. Nr. 1328 2007

Forskrift om endring i forskrift om fastsettelse av kvotefaktor i fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2007

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeridirektoratet 27. november 2007 med hjemmel i forskrift 20. desember 2006 nr. 1565 om regulering av fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2007 § 6, jf. § 20. Kunngjort 30. november 2007 kl. 15.45.

I

I forskrift 5. februar 2007 nr. 140 om fastsettelse av kvotefaktor i fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2007 gjøres følgende endring:

§ 2 nye tredje og fjerde ledd skal lyde:

Det åpnes for fritt fiske for ringnotfartøy uten konsesjon (SUK-gruppen) med virkning fra 27. november.

Fartøykvoten oppheves for ringnotfartøy uten konsesjon (SUK-gruppen) med virkning fra 1. desember.

II

Endringen trer i kraft straks.

27. nov. Nr. 1329 2007

Ikrafttredelse av forskrift 30. mars 2007 nr. 366 om identitetskort (id-kort) på bygge- og anleggsplasser

Hjemmel: Fastsatt av Arbeids- og inkluderingsdepartementet 27. november 2007 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 1–4 første ledd og § 4–1 sjette ledd, jf. forskrift 30. mars 2007 nr. 366 om identitetskort (id-kort) på bygge- og anleggsplasser § 9. Kunngjort 30. november 2007 kl. 15.45.

Arbeids- og inkluderingsdepartementet har 27. november 2007 fastsatt at forskrift 30. mars 2007 nr. 366 om identitetskort (id-kort) på bygge- og anleggsplasser trer i kraft 1. januar 2008, jf. forskriften § 9.

28. nov. Nr. 1330 2007

Forskrift om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2008 (deltakerforskriften)

Hjemmel: Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 28. november 2007 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 30. november 2007 kl. 15.45.

Kapittel 1. Innledende bestemmelser

§ 1. (virkeområde)

Forskriften inneholder bestemmelser om begrensninger i adgangen til å delta i følgende fiskerier:

- a. fisket etter torsk, hyse og sei mv. for fartøy på eller over 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap,
- b. fisket etter torsk, hyse og sei for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62 grader nord,
- c. fisket etter torsk for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap i Nordsjøen sør for 62 grader nord,
- d. fisket etter makrell for fartøy under 28 meter største lengde,
- e. fisket etter sild for fartøy under 28 meter største lengde i Nordsjøen sør for 62 grader nord,
- f. fisket etter sei for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med not nord for 62 grader nord,
- g. fisket etter sei for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med not eller konvensjonelle redskap sør for 62 grader nord,
- h. fisket etter reker med trål i Nordsjøen og Skagerrak sør for 62 grader nord,
- i. fisket etter norsk vårgytende sild for fartøy under 28 meter største lengde,
- j. fisket etter rognkjeks for fartøy under 28 meter største lengde i Nordland, Troms og Finnmark,
- k. fisket etter blåkveite for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62 grader nord og
- l. fisket etter brisling for fartøy på eller under 28 meter største lengde.

§ 2. (definisjoner)

I denne forskriften menes med:

- a) «eier»: den som direkte, eller indirekte gjennom foretak, innehar mer enn 50 prosent av eierandelene i et fiskefartøy.
- b) «deltakeradgang»: adgang til å delta i et fiskeri hvor det er fastsatt et største antall fartøy som gis adgang til fiskeriet (lukket gruppe).

§ 3. (forholdet til reguleringene av fiske)

Bestemmelsene om begrensning av adgangen til å delta i fiske i denne forskriften gir bare rett til å utøve fiske i samsvar med de reguleringene av fiske som til enhver tid er fastsatt i eller i medhold av lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v.

§ 4. (krav til tidligere deltakelse i fisket)

For å kunne delta i lukket gruppe i et fiskeri i 2008, må fartøyet ha hatt adgang til å delta i fiskeriet i samme fartøygruppe og med samme redskap i 2007.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan dispensere fra kravet til deltakelse forrige år, dersom eieren av fartøyet har hatt tillitsverv i fiskeriorganisasjon eller offentlig verv, og vervet har medført at eieren ikke har hatt adgang til å delta. Slik tillatelse kan bare gis til eieren av et fartøy som kan vise til tidligere deltakelse med eget fartøy i det aktuelle fisket.

§ 5. (begrensninger i antall fartøy en eier kan delta i ett fiskeri med)

Eier av fartøy som har adgang til å delta i lukket gruppe, har ikke adgang til å delta i åpen gruppe med annet fartøy. Eier av slikt fartøy har heller ikke adgang til å delta i åpen gruppe med andre høvedsmenn.

Eier av fartøy som deltar i åpen gruppe, har ikke adgang til å delta i åpen gruppe med annet fartøy. Eier av slikt fartøy har heller ikke adgang til å delta i åpen gruppe med andre høvedsmenn.

Det er forbudt å benytte leiefartøy ved deltakelse i fiske i åpen gruppe.

§ 6. (gruppetilhørighet)

Eier av fartøy som har startet fiske i lukket gruppe innenfor ett fiskeri, kan ikke skifte gruppetilhørighet innenfor dette fiskeriet i løpet av reguleringsåret.

§ 7. (kontroll og godkjenning)

Fiskeridirektoratets regionkontor kan kreve kontroll av at eier og fartøy oppfyller vilkårene som er satt for å delta i fiske.

Eier og fartøy som deltar i åpen gruppe i 2008 uten å ha deltatt i det samme fiskeriet i 2007, må ha særskilt godkjenning fra Fiskeridirektoratets regionkontor, som viser at vilkårene for å delta er oppfylt.

Fiskeridirektoratet kan i vedtaket stille krav til fartøyets egnethet, bemanning, utstyr og fremstilling for kontroll.

Kapittel 2. Deltakerbegrensede fiskerier i 2008**I. Fisket etter torsk, hyse og sei mv. for fartøy på eller over 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap****§ 8. (avgrensning av deltakelsen i fiske)**

Deltakelsen i fiske gjelder for fisket etter torsk, hyse, sei, brosme, lange (hvitlange og blålange), blåkveite, uer og steinbit med fartøy på eller over 28 meter største lengde som fisker med annet redskap enn trål og not.

For å kunne delta i fisket etter sei med garn, må fartøyet ha hatt adgang til å delta i dette fisket i 2007.

For å kunne delta i fisket etter torsk i området sør for 62 grader nord, vest for en rett linje gjennom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr, øst for fire grader vest og nord for 51 grader nord, må fartøyet ha hatt adgang til å delta i dette fisket i 2007.

§ 9. (vilkår for å delta i lukket gruppe)

For å kunne delta i lukket gruppe i fiske med fartøy over 28 meter største lengde med konvensjonelle redskap etter torsk, hyse og sei mv. må følgende vilkår være oppfylt:

- fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde på eller over 28 meter,
- eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet,
- fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter torsk, hyse og sei mv., og
- fartøyet må ha hatt adgang til å delta i fisket i 2007.

Dispensasjonsadgangen fra kravet til tidligere deltakelse i § 4 andre ledd gjelder ikke for dette fiskeriet.

II. Fisket etter torsk, hyse og sei for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62 grader nord**§ 10. (avgrensning av deltakelsen i fiske)**

Deltakelsen i fiske gjelder for fiske etter torsk, hyse og sei nord for 62 grader nord med fartøy under 28 meter største lengde som fisker med annet redskap enn trål og not.

§ 11. (vilkår for å delta i lukket gruppe)

For å delta i lukket gruppe i kystfartøygruppens fiske etter torsk, hyse og sei nord for 62 grader nord må følgende vilkår være oppfylt:

- fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde under 28 meter, med mindre Fiskeridirektoratet har gitt tillatelse til å forlenge fartøyet av sikkerhetsmessige årsaker,
- eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet, og
- fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter torsk, hyse og sei.

Når vilkårene for deltakelse i denne bestemmelsen og kravet til tidligere deltakelse i § 4 er oppfylt, har fartøyet adgang til å delta i lukket gruppe i fiske i 2008.

§ 12. (vilkår for å delta i åpen gruppe)

Når vilkårene for deltakelse i lukket gruppe ikke er oppfylt, kan fartøy som oppfyller følgende vilkår delta i åpen gruppe i kystfartøygruppens fiske etter torsk, hyse og sei nord for 62 grader nord:

- fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde under 11 meter, med mindre eier av fartøyet har fisket og levert torsk med konvensjonelle redskap nord for 62 grader nord i åpen gruppe med dette fartøyet i minst ett av årene 2003, 2004, 2005, 2006 eller 2007,
- eier av fartøyet og høvedsmann må være ført i fiskermanntallet, og
- fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter torsk, hyse og sei.

Fartøy med torskestråltillatelse, seitråltillatelse eller ringnottillatelse etter forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 om spesielle tillatelser til å drive enkelte former for fiske og fangst (konsesjonsforskriften) § 2–1, § 2–14 og § 4–1 kan likevel ikke delta i åpen gruppe.

III. Fisket etter torsk for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap i Nordsjøen sør for 62 grader nord

§ 13. *(avgrensning av deltakelsen i fiske)*

Deltakelsen i fiske gjelder fiske etter torsk i området sør for 62 grader nord, vest for en rett linje gjennom Lindenes fyr og Hanstholmen fyr, øst for fire grader vest og nord for 51 grader nord med fartøy under 28 meter største lengde som fisker med annet redskap enn not og trål.

§ 14. *(vilkår for å delta i lukket gruppe)*

For å delta i lukket gruppe i kystfartøygruppens fiske etter torsk sør for 62 grader nord må følgende vilkår være oppfylt:

- fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde under 28 meter, med mindre Fiskeridirektoratet har gitt tillatelse til å forlenge fartøyet av sikkerhetsmessige årsaker,
- eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet, og
- fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter torsk.

Når vilkårene for deltakelse i denne bestemmelsen og kravet til tidligere deltakelse i § 4 er oppfylt, har fartøyet adgang til å delta i lukket gruppe i fiske i 2008.

§ 15. *(vilkår for å delta i åpen gruppe)*

Når vilkårene for deltakelse i lukket gruppe ikke er oppfylt, kan fartøy som oppfyller følgende vilkår delta i åpen gruppe i kystfartøygruppens fiske etter torsk sør for 62 grader nord:

- fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde under 28 meter,
- eier av fartøyet og høvedsmann må være ført i fiskermanntallet, og
- fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter torsk.

IV. Fisket etter makrell for fartøy under 28 meter største lengde

§ 16. *(vilkår for å delta med not eller garn og snøre i lukket gruppe)*

For å delta i lukket gruppe i kystfartøygruppens fiske med not eller garn og snøre etter makrell må følgende vilkår være oppfylt:

- fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde under 28 meter, med mindre Fiskeridirektoratet har gitt tillatelse til å forlenge fartøyet av sikkerhetsmessige årsaker,
- eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet, og
- fartøy som skal fiske med not må være egnet, bemannet og utstyrt for å delta i fisket med not. Fartøy som skal fiske med garn eller snøre må være egnet, bemannet og utstyrt for å delta i fiske med garn eller snøre.

Når vilkårene for deltakelse i denne bestemmelsen og kravet til tidligere deltakelse i § 4 er oppfylt, har fartøyet adgang til å delta i lukket gruppe i fiske i 2008.

Eier av fartøy mellom 13 og 28 meter største lengde som deltok i fiske med garn eller snøre i 2007 uten å være ført på blad B i fiskermanntallet, kan etter søknad til Fiskeridirektoratets regionkontor gis adgang til å delta uavhengig av vilkåret i første ledd bokstav b dersom eier og høvedsmann er ført i fiskermanntallet.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan dispensere fra aktivitetskravet i § 4 dersom eieren av fartøy med en hjemmelslengde under 13 meter har vært syk i perioden 1. januar 1998 til 31. desember 2000 og det kan dokumenteres ved legeattest at sykdommen forhindret eier fra å delta i fiske i perioden. Dispensasjon kan bare gis i slikt tilfelle når særlige tungtveiende hensyn tilsier det. Dispensasjon kan bare gis til eier av fartøy som kan vise til tidligere deltakelse med eget fartøy i fiske etter makrell.

Når adgangen til å delta i fiske er tildelt ved dispensasjon fra aktivitetskravet pga. langvarig sykdom bortfaller adgangen til å delta i fisket ved videresalg av fartøyet.

§ 17. *(vilkår for å delta i lukket gruppe – små ringnotfartøy)*

For å delta i lukket gruppe i kystfartøygruppens fiske med ringnot etter makrell må følgende vilkår være oppfylt:

- fartøyet må være registrert i merkeregisteret, og ha en hjemmelslengde mellom 21, 35 og 28 meter største lengde,
- eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet, og
- fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter makrell med ringnot.

Når vilkårene for deltakelse i denne bestemmelsen og kravet til tidligere deltakelse i § 4 er oppfylt, har fartøyet adgang til å delta i lukket gruppe i fiske i 2008.

§ 18. *(vilkår for å delta med not eller garn og snøre i åpen gruppe)*

Når vilkårene for å delta i lukket gruppe ikke er oppfylt, kan fartøy som oppfyller følgende vilkår delta i åpen gruppe i kystfartøygruppens fiske etter makrell med not eller garn og snøre:

- fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde under 13 meter,

- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført i fiskermanntallet, og
- c. fartøy som skal fiske med not må være egnet, bemannet og utstyrt for å delta i fisket med not. Fartøy som skal fiske med garn eller snøre må være egnet, bemannet og utstyrt for å delta i fisket med garn eller snøre.

V. Fisket etter sild for fartøy under 28 meter største lengde i Nordsjøen sør for 62 grader nord

§ 19. *(vilkår for å delta i lukket gruppe – konvensjonelle redskap)*

For å delta i lukket gruppe i kystfartøygruppens fiske etter sild med konvensjonelle redskap må følgende vilkår være oppfylt:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde under 28 meter, med mindre Fiskeridirektoratet har gitt tillatelse til å forlenge fartøyet av sikkerhetsmessige årsaker,
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet, og
- c. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter nordsjøsilde med snurpenot eller landnot. Fartøy som benyttes til fiske ved lysing, skal ha særskilt lysebåt.

Når vilkårene for deltakelse i denne bestemmelsen og kravet til tidligere deltakelse i § 4 er oppfylt, har fartøyet adgang til å delta i lukket gruppe i fiske i 2008.

§ 20. *(vilkår for deltakelse i lukket gruppe – små ringnotfartøy)*

For å delta i lukket gruppe i kystfartøygruppens fiske etter sild med ringnot må følgende vilkår være oppfylt:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en hjemmelslengde mellom 21, 35 og 28 meter største lengde,
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet, og
- c. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for å fiske etter sild med ringnot.

Når vilkårene for deltakelse i denne bestemmelsen og kravet til tidligere deltakelse i § 4 er oppfylt, har fartøyet adgang til å delta i lukket gruppe i fiske i 2008.

§ 21. *(vilkår for å delta i åpen gruppe)*

Når vilkårene for deltakelse i lukket gruppe ikke er oppfylt, kan fartøy som oppfyller følgende vilkår delta i åpen gruppe i kystfartøygruppens fiske etter sild:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde på eller under 28 meter,
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført i fiskermanntallet, og
- c. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter nordsjøsilde med snurpenot, landnot eller garn. Fartøy som benyttes til fiske ved lysing, skal ha særskilt lysebåt.

VI. Fisket etter sei for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med not nord for 62 grader nord

§ 22. *(vilkår for å delta i lukket gruppe)*

For å delta i kystfartøygruppens fiske etter sei med not nord for 62 grader nord må følgende vilkår være oppfylt:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde mellom 13 og 28 meter, med mindre Fiskeridirektoratet har gitt tillatelse til å forlenge fartøyet av sikkerhetsmessige årsaker,
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet, og
- c. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter sei med not.

Når vilkårene for deltakelse i denne bestemmelsen og kravet til tidligere deltakelse i § 4 er oppfylt, har fartøyet adgang til å delta i lukket gruppe i fiske i 2008.

§ 23. *(vilkår for å delta i åpen gruppe)*

Når vilkårene for deltakelse i lukket gruppe ikke er oppfylt, kan fartøy som oppfyller følgende vilkår delta i åpen gruppe i kystfartøygruppens fiske etter sei med not nord for 62 grader nord:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde under 13 meter,
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet, og
- c. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter sei med not.

VII. Fisket etter sei for fartøy under 28 meter som fisker med not eller konvensjonelle redskap sør for 62 grader nord

§ 24. *(vilkår for å delta med not i lukket gruppe)*

For å delta i kystfartøygruppens fiske etter sei med not sør for 62 grader nord for fartøy mellom 13 og 28 meter største lengde må følgende vilkår være oppfylt:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde mellom 13 og 28 meter, med mindre Fiskeridirektoratet har gitt tillatelse til å forlenge fartøyet av sikkerhetsmessige årsaker,
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet, og
- c. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter sei med not.

Når vilkårene for deltakelse i denne bestemmelsen og kravet til tidligere deltakelse i § 4 er oppfylt, har fartøyet adgang til å delta i lukket gruppe i fiske i 2008.

§ 25. *(vilkår for å delta med not eller konvensjonelle redskap i åpen gruppe)*

Når vilkårene for deltakelse i lukket gruppe ikke er oppfylt kan fartøy som oppfyller følgende vilkår delta i kystfartøygruppens fiske etter sei med not eller konvensjonelle redskap sør for 62 grader nord:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde henholdsvis under 13 meter ved deltakelse med not og under 28 meter ved deltakelse med konvensjonelle redskap,
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført i fiskermanntallet, og
- c. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter sei med not eller konvensjonelle redskap.

VIII. Fisket etter reker med trål i Nordsjøen og Skagerrak sør for 62 grader nord.**§ 26.** *(vilkår for å delta i lukket gruppe)*

For å delta i kystfartøygruppens fiske etter reker sør for 62 grader nord må følgende vilkår være oppfylt:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde på eller over 11 meter,
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført i fiskermanntallet, og
- c. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter reker med trål.

Når vilkårene for deltakelse i denne bestemmelsen og kravet til tidligere deltakelse i § 4 er oppfylt, har fartøyet adgang til å delta i lukket gruppe i fiske i 2008.

§ 27. *(vilkår for å delta i åpen gruppe)*

Når vilkårene for deltakelse i lukket gruppe ikke er oppfylt, kan fartøy som oppfyller følgende vilkår delta i åpen gruppe i kystfartøygruppens fiske etter reker med trål sør for 62 grader nord:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde under 11 meter,
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført i fiskermanntallet, og
- c. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter reker med trål.

IX. Fisket etter norsk vårgytende sild for fartøy under 28 meter største lengde**§ 28.** *(vilkår for å delta i lukket gruppe)*

For å delta i kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild må følgende vilkår være oppfylt:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde under 28 meter, med mindre Fiskeridirektoratet har gitt tillatelse til å forlenge fartøyet av sikkerhetsmessige årsaker,
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet,
- c. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter norsk vårgytende sild med snurpenot, landnot eller snurrevad, og
- d. fartøy som skal fiske med snurpenot, landnot eller snurrevad må ha hatt adgang til å delta i fisket i 2007 med samme redskap. I tillegg kan fartøy som hadde adgang til å delta i fisket i 2004, og som fortsatt har samme eier som før 1. juli 2004, delta. For eier av fartøy som nevnt i 2. pkt. som har søkt om utskifting eller fått tilsagn om utskifting før 24. november 2005, kan Fiskeridirektoratets regionkontor etter søknad gi samme eier adgang til å delta i fisket med et erstatningsfartøy dersom de øvrige vilkårene er oppfylt. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Bestemmelsen om dispensasjon fra tidligere aktivitet i denne forskrift § 4 andre ledd gjelder tilsvarende for kravet i første ledd bokstav d.

Eier av fartøy mellom 28 og 33,50 meter største lengde som hadde tillatelse til å delta i fisket etter norsk vårgytende sild i 1985, kan delta med fartøyet uavhengig av lengdevilkåret i første ledd bokstav a.

Den som hadde kystnottillatelse, ekstraordinær landnottillatelse i 1985 eller som deltok i fisket etter norsk vårgytende sild på kystfiskekvoten i 1985 eller tidligere, kan uavhengig av vilkåret i første ledd bokstav b delta i fisket selv om vedkommende står på blad A i fiskermanntallet.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan dispensere fra aktivitetskravet i § 4 dersom eieren av fartøyet har vært syk i perioden 1. januar 1998 til 24. september 2001 og det blir dokumentert ved legeattest at sykdommen har forhindret eier fra å delta i fiske i perioden og særlige tungtveiende hensyn tilsier at dispensasjon gis. Dispensasjon kan bare gis til eier av fartøy som kan vise til tidligere deltakelse med eget fartøy i fiske etter norsk vårgytende sild.

Når adgangen til å delta i fiske er tildelt ved dispensasjon fra aktivitetskravet pga. langvarig sykdom bortfaller adgangen til å delta i fisket ved videresalg av fartøyet.

§ 29. *(vilkår for å delta i åpen gruppe – landnot og garn)*

Når vilkårene for deltakelse i lukket gruppe ikke er oppfylt kan fartøy som oppfyller følgende vilkår delta i åpen gruppe i kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild med landnot og garn:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde under 28 meter,
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført i fiskermanntallet, ved fiske med landnot må eier av fartøyet og høvedsmann være ført på blad B, og
- c. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for fiske etter norsk vårgytende sild med landnot eller garn.

X. Fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark

§ 30. *(vilkår for å delta i lukket gruppe)*

For å delta i kystfartøygruppens fiske etter rognkjeks med fartøy på eller over 13 meter største lengde i Nordland, Troms og Finnmark når følgende vilkår er oppfylt:

- a. eier må være ført i fiskermanntallet,
- b. fartøyet må være registrert i merkeregisteret, og
- c. eier av fartøyet har fisket og levert rognkjeks med eget fartøy i minst ett av årene 2005, 2006 eller 2007.

Bestemmelsen om dispensasjon fra krav om tidligere aktivitet i § 4 andre ledd gjelder tilsvarende.

§ 31. *(vilkår for å delta i åpen gruppe)*

Når vilkårene for deltakelse i lukket gruppe ikke er oppfylt kan fartøy som oppfyller følgende vilkår delta i åpen gruppe i kystfartøygruppens fiske etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark må følgende vilkår være oppfylt:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og være under 13 meter største lengde, og
- b. eier av fartøyet må være ført i fiskermanntallet.

§ 32. *(dispensasjon)*

Fiskeridirektoratets regionkontor kan i særlige tilfeller dispensere fra bestemmelse om at fartøyet må være registrert i merkeregisteret.

§ 33. *(begrensning i deltakelsen)*

Eier av fiskefartøy kan ikke delta i fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark med mer enn ett fartøy. Eier av fartøyet må stå om bord under fisket.

XI. Fisket etter blåkveite nord for 62 grader nord

§ 34. *(deltakelse i direkte fiske)*

Deltakelse i direkte fiske etter blåkveite gjelder for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62 grader nord.

§ 35. *(vilkår for å delta i åpen gruppe)*

For å delta i fisket etter blåkveite nord for 62 grader nord må følgende vilkår være oppfylt:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret,
- b. eier av fartøyet og høvedsmann må være ført på blad B i fiskermanntallet,
- c. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for å drive fiske etter blåkveite, og
- d. fartøyet må være påmeldt det direkte fisket etter blåkveite i samsvar med de kravene som blir fastsatt i den årlige reguleringen av fisket.

§ 36. *(begrensning i deltakelsen)*

Eier av fiskefartøy kan ikke delta i fiske med mer enn ett fartøy.

XII. Fisket etter brisling med kystnotfartøy

§ 37. *(vilkår for å delta i åpen gruppe)*

For å delta i fisket etter brisling må følgende vilkår være oppfylt:

- a. fartøyet må være registrert i merkeregisteret og ha en største lengde på eller under 28 meter med mindre Fiskeridirektoratet har gitt tillatelse til å forlenge fartøyet av sikkerhetsmessige årsaker,
- b. eier av fartøyet må være ført på blad B i fiskermanntallet,
- c. eier må ha minst to års erfaring fra brislingfiske og må stå om bord under brislingfisket, og
- d. fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for å drive fiske med not etter brisling. Fartøy som utøver fiske ved lysing skal ha særskilt lysebåt.

Kravet i første ledd bokstav b gjelder ikke ved fiske med landnot i kombinasjon med jordbruk, når eier har levert brisling til hermetikkindustrien i minst to av årene 1987, 1988 eller 1989.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gi dispensasjon fra vilkårene i første ledd bokstav b og c til bas eller høvedsmann med tradisjonelt brislingbruk og kontrakt om leie av fartøy dersom det foreligger særlige forhold. Enheten som gis dispensasjon må samlet fylle vilkårene for deltakelse.

Kapittel 3. Utskifting og salg av fartøy mv. i lukket gruppe

§ 38. *(virkeområde)*

Reglene i dette kapitlet gjelder ikke for åpne grupper da deltakelse i fiske i disse gruppene ikke er begrenset til et største antall deltakende fartøyer.

Reglene får heller ikke anvendelse for deltakeradgang i fisket etter rognkjeks.

§ 39. *(forbud mot overføring av deltakeradgang)*

Adgangen til å delta i fiske kan ikke overføres til annet fartøy med mindre slik tillatelse gis i medhold av bestemmelsene i dette kapitlet.

§ 40. (salg av fartøy med deltakeradgang)

Ved salg av fartøy som har deltakeradgang i fiske, kan Fiskeridirektoratets regionkontor gi ny eier adgang til å delta i fiske dersom de øvrige vilkår for å delta er oppfylt.

Adgang for ny eier til å delta i fiske medfører at selgers adgang til å delta med erstatningsfartøy bortfaller.

Søknad sendes på fastsatt skjema til Fiskeridirektoratets regionkontor.

§ 41. (særregler som gjelder ved salg av fartøy med deltakeradgang i fisket etter torsk, hyse og sei mv.)

Disse særreglene gjelder ved salg av fartøy som har deltakeradgang i fisket etter torsk, hyse og sei mv. for fartøy på eller over 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap og i fisket etter torsk, hyse og sei for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62 grader nord.

Ved salg av fartøy som har deltakeradgang, kan Fiskeridirektoratets regionkontor gi ny eier adgang til å delta i fiske når følgende vilkår er oppfylt:

- a. kjøper må være ført på blad B i fiskermanntallet, og
- b. både kjøper og selger må være ført i fiskermanntallet i samme fylke i minst 12 måneder før kjøpet finner sted, dersom ikke kjøpet skjer i forbindelse med at kjøper skal nytte strukturvoteordningen etter reglene i forskrift 4. mars 2005 nr. 193 om strukturvoteordning mv. for havfiskeflåten. Det kan gjøres unntak fra kravet i første punktum for kjøper som er ført i manntallet i løpet av de siste tolv månedene, dersom han/hun har vært bosatt i fylket i minst 12 måneder.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan dispensere fra kravet i annet ledd bokstav b

- a. når fartøy kjøpes fra annet fylke til Nord-Troms og Finnmark eller
- b. ved salg mellom fylker når det er naturlig å se kjøper og selgers distrikt som ett område i kvotesammenheng. Fylkene Østfold, Akershus, Oslo, Buskerud, Vestfold, Telemark, Aust-Agder og Vest-Agder anses som ett område i kvotesammenheng. Det samme gjelder fylkene Sør-Trøndelag og Nord-Trøndelag.

Adgang for ny eier til å delta i fisket medfører at selgers adgang til å delta med et erstatningsfartøy bortfaller. Dette gjelder samtlige fiskerier nevnt i første ledd.

Søknad sendes på fastsatt skjema til Fiskeridirektoratets regionkontor.

§ 42. (utskifting av fartøy med deltakeradgang)

Ved utskifting av fartøy med deltakeradgang i fiske, kan Fiskeridirektoratets regionkontor gi eier tillatelse til å delta i fiske med erstatningsfartøy.

Adgang til å delta i fiske med utskiftningsfartøyet bortfaller når slik tillatelse gis for erstatningsfartøyet. Dette gjelder samtlige fiskerier som deltakerbegrensningen gjelder for.

Søknad sendes på fastsatt skjema til Fiskeridirektoratets regionkontor.

§ 43. (særregler som gjelder ved utskifting av fartøy med deltakeradgang i fisket etter torsk, hyse og sei mv.)

Disse særreglene gjelder ved utskifting av fartøy som har deltakeradgang i fisket etter torsk, hyse og sei mv. for fartøy på eller over 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap og i fisket etter torsk, hyse og sei for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62 grader nord.

Det kan ikke gis tillatelse etter § 42 dersom søker er tildelt torske-tråltillatelse, pelagisk tråltillatelse, seitråltillatelse eller ringnottillatelse etter forskrift 13. oktober 2006 nr. 1157 (konsesjonsforskriften) § 2-1, § 2-6, § 2-14 og § 4-1 for erstatningsfartøyet.

§ 44. (leiefartøy)

Ved forlis og havari som medfører vesentlig driftsavbrudd kan Fiskeridirektoratets regionkontor gi tillatelse til å benytte annet fartøy i fisket.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan fastsette nærmere vilkår for slik tillatelse, herunder begrensninger på leiefartøyets lengde, samt at høvedsmann og hele eller deler av mannskapet skal delta i fisket med leiefartøyet.

Det kan ikke gis tillatelse til å benytte leiefartøy som har en største lengde på eller over 28 meter største lengde, med mindre det aktuelle leiefartøy har fått tillatelse til å forlenge fartøyet av sikkerhetsmessige årsaker. Størrelsesbegrensningen gjelder ikke for leiefartøy i fisket etter torsk, hyse og sei mv. for fartøy over 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap.

§ 45. (dødsfall)

Dersom fartøyeier dør, bortfaller adgangen til å delta i fisket.

Den som ved arv erverver fartøy med deltakeradgang i fiske, kan gis adgang til å delta i fiske dersom de øvrige vilkår for å delta er oppfylt. Dersom fartøyeiers død skyldes forlis der også fartøyet har gått tapt, kan arving gis rett til å delta i fiske med erstatningsfartøy.

Arvinger som nevnt i andre ledd, kan også selge fartøy med adgang for ny eier til å delta i fiske dersom vilkårene for å delta og salg for fortsatt drift er oppfylt.

Søknad sendes til Fiskeridirektoratets regionkontor.

Kapittel 4. Avsluttende bestemmelser**§ 46. (overtredelsesgebyr)**

Dersom bestemmelsene om begrensning av antall fartøy én eier kan delta med i ett fiskeri i § 5, § 33 og § 36, forbudet mot å skifte gruppetilhørighet i løpet av reguleringsåret i § 6, forbudet mot å bruke leiefartøy i § 5 eller

forbudet mot å overføre en deltakeradgang til et annet fartøy uten tillatelse i § 39 blir overtrådt ilegger Fiskeridirektoratet et overtredelsesgebyr.

§ 47. (tvangsmulkt)

For å sikre at bestemmelsene om begrensning av antall fartøy én eier kan delta med i ett fiskeri i § 5, § 33 og § 36, forbudet mot å skifte gruppetilhørighet i løpet av reguleringsåret i § 6, forbudet mot å bruke leiefartøy i § 5 eller forbudet mot å overføre en deltakeradgang til et annet fartøy uten tillatelse i § 39 blir oppfylt, kan Fiskeridirektoratet fatte vedtak om tvangsmulkt.

§ 48. (bortfall)

Adgangen til å delta i fiske etter forskriften her faller bort dersom fartøyet eller eieren av fartøyet ikke lenger fyller vilkårene for deltakelse som er fastsatt her i forskriften.

§ 49. (vedtaksmyndighet og klageinstans)

Fiskeridirektoratet har myndighet til å treffe vedtak etter denne forskriften.

Når myndigheten etter forskriften er lagt til Fiskeridirektoratets regionkontor, er Fiskeridirektoratet klageinstans.

Myndigheten som er lagt til Fiskeridirektoratet etter denne forskriften kan delegeres til Fiskeridirektoratets regionkontor.

§ 50. (ikraftsetting)

Denne forskriften gjelder fra 1. januar 2008 til og med 31. desember 2008.

29. nov. Nr. 1331 2007

Forskrift om endring i forskrift om generelle dyrehelsemessige betingelser for produksjon, bearbeiding, omsetning og import fra tredjeland av næringsmidler av animalsk opprinnelse til konsum

Hjemmel: Fastsatt av Mattilsynet 29. november 2007 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 9, § 10, § 12, § 15, § 19 og § 33 jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790 og delegeringsvedtak 5. mai 2004 nr. 884.

EØS-henvisninger: EØS-avtalen vedlegg I kap. I nr. 3 (vedtak 2007/118/EF). Kunngjort 30. november 2007 kl. 15.45.

I

I forskrift 9. september 2005 nr. 1045 om generelle dyrehelsemessige betingelser for produksjon, bearbeiding, omsetning og import fra tredjeland av næringsmidler av animalsk opprinnelse til konsum gjøres følgende endringer:

§ 5 nr. 5 skal lyde:

5. produktene er tydelig merket. Kjøtt fra fjørfe og oppdrettsfugl, herunder kvernet kjøtt, mekanisk utbeinet kjøtt, tilberedt kjøtt og/eller kjøttprodukter, fra et område eller del av et område, som ikke oppfyller alle relevante dyrehelsevilkår relatert til utbrudd eller mistanke om aviær influensa eller Newcastle disease, skal merkes tydelig i henhold til vedlegg IV. Andre produkter skal merkes i henhold til vedlegg II.

Vedlegg II overskriften skal lyde:

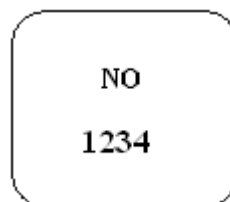
Vedlegg II: Særskilt stempelmerking av kjøtt fra et område eller del av et område, som ikke oppfyller alle relevante dyrehelsevilkår, unntatt kjøtt fra fjørfe eller oppdrettsfugl omfattet av vedlegg IV

Nytt vedlegg IV skal lyde:

Vedlegg IV: Særskilt stempelmerking av kjøtt fra fjørfe eller oppdrettsfugl fra et område eller del av et område, som ikke oppfyller relevante dyrehelsevilkår relatert til utbrudd eller mistanke om aviær influensa eller Newcastle disease

Stempelmerket skal ha følgende dimensjoner:

NO = 8 mm

Virksomhetens godkjeningsnummer = 11 mm

Bredde (ytre mål) = minimum 30 mm

Bredden av streken kvadratet er laget av = 3 mm

Andre dimensjoner tillates i samme størrelsesforhold, såfremt informasjonen er leselig.

II

Endringene trer i kraft straks.

29. nov. Nr. 1332 2007**Forskrift om rapporteringsplikt for foretak som driver inkassovirksomhet**

Hjemmel: Fastsatt av Kredittilsynet 29. november 2007 med hjemmel i lov 7. desember 1956 nr. 1 om tilsynet for kredittinstitusjoner, forsikringsselskaper og verdipapirhandel m.v. (kredittilsynsloven) § 4 første ledd nr. 3, jf. lov 13. mai 1988 nr. 26 om inkassovirksomhet og annen inndrivning av forfalte pengekrav (inkassoloven) § 30 første ledd. Kunngjort 30. november 2007 kl. 15.45.

§ 1. Plikt til innsendelse

Foretak som driver inkassovirksomhet i medhold av bevilling etter inkassoloven § 5, plikter hvert halvår å fylle ut og sende til Kredittilsynet opplysninger om inkassovirksomheten på eget rapporteringsskjema.

For foretak som sender inn skjema på elektronisk form via Altinn til Kredittilsynet gjelder følgende frister:

1. september (1. halvår)

1. mars (2. halvår).

For foretak som sender inn skjema på papir til Kredittilsynet gjelder følgende frister:

15. august (1. halvår)

15. februar (2. halvår).

§ 2. Begrensninger i rapporteringsplikten

Kredittilsynet kan i det enkelte tilfellet begrense rapporteringsplikten.

§ 3. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft straks. Forskrift 16. desember 2005 nr. 1515 om rapporteringsplikt for foretak som driver inkassovirksomhet oppheves fra samme dato.

Rettelser

Det som er endret er satt i kursiv.

Nr. 9/2004 s. 1269, 1366 og 1367 (i forskrift 1. juni 2004 nr. 931 om begrenning av forurensning (forurensningsforskriften))

Alle forskriftens forekomster av vedlegg XX nr. 2fa skal endres til:

vedlegg XX nr. 1ea.

Nr. 10/2007 s. 1369 (i forskrift 4. juli 2007 nr. 1085 om endring i forskrift 11. mars 1999 nr. 301 om måling, avregning og samordnet opptreden ved kraftomsetning og fakturering av netjtjenester)

§ 2–5 tredje ledd bokstav k skal lyde:

k) dato for siste *avlesning* og *førstkommende* periodiske avlesning,

Oversikt over rettelser som er inntatt i 2007-årgangen

År	Feil i hefte nr.	Side	Gjelder	Se rettelse i nr.
2004	14	2167	Forskrift nr. 1473	2
2004	9	1269, 1366-1367	Forskrift nr. 931	11
2006	12	1564-1565	Forskrift nr. 974	4
2007	2	347	Forskrift nr. 174	3
2007	2	307	Forskrift nr. 112	4
2007	3	429	Forskrift nr. 274	4
2007	3	458	Forskrift nr. 355	4
2007	7	993	Forskrift nr. 821	8
2007	7	1072	Forskrift nr. 874	8
2007	1	66	Forskrift nr. 1646	9
2007	5	Innh. s. 2 + s. 547	Forskrift nr. 1822	10
2007	10	1369	Forskrift nr. 1085	11

B-PostAbonnement

Returadresse:
Lovdata
Postboks 2016, Vika
N-0125 Oslo

NORSK LOVTIDEND

Avd I Lover og sentrale forskrifter
Avd II Regionale og lokale forskrifter

Utgiver: Justis- og politidepartementet
Redaksjon: Stiftelsen Lovdata

Manuskripter for kunngjøring

Manuskripter sendes i ett eksemplar med kunngjørings skjema til Lovdata:
Med E-post: ltavd1@lovdata.no for avdeling I
ltavd2@lovdata.no for avdeling II

Elektronisk: Se Lovdatas nettsted (www.lovdata.no).

Med post: Norsk Lovtidend
Postboks 2016, Vika
0125 Oslo

Bestilling av abonnement

Med post: Samme adresse som over.
Elektronisk: Se Lovdatas nettsted.

		Norge	Norden	Verden
Abonnement for 2007 koster	Avd I	kr 1140	kr 1700	kr 2360
	Avd. I og II	kr 1430	kr 2470	kr 3480

Innholdet i heftene vil bli kunngjort fortløpende på Lovdatas nettsted – www.lovdata.no
- også en versjon av den trykte utgaven av heftet i PDF-format vil være tilgjengelig.
På samme sted finnes ajourførte versjoner av lovene og sentrale og lokale forskrifter.

Samlemapper: Det vil bli sendt ut etiketter for bruk på ringpermer.

Alle andre henvendelser om Norsk Lovtidend kan rettes til:

Lovdata
Postboks 2016, Vika
0125 Oslo

Tlf. 23 11 83 00
Fax 23 11 83 01
E-post: lovtid@lovdata.no